

بیشک لہ پریمہ کافی نور

عجمی سزائے حمدی

بہ دیوزر زمان

سہ عیدی نووری

دایناوہ

فاروق رہ سول یہ حیا

کردوویہ بہ کردی

منتدی اقرأ الثقافي

للکتاب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

بہ شک لہ یہ پیامہ کافی نوور

موجھیزا زہ حمہ دی

بہ دیوزرہ مان
سہ عیدی نوورسی

داینارہ

فاروق رہ سوول یہ حیا

کردوویہ بہ کوردی

ئەم كىتەپ:

- * مامۇستا (بەدىئەوززەمان سەئىدى نوورسى) بە زىمانى توركى دايناۋە.
- * مامۇستا (ئىحسان قاسىم صالحى) لە زىمانى توركى يەۋە كىرەۋىيەتى بە غەربىي.
- * (فاروق رەسۇل يەحيا) لە غەربىي يەۋە كىرەۋىيە بە كوردى.
- * مامۇستا (حەسەن حەسەن كەرىم) بەم كوردى يەدا رۇشتۇۋە تەۋە و لە گەل دەقى غەربىي يە كەدا بەراۋردى كىرەۋە.
- * مامۇستا (عەبدولكەرىم عەبدوللا رەفەعت) پىيادا رۇشتۇۋە تەۋە و لە گەل دەقى توركى يە كەدا بەرامبەرى كىرەۋە.
- * چاپى بە كەم: ئەستەمبۇل ۱۴۱۳ك-۱۹۹۲ز.
- * چاپى (شەرىى و بۇار كراۋى) پىنچەم: بەرروت ۱۴۳۳ك-۲۰۱۲ز.
- * لەسەر ئەركى وەرگىزەر لە چاپ دراۋە.

وتهیه کی پیوست

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد الأمين المبعوث رحمة
للعالمين، وعلى آله وأصحابه وأتباعه إلى يوم الدين.

به پیوستی ده زانم له پیش خویندنه وهی هم پیامه دا خویندنه ری به پیر له هه ندی لایه نی
سه باره ت به فرموده کان وهر گپړانی هم پیامه تاگادار بکمه وه.
وهک ناشکرا به سرچاوه کانی باسی موعجزاتی پښمه بهر ﷺ بریتین له کښه کانی
فرموده و میژووی ژبانی پیروزی. جا کاتی ماموستا نورسی هم پیامه ی داناه هیج
سرچاوه به کی له وانه له بهرده ستدا نه بووه و، بۆ هینانی هم فرموده زورانیه ی هم
پیامه دان پستی به توانای له بهر یونی خوی به ستوه که زووتر له سرچاوه باوه
پنکراوه کانی فرموده و میژووی ژبانی پښمه بهر دا ﷺ خویندو ونه ته وه، له گهل
همه شدا، که بهر اوردی فرموده کان له گهل هم سرچاوه دا کراون، وه کوی بهک
دهر چوون. همیش هم ده گمیه نیت که خوی گه وره به هر به کی باشی هم لایه نه شدا
داوه تی و، بۆ دانانی هم پیامه گهلنی چاودنیری کردوه.

هه ندی لهو رپوا به ت و فرمودانه ماموستا نورسی به عهره بی هیناونی و، هه ندی کی
تریشیان وهی گپړاون بۆ زمانی تورکی، وهر گپړی عهره بی هم پیامه، هممانه شی
گپړاوه ته وه بۆ ته سله عهره بی به که، یان به ده ستوازه به کی نریکتر له دهقی فرموده کان
داپرشتو ونه ته وه. منیش له کاتی وهر گپړانی هم پیامه دا سه باره ت به فرموده کان هم
رپه ازهم گرته بهر:

هم فرمودانه ی که له تورکی به که دا دانه به عهره بی نویسونی، هر به عهره بی
هیشتمنه وه و له بهراویژدا واتام لسی داونه ته وه. خۆ له گهل له هر جینگایه کدا دهقی
عهره بی به که وهک سرچاوه کانی فرموده نه پرویت - باله و اتا شدا بهک پروین - هوا

و ەك سەرچاوە باوەر پێكراوە كان نووسیمەتەو، لەمەشدا پشتم بە چاپە عەرەبییەكە بەستروە كە "تەخریج"ی فەرموودەكانی تێدا كراوە.

ئەو فەرموودانەش كە لە تورکییە كەدا تەنها و اتاكەمیان بە تورکی هینراوە و پاشان وەرگێری عەرەبی كردوونەتەو بە عەرەبی، ئیمە و ەك تورکییە كەمان كرد؛ واتای فەرموودەكانمان بە كوردی هیناوە، و ئێز لە پەراوێزدا و اتامان لێ نەداونەتەو.

دانەر لە سەرەتای هەندئ پەوایەتدا وتە زاناكان لە بارەى پەوایەتە كەمە باس دەكات و، لە هەندئێك تریشدا بێدەنگ دەبێت، بە تاپەت ئەگەر فەرموودەكان "صەحیح" بن و هیچ گومانێك لە "صحە"یاندا نەبێت. لە هەندئ جینگاشدا ناوی سەرچاوەكان دەبات و لە هەندئێك تردا ناویان نابات. بۆ هەموو ئەم حالەتانە لە پەراوێزدا سەرچاوەكانمان دەستیشان كردووە.

هەندئ زاراوەى زانستەكانی فەرموودە (مصطلحات علوم الحديث) كە لەم پەیمانەدا هەن، مامۆستا نوورسى پێناسەى كردوون و واتای لێ داونەتەو، هەندئێك تریشیان ئیمە لە پەراوێزدا و اتامان لێ داونەتەو. ئنجا لەم بارەپەو لە هەر جینگایەكی پەیمانە كەدا هەر زاراوەپەكی فەرموودە بێتە پێمان، هەر بە وشە عەرەبییەكەى دەبێتێن، چونكە زاراوەكانی زانستى فەرموودە - بەلكو زانستە ئیسلامىیەكان بە گشتى - تا ئێستا بە زمانى كوردی ناویری پێوستان لێ نەدراوەتەو. كەواتە كاتى دەوترێت ئەم فەرموودەپە "صەحیح"ە، مەبەست و اتا زاراوەپەكەى وشەى "صەحیح"ە نەك و اتا زمانەوانى پەرووتەكەى. هەروەها كاتى دەوترێت ئەم فەرموودەپە "مشهور"ە تەنها مەبەست لە وشەى "مشهور" و اتای "بەناوبانگ" نییە، بەلكو مەبەست و اتاكەپەتێ لە زاراوەى زانستى فەرموودەدا. هەروەها هەموو زاراوەكانى تر.

دوو جۆر پەراوێز لە پەیمانە كەدا هەن. چونكە لە هەندئ جینگادا دانەر پەراوێزى داناوە، و ئیمەش لە هەندئ جێى تردا (بە تاپەتێ بۆ لێكدانەوێ واتای فەرموودەكان و، دەستیشان كردنى سەرچاوەكانیان و، هەندئ شتى تری پێوستان) ناچار بووین پەراوێز داوێن. جا لەبەر ئەوەى پەراوێزەكانى دانەر لەچاو پەراوێزەكانى وەرگێردا زۆر كەمن، ئەوا بێوە لە پەكتر جیامان كردنەو كە لە كۆتایی پەراوێزەكانى دانەردا وشەى (دانەر)مان نووسێو، لەوانى تردا كە هێ وەرگێرن هیچمان نەنووسێو، مەگەر لە

داوینی لاپه‌په‌یه کدا په‌راوړزی همدوو لا کۆبینه‌وه، له‌وا له‌حاله‌تیکې وادا وشه‌ی (وه‌رگېږ) مان له‌کۆتایی په‌راوړزی وه‌رگېږه‌وه داناه‌وه.

له‌چاپه‌ عه‌ره‌یی‌یه‌که‌ی هم‌ په‌مامدا له‌ لایه‌ن به‌پڼز "فلاح‌ عبدالرحمن‌ عبدالله" وه‌ ته‌خړیچیکې تیروته‌سه‌ل و پیوستی فەرمووده‌کان کراوه. به‌ پیوستم نه‌زانی به‌ درنږزی هم‌ ته‌خړیچانه‌ بکه‌م به‌ کوردی یان ه‌ره‌ به‌ عه‌ره‌یی له‌ په‌راوړزا بیان‌وو سمه‌وه، چونکه‌ زوړبه‌ی خوښه‌ران هم‌هنده‌یان به‌سه‌ که‌ "پله" یان "سه‌رچاوه" ی فەرمووده‌کان بزائن. له‌به‌ر هم‌ه‌ ته‌ن‌ها ناوی سه‌رچاوه‌کان و له‌ه‌ندئ جینگادا پله‌ی فەرمووده‌کاتم‌ له‌و ته‌خړیچه‌ ناوبراوانه‌ وه‌رگرت و له‌ په‌راوړزا دامنان.. ه‌ره‌ که‌سیکیش به‌و ته‌ندازه‌یه‌ تینویتی نه‌شکیت و یه‌وئت زیاتر له‌ به‌ره‌ی فەرمووده‌کانه‌وه‌ شاره‌زا بیست و زانیاری‌یه‌کی زیاتر به‌ده‌ست به‌یئت، با به‌رموئت سه‌ر له‌ چاپه‌ عه‌ره‌یی‌یه‌که‌ به‌دات، چونکه‌ یارمه‌تی‌یه‌کی باشی بۆ هم‌ مه‌به‌سته‌ ده‌دات^(۱).

له‌ کۆتایی هم‌ و ته‌مه‌دا له‌ خوای گموره‌ داواکارین که‌ نیازی پاک و ښخلاسمان له‌ کردار و گوفتاردا یی به‌خشیت. ثامین.

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله‌ وصحبه‌ أجمعین.
والحمد لله رب‌ العالمین.

فاروق په‌سوول ی‌حیا

ز ۱۹۸۹/۲/۴

(۱) بۆ چاپی دووهم به‌ په‌راوړزه‌ کاندایو ژستمه‌وه‌ و، له‌ ه‌ره‌ شوئیکدا پیوستی کردیئت زانیاری نویم له‌ به‌ره‌ی سه‌رچاوه‌ کانه‌وه‌ بۆ خوښه‌ری به‌پڼز نووسیه‌وه‌.

مه كتروبی نۆز ده هم
له كتيبي مه كتروبات
پهيامی (موعجزاتی نه حمه دی)

ئهم پهيامه زياتر له سنی سهد دانه له موعجزه كانی پيغمبهري ئازيز ﷺ پروون ده كاتهوه، كه هه موويان به لگن له سهر راستی پيغمبهري ته په كهی. له هه مان كاتيشدا دهري ده خات كه خۆی له خۆيدا په كيكه له كه رامه ته كانی ئهو موعجزانه و بهخششيكه له بهخششه كانی ئهوان. بهم جۆره، ئهم پهيامه شتيكي "خاریق" واته ده راسا و له عادهت به ده ره، له سنی پرووه وه:

یه كهم: دانانی ئهم پهيامه، بێ هیچ گومانیک، كاریکی له عادهت به ده ره بوو. چونكه سه ره پای هیئان و په وایهت كردنی ئهو فهرمووده زۆرانهی كه له سهد لاپه ره زیاتردا هه ن، به بێ گه رانه وه بۆ هیچ سه رچاوه يك دانراوه و، لهم كاردا ته نها پشت به "له بهر بوون" به ستراره. سه ره پای ئه وهش كه له ده ره وهی ئاوه دانی و له ناو دۆل و چیا و له ده ور به ری باخ و بیستانه كاندا و، له نزیكه ی چوار پۆز و، پۆزی بۆ ماوه ی سنی سهعات (واته له دوازه سهعاتدا) دانراوه!

دوو ههم: سه ره پای دوو رو دریزی ئهم پهيامه، هه ر كه سیك ده ینو و سینه وه، چه ندهش نو سه خه ی زۆری له بهر به گریته وه، هه ر له نوو سینه وهی بیزار ناییت و.. خو ئینده وهی به رده و امیشی تام و له زه ته كه ی له ناو نابات.

هه ر له بهر ئه مهش بوو كه هیمه ته ی نوو سه ره وه ته مه له كانیشی بزواند و هانی دان بۆ نوو سینه وهی، به راده یه كه كه هه ر له ده ور به ری خۆمان و له ما وهی ته نها یه كه سال و له و كات و بارودۆخه دژواره دا، نزیكه ی حه فتا دانه یان لێ نوو سی یه وه. ئه مهش قه ناعه تی به كه سانی ئاگاداری بارودۆخ به خشی كه ئهم پهيامه په كيكه له كه رامه ته كانی ئهو موعجزانه.

سێ ههم: وشه ی: "په سه وولی ئه كره م" (پيغمبه ر) ﷺ له هه موو پهيامه كه دا، له گه ل وشه ی: "قورئانی پیرۆز" له كه رتی پینجه مدا، له لای په كيك له نوو سه ره وه كان به یه كه نه دازه ده رچوون، بێ ئه وهی خۆی به مه ی زانیییت. هه مان "ته و افوق" له ژماره ی ئهم

وشانەدا لە لاى ھەشت نووسەر ھەم كەى تىرىش پۈۈى دا، بىن ئەۋەى كەسىيان بە كەسى
تريان گەيشىن، تەنانت پىش ئەۋەش خۇمان بىمەمان زانىپىت. جا ھەر كەسىك خاۋەنى
كەمىك وپۇدان يىت، ھەر گىز ئەم ديار دەپە ناخاتە ئەستۈى پەنكەۋتەۋە. بەلكو ھەمۈ
كەسىك لەۋانەى كە ئاگادارى ئەم كارە بوون، بە پە كىك لە نەپنى پە كانى "غەيب" و
كەرامەتەك لە كەرامەتە كانى موعىزەى پىغەمبەريان ﷺ لە قەلەم دا.
ئەمە لە لاپە كەۋە..

لە لاپە كى تىرىشەۋە: بىچىنە كانى سەرەتەى ئەم پەيامە گەلىن گىرنگىن و.. ئەۋ
فەرمودانەش كە لەم پەيامەدان، سەرەپەى ئەۋەى ھەمۈيان "صەحىح" ن، لە لاى
زانايانى "زانستى فەرمودە" باۋەر پىن كراون، سەرەپەى ئەمە و، لە ھەمان كاتىشدا، ئەم
پەيامە زىاتەر ئەۋ رەۋايەتەنى ھىناۋە كە لە ھەمۈيان چەسپاۋتەر و بىن گومانترن.
جا ئەگەر بىمانەۋى سەر جەم سىفەتە كانى ئەم پەيامە باس بىكەين، ئەۋا پىۋىستمان بە
پەيامىكى تىر دەپىت! لەبەر ئەۋە، داۋا لەۋ بەرپۇزانە دە كەين كە بەتاسەۋەن بۇ ئەم پەيامە،
دەست بە خۇپىندەۋەى بىكەن و، گەر بۇ پەك جارىش بوۋە پىخۇپىننەۋە، تاكو خۇپىشان
ھەست بەۋ سىفەتەنە بىكەن كە لەم پەيامەدا ھەن.

سەئىدى نوۋرىسى

ئاگادار كىر دىنەۋەپەك:

لەم پەيامەدا چەندىن فەرمودەى پىرۋىزى زۇرم ھىناۋە. لە كاتى
دانانىشىدا ھىچ كىيىكى فەرمودەم لە لا نەۋو. جا ئەگەر لە وشەى
ھەر فەرمودەپە كىدا ھەلەپە كىم كىر دىت، با چاك بىكرىتەۋە، يان بە
"الرؤاية بالمعنى" ۋە بىگىرىت. چونكە ۋەى پەسەند كراۋى زانايان لەم
بارەپەۋە ئەۋەپە كە دروستە فەرمودە بە مەعنا رەۋايەت بىكرىت. واتە
گىرەۋەۋەى فەرمودە بۇى ھەپە واتەى فەرمودە كە بە وشەى خۇى
دەپەپىت. جا ھەر ھەلەپەك لە وشەى فەرمودە كاندا ھەۋو، با بەم
چاۋە سەپىر بىكرىت.

سەئىدى نوۋرىسى

موعجیزاتی نه حمه دی

جوانترین دروود و سلاو له سهر خاوه نه که بیان بیت

باسمه سبحانه

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبُحُ بِحَمْدِهِ﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيداً﴾ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكْعاً سُجّداً يَبْتَغُونَ فَضْلاً مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَاناً سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْئَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوَابِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ (الفتح: ۲۸-۲۹).

(له بهر نه وهی له وتهی "نوزده هم" و "سی و یه کم" دا پتقمبریتی پتقمبرمان ﷺ به چمندين بهلگه ی توندوتول و بههیز چسپاند، نموا با خورینهری بهریتز له کیشه ی چسپاندنی پتقمبریتی به کهیدا سیری نهو دوو وته بهکات. بهلام لیره دا بو مهستی تمواو کردنی نموانه ی لمویدا باس کراون، چمند بریسکه بهک لهو راستی به گموره به پروون ده کهینه وه، له نیوان "نوزده" نامازه ی رهوان و پر له واتادا).

نامازه ی رهوانی به کم

گومان له مهو دا نی به که پهروه ردگار و دهسته لاتنداری هم گهر دوونه، هدر کارنک ده کات، به زانایی و دانایی ده بهکات. کهواته هممو شت و لایه نیکي هم گهر دوونه ده بینیت و ته گهر و پلانی بو داده پتویت و به زانستی خویشی هممو شتیک چاره سهر و

په روره ده کات. نه مهش بؤ مه بهستی لاشکرا کردن و ده رختنی چنه داناایی و نامانجیک که له و شتانه دا ده بیرن.

جا له بهر نه وهی به ده پهنه زانایه، نه واده بی گزیاش ییت، واته بيشديویت. دياره گوفتار و قسه کردنیشی له گهل نه وانه دا ده دینت که خاوه نی ههست و بهر و تینگه بيشتن. ته نانهت له گهل نه وانه دا ده دینت که باشترین جزره کانی خاوه نی ههست و شعور و تینگه بيشتن که "مرؤف". جا مادهم گوفتار و قسه کردنی له گهل مرؤف دایه، نه و له گهل نه و که سانه دا ده دینت که شایسته ی نه و نه و خاوه نه گوفتاریان ناراسته بکات و له پینگه بيشتن وانی نه وهی مرؤفن و، خاوه نی توانا و لیها تووی و ناماده بیه کی به رزن و، چهلین رهوشی جوان و شیرینان هیه و، شیاوی نه و نه که پیشه وای و پیشه وهی به ره ی مرؤف بن. که واته هیچ گومانیک له و نه نی به که نه و خاوه نه ده له گهل که سینکدا ده دینت (مه بهست حزره تی محمده ﷺ) که هه موو دؤست و دوزمینکی شایه تی بؤ ده دهن له سه ره وهی خاوه نی به رزترین توانا و لیها تن و جوانترین لاکار و رهوشته. نه و که سه ی که پنج به کی خه لکی جیهان شوینی که وتوون و شوین پنیان هه لگرتووه و، له ژهر سایه ی لالا مه معنوی به که ی نه و نه دایه نی وهی دانیشتونانی پرووی زه وی پزیران به ستووه و، به و نووره ی که له لای خاوه نه ده هینای، به درنژیایی سیازده سه ده ی ره به ق، لاینده ی پروناک کرده وه. نه و که سه ی که هه رچی رژه ئیمانداران پنج جار پهیمانی له گهلدا نوئی ده که نه وه و، داوای میهره بانی و به خته وه ری و ستایش و خوشه و یستی له خوای گه وه بؤ ده که نه. نه و که سه ی که خاوه نه ده خوشی و یستووه و، هه لی بزار دووه و، ستایشی کردووه. به لی، له گهل نه و پنجه مه ره دا ﷺ ده دینت، وه که له راستیدا له گه لی دوا. ده پشی کات به پیشه وای خه لکی، هه روه که له راستیدا کردی به و پیشه وایه.

ناماژه ی ره وانی دووهم

پنجه مه ره ﷺ پنجه مه ریتی خوی لاشکرا کردووه و، به لگه شی له سه ره نه مه پیشکش کردووه، که بریتی به له "قورانی پرؤز". نزیکه ی هزار موعجزه شی به پرونی پشان داوه، هه روه که له لای زانا لیکزله ره کان چه سپاوه^(۱).

(۱) پروانه: "فتح الباری" لابن حجر العسقلانی (۵۸۲/۶ - ۵۸۳) و "صحیح مسلم بشرح النووي" ۲/۱.

هم موعجیزانهش به گشتی و به چه شنی چه سپاوی ده عوای پیغمبریتي به که ی، بی گومان و چه سپاون. به لکو هموش که قورلانی پسرور له سر زمانی کافره کانه وه ده یگیرته وه و ده فرموی: لهو کافرانه موعجیزاتی پیغمبریان به "سیحر" له قه لهم داوه، اماژه بۆ له وه ده کات که تهنانهت لهو کافرانهمش دانیان به پروودانی موعجیزه کانی پیغمبردا ﷺ ناوه و نه یاتوانیوه ینکاری بکه. به لام له بهر خو خلافساندن و له خشته بردنی شوینکه وتوانیان، ناوی "سیحر" یان لهو موعجیزانه ناوه!

به لئی، به ئەندازی سهد دانه "تهواتور" موعجیزه کانی پیغمبر ﷺ موته واتر و بی گومان و چه سپاون، که واته هیچ پینگایه ک نی به که بۆ ینکاری کردنی لهو موعجیزانه بگهرته بهر.

موعجیزهمش - خۆی له خۆیدا - ته سدیقی خواوهندی پهروه دگاره بۆ ده عوای پیغمبره که ی. واته وه که له وه وایه خواوهند به فرموی: (هم بهنده به ی من راست ده کات، ده سا ئیوهش به گرتی بکه)!

غوونمه که بۆ پروونکرده وه ی همه:

له گهر له دیوه خانی پادشا و به امامده پرونی خۆی، به کهسانی ده ورو بهری خۆت وت: "پادشا فلانه کاری به من سپاردوه له بنجای بدهم". کهسانی ده ورو بهریش داوای به لگیمان له سر هم قسمه لسی کردیت و، لهو کاتدها پادشا اماژه ی کرد که: به لئی راست ده کات لهو کارهم پی سپاردوه، لایا هم اماژه به ی پادشا باشترین و راستترین به لگه ناییت بۆ ده عواکه ی تو؟ خو نه گهر پادشا له وهش زیاتری بۆ کردیت و، له سر داوای خۆت یاسا ئاسایه کانی پوژانه ی خۆی بۆ گزیریت، لایا هم کاره ی پادشا باشترین ته سدیق و سهلماندن ناییت بۆ ده عواکه ت؟ یان لایا له وه به میزتر نی به که بلیت: (به لئی، راست ده کات)؟

ده عوای پیغمبریش ﷺ له پیغمبریتیدا هر بهو جزو به، چونکه پیغمبر ﷺ ده فرموی: من نیراوی پهروه دگاری هموو جیهانیانم، به لگه شم له سر هم ده عواهم له وه به که کاتی پهنا و هانا بۆ خواوهند ده بهم و لینی ده پارنمه وه، لهو خواوهنده یاسا ئاسایه کانی خۆی ده گزیریت. له وه تا سمیری "په نجه کام" بکه که به وینه ی پنج سرچاوه ئاویان لئی هه لده قولیت.. سمیری "مانگ" بکه که چون خواوهند ته نها به اماژه به کی په نجه دوو کهرتی ده کات.. سمیری لهو "درهخت" به که که چون دیت بۆ لام و ته سدیقم ده کات و شایه تی له سر پیغمبریتیم ده دات.. بۆ لهو مشته خورا که

پروانن که تهنانت بهشي دوو سني که سيش ناکات، که چي وای لسي ذنت بهشي دوو سهد و سني سهد کس بکات..

بهم جوړه، پښمهر ﷺ سهدان موعجيزه وي وه که لمانه ي پيشان داوه.

لموهش بزانه که بهلگه کاني راستي و پښمهر ريتي پښمهر ﷺ تنهها لمو موعجيزاندها نيه، بهلکو زانا ورده کار و ليکولمره کان رايان وايه که هممو پرهتار و کاروبار و ناکار و گرفتار و ژيان و شپوهيه کي پښمهر ﷺ ليخلاص و راستگويي لمو ده چه سپنن. تهنانت به شينکي زوري زانا جووله که کان، وه که "عه بدوللای کوري سسلام" تنهها به چاو که وتيان به پښمهر ﷺ باوه پريان پي هينا. لموهتا "عه بدوللای کوري سسلام" ده لنت: (هر که چاوم به پوخساري پروزي لمو که وت، زانيم پوخساري مروفي دروژن نيه).

هر چه ند زانا ليکولمره کان نزيکه ي هزار بهلگه يان له سر پښمهر ريتي و موعجيزه ي پښمهر ﷺ هيناوه ته وه. به لام نه که هزار بهلکو هزاران بگره سهدان هزار بهلگه ي له سر هميه.. نجا سهدان هزار که سي وا که له پير کردنه ودا له په که جيا وازن، له سهدان هزار رېنگاوه، راستي پښمهر يان ﷺ بؤ دهر که وتووه و باوه پريان پي هيناوه، تهنانت هر قورگان خوي هزار دانه بهلگه له سر پښمهر ريتي پښمهر ﷺ دهرده خات. جگه لمو چل پروي ليعجازمش که له خويدا هميه.

جاله بهر لموه ي "پښمهر ريتي" له بهر ي مروفا شينکي چه سپاوه و هميه و پروي داوه و، له بهر لموه ي سهدان هزار مروف هاتوون و پښمهر ريتي خويان به خه لک راگه ياندووه و چه نلين موعجيزه شيان لهم پيناوه دا پيشان داوه، لمو اگومان لموه دا نيه که پښمهر ريتي حزره تي محمد ﷺ له هي هممو يان چه سپاوتره. چونکه چونييتي هه لسو که وتي پښمهر يان له گه ل نه ته وه کانياندا و، لمو شانهي که بهلگه ن له سر پښمهر ريتي پښمهر يان وه که حزره تي موسا و عيسا - دروودي خوابان له سر ينت - هممو لمو شاننه، به جوانرين و باشرين شپوه و چاکرين ناوهر و که وه، له پښمهر ي لسلامدا ﷺ هاتوونه ته دي.

جاله بهر لموه ي که هو ي پښمهر ريتي لهم پښمهر هدا ﷺ زور پرونتر هاتووه ته دي، لمو يني هيچ گوماننک پښمهر ريتي لهم له هي لوان گه لني پرونتر و چه سپاوتر و بي گومانره.

ناماژەى رەوانى سىھەم

موعجيزاتى پىغەمبەر ﷺ گەلى زۆر و جۇراو جۇرن. چونكە لەبەر ئەمەى پىغەمبەرىنى بەكەى گىشتى بە ھەممو بوونەمەران دەگرىنەمە، ئەوالە گەل زۆربەى جۆرە كانى بوونەمەردا موعجيزەى ھەبە.

با ئەمە بە ئومونە پروون بىكەنمەو:

ئەگەر نوپنەرىكى بەرپۇز لە لاھەن پادشاھەكى گەورەو بە شارىك بچىت، كە چەنلەن كۆمەلى جۇراو جۇرى تىدا يىت و، چەند ديارى بەكى بەنرخى جىاجىاي بۇ ھەممو ئەو كۆمەلانە ھىنايىت، ئەوا ھەممو چىن و كۆمەلىك لە كۆمەلانى شار نوپنەرىك بە ناوى خۇيانەو دەنېرن بۇ بەخىرھاتن و پىشوازى كردن لەو نوپنەرى پادشا.

ھەر بەو جۆرەش كە جىھان بە ھاتنى نوپنەرى پادشاى ئەزەل و ئەبەد، كە پىغەمبەرى سەرورە ﷺ، شاد و بەھرەمەند بوو و، ئەم پىغەمبەرە ﷺ لە لاھەن خواوہەندى پەرورەدگارى ھەممو جىھانە كانەو بە لاى سەر جەم خەلىكى سەر پرووى زەوى رەوانە كرا و، چەنلەن ديارى مەعنەوى و راستى پروونى ئەوتۇشى لە گەل خۇدا ھىنا كە پەبەرەندىيان بە ھەممو بوونەمەرانەو ھەبە.. ئەم كاتەدا، لە لاھەنى ھەممو دەستە و تاقمىك لەم جۇرانەى بوونەمەروە - ھەر بەكەمان بە زمانى تايەتتى خۇى - نوپنەريان بۇ پىشوازى لىكردن و بەخىرھاتنى ئەم پىغەمبەرە ﷺ ھات و، ھەر بەكەشان موعجيزەى دەستە و تاقمى خۇيان لە بەردەم پىغەمبەردا ﷺ پىشكەش كرد. بەمەش تەسلىق كردن و بەخىرھاتنى پىغەمبەريان ﷺ دەرپىرى. ئەمەبو ھەر لە بەرد و دار و ئاو و مرقۇئەو، تا دەگاتە مانگ و خۇر و ئەستىرە كان، ھەممو ئەم كارەمان ئەنجام دا. وەك بلىنى ھەر بەكەمان بە زمانى ھالى خۇى دەلىت: "ياخو بەخىر يىت!"

لە راستىدا باسكردنى ئەو موعجيزانە پىويستى بە نووسىنى چەنلەن بەرگ كىيىب ھەبە، چونكە گەلى زۆر و جۇراو جۇرن. ئەمەتا زانا پاك و خواناسە كان چەنلەن بەرگى گەورەيان سەبارەت بە بەلگە كانى پىغەمبەرىنى و موعجيزاتى پىغەمبەرەو ﷺ بە درىزى نووسىوہ.

بەلام ئىنە لىزەدا، لەناو جۆرە ھەمەكى يەكانى ئەو موعجيزانەى پىغەمبەردا ﷺ بە چەند پوختە ئامازمەك وازدەھىنن و، ئامازە بۆ ئەو موعجيزانە دەكەين كە بە تەواوى و قەطمى چەسپاون و مەتەواتىرى مەعنىوين.

بەلگە كانى پىغەمبەرىتى پىغەمبەر ﷺ دوو بەشن:

(يەكەم): ئەو حالەتانەى كە بە "ئەرھاس" ناوئراون و بىرىتىن لەو پرووداوە دەراسايانەى لە پىش پىغەمبەرىتىدا پرويان داوە و پەيوەندىيان بە پىغەمبەرىتى يەكەمەو ھەمە. ھەر ھەما ئەو حالەتانەش كە پرووداوى لە عادەت بەدەرن و لە كانى لەدايكبوونىدا پرويان داوە.

(دووەم): بەلگە كانى تىرى پىغەمبەرىتى ئەو، ئەمانەش دوو بەشن:

يەكەم: ئەو پرووداوە لە عادەت بەدەرانەمە كە پاش لەدايكبوونى و بۆ تەسدىقى پىغەمبەرىتى ئەو پرويان داوە.

دووەمەمیان: ئەو پرووداوە لە عادەت بەدەرانەى كە لە سەردەمى ژيانى پىرۆزىدا دەركەوتوون. ئەمانەش دەكرىن بە دوو بەشەو:

يەكەم: بەلگە كانى پىغەمبەرىتى ئەو، كە لە خودى پىغەمبەردا ﷺ و لە ژيان و شىو و پەشت و كەمالى عەقلىدا دەركەوتوون.

دووەم: ئەو بەلگانەى كە لە دەروەى زاتى پىرۆزىدا ﷺ واتە: لە دەروەىر و گەردووندا دەركەوتوون. ئەمانەش ديسان دوو بەشن:

بەشى يەكەم: مەعنىوى و قورئانى يە.

بەشى دووەم: ماددى و گەردوونى يە. ئەمەش دەيت بە دوو بەش:

بەشى يەكەم: ئەو موعجيزانەى كە لە سەردەمى بانگەوازى پىغەمبەرىتىدا دەركەوتوون. ئەمانەش يان لەبەر شكاندننى فیز و دەمار و سەرسەختى كافران بوو، يان بۆ بەھیز كردنى ئيمانى ئيمانداران. وەك: لەت بوونى مانگ و.. ھەلقولانى ئاو لە نىوان پەنجە پىرۆزە كانى و.. تىزبوونى خەلكىكى زۆر - بە بەرەكەتى ئەو - لە خۆراكىكى كەم و.. قسە كردنى ئازەل و بەرد و دار لە خزمەتدا و.. چەندىن موعجيزەى ھاوچەشنى تىرى وەك ئەمانە ئەو موعجيزانەى كە دەگەنە بىست جۆر و، ھەر جۆرە شيان لە پەلەى تەواتورى مەعنىویدا و، لە ھەر يەكە شيان چەند ئومومەكە دووپات بوونەتەو.

بهشی دووهم: هو پرووداوانه ن که خواوه ند پښمبهري ﷺ له باره يانموه ټاگادار کردووه توه و، له پش پروودانيان پښمبهري ﷺ هوالی پروودانيانی داوه و، پاشانیش چوڼی فمرمووه هر بهو جزره هاتوونه ته دی.

وا ټیمش ټیستا ده ست بهم به شعی دوايي ده کمین، بو ټوهی بگهینه پېرستیکی گشتی پهك له دواي پهك^(۱).

ناماژه ی رهوانی چواره م

هو هواله غمبې پانه ی که خوی ټاگاداری غمب پښمبهري ﷺ له باره يانموه ټاگادار کردووه توه و هویش رایگه ياندوون، هینده زوړن که له ژماره نایه ن. له وته ی یست و پنجه مدا - که تایه ته به "تبعجازی قورټان" هوه - ناماژه مان بو جزره کانی کردووه و بهلگه کانیشیمان هر لهوئ هیناوه توه. له بهر ټوه، هرچی هوالدانی شتی په نهان هه ن و په یوه ندی یان به خوا به تیی خوا و گهر دوون و قیامت و سرده مه رابوردووه کان و پښمبهري پشوووه کانه وه - دروودیان له سر یټ - هیه، هموویان لهوئ باس کراون و، هر که سینک ده یو ټ له م باره يموه ټاگادار و شاره زا یټ، با سهیری هو وته به بکات.

به لآم لیږده ا چنه ند غوونیمه ك لهو هوالدانه غمبې په راستانه ده هیننه وه، که پش پروودانیان، پښمبهري ﷺ هوالی له باره يانموه داوه، لهوانه ی که دواي خزی و له پروژانی داهاتوودا دینه پنی ټالی بهیت و هاوه لان و نه توه که ی.

جا بو ټینگه میشتی تهاوه تی له م راستی به، و له پشدا - وهك پشه کی پهك - شمش بنچینه باس ده کمین:

● بنچینه ی په کم

ده گونجی هموو حاله ټیکی پښمبهري ﷺ بکرنټ به بهلگه ی راستی پښمبهري و شایه ت له سر پښمبهري ټی په که ی. به لآم هم قسه په ټوه ناگه یه نیت که هرچی ره فتار و حاله تی پښمبهري ﷺ هیه هموویان له عاده ت به ده ر بن. چونکه خوی گه وره که پښمبهري ﷺ ناردووه، وهك "مرؤفیکي پښمبهري" ناردووه تی. بو ټوهی به کردار و

(۱) به لآم به داخموه نعمتوانی بهو جزره ی مه بهستم هوو بیانووسم، بهلکو به بن ویستی خۆم چۆم به دلدا هات همدوهاش نووسیم، بن ټوهی هتوانم چاودیری له م دابه شکر دنه بکم. (دانهر)

په فتاره کانی بیت به پابه ر و پشه نگی سرجمی مرؤفایه تی له گشت په فتار و
جمو و لیکیاندا، تا کو بم پشه وایه تی به ی خوی، به خته وهری هردو دنیایان بؤ
بهینته دی و، لایه نه نالاسایی و له عاده ت به دهره کانی سنعه تی په ورو دگار و
کار و رباری توانستی خوا و نه لیشیان له شته نالاسایه کاندا پشان بدات، نه و شته
ناسایانه ی که هره به کیمان موعجیزه به که بؤ خوی.

خو نه گهر هم و و په فتار و کردارنکی پښمهر ﷺ له عاده ت به دهر و له سهرووی
توانای مرؤفه و بو وایه، نه و بؤ نه ده گونجا که بیت به پشه نگی و پشه وونکی نه و تو
که شوین پی هملگرت و، هملسو کمو ت و حالت و کردار و په فتاره کانی چاویان
لن بکرت.. له بهر نه مه، پښمهر ﷺ جار به جار و به پی پیو یست و بؤ مه به سستی
چه سپاندنی پښمهر پتی به که ی نه وایه له به رده م کافره سر سه خته کاندا، په نای بؤ
پشاناندانی موعجیزات نه ده برد.

جا له بهر نه وای په کیک له داخوازی به کانی نه و ته کلیفه ی که خوا و نه ند له
به نه کانی ده کات، بریتی به له وای که مرؤف پرو به پرووی تاقیکردنه و (الإبتلاء)
بیته و، خوا و نه ی و یست و لیختیار بیت له کرده و کانیدا، نه و خوا و نه د موعجیزه ی
به سه ر مرؤفدا زال نه کردو و، بؤ نه وای ته سلیق و با و په زور له مرؤفدا دروست
نه یست. چونکه نهینیی تاقیکردنه و و حکمه تی ته کلیف داخوازی نه و نه که ده رگای
ویست و لیختیار له به رده م ژیریدا بخړته سه ر یشت و نه م لیختیار و ویسته ی لن
دانه مالرت. خو نه گهر موعجیزه به چه شنیکي زور به دیه ی ده ریکموتایه، نه و هیچ
لیختیار و ویستیک له به رده م ژیریدا نه ده مایه و و، نه و کاته نه ووجه هلیش و نه و کو
نه و به و به کر - خوی لن پازی بیت - ته سلیقی ده کرد و، نه و هیچ سو و دیک له
ته کلیف و هیچ نامانجیکش له تاقیکردنه وای مرؤفدا نه ده ما و، خه لو و زی پی بایه خ و
نه لماسی به نرخ و نه کو په کیان لن ده مات.

به لام نه و شته ی مرؤف ده خاته سه رسو و پمانه و، نه و به که له کاتیکدا هه زاران
کس، له وانه ی که په گزی هره به کیمان له وانی تر جیا به، ته نها به پښمایه کی پښمهر
ﷺ، یان به فرموده به کی نه و، یان ته نها به تماشا کردنیکي دیداری پرو و و جوانی،
یان به شتیکی تری ها و چه شنی نه مانه، ایمانیان پی هینا و.. هه و نه ها له کاتیکدا که
هه زاران زانای ورده کار و رۆشنیری لیکولمر، به هوی نه و هه واله راست و

موتواترانه ی که له باره ی راستی پیغمبر ﷺ و رفته تاره جوانه کانیموه پښان گه پښتووه، همموو ایمانیان پښانوه..

له کاتیکدا که همموو لوانه ایمانیان هیناوه، لایا جینی سر سوورپمان نی په که بده پختانی سرده می خوژمان هم همموو به لگه پروون و لاشکرایانه ده پښن، که چی وهك بلنی هینا پښان کم پښت و هانیان نمدات بو ایمان پښان و ته سلیق کردنی، لوه تا ده پښت به رهو هه لډیری گو مړایی هه لډه خلیسکین و ایمان ناهین..

به لنی، لایا لومه جینی سر سوورپمان نی په؟!

● بنچینه ی دووهم

پیغمبر ﷺ "سرو ف"، که واته له روانگه ی مرؤفیتی په که پوه مامله له گه ل خه لکیدا ده کات.. له همان کاتیکدا "پیغمبر" پکی لیمینه و، له لایه ن خوی گه ووهه ره وانه کراوه و، به ناوی خواوه ده دوت و را گه پنه رنکی راستگزی فرمانه کانی خواوه نده. که واته پیغمبر پتی په که ی پښت به راستی سرووش (الوحی) ده به ستیت. "سرووش" پښ دوو به شه:

په که م: سرووشی راشکاو (الوحی الصریح). وهك قورلانی پروژ و چه ند "حدیث" پکی قودسی. پیغمبر ﷺ له م جزوه سرووشدا هه ر ته نها را گه پنه ره، پښ لوه ی هیچ ده ستکاری په کی تیدا بکات.

دووه م: سرووشی ناوه کی (الرحی الضمی). پوخته و کورته ی هم به شه پان پښت به لیلهام و سرووش ده به ستیت، به لام درېزه پښان و پروونکردنوه که ی ده گه پښتوه بو پیغمبر ﷺ. واته پروونکردنوه ی هم جزوه سرووشه له لایه ن پیغمبروه په ﷺ. هه ندی جار له م پروونکردنوه پښت به لیلهام و سرووش ده به ستیت و، هه ندی جاری تریش به فیراسه تی تایه تی خوی. هم جزوه پروونکردنوا نهم که پیغمبر ﷺ به لیجتهادی تایه تی خوی ده پانکات، پان لوه په بهو هیز و توانا قودسی په که له پیغمبر پتی په که پښان ده پانکات، پان وه کو مرؤفیک و به پښی لوه ناسته ی که عورف و داب و نه ریت و بری خه لکی تیدا په، پرونیان ده کاته وه.

که واته نایت له روانگه ی سرووشی پرووتوه سمری گشت لایه نه کانی همموو فرموده په ك بکړیت و، له مامله و برکردنوه پښت که له سر خواستی "مرؤفیتی" په که ی له پیغمبروه ﷺ پښراوه و ور گراوه ناپښ بو ناسه واری "پیغمبر پتی" په که ی بگه پښن.

جالەبەر ئەۋەى ھەندى پرووداۋ ھەن كە "سرووش" بە شىۋەيە كى پوخت و پەھالە بارەيانەۋە دەۋىت و، پاشان پىنغەمبەر ﷺ بە فەراسەتى تايىبەتى خۇى، يان بە گوڭرەى پروانىنى عورفى گشتى^(۱)، پروونيان دە كاتەۋە، ئەۋا ھەندى جار پىۋىست بە لىكدانەۋەى ئەم جۆرە كىشە و مۈتەشايىھانە دە كات كە لەۋ پروونكر دنەۋەيەدا ھەن. چونكە ھەندى "پراستى" ھەن بە لىكدانەۋە و غوونەھىنانەۋە نەيىت ناتوانرېت خەلىكيان لى تىڭگەپەنرېت.

غوونەى ئەمەش ۋەك ئەۋەى كە جارېكيان ئەۋانەى لە دەۋرۋەرى پىنغەمبەردا ﷺ دانىشتىۋون، گوڭيان لە زىرە و دەنگىكى بلىد و گەۋرە بوو. پىنغەمبەر ﷺ پرووداۋە كەى بۇ پروون كىر دنەۋە و فەرموۋى:

(ئەۋە دەنگى بەردىكە خەفتا سالە بەر دەيىتەۋە، ۋا ئىستا گەمىشتە بىكى دۈزەخ)!

ھىشتا سەعاتىك بە سەر ئەمەدا تىنەپەرىپوۋ، يە كىك ھاتە كۆپە كە و وتى:

(فلا ئە موناڧىقى بەناۋبانگ، كە تەمەنى گەمىشتىۋە خەفتا سال، مرد و بەرەۋ دۈزەخ كەۋتە پى)!

ئەمەش لىكدانەۋەى ئەۋ تەشبىھە پىر لە بەلاغەت و جوانەى پىنغەمبەر بوو ﷺ كە زوۋتر لە پروونكر دنەۋەى پرووداۋە كەدا باسى كىر دېۋو.

● بىنچىنەى سى ھەم

ئەۋ فەرمۇدە و پرووداۋانەى كە دەماۋدەم گىپىراۋنەتەۋە، ئە گەر "موتەۋاتىر"^(۲) بوون، ئەۋا بە "قەتەى" (بىن گومانى) چەسپاون و دىنبايى دەبەخشن.

"موتەۋاتىر" پىش دوو بەشە:

يە كەم: تەۋاتورى صەرىح (پاشكاۋ)، كە پىشى دەۋترېت: تەۋاتورى لەفزى.

دوۋھەم: تەۋاتورى مەنەۋى. ئەمەش دوو بەشە:

(۱) ۋەك لە پىنكخستى سوپا و كاروبارى جەنگ و بازرگانى و كشتوكال و.. ھتد.

(۲) "موتەۋاتىر": بىر پىراۋتە دەلېل كە كۆمەللىكى زۆر لە كۆمەللىكى زۆرى تىرە دەماۋدەم ھىنايىتيان و بىر جۆرە لە ھارەلانەۋە تا گەمىشتىتە سەردەمى تايىمى تايىمىن (كە تەۋىنى سۈنەتى تىدا كراۋە) و، ھەر يەك لەۋ كۆمەلانەش لەۋانە بىن كە ھەر گىز نە گوڭىنى لەسەر درۆ كىر د و ھەۋالى دەمەلەست يە كىان گىر تىت. زاناپانى زانستى "أصول الفقہ" خەبەرى موتەۋاتىر بە "قطعي السورود" لە قەلەم دەدەن. ۋاتە: ھىچ گومانىك لەۋەدانى يە كە لە پىنغەمبەر مۇھە ﷺ گىپىراۋەتەۋە.

به‌شی یه‌کم پنی ده‌وتریت: "سکووتی". واته‌ده‌رپینی ره‌زامه‌ندی به‌بئی قسه‌کردن له‌ئاستیدا. غموونه‌ی ئه‌مه‌ زوره، وه‌ک ئه‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌ناو ده‌سته و کۆمه‌له‌کی خۆیدا پرووداوێکی گێڕایه‌وه که له‌به‌رچاوی ئه‌واندا پرووی دا‌بوو، هیچ که‌سینکیش له‌و کۆمه‌له‌ به‌ درۆی نه‌خسته‌وه و هه‌موویان له‌ئاستیدا بئی ده‌نگ بوون، ئه‌وا ئه‌م بئی ده‌نگ بوونه‌یان ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که ئه‌وانیش ته‌سلیقی ده‌کهن و ئه‌و پرووداوه له‌ راستیدا بووه و پرووی داوه. به‌تایه‌تی ئه‌گه‌ر ئه‌و پرووداوه پهمه‌ندایی به‌و که‌سانه‌وه بپی‌ت و ئه‌وانیش ئاماده‌ی ئه‌وه‌ بن که ئه‌گه‌ر پرووداوه‌ که به‌ درۆ بیان به‌هه‌له‌ بگێڕینه‌وه ره‌خنه‌ی لێ بگرن و به‌ریه‌رچی بده‌نه‌وه و هه‌رگیز به‌هه‌له‌ رازی نه‌بن، ته‌نانه‌ت "درۆ" به‌ لایانه‌وه‌ شتیکی زۆر ناشیرین و ناپه‌وا پی‌ت.. جا ئه‌گه‌ر له‌م چه‌شنه‌ کاته‌دا ئه‌وان بئی ده‌نگ بن، ئه‌وا ئه‌م بئی ده‌نگ بوونه‌یان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و پرووداوه به‌بئی گومانی پرووی داوه.

به‌شی دووه‌می ته‌واتوری مه‌عنه‌وی: بریتی به‌ له‌وه‌ی که ئه‌و که‌سانه‌ی پرووداوێک ده‌گێڕنه‌وه، له‌ئه‌ندازه‌یه‌کی هاوبه‌شی ئه‌و پرووداوه‌دا یه‌کیان گرتی‌ت، هه‌رچه‌نده‌ش دانه‌ی دانه‌ی په‌وابه‌ته‌کانیان جۆراوجۆر بن.

غموونه‌ی ئه‌مه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر بو‌تریت: یه‌ک "هۆقه" ^(۱) خواره‌مه‌نی، دووسه‌د که‌سی تیرکردوه. ئه‌و که‌سانه‌ی که ئه‌مه‌ ده‌گێڕنه‌وه، به‌چه‌ند شیوه‌ و ده‌سته‌واژه‌یه‌کی جیا‌جیا باسی ده‌کهن. ده‌پی‌نیت هه‌ندیکیان سه‌د که‌س باس ده‌کات و هه‌ندئێ دووسه‌د و هه‌ندئێ سێ سه‌د و، هه‌ندیکێ تر دوو "نۆقیه" خواره‌مه‌نی باس ده‌کات.. هه‌روه‌ها به‌م جۆره.

ده‌پی‌نیت هه‌موویان له‌ئه‌ندازه‌یه‌کی هاوبه‌شی پرووداوه‌که‌دا یه‌کیان گرتوه‌وه، که بریتی به‌له‌: "تیربوونی خه‌لکیکی زۆر به‌خۆراکینکی که‌م". که‌واته‌ پرووداوه‌ که به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌ها پرووی داوه و موته‌واتیری مه‌عنه‌وی به‌و دنیایی ده‌به‌خشیت، تیر جۆراوجۆری شیوه‌کانی له‌په‌وابه‌ته‌جیا‌جیاکاندا هیچ زیانی‌ک به‌و دنیاییه‌ ناگه‌یه‌نیت. "خه‌به‌ری ئاحاد" ^(۲) یش کاتی وا هه‌یه‌ له‌ناوه‌ندی چه‌ند مه‌رجینکی تایه‌تیدا وه‌کو موته‌واتیر "قه‌تعی به‌ت" (واته‌: بئی گومانی) ده‌به‌خشیت. به‌لکو هه‌ندئێ جار به‌بۆنه‌ی چه‌ند نیشانه‌ و به‌لگه‌یه‌کی ده‌ره‌کی به‌وه‌ ئه‌م قه‌تعی به‌ته‌ ده‌گه‌یه‌نیت.

(۱) یه‌ک هۆقه‌ی ئه‌وی ده‌کاته (۱۲۸۲ گرام). په‌روانه‌فره‌هنگی تورکی: (Yeni Lugat). (وه‌رگێڕ)

(۲) "خه‌به‌ری ئاحاد" به‌و په‌وابه‌ته‌ده‌لێن که ژماره‌یه‌کی که‌مه‌ر له‌ژماره‌ی ته‌واتور گێڕایینه‌وه.

لیږ هم جوړه، به شی هره زوری به لکه کانی پیغمبر نبي و موعجیزاتی پیغمبر ﷺ له ښي تمواتوری صهریح، یان معنوی، یان سکروتي پوه (که جزړنکی تمواتوری معنوی یه) به ده ستمان گهشتون. به شیکي تریشیان له ږنگای "خه بهری لاجاد" هوه گهشتووه ده ستمان که پشه وایانی زانستی "جهرح و تعلیل" له نیوان چه ند مهر جنیکی تایه تیدا وهریانگرتووه و پتی پازی بوون و، بهم بزونه پوهه بووه به "قه تعی" و وهك ده لاله تی فرموده دی موهواتیری لني هاتووه.

جا نه گهر چه ندین زانای لیکواله ری "زانستی فرموده" وهك خاوه نانی "صیحاحی سیته" ^(۱) و له پشه کی پانه وهه لکه موهواتووانی وهك لیمای بوخاری و موسلیم که هدریه که یان - به لای که موهه - سه ده زار فرموده دی له بهر بووه، هه روه ها هه زاران پشمو و زانای خواناس، له وانه ی که نزهکی په نجا سال نوژی به یانی یان به ده ستوژی عیشاوه نه دا کردووه ..

نه گهر نه مانه و زانایانی تری هاوچه شنیان "خه بهری لاجاد" یان به لاهه صهیح یت، نهوا هیچ گومانیک له موه دا نامینیتوه که خه بهری لاجاد قه تعی یه و، لهم پرووهووه حوکمی له هی "موتهواتیر" که مرنی یه.

به لني، زانایانی "زانستی فرموده" و په خنه گرانی لم هواره، به راده به کی وا کارامی و پسرپری یان لم هونه رده پیدا کرد، که له نه نجامدا توانی یان وتی پیغمبر ﷺ و په وانی پزی گوزارشت و شیوه ی پروونکردنه و کانی، له وتی غمیری نهو جیا بکه نه وه، به چه شنی که نه گهر پهك وتی "هه لیه سزاو" (موضوع) له نیوان سه فرموده دا بینن، په کسر جیای ده که نه وه و دهیگیرنه دواوه و ده لنین: (نمه هه لیه سزاوه) و هه رگیز ناکریت فرموده دی پیغمبر یت ﷺ.

به هم جوړه نهو زانایانه وهك "صهرراف" ی شاره زا و کارامه یان لني هات و، فرموده دی راستمقینه ی پیغمبر یان ﷺ لهو خلثانه پاک و جیا کرده وه که ټیکه لني بوو بوون.

(۱) خاوه نانی نهو کتبه نه لم شمش پشموایان: "لیمای بوخاری و موسلیم و نه بووداود و ترمیذی و نه سانی و لنین ماجه". چوار کتبه که ی لم چوار پشموایه دی دوا ی پشان دوتری: (السنن). جکه له مانیش چه ندین زانای تری فرموده هن، وهك: لیمای مالیک و لیمای له محمد و دارمی و بهیعتی و تهرانی و حاکم .. هند

به لام هه ندی له زانا لیکۆلهره کانی چه شنی "ابن الجوزي" هینده توندوتیژی یان له ره خه سازیی فرموده کاندانواند که هه ندی فرموده ی "صحيح" یان به "ههله سزاو" له قهلم دا!

دهینی ئهوش بزانین که ئه گهر به هه و ته بهك و ترا: "موضوع" ئهوه ناگهیه نیت که و اتاکه ی ههله و خراپه، بهلکو ئهوه ده گهیه نیت که و ته ی پښمبه ر ﷺ نی به!

پر سيار:

ئايا چ سوودێك له باسکردنی "سهند" ی^(۱) دوور و درێژی وهك: "عن فلان.. عن فلان" دا ههیه و، چ كهلكێك له ناوهر دنیا دا دهست ده كهوێت؟

وهلام:

سوودی زۆری تێدا به. چونکه باسکردنی ئهم سهنده درێژه جوژه به کدهنگی به کی تایهتی ده رده خات له نێوان ئهوانا یانه ی له سهنده که دا ناویان هاتوه، که تابلیی راستگۆ و جینی باوه و متمانه. کهواته باسکردنی ئهوانا له سهنده که دا، به بهك گهشتن و پشتگیری کردنی به کهری زانا لیکۆلهره کان له فرموده یه دا ده گهیه نیت و، وه کو ئهوه وایه که هه زانا و ئیمامێك ناوی له سهنده که دا ههیه، مۆری خۆی له فرموده یه دا ییت و، ئیمزای "صحيح" بوونی کرد ییت.

پر سيار:

بۆچی ههموو موعجیزاتی پښمبه ر ﷺ به وێنه ی حوکه شه رعیه یه پێویسته کانی تر، به گرهنگی به کی زۆر تر و، ههموویان به تهواتور و له پښگای جیا جیا وه نه گیراوه تهوه؟

وهلام:

له بهر ئهوه به که زۆر به ی خه لکی، زۆر به ی کاته کان، پێویستی به کی زۆریان به حوکه شه رعیه یه کان ههیه، کهواته ئهم حوکه شه رعیه یانه سه بارهت بهوان "فه رزی عه مین" ن^(۲). چونکه ئهم حوکه مانه په یوه ندی یان به هه موو که سیکه وه ههیه. به لام مرۆف له هه موو کاتیکدا پێویستی به موعجیزات نی به. خۆ ئه گهر واش دا به نین که پێویستیان به بیستی موعجیزات بییت، ئهوا گهر بهك جار ئه م موعجیزانه بیستین سه روزیاده و،

(۱) "سهند": له زانستی حه دێدا به ناوی ئه م زنجیره زانا یانه دهوتریت که بهك له دوا ی بهك هه ر له هه وه ئهوه که له زاری پښمبه ری ﷺ یستوه تا ده گاته کۆتایی زنجیره که، فرموده که یان ده ماو ده م هه ناوه.

(۲) "فه رزی عه مین": بهو حوکه شه رعیه یانه دهوتریت که له سه ر هه موو مو سه لما نیک ی با لعی عاقل فه رزه جیه جییا ن به کات.

پنویست ناکات همموو که سیک ییانیستیت. واته "فرزی کیفایت" ن^(۱)، که واته
نه ونده بهسه که هندی کس نو موعجیزانه بزانت.

هر له بهر همهیه که هندی جار دهینیت پروودانی موعجیزه به که چهلین نه ونده
حوکمیک شری و به چهنیکی بهیزتر و بی گومانتر چه سپاوه، که چی به کس
یان دوان رپوایه تیان کردوه. به لام نهوانی حوکه شری به کمان رپوایت کردوه
ده گنه ده کس، کاتی واهمه ییستیش.

● بنچینه ی چواره

به سیک نو پرووداوانی که پښمبه ر ښووالی داوه له لاینده دا دښه دی، چنه
پرووداوانکی همه کی (کلی) ن و، له چنه کاتیک جیاجیادا دوپات دهنوه. واته هیج
کام نهوانه پرووداوانکی تا که هنده کی (جړنی) نی به. که واته جاری واده ییت پښمبه
ښووالی چنه حاله تیک هندی نو پرووداوانه پروون ده کاتهوه، چونکه هم چهنه پرووداوه
همه کی پاته، چهلین پرووی زوریان همه و، له هر جاریکدا پښمبه ر ښووالی به کیک نو
پرووانه باس ده کات. به لام گهر نو که سدی که فرموده که ده گړپته وه له به شونیدا
نو همموو پرووانه کز بکاتهوه، نو به پواته پنجهوانی واقع دهرده که ویت.
بژغرونه:

گه لنی رپوایه تی جیاجیا سه باره به "مهدی" به وه همه، به چهنیک که
درنژه پندان و پروونکردنوه کانیا جیاجیا و جزراو جزون. پښمبه ریش ښووالی کاتی که
باسی "مهدی" ده کات پشت به سروش دهنه ستی. هم باسکردنیش بژغرونه که هیزی
معنوی تهلی لیمان له همموو سرده میکدا پاریزیت و، له بهرده نو پرووداوه
سامناکانه دا - که دښه ریپان - ناثومیدی سریان تښه کات و، نه توهی نیسلام به
په ونه کی توندوتولی معنوی به زنجیره ی نورانی نیالی به توه به ستته وه
(هر وه له وتی یست و چواره دا همه مان چه سپاندوه).

هر له بهر نه وه شه که خه لکی همموو سرده میک جزره (مهدی) به که، به لکو
چهلین (مهدی) یان، وه که توهی له لآخر زه ماندا دیت، له نیالی به تدا به خزیانه وه

(۱) "فرزی کیفایت": بهو جزره حوکه شری پاته دوتریت که له گهر هندی کس له کزملدا
جبه جیان بکن، وه که توه وابه که همموو کزمل جبه جیان کردیت و له لستزبان لاده چت.

دیوه، بە ڕادەپەك كە بەشینیکی زۆری وەسفەکانی مەهللی گەورەیی ئاخەر زەمانیان لە خەلیفە مەهللی عەباسیدا بینووە، کە ئەویش لە ئالی بەیت بوو.

بەم جۆرە، وەسفەکانی ئەوانەیی پێش مەهللی گەورە هاتوون و دێن و، لە سەر دەمەکانی خۆیاندا نوێنەری مەهللی گەورەن (وەك خەلیفە و ئەقتابە مەهللی یەکان) لە گەڵ وەسفەکانی "مەهللی گەورە" دا تیکەڵ بە یە کتر بوون. ئا لێرەو ئیختیلاف لە ڕیوایەتەکاندا دروست بوو.

● بنچینەی پێنجەم

پێغمەبەر ﷺ ئەوێ خوای گەورە فیزی نە کردایە هیچی لە غەیب نە دەزانی، چونکە: "لا يعلم الغیب الا الله". (واتە: خوا نە یێت کەس غەیب نازانێت). کەواتە خوای گەورە چی فیزی پێغمەبەر ﷺ دە کات ئەویش هەر ئەو بە خەلکی ڕادە گەمەنێت.

جا لە بەر ئەوێ خوای گەورە دانا و میهرەبانە، ئەوا دانست و میهرەبانی یە فراوانە کە داخواری ئەوێ کە زۆر بەی شتانی غەیبی بشارنەووە و ئاشکرا نە کرێن، چونکە زۆر بەی ڕووداوەکانی ئەم ژبانی دنیا دلخۆشکەر نین، زانیی ئەو شتانش لە پێش ڕوودانیاندا، ئازاری زۆر بە دلی مەزوف دە گەمەن.

هەر لە بەر ئەم حیکمەتە کە مردن و ئەجەل لە زانستی مەزوف شارراو نەتووە، هەر بەلا و گێڕو گرتیکیش دینە پنی، پەردەیی غەیبیان بە سەردا دادراو نەتووە.

یە کێك لە داخواری یەکانی ئەم دانست و میهرەبانی یە پەروەردگار ئەو یە کە: هەر چی موسیبت و ڕووداوی ناخۆش لە دواي پێغمەبەر ﷺ بە سەر ئالی بەیت و هاوێ لانیاندا دین، خواوێند پێغمەبەرە کە ﷺ لە پەك بە یە کیان ئاگادار نە کاتەو، بە لکۆ - لە بەر چەند حیکمەتێك - پێغمەبەرە خۆشەویستە کەیی خۆی ﷺ تەنھا لە چەند ڕووداویکی گەرنک و دوور لە ئازاری دواوژی نەتووە کەیی ئاگادار کردووەتووە، تا کۆ ئەو بەزەییە گەورە و فراوانەیی کە پێغمەبەر ﷺ بەرامبەر نەتووە کەیی و ئالی بەیت و هاوێ لانی کانی هەمیەتی، زامدار نە یێت.. هەر وەك چەند مزگینی یە کێ خۆشیشی پێ داو.

خواوێند هەندێك لەم هەوالاتی بە پوختی و هەندێکی تریشیانی بە دوور و درێژی بە پێغمەبەر ﷺ ڕا گەمەاندووە^(۱).

(۱) بەلگە لە سەر ئەوێ کە خواوێند بە (تەواوی) پێغمەبەر ﷺ ئاگادار نە کردووەتووە ئەوێ کە حەزەرەتی عائیشە - خوای لێ ڕازی یێت - بە شدارایی جەنگی "الجمل" دە کات، ئەو یە کە بە خێزانە کانی فەرموو: "دەین کامتان یێت کە سەگە کانی "حەوەب" پیایدا بومێن؟" واتە ئەو جەنگیدا بە شدارایی پکات. ئەمەش بەز

ثجا ہر شتیک کہ خوی گہورہ بہ پیغمبرہ کی خوی ﷺ را گہماندوہ، ہموش گہماندوویہ تی بہ نہ تمہوہ کی خوی۔ پاشان زانا راستگو و داد گہرہ کانی زانستی فرمودہ، بہ چہند پوایہ تیکی صہیح و دہماودہم، بہ ایمان گہماندوہ۔ ہم زانایانہی کہ تابلیی لہ خواترس ہون و زور لموہ دوورتر ہون کہ ہر لموہ ہرہ شہیہ پیغمبر ﷺ بکمون کہ دہفرموی: "مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَدًّا فَلْيَتَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ"^(۱)، ہموانہی کہ لہ ترسی سزای ہم لایہ تہ پرورہ ہمیشہ ہلندہاتن:

﴿لَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَيَّ اللَّهُ﴾^(۲)

● بنچینہی ششم

حالات و ہموسافی پیغمبر ﷺ لہ شیوہی میژوودا ہاس کراون۔ زورہی ہم حالات و ہموسافانہش تہنہا لایہنی مروثیتی ہمویان دہرختوہ۔ چونکہ کہ سینی معنہوی زاتی پرورزی پیغمبر ﷺ و ماہیہتی ہرز و نورانی ہم بہ پادہیہ کی وایہ کہ ہرچی لہ کتبہ کانی زبان و میژووی لہ حوال و ہسفی ہمودا نووسراون، ہر گیز ناگہنہ ہم پلہ ہرز و بلندہی کہ لہ راستیدا پیغمبر ﷺ ہمیہتی..

ہموتا ہرچی پور ہمیہ، بہ پی دہستوری: "السبب کالفاعل" ہر لہ سہرہای پیغمبرہتی ہمہ تا ئیستا، بہ لہندازہی ہرستشی نہ تمہوہ کی پاداشتی ہرستش و بہندایہتی دہخرتہ سہر لاپہری کمالی ہم پیغمبرہ ﷺ.. ثجا ہرہوک سہرہی میہربانی پی کوتابی خواہند بہ شیوہ و توانایہ کی پی کوتابی دہوری پیغمبر ﷺ دہدات، ہر ہمہ جزورہش ہرچی پورہ، لہ ملیونہما کہسی نہ تمہوہ لہ ژمارہ بہدہرہ کہہوہ نزا و دوعای لہ ژمارہ بہدہری پی دہگات.

کہواتہ ہرچی بہ سہرہات و حالاتی مروثیتی پیغمبر ﷺ ہمیہ و، کتبہ کانی میژوو ہاسیان کردوون، ہر گیز ناگہنہ ماہیہتی ہمواہتی و راستی کمالاتی ہم

ہمہی ہم خوشمہیستی بہ زور ہمیزی کہ پیغمبر ﷺ ہرامہر بہ حمزرتی عالیہ ہمہرو، زامدار نہیت۔ لہ گہل ہمہ شدا دوابی خواہند (بہ پوختی) پیغمبری ﷺ ہمہ لاگادار کردوہ۔ چونکہ بہ حمزرتی عملی فرمود: "ارقت بها وبلغها آمنها". واتہ: لہ گہلدا نمرونیان بہ و بیگہنہرہ شوہنی ہمین و پی وہی خزی. (دائر)

(۱) حدیث صحیح متواتر. واتہ: ہمہی بہ لہنقمست درزم بہ دہمہوہ ہلہبہستیت، ہا جیگاہک ہز خوی لہ ناگری دوزہ خدا ساز بکات. (واتہ: ہوی ساز کراوہ و دہرواہ ناوی).

(۲) (الزمر: ۳۲) واتہ: کنی ہمہ ستمکارترہ کہ درو بہ ہم خواہہ ہلہبہستیت؟

پنځمه بهر په پروزه یی ﷺ که بهرېزترین نه بڼام و پښکېشتووترین بهر و بوومی بوونه و رانه و،
راگېه نه ری فرمانه کانی بهر پېښه ری بوونه و بهر و خو شویستی په وړه د گاری هم و
جېهانه کانه!

له کوئی هم که سېتی په پروز و بهرزه یی که هر یه که له جېرېل و میکاېل له غه زای
بمردا هاو هلی نه مېنی بوون، بهو حالته ناشکرایانه یی ژبانی دهره که مویت که تنها
لایه نی مړو فېتی له و دهره خه ن، و هک له و پرو د اوه یی که بهر په پنځمه بهر دا ﷺ هات
له گه ل له و خاوه نه سپه یی که نه سپه که یی به پنځمه بهر ﷺ فروشت و دوا یی ښکاری
نموی کرد پنی فروشتیت و، دا وای شایه تی له پنځمه بهر ﷺ کرد و، له و کاته دا
حه زره تی خوزه مې هاو هلی پنځمه بهر ﷺ هاته پشمه و شایه تی بړ دا^(۱). به لئ، له
کوئی له و که سېتی په پروزه له چه شنی هم پرو د اوه دا دهره که مویت؟

جا بړ نموی له و که سې و هسفه مړو فانه و لاسایه کانی پنځمه بهر ﷺ ده یستیت،
نه که مویت هله موه، له و ده بې همېشه سهر بهر ز بکاته موه و بړ ما هیه تی بهر زی
پنځمه بهر ښی پنځمه بهر ﷺ پروانیت و، سهری که سېتی معنوی و نورانی و بهر زی
پنځمه بهر ﷺ بکات، که له چله پړه یی پله یی بهر زی پنځمه بهر ښی دنا - خوا
نه خواسته - یان بې نه ده یی بهر امهر دهنو ښیت، یان ده که مویت نا و ههم و گومان موه.

بړ پرو و نکړ د نه و یی هم مه سل مه، سهرنج له م غوونه یی خواره و به:
(وا دایښین که) ناو که خور مایه که له ژر خا کدا نیژ را و، له پاشاندا بوو به
دار خور مایه که که هر دم له گه شه کردن و نه شو غا د بوو.. یان هیلکه تاو سیک پاش
نموی گهر می لاراسته کرا، جوو چکه تاو سیک لئ هاته دهره ووه، که هه تا گهره
برایه و نه شو غای بکرا دایه، بهو نه خوشو نیگارانه یی که قه لمی توانستی خوا و هند تیابدا
کیشابوون، جوانر ده بوو..

چه ندین سیفیت و حاله تی تایهت هه ن که هی له و ده نکه خورما و هیلکه
تاو سدن و، هر یه که له م دوانه چه ندین ماده یی ناسک و وردیان ټی دایه.. هر بهو چه شنه،
دار خورما و تاو سه کش چه ندین سیفیت بهر ز و چو ښتی و بارودوخی له و تو یان هم به،
که له چاو هی ناو که خورما و هیلکه که دا زور بهر ز و بلند و جیاوازن..

(۱) صحیح. رواه أبو داود والنسائي وابن ماجه وأحمد.

جا هر کاتی وه سفی ناو که خورما و هیلکه تاوسه که له گهل وه سفی دارخورما و تاوسه که دا ده کرین و به په که وه ده به سترینه وه، ده بی ژیری مرؤف سر له ناو که خورما که وه به رز بکاته وه و سهیری دارخورما که بکات و، له هیلکه تاوسه که شه وه سر به رز بکاته وه و بؤ تاوسه که پروانیت، بؤ ته وهی مرؤف ته وه سفانه ی ده یانیستیت وهریان بگریت و له ژیریدا جی یان بکاته وه. ده نا ته گهر که سینک بلیت: هه زار "بالمان" خورما له مشتیک ناو که خورما چنی، یان بلیت: ته هیلکه مه شای بالنده کانه، ته وا په کسر ژیری به درؤی ده خاته وه.

"مرؤفیتی" ی ینغه مبه ریش ﷺ وه که ده نکه خورما و هیلکه که ی ناو غوونه که وابه.. ته ما هییه تش که به موی "ینغه مبه ریتی" په که وه پرشنگ ده داته وه، وه که دره ختی تووبا و بالنده ی به هه شت هه میسه له گه شه کردن و به رز بوونه و دابه.

که واته ته کاته ی که بهر له و هه رایه ده که مبه وه له بازار له گهل ده شته کی په که دا پرووی دا، ده بی چاوی ته ندشسمان به رز بکه مبه وه و، ته سه ووری ته زاته نوورانی به بکه م که سواری په رفه ف(هوراق) بووه و به ره و: "قاب قوسین او أدنی" پزشتووه و، جییریلی له پنگادا به جی هیشتووه. ده نا "دهروونی به دخواز" یان بی ته ده بی له بهرام به ره وه ده کات و ته وهنده داده به زته خواره وه که پز و بحتیرامی کهم بکاته وه، یان به ته وای پی ده خلیسکیت و وای لی دیت ته سدیقی نه کات.

ناماژه ی ره وانی ینجه م

ته ناماژه یه تایه ته به چهند پرو وداویکی و هه وه که په یوه ندی یان به چهند شتیکی غه بی یه وه هه به. وایره دا چهند غوونه یه کیان لی باس ده که مین:
غوونه ی په کهم:

* له وتار(خوته) نکدا که کۆمه لیک له هاوه له به پزیه کان ناماده و گوی بیستی بوون و، ته وتاره شی به جورکی سه حیح و موهواتیر یسمان گه یشتووه، ینغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی:

"إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّحَ بِهِ بَيْنَ فَتْنَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ"^(۱) له په وابه تیکی تردا: "عظیمتین".

(۱) حدیث صحیح رواه البخاری و الترمذی و النسائی و أحمد و الطیالسی. واته: ته کورم - هه سن - سهرومه و، له وانه یه خواوه ند بکات به هزی سولحی نیوان دوو کۆمه لی موسلمان.

لهوه بوو پاش تپه پوونی چل سال، دوو سوپای گه وره ی ئیسلام له بهرامهر یهك
راوه ستان. به لام حمزرتی هسه ن له گهل معاویه دا - خوابان لئى پازى یئت -
رینککوت و سولحى کرد. بهم سولحش ته سلیقى موعجیزه غه یی به کهى باپیری
به ریزی خوی ﷺ کرد.

نمونه ی دووهم:

* به نه قلی صه حیح ینمان گه یشتروه و بزمان چه سپاوه، که ینغمه بهر ﷺ به
حمزرتی عه لیی فرمووه: "ستقاتل الناکثین والقاسطین والمارقین"^(۱). بهمش هه والی
جهنگی "جهمه ل" و، "صفین" و، "خه واریج" ی یئ داوه.

* جارنکی تر ینغمه بهر ﷺ حمزرتی عه لی و حمزرتی زوبهیری یینی به کریان خوش
دهویست. به زوبهیری فرموو: "لتقاتلنه وانت ظالم له"^(۲).

* هه روه ها به خیزانه کانی خوی فرموو: "کیف یأحداکن تنبح علیها کلاب
الحواب"^(۳). "یقتل عن یمنها وعن یسارها قتلی کثیره"^(۴).

لهوه بوو له پاش سى سال له جهنگی "جهمه ل" دا که له نیوان حمزرتی عه لی له
لايه که وه و حمزرتی عالیشه و تلخه و زوبهیردا - خوابان لئى پازى یئت - له لاکه ی
تروه پرووی دا و.. له جهنگی "صفین" که له نیوان حمزرتی عه لی و معاویه دا پرووی
دا و.. له جهنگی "هرووراء" و "نهره وان" دا که له نیوان حمزرتی عه لی - خوی لئى
پازى یئت - و خه واریجه کاندا پرووی دا، هه موو هم فرمووده صه حیحانه هاتنه دی.

* ینغمه بهر ﷺ هه والی به حمزرتی عه لی داوه و ینی فرمووه: "لهو که سه ی که
ده تکرۆیئت، ده کیشیت به سه رتدا و به خوینی سه رت پهشت ته پ ده کات"^(۵). حمزرتی

(۱) رواه الحاكم والبیزار والطبرانی فی الأوسط. واته: جهنگ له گهل پهیمان شکینان و ناحقه مروان و
دهرچواندا ده کمیت.

(۲) أخرجه الحاكم ۴/۱۲۳ پروانه: (شرح الشفا لمعلی القاری ۱/ ۶۸۶-۶۸۷). واته: له گهل عه لیدا
ده جهنگیت و لعمه شدا ستمی لئى ده کمیت.

(۳) حدیث صحیح رواه أحمد وابن حبان والحاکم وأبو یعلی والبیزار وابن أبی شیبه.

(۴) حدیث صحیح رواه البزار. واتای هه روه فرمووده که به په کمه: "ده ین حالی لهو به که تان چۆن یئت
که سه گهل حمولهب (گونلنکه له سه ر پئی مدینه - به سه ردا) لئى ده مروان و، له راست و چه پیوه
کوشاننکی زۆر ده کرفت"

(۵) حدیث صحیح رواه الطبرانی والحاکم.

علیش - خوائ لئی رازی یت - تمو کہ سہی دہناسی کہ "عہدورپہرہ جمانی کوری موبجیمی خاریجی" ہو۔

* ہر وہا ہموالی "ذو الثدیة" (واتہ خاوەن مەمک) ی راگہماندووہ و نیشانہ کی جیا کہرہوی تمویشی باس کردووہ و، ہموالی داوہ کہ لہ کوژراوہ کانی خمواربیج دہ یت۔ لہ راستیشدا وابوو لہ ناو کوژراوہ کانیاندا ہوو۔ تمو نیشانہ میس کہ پیغمبر ﷺ باسی کردبوو، تموہ ہوو کہ فرمودبووی: "پیاوینکی پش پیستہ و بہ کیلک لہ قولہ کانی وہک مہکی تافرت واپہ" (۱)۔ لہ پاشان حزرہ تی عملی تمہی کرد بہ ہلگہ لہ سہر تموہی کہ خزی لہ سہر حلقہ و، موعجیزہ کہی پیغمبریشی ﷺ ناشکرا کرد۔

* ہر وہا پیغمبر ﷺ ہموالی داوہ - وہک سوم سہلہمہ دہیگہ پرتہمہ - کہ حزرہ تی حسہن - خوائ لئی رازی یت - لہ "الطف" واتہ لہ "کہرہلا" دا دہ کوژرنت (۲)۔ تموہ ہوو پاش پہنجا سال تمو پرووداوہ دلته زینہ پرووی داو، ہموالہ غہبی یہ کہی پیغمبریشی ﷺ ہاتہ دی۔

* ہر وہا پیغمبر ﷺ چہند جارنک فرمودہ تی: "إن أهل بيتي سيلقون بعدي من أمي قتلاً وتشریداً" (۳)۔ ہر وہا ش ہوو کہ ہموالی دا۔

* * *

لیرہدا پرسیارینکی گرنگ دیتہ یتس کہ تمہیہ:

دہلین حزرہ تی عملی - خوائ لئی رازی یت - لہ ہر تموہی خزمی نزہکی پیغمبرہ ﷺ و، خاوەنی نازاہ تی بہ کی کہم وینہ و زانستینکی زور ہووہ، شایانر ہوو بکرت بہ جینشینی پیغمبرہ ﷺ، تمہی بوجی (لہ جینشینیدا) یتس نہ خرا؟ بوجی لہ سہر دمہی تمودا حالی موسلمانان شلہزا و تیکچوو؟ وہلام:

یہ کیلک لہ قوتہ گمورہ کانی ثالی بہیت فرمودہ تی: پیغمبرہ ﷺ تاواتہ خوازی تموہ ہوو کہ حزرہ تی عملی جینشینی یت، بہلام لہ غہبیہمہ تاگادار کراوہ تموہ، کہ ویستی

(۱) حدیث صحیح رواہ البخاری و مسلم۔

(۲) حدیث صحیح رواہ الإمام أحمد والطبرانی۔ وانظر كذلك: (صحیح الجامع الصغیر ۲۱۷)۔

(۳) پروانہ: (علی القاری ۱/۶۸۵)، (الحفاجی ۳/۱۸۱)، وثبت فی الحدیث الصحیح الذی بمعناہ ما رواہ الطبرانی فی الکبیر۔ انظر: (صحیح الجامع الصغیر وزیادہ ۲۵۵۸)۔ واتہ: تمہلی بہیتی من دوائ خزم لہ سہر دہستی نہ تموہ کہم کوشتار و دہر ہمدی بیان دیتہ ی۔

خوای گموره شتیکی تری غمیری ئاواته که ی نموه. ئیز پیغمبر ﷺ له بهر وستی خوای گموره، وازی لهو ئاواته ی خۆی هینا.

وا (له خواره ودا) به کێک لهو حیکمه ته زۆرانه ی وستی خوای گموره که لهم کاره دا همه، باس ده کهن:

کاتی پیغمبر ﷺ کۆچی دواپی کرد، هاوه له کانی زیاتر پیوستیان به به کیتی و پشتگیری به کتر هه بوو. ئیمامی عه لیش - خوای لێ رازی یێت - چه ند رهوشتیکی هه بوو، وهک: تهقلید نه کردنی کس و شوین پی هه لته گرتنی خه لک و، زوه دتیکی زۆر و، ئازایه تی به کی پی وینه و، پیوستی نه بوونی به هیچ که سێک..

جا ئه گه بهاتایه و ئیمامی عه ل - که ئهم رهوش و سیفه تانه ی همه - لهو کاته دا بهوایه به جێشین، لهوا ئهم رهوش تانه ی، ده ماری موئافه سه ی لای گه لێ کس و له ناو زۆر ده سه و تیره دا ده جوو لاند و، بهم جۆره دووبه ره کی و نا کۆکی له ناو موسلمانان دا پهیدا ده بوو، به وینه ی لهو ئاشووب و پرو داوانه ی که دواپی له سه رده می خه لافه ته کهیدا پرویان دا.

به کێکیش له هۆ کاره کانی دوا که وتی جێشینیی ئیمامی عه ل - خوای لێ رازی یێت - ئهمه یه:

لهو کاته دا که ئهوی تیدا بوو به جێشین، نه ته وه ی ئیسلام چه ندین نه ته وه و کۆمه لێ جۆرا و جۆر بوون و هه ره که شیان تۆی دووبه ره کی له گه ل خۆیدا هه لگر تبه و، وهک پیغمبر ﷺ هه والی دا بوو، ده گه یشته حه فتا و سێ به شی جیا جیا^(۱)..

ئا لهم کاته دا که گه رده لوولی ئاشووب و فیتنه له هه موو لایه که وه به سه ر نه ته وه ی ئیسلام دا هه لێ کرد بوو، موسلمانان پیوستیان به که سیتی به کی گموره و به رزی و هه با بوو که خاوه نی چه ندین سیفه تی وهک: هه بهت و، ئازایه تی زۆر و، فیراسه تی راست یێت و، خاوه نی نه سه ییکی ره سه ن و له ئالی بهت و نه وه ی هاشم یێت. بۆ نه وه ی بتوانیت له به رده م ئه و هه موو فیتنه و ئاشووبانه دا خۆی پی را گه ر بکریت..

جا ئهم جۆره که سیتی به تنه ا له ئیمامی عه لیدا - خوای لێ رازی یێت - هات بووه دی. ئه وه بوو توانیی له به رده م ئه و هه موو گه رده لوولانه دا خۆی را بگریت. پیشتیش پیغمبر ﷺ هه والی ئه وه ی پی دا بوو که: هه ره و هک خۆی (واته پیغمبر ﷺ) له پناوی

(۱) هه موو ئه و فرمودانه ی که له به ره ی دا به شوونی نه ته وه ی ئیسلام وه بۆ حه فتا و سێ ده سه و کۆمه ل ده وین، هه موو یان "صه حیح" ن.

نازل بوونی قورئاندا له گهل دوژمنانیدا که وتووه ته جه نگووه، نهویش (واته ئیمامی عملی) له پیناوی ته ئویلی قورئاندا له گهل دوژمنانیدا ده که ویتته جه نگووه^(۱).

پاشان نه گهر ئیمامی عملی نه بوایه، نهوا دهسته لاتنداریی دنیا، نه موی یه کانی - به تهوای - له پنی راست ده ترانند و له خشته ی ده بردن. به لام که ئیمامی عملی و ئالی بهیتیان له بهرام بهری خویانه وه ده یینی، نهوانیش نهو لیان ده دا به گه نه ئاستیان و هاوشانی پله و پایمه یان بن، تاکو نهو ریزه ی له لایهن نه ته وه ی ئیسلام وه ده ستیان که وتبو، له دهستی نه ده ن. نهو وه بو زو ربه ی سه رو که کانی ده ولته تی نه موی ناچار بوون که شوینکه وتووانی خویان هه لنین و هانیان به دن بۆ پاراستی راستی یه کانی ئیمان و نه حکامه کانی قورئان و ئیسلام، هه رچه ندهش بۆ خویان هیج کارنکیان له م پرووه وه نه بجام نه دا! له بهر نه وه، له ژیر سایه ی ده ولته ته که یاندا سه دان هه زار له زانا لیکۆله ره کان و مو جته هیدان و نهو لیا و پیاو چاکان و لیبران بۆ ئایینی خوا، پهیدا بوون و گه شه یان کرد. که واته نه گهر چه ند که مالات و سه لاحه ت و ئاینداری یه که نه بوایه که له ئالی بهیتدا هه بوون، نهوا نه موی یه کان پینان ده تران و، به تهوای له پنی راست لایان ده دا، ههروه که له کۆتایی حوکمرانیی نهوان و عه یاسی یه کاندایه رووی دا. نه گهر پر سيار بکرت و بو تريت:

خۆ ئالی بهیت له هه موو کس زیاتر شایانی جینشینی بوون، نه دی بۆچی نه م جینشینی به یان تیدا نه مایه وه؟

وه لام:

دهسته لاتنداریی دنیا مرؤف له خشته ده بات. نه هلی بهیتیش له راستیدا نه رکی پاراستی راستی یه کانی ئیسلام و نه حکامه کانی قورئانیان بن سپراره وه. نهو که سهش که کاروباری جینشینی ده گرته ده ست، ده یی به هیج جۆرێک دنیا نه یخه له تینیت. واته یان وه که یه مبه ره ﷺ "معه صوم" ییت، یان وه که خه لیفه راشیده کان و عومه ری کوپری عه بدولعه زیزی نه موی و مه هلی عه یاسی، ته قوایه کی گموره و زوه لیکۆلی زو ری بییت، بۆ نه وه ی له خشته نه چیت و له خۆی با یی نه ییت..

جا له م پرووه دهسته لاتنداریی دنیا بۆ ئالی بهیت ده ست نادات، چونکه نه رکه سه ره کی یه که ی خویان له بهر ده باته وه که بریتی یه له پاراستی ئایین و خزمه تکردنی ئیسلام. خه لافه تی ده ولته تی فاتیمی، که له میسردا به ناوی ئالی بهیت وه دامه زرا و،

(۱) حدیث صحیح رواه الإمام أحمد.

حکومته تی "موه ححیده کان" له نه فریقیا و، ده ولته تی سه فموی له ئیران، هه ریه که میان باشتیڼ به لگنه له سه ر نه وهی که ده سه لاتداری و حو کمپانی بۆ ئالی به میت ده ست نادات. به لام له مو لاره ده بیڼن که هه رکات ئالی به میت وازیان له ده سه لاتداری هیناییت، نه واهه وول و کوشش و ته قه لایه کی زوریان بۆ خزمه تی ئیسلام و به رز کردنه وهی ئالای قورئان داوه.

نه گه ر ده ته ویت نه مه ت به جوانی بۆ ده ربکه ویت، نه واهه رموو سه رنج له و قوتبانه بده که له به ره ی حه زره تی حه سه ن هاتوون، به تایه ت چوار قوتبه کان و، له ناو نه وانیشدا به تایه ت: شېخی گیلانی (قُدسَ سِرُهُ).. یان فه رموو سه رنج له و پېشه وایانه بده که له به ره ی حه زره تی حه سه ڼن، به تایه ت "ایمام زه ڼنولعابدین" و "ایمام جه عفه ری صادق" و هاوچه شنیان.. ده بیڼیت هه ریه که له وانه (له کاتی خو یاندا) وه کو "مه هدی" په کی مه عته وی بوون و، به بۆنه ی خه ریک بوونیا نه وه به بلاو کردنه وهی نووری قورئان و راستیه کانی ایمان، هه رچی ستم و تاریکایی مه عته ویی ده ورو به ریان بووه، په واندووایانه ته وه و نه یانه یشتووه. به ممش چه سپاندووایانه که به راستی مه رتگری باپه ری گه وره و سه روه ریان، هه زاران دروودی له سه ر ییت.

نه گه ر بو تریت:

"حیکمه ت" له و ئاشرو به خو ڼناوی په سامنا که دا چی په که له سه رده می جینشینی خه لیفه راشیده کاند - که چاکترین سه رده می میژووی موسلمانانه - تووشی نه ته وهی ئیسلام بو، خو نه و به ریزانه شایانی نه و گرفت و به لایه نه بوون که یته ری یان؟.. ئایا کامه په لایه نی "مه ره بانی" ی خوا وه ند له م کاره دا؟
وه لام:

هه ووه که هه وره بروسکه و بارانی زوری به لیزمه و توفی به هه ر، توانا و لیها تی هه موو جزره کانی پرووه که ده بزویڼیت و ده ری ده خات و، به ممش تۆوه کان ده کرڼه وه و گو له کانیان ده پشکو ڼن و هه ریه که میان کاری سروشتی خزی پی ده سپیږیت..
هه ر به و جزره ش نه و فیته په ی که ها ته پنی ها وه لان و شو ڼنکه و تووانیان - خوایان لڼی رازی ییت - تۆوی توانا و لیها تی نه وانی هه ژاند و، هه موو ده سه ت و کۆمه لیک ی ڼن دار کرده وه که: لایینی ئیسلام له مه تر سیدایه و خه ریکه ئا گر له موسلمانان به رده ییت!

ئەم بىدار كۈرەنمەيەش وای لە ھەموو دەستە و تاقمىكى موسلمانان كۆرد كە فریای پاراستنى ئیمان و ئىسلام بکەون. ئەو ھەو ھەریە كەیان بەینی توانای خۆی ئەركىكى لەو ئەركە زۆرانەى پاراستنى ئیمان و یە كىتیی موسلمانانى لە ئەستۆ گرت و، بەو پەرى ئىخلاص و لیبرانەو ئەو رىئەتەى گرتەبەر.. دەستە و تاقمى وایان ھەو پاراستنى فەرمودەى پىروزی پىغمبەر ﷺ و، ھەندىكىان پاراستنى شەرىعت و، ھەندىكى تریان پاراستنى راستى بە كانی ئیمان و، ھەندىكى تریان پاراستنى قورئانى پىروزیان خستە ئەستۆى خۆیان..

بەم جۆرە، ھەریە كەیان ئەركىكى لەو ئەركانەى كە پاراستنى ئیمان و ئىسلام لەو پۆژەدا داخوای بوو، ئەنجام دا و، بە تەواویش بۆ ئەم كارانەى خۆیان لى پران. كەواتە ئەو تۆوانەى كە گەردەلوولى فیتنە و ئاشووبە كانی ئەو سەردەمە بە ھەموو لایە كدا وەشاندى، چەندلین گولسى رەنگاوپرەنگیان لە ھەموو جىيە كى جىيەانى ئىسلامدا بەرھەم ھىنا، بە چەشنى كە ھەموو شوپىنكى جىيەانى ئىسلام وەك باخچەى لى ھات و، بە گولزار خەملا و پازاپەو..

بەلام بە داخەو لە ناوەندى ئەو باخچە و گولزارە پشكووتووانەدا دىر كودالى ئەھلى بىدەتیش سەریان ھەلدا! وەك بلى دەستى توانستى خواوند ئەو چەرخ و سەردەمەى بە سام و شكۆمەندى خۆى و بە توندى راتە كاند و، ئەمەش ھىمەت و ھەستى كەسانى خواون ھىمەت و غىرەتى جوولاند. چونكە ئەو بزوتنەو ھەى كە لە ناو جەرگەى ولاتى ئىسلامو ھەتەشكى ھاوشت، بەشكى زۆرى لە پىشەوا و موحەمەد و زاناپانى فەرمودە و ئەقتاب و ئەولیا و پیاوچاكانى بە ھەموو لایە كى ولاتى ئىسلامدا پرژاند و بلاوى كۆرەنەو و ناچارى كۆچ و رەوى كۆردن، موسلمانانىشى ھان دا كە بەم لاو ئەو لادا بپۆن و دەرگای دلایان بکەنەو، لای ئەوان لە گەنجى كانی قورئانى پىروز زانست ھەلگۆزن.

با پىروتنەو سەر باسە كەى خۆمان:

ئەو پىروداوانەى كە پىش پرودانیان پەنھان بوون و پىغمبەر ﷺ ھەوالى پرودانىانى دا و، پاشان وەك چۆن ھەوالى دابوو وەھا ھاتنەدى، ئەمانە لە ھەزاران پروداو تىپەر دەبن. بەلام ئىمە تەنھا ئاماژە بۆ چەند نمونەى كیان دەكەبن، لەوانەى كە خواونانى ھە

شمس کښه صه حېحه کانی فهرمووده له باره پانه وه په کيان گرتووه، که له پښ هممو وپانه وه ټيمامی بوخاری و ټيمامی موسلیم. ته نانه ت به شینکی زوری ټهو پرووداوانه به تواتوری معنوی پښان گمشتون و زانایان و لیکوله رانی ټهم بواره له سر "صه حېحی" ی هندیکیان په کيان گرتووه، که ټهمش وه کو تواتوری صه ریح وایه.

* پښموایان و خاوه نانی کښه صه حېحه کان هممو ټهو هموالانه پان گیراوه توه که پښمهر ﷺ به ټینی به هاوه لانی داوه به سر دوزمناندا سرده کون و، مه ککه^(۱) و، به توله قلیس^(۲) و، په من و شام و عراق^(۳) و، خمیهر^(۴) فتح ده کښ، هره ها هموالی پښ دابون که گه بڼه کانی کيسرا و قيسره له نیوان خویاندا دابش ده کښ^(۵)، که ده ولته کانی ټهم دوانش گوره ترین دوو ده ولته جیهانی ټهو سرده مه بوون.

پاشان ده پښ بزاین که پښمهر ﷺ کانی ټهم هموالانه داوه، هر گیز نه فهرمووه: "وا گومان ده بم" .. پان: "لام وایه" .. پان: "له وانه" ، به لکو به پری زانین و دنیایمه وه، هک ټه وهی چاوی لښ یت، ټهم هموالانه پاده گمیان و، له دواپشدا وها دهرچون که راپگمیانند.

ټه و شمان له یاد نه چیت که له و کاته دا پښمهر ﷺ ټهم هموالانه پاده گمیانده لایه ن خواوه نده وه فهرمانی کۆچ کردنی به ره مه دینه پښ درابو، هاوه له کانیشی کم بوون و، دهر و بهری مه دینه و هممو جیهانیش دوزمنیان بوون!

* له پړواپه ټینکی صه حېحدا دهر کموتوه که چه ندین جار فهرموویه تی: "اقتدوا باللذین من بعدي ابي بکر وعمر"^(۶). واته هموالی ټه وهی داوه که ټهم دوانه دواي خوی

(۱) صحیح، رواه البخاري ومسلم..

(۲) صحیح، رواه البخاري.

(۳) صحیح، رواه البخاري ومسلم ومالك.

(۴) صحیح، رواه البخاري ومسلم.

(۵) صحیح، رواه مسلم.

(۶) صحیح، رواه الترمذي وابن ماجه والحاكم وأحمد والبيهقي. واته: "له پاش خۆم شوین ټهو دوانه بکمون که له دواي من دین، که ټه پړوبه کر و عومرن".

ده مین و ده بن به جینشینی و، به چه شنی که خوا پی پازی یت، له رک جینشینی نه نجام ده دن و، نه بو به کر ماویه کی کم جینشین ده یت، به لام عومر ماویه کی زیاتر.. چنلین فتوحاتی زوریش ده کات.

* هروها فهرموویه تی: "إِنَّ اللَّهَ زَوَىٰ لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتَ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا—، وَإِنَّ أَمْتِي سَبِلَغَ مَلِكَهَا مَا زُوِيَ لِي مِنْهَا"^(۱). هرو بهو جزورش که فهرمووی، هاته دی.

* پهوایه تیکی صه حیح^(۲) ده یت: پیش ده ست پیکردنی جهنگی به در، پیغمبر ﷺ شونی کوشتی کافران و سر کرده کانیانی له به دردا ده ستیشان کرد و فهرمووی: "نه بو جهل لیروها ده کوژریت.. عوتبه لیروها ده کوژریت.. نومیه لیروها ده کوژریت و.. فلان لیروها و فیساریش لهوهادا.. هتد. پاشان فهرمووی: "یشزانه که ئوبهیی کوری خه لف ده کوژریت"^(۳).. کوشتی هه موویان هرو بهو جزوره هاته دی که له پیشدا فهرمووی.

* هروها له فهرموودهی صه حیدا چه سپاوه که لهو کاته دا هاوه له کانی پیغمبر ﷺ له غه زای "موته" دا بوون، که جینگایه که له سر سنووری ولاتی شام و مانگه ری به که له مدهنموه دووره، پیغمبر ﷺ وهک چاوی لی یت، هه والی ئه وانی به خه لکی مدهنه راگه ماند و فهرمووی: "أَخَذَ الرَّايَةَ زَيْدٌ فَأَصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَ جَعْفَرٌ فَأَصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَ ابْنُ رَوَاحَةَ فَأَصِيبَ، وَعَيْنَاهُ تَذْرِفَانِ.. حَتَّىٰ أَخَذَ الرَّايَةَ سَيْفٌ مِنْ سَيْفِ اللَّهِ حَتَّىٰ فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ"^(۴). له پاش چهند حه فتمبه که "به علای کوری مونه بییه" ی هاوه لی له گوره بانی جهنگوه هاته وه و رفته خزمه تی پیغمبر ﷺ. پیش له وهی لهو هیچ شتیک

(۱) صحیح، رواه مسلم والترمذی وأبو داود وابن ماجه وأحمد. واته: "خوای گموره زهوی بز هیناموویه که به چه شنی خوره لات و خور ئاویم دی و، نه نموه که شم به مولک و ده ست لانداری لهو جینگایانه ده گن که هترانه پیش چاوم".

(۲) صحیح، رواه مسلم وأحمد والحاكم.

(۳) رواه البيهقي. بهوانه: الشفا ۱/۳۴۳.

(۴) صحیح، رواه البخاري وأحمد والنسائي. واته: "زهیدی کوری حاریسه لالاکی هه لگرت، تنجا پیکرا.. پاش لهو جهعفر لالاکی هه لگرت، لهویش پیکرا.. تنجا عه بوللای کوری رهواحه لالاکی هه لگرت، لهویش پیکرا" لاله کاته دا فرمیس که به چاوه کانه دا دهاته خوارموه. پاشان فهرمووی: "شمشیرک له شمشیره کانی خوا لالاکی هه لگرت و سر کموتیان به ده ست هینا".

بگیرنمهوه، هه رچی له جهنگه کهدا پرووی دابوو پیغمهه ﷺ له بهر چاوی به علادا هه مووی گیرایهوه. به علاش سویندی خوارد و وتی: "بهو که سهی تۆی به حق کردوه به پیغمهه، بهک هه رفه له قسه کانی لهوان نه پهراند" ^(۱).

* هه روه ها له بهوایه تینکی سه حیحدا پیغمهه ﷺ هه والی داوه که خه لافهت له دوای خۆی سی سال بهردهوام ده ییت، پاشان ده ییت به پاشایه تی به کی گه زنده ^(۲)، ده فهرموی: "وَإِنْ هَذَا الْأَمْرُ بِدَأْ نَبْوَةٍ وَرَحْمَةٍ، ثُمَّ يَكُونُ رَحْمَةً وَخَلَافَةً، ثُمَّ يَكُونُ مَلِكًا عَضُوضًا، ثُمَّ يَكُونُ عَتَوًا وَجَبْرَتًا وَفَسَادًا فِي الْأُمَّةِ" ^(۳). بهمش ماوهی جینشینیی راشیدانهی به سی سال ده ستیشان کرد، که به شمش مانگه کهی خه لافه تی هه زه تی هه سن - خوای لنی رازی ییت - هه ر سی ساله که پهر ده یتهوه، ئنجا پادشایه تی و ستمکاری و فساد له ناو نه تموهی ئیسلامدا بهک له دوای بهک دین و پهیدا ده بن. هه ر بهو جو رهش هاته دی که لهو فهرمووی.

* به بهوایه تی سه حیح چه سپاره که پیغمهه ﷺ هه والی داوه هه زه تی عوسمان - خوای لنی رازی ییت - له کاتیکدا ده کوژریت که قورئان ده خوینیت ^(۴). هه روه ها پیغمهه ﷺ فهرموویه تی: "إِنَّ اللَّهَ عَسَى أَنْ يَلْبِسَهُ قَمِيصًا وَأَنْهُمْ يَرِيدُونَ خَلْعَهُ" ^(۵). واته: "نزیکه خواوه ند کراسیک بکاته بهر عوسمان، به لام لهوان ده یانه ویت له بهری دالمالن". هه ر بهو جو رهش که پیغمهه ﷺ فهرمووی، هاته دی.

* له بهوایه تینکی سه حیحی ترده، ده گیرنمهوه که لهو کاته دا پیغمهه ﷺ که له شاخ (الحجامة) ی ده گرت، عه بدوللای کوپی زوبهیر له خوینی پیغمهه ﷺ بز پیرۆزی خوارد دهوه و پۆی نه کردهوه، پیغمهه ﷺ بینی فهرمووه: "وَيْلٌ لِلنَّاسِ مِنْكَ، وَوَيْلٌ لَكَ مِنَ النَّاسِ" ^(۶). بهمش نهوهی راگه یاند که: عه بدوللای به نازایه تی به کی بێ وینه کاروباری خه لکی ده خاته نه ستۆی خۆیهوه و هیرشیککی سه ختی ده کرینه سهرو، بههزی

(۱) بهروانه: زاد المعاد بتحقیق الأرناؤوط (۳/۳۸۵).

(۲) صحیح، رواه أحمد والترمذی والدارمی وأبو یعلی وابن حبان.

(۳) صحیح، رواه أحمد والبخاری والطبرانی فی الأوسط.

(۴) صحیح، بهروانه: "فضائل الصحابة" للإمام أحمد ۵۰۱/۱ اخذت رقم ۸۱۷.

(۵) صحیح، رواه الترمذی وابن ماجه.

(۶) حدیث حسن، رواه الطبرانی وأبو یعلی والبخاری والحاکم.

ئەمە ۋە بەلا ۋە موسیبت تووشی خەلکی دېت.. لە پاشە پۇژدا، بەم جۆرە ی پىغمبەر ﷺ
 ھەوالی دابوو، ھاتەدى. ئەمە ھوو لە سەردەمى ئەمەوىيە کاندە، عەبدوللای کورپی
 زوبەیر لە شارى مە ککەدا جىنشینی خۆی راگەیاندا، حەججەجى کورپی یووسفى
 ستمەکارىش بە سوپایە کى زۆر گەمە ۋە ئابلقەى شارى مە ککەى دا، لە پاش چەند
 شەپنە سەخت ۋ چەند جەنگىنەى خۆپناوى ۋ پاش دەرخستنى ئازابەتەى کى بى وینە،
 عەبدوللا شەھید کرا.

✽ ھەروەھا پىغمبەر ﷺ ھەوالی پەمدا بونى دەولەتەى ئەمەوى ۋ سەرکار چوونى
 معاویەى راگەیاندا ۋ، ۋە سەپەتیشى بۆ کرد ۋ ۋە فەرموویەتى^(۱): "ئەگەر
 حوکم پراپت گرتە دەست، نەرمونیان ۋ لیبور دە بە ۋ، ئامۇزگارى بى باش بکە" ..

ھەروەھا ھەوالی ئەمەوى داو ۋە ئەمەوىيە کان مالى خوا لەناو خۆپاندا
 دەستاو دەست پى دە کەن^(۲)، ۋ، پادشا ۋ سەر کردە کانیان ستمەکار دەبن، ۋ، چەند
 کە سىنکى ۋەك "پەزىد" ۋ "ۋەلید" یان تیدا پەمدا دەپت^(۳).

✽ ھەروەھا ھەوالی ئەمەوى داو ۋە ئەمەوىيە کان بە ئالای پەشەو پەمدا
 دەبن، ۋ، مۆلکىيان چەندلین ئەمەندەى ئەوانەى پش خۆپان زیاد دە کات^(۴). بەمەش
 راگەیاندا کە غەبباسىيە کان دواى ئەمەوىيە کان پەمدا دەبن ۋ لە ئەمەوىيە کانیش زیاتر
 لە حوکمدا دەمىننەو. ھەر بەم جۆرە ھاتەدى کە پىغمبەر ﷺ ھەوالی دابوو.

✽ بە فەرموودەى صەحیح چەسپا ۋە کە پىغمبەر ﷺ فەرموویەتى: "ویل للعرب من
 شرّ قد اقترب"^(۵). ئەمەش ھەوالدانى ئاشووبە کانى جەنگیز خان ۋ ھۆلاکۆ ھوو، کە
 دەولەتەى غەبباسىيە عەرەب لەناو دەبن. چۆنیشى فەرموو، ھەر بەم جۆرە ھاتەدى.

(۱) رواه أحمد مرسلًا ورجاله رجال الصحيح، ورواه أبو يعلى موصلاً ورجاله رجال الصحيح.

(۲) رواه الترمذي والحاكم والبيهقي. له واتای ئەم فەرموودەمدا پەوانە: (صحيح الجامع الصغير ۴۱۲).

(۳) حديث حسن، رواه أبو يعلى. پەوانە: (صحيح الجامع الصغير ۲۷۵۹)، (المطالب العالية لابن حجر ۴۵۲۸-۴۵۲۹).

(۴) رواه أحمد والطبراني والحاكم. وصححه إسناده العلامة أحمد شاكر في المسند.

(۵) صحيح، رواه البخاري ومسلم. واتە: بەدەختى بۆ عەرەب، لەبەر ئەم شەر ۋ ئاشووبەى لىيان نەزىك
 ھوو ئەمەو.

* پړوايه ټيكني صحيح ده لټيت: له كاتيكدا سعادې كورې نه بوو وه قفاص له نه خوشۍ په كې سخته دا بووه، پښمېهر ﷺ پي فرمووه: "لَعَلَّكَ تُخَلَّفُ حَتَّى يَنْتَفِعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيَسْتَضَرَّ بِكَ آخَرُونَ"^(۱). هم فرموده يې پښمېهر ﷺ راپايدې گمبه نيت كه: سعاد ده بښت به پښهوايه كې گه وړه و، خواوړند له سره دېستي لودا چهلين ولات فتح ده كات و، چهلين تيره و ده سته و كز مېلش به هژي لودو دېنه پېزي لاييني ئيسلاموه و بهمش سوو دېكي زوريان ده ست ده كه وټ، هروها چهلند تاقمېكي ترش به هژي سعادوه زيانيان پي ده گات و ده ولته كه يان تيا ده چټ.

له راستيدا هر بهو جوړه پړوي دا كه پښمېهر ﷺ هوالې دابوو. لودو بوو سعاد بوو به پښهواي سويي ئيسلام و، ده ولته فارسي كاني له ناوړد و، بوو به هژي لودو ي كه چهلين تيره و نه تودو زور موسلمان بين.

* هروها چه سپاره كه لهو پړوه دا نه جاشي پادشاي چه به شه له سالي حو ته مي كز چيدا، كز چي دوايي كرد، هر لهو پړوه دا پښمېهر ﷺ هوالې مردني لودو به خه لك را گمياند^(۲) و، نو پړي مردووشې، له دووړه و، له سره كرد.. پاش تپه پړوني حفته مېه كه لهو هوالدانه ي پښمېهر ﷺ، دهنگوباس گميسته مدينه، كه نه جاشي لهو پړوه دا پښمېهر ﷺ فرمودو پړوي كز چي دوايي كردوه!

* هروها لهو كاته دا كه پښمېهر ﷺ له گڼ چهلند هاو لټيكي هه لېزاده ي خويدا، له سره چي اي لوجود پړاوه ستا پړون (پان له سره نه شكه وتي حواء، وه كه له هه ندي پړوايه تدا هيه) چيا كه كه و ته هجووول. پښمېهر ﷺ فرمودو: "أُثْبِتْ، فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدٌ"^(۳). بهمش لودو ي را گمياند كه حزه رتي عومر و عوسمان و علي، شهيد ده كړين. كز تايي لېاني لودو سيانه بهو جوړه بوو كه پښمېهر ﷺ فرمودو.

لهي لودو مړو فله لاوازه ي كه دلي مردوه! لهي سر لني شيوا!

(۱) صحيح، رواه البخاري ومسلم. واته: "لَمَّا نَهَى عَمْرُو بْنُ لُحَيْشٍ عَنْ أَنْ يَخْلُفَ فِي الْبَيْتِ، قَالَ: لَعَلَّكَ تُخَلَّفُ حَتَّى يَنْتَفِعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيَسْتَضَرَّ بِكَ آخَرُونَ". چهلند قومېكي ترش له توره توشي زبان ده بن.

(۲) صحيح، رواه البخاري ومسلم وأبو داود ومالك والشافعي وأحمد والبيهقي.

(۳) صحيح، رواه البخاري وأبو داود والترمذي وأحمد وأبو يعلى وابن حبان. واته: "لهي چي اي لوجودا جينگر به و مېجوولې، چونكه ئستا لوانه ي له سمرت پړاوه ستاون، پښمېهر و صديق و شهيدن".

له وانمیه بلنیت: محمد ﷺ مرؤفیکې بلیمته (عبرې) بروه و بهو هویه وه لم شته غمیبی یانہی زانیوه. له وانمیه هم بلنیت و لیر له ناستی راستی "پنغمه ریتی" ی نه ودا - که وهك خور دهره و شته وه - چاوت بنووقنیت!

نهی دامای ههزار!

باش بزانه نه وهی که یست، تنها به شیکه له پازده جور له جور ه گشتی به کانی موعجیزاتی نهو پنغمه بهره ﷺ. خو به باشی زانیت که به چنلین ربوایه تی صهیح و به تمواتوری معنوی هه موویان چه سپاون. که واته هیشتا به شیکې کم نه ییت لهو موعجیزانهی که په یوه ندی یان به شته غمیبی به کانه وه هه به، هیچی ترت نه یستوه.. جا نایا لیر دواي نه وهی که مرؤف نهو موعجیزانه ده یستیت، هر به خواوه نی نهو موعجیزانه ده لیت: (همه مرؤفیکې بلیمته بروه و بهو بونه یوه توانیوه تی نایندهی بز دهر بکه ویت و پرو دواوه کانی بز انیت) ۱۹!

گریمان لیمش وهك تو ومان: به لئی بلیمته. به لام نایا که سیک خواوه نی زیره کی به کی لاوا پروز و بلیمته تی به کی به رزی سدان جاره ی که سانی تر ییت، وه کو نهو پنغمه بهره ﷺ، هر گیز سهری لئی تیکده چیت و نهو شتانهی ده یانینیت لئی ده نالوزین؟ یان نایا لهو ناسته به رزی خوی داده به زیته خواره وه که چنلین هه والی و اربا گمیه نیت له راستی به وه دوور بن؟

نایا نهو په پری شیتی و گمخوئی نی به که نیمه پشت لهو هه والانه هه لیکه بن، که نهو مرؤفه (بلیمته) سه باره ت به به ختموه ری هه ردو دنیایان راده گمیه نیت ۱۹!

ناماژه ی رهوانی ششم

* چه سپاوه که پنغمه بهره ﷺ به فاتیمه ی کچی را گمباندوه که نهو: "اول اهلہ لحوقا به" (۱). واته: که هه زره تی فاتیمه به کم کس ده ییت له نالی بهیت له دواي پنغمه بهره ﷺ کزچی دواي ده کات.

باش تیپه رپرونی شمش مانگ به سهر کزچی دواي پنغمه بهره ﷺ هه زره تی فاتیمه وه فاتی کرد.

(۱) صحیح، رواه البعاری ومسلم وأحمد والترمذی.

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که ینغمه‌مهر ﷺ هه‌والی به "نه‌بو‌ذه‌ر" داوه، که رُؤزَنیک دَیت نه‌بو‌ذه‌ر له مه‌دینه نه‌فی ده‌کریت و به ته‌نیایی ده‌زی و له ته‌نیایشدا ده‌مریت^(١).. پاش بیست سال فرموده که ینغمه‌مهر ﷺ وه‌ک چۆنی فرموو بوو، وه‌ها هاته‌دی.

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که جارنکیان ینغمه‌مهر ﷺ له مالی "نوم‌حهرامی" پووری نه‌نه‌سی کو‌ری مالی‌کدا نو‌ستبوو، به زه‌رده‌خه‌نمه هه‌لسا و فرمووی: "نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عُرِضُوا عَلَيَّ غُرَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَرْكَبُونَ بَنَجَ هَذَا الْبَحْرِ مُلُوكًا عَلَى الْأَسْرَةِ"^(٢). واته: "چه‌ند که سَینکیان له نه‌توه کهم پیشان دام که له یناوی خوادا غه‌زایان ده‌کرد و سواری پشتی (که‌شتی) تم ده‌ریایه ده‌بوون و پادشای سه‌ر ته‌خت بوون". نوم‌حهرام وتی: "ادع يا رسولَ اللَّهِ أَنْ أَكُونَ مَعَهُمْ. فدعا لها"^(٣).. چل سال پاش تم پو‌وداوه، نوم‌حهرام له گه‌ل "عو‌بادهی کو‌ری صامیت" ی می‌زدیدا رُوشتن بۆ فه‌نخی دوور‌گهی "قو‌برص" و له‌وئ کۆچی دوا‌یی کرد. تا ئیستاش گۆره‌که‌ی له‌وئ ئاشکرایه و خه‌لکی زیاره‌تی ده‌کن.

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که ینغمه‌مهر ﷺ فرموویه‌تی: "إِنْ فِي ثَقِيفَ كَذَابًا وَمُبِيرًا"^(٤). ته‌مش هه‌والدان بوو بۆ په‌یدا بوونی "موختاری نه‌قه‌فی" که لافی ینغمه‌مهریتیی لئی ده‌دا و، "حه‌جج‌اجی خو‌نپه‌ری‌زی سته‌مکار" یش که سه‌ده‌زار که‌سی کوشت.

* هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که ینغمه‌مهر ﷺ فرموویه‌تی: "لَتُفْتَحَنَّ الْقُسْطَنْطِينِيَّةُ، فَلَنُغَمَّ الْأَمِيرُ أَمِيرُهَا وَلَنُغَمَّ الْحَيُّشُ ذَلِكَ الْجَيْشُ"^(٥).

بم هه‌والدانه ئه‌وه‌ی را‌گه‌یاند که شاری ته‌سته‌مبوون مو‌سلمانان فه‌نخی ده‌که‌ن و، "عه‌مه‌دی فاتیح" یش پله‌یه‌کی به‌رزی ده‌یت: "نعم الأمر". هه‌روه‌هاش ده‌رچوو که ینغمه‌مهر ﷺ فرمووی.

(١) حسن، ر‌واه أحمد والبيهقي وغيرهما.

(٢) صحيح، ر‌واه البخاري ومسلم والترمذي والنسائي وأبو داود وابن ماجه وأحمد ومالك والدارمي.

(٣) ته‌واو‌که‌ری فرموده‌که‌یه که له په‌راوی‌زی ینشو‌ودا ته‌خه‌یج کرا. واته: ئه‌ی ینغمه‌مهری خ‌واا له خ‌وا داوا بکه منیش به‌کۆکم له‌وانه. ینغمه‌مهریش ﷺ د‌وعای بۆ کرد.

(٤) صحيح، ر‌واه البخاري ومسلم وأحمد واللفظ لمسلم. واته: ه‌و‌زی سه‌قیف درُؤزَنیک و په‌واو‌ک‌وزَنکی تیدا هه‌یه.

(٥) صحيح، ر‌واه أحمد والحاكم وقال صحيح الإسناد البخاري في التاریخ الصغیر. واته: شاری ق‌وسه‌ته‌تینیه (ته‌سته‌مبوولی ئیستا) فه‌ت‌ح ده‌کریت و، چاک‌ه‌ن مه‌رو سو‌یا له‌و مه‌رو سو‌یا‌ه‌ن که فه‌نخی ده‌که‌ن.

* هروها چه سپاوه که ښځه مېر ﷺ فېرموويه تی: "إِنَّ الدِّينَ لَوْ كَانَ مَنْوُطًا بِالثَّرِيَا لَتَنَاوَلَهُ رَجَالٌ مِنْ أَبْنَاءِ فَارَسٍ"^(۱). همېش ئاماژه به بڼو زانا و نهولیا و پیاوچا کانه ی هاوچه شنی "ئیمامی نه بوو حنیفه: نوعمانی کوری ثابت"، که خه لکی ولاتی "فارس" ه. * هروها فېرموويه تی: "عَالِمٌ قُرَيْشٍ يَمْلَأُ طَبَاقَ الْأَرْضِ عِلْمًا"^(۲). همېش ئاماژه به بڼو ئیمامی شافعی.

* هروها هوالی داوه که:

"إِنَّ الْأُمَّةَ سَتَفْتَرِقُ إِلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَإِنَّ النَّاجِيَةَ مِنْهَا أَهْلُ السَّنَةِ وَالْجَمَاعَةِ"^(۳). * هروها فېرموويه تی: "الْقَدَرِيَّةُ بِجَوْسُ هَذِهِ الْأُمَّةِ"^(۴).

همېش ئاماژه به بڼو کږمه لې "قهدهری به" که ئینکاری قهدهری خوايان ده کرد و له ناو خویاندا چهند تا قم و کږمه لیک بوون.

* هروها هوالی پمیدابوونی چهند کږمه ل و تا قمیکي زوری داوه، چونکه چه سپاوه که ښځه مېر ﷺ له فېرمووده به کیدا (که همه و اتاکه به تی) به حه زره تی علیه فېرموه:

"تَوَكَّلْ عِيسَا وَابْنُ مَرْيَمَ، دَهِيَّتْ بَه هُزَي تِيَا چوونی دوو کږمه ل، به کيکیان له زیاده خۆشه وېستیدا و نهوی تریان له زیاده دوژمنایه تیدا. چونکه گاوره کان نه ونډه له خۆشه وېستی عيسا داله سنور دهر چووبوون، ده بانوت: "عيسا کسورې خوا به" ا جووله که کانیش نه ونډه دوژمنایه تی بان کرد که ئینکاری ښځه مېر ښی و پله ی به رزی نهویان کرد.. هروها کږمه لیکش نه ونډه له خۆشه وېستی تودا پروده چن که سنور ده شکین و تیا ده چن. چونکه ښځه مېر ﷺ له باره ی نه مانوه فېرمووی: "لَمْ نَبْزُ بِقَالَ

(۱) صحيح، رواه البخاري ومسلم والترمذي وأحمد. واته: نه گمر ئایینی ئیسلام نه نانت به نه ستیره ی کږ (تریا) ښځه مېر اسرايت، چهند پیاوړکی خه لکی ولاتی فارس ده ستی خویانی ده خن.

(۲) ضعيف، لكن الترمذي حسنه. وقال البيهقي وابن حجر: طرق هذا الحديث إذا ضُمْتُ بعضها إلى بعض أفادت قوة وعلم أن للحديث أصلاً. واته: زانا که ی تیره ی قورمیش سر زموی له زانست پر ده کات.

(۳) همو له فېرمودانه ی که له باره ی دابه شېوونی نه تموه ی ئیسلام مه بڼو حفتا و ستی بهش ده وین، هموویان صه حین، وه پشېر باسمان کرد. واته: نه تموه ی ئیسلام ده بن به حفتا و ستی به شوه، نه نها نهویان له سزای خوی گموره پزگاری ده ښت، که شوین پتی سونه تی ښځه مېر ﷺ هډله گرن و له کږمه لې موسلمانان لا ناده ن.

(۴) حسن، رواه أبو داود والحاكم. واته: ده سته و پیری "قهدهری به" مه جووسی هم نه تموه ی بن.

لهم الرافضة"^(۱).. کۆمهلتیکی تریش له پاده به دهر دوژمنایه تیت ده کهن، که بریتین له "خه وار بچ" و هه ندئ لهو که سانه ی له پاده به دهر پشتگیریی ئه مهوی به کانیا ن ده کرد که پێیان دهوتریت: "الناصبه".

ئه گهر بو تریت:

قورئانی پیرۆز فەرمانی به خۆشهویستی ئالی بهیت داوه و پێغه مبه ریش ﷺ خه لکیی بۆ ئهم کاره هان داوه، له وانیه ئه مه بهیئت به به هانه یه ک بۆ هه ندئ کس و به یین: ئهم خۆشهویستی به خوا فەرمانی پێداوه و، ئه هلی خۆشهویستیش وه ک مه ست وان و ئاگایان له واقع نی به. که واته بۆچی ئه و که سانه سوود له م خۆشهویستی به وه رنا گرن و له سزای خوا رزگار یان ناکات؟ به لکو به پێچه وانمه وه، وه ک فەر مووده که ئامازه ی بۆ کردووه، ئهم خۆشهویستی به له پاده به دهره زیانیان پێده گه یه نیئت و تووشی ئازاریان ده کات؟^{۱۹} وه لام:

خۆشهویستی دوو جۆره:

به کێکیان: خۆشهویستی به که به (واتای حه رفی). که ئه مه ش بریتی به له وه ی ئه و که سه حه زره تی عه لی و حه سه ن و حه سین و ئالی بهیتی ته نها له بهر خوا و پێغه مبه ر و له پێناوی ره زامه نده ی خوا و پێغه مبه ر دا ﷺ خۆش بوئت. ئهم جۆره خۆشهویستی به، له خۆشهویستی پێغه مبه ر ﷺ زیاد ده کات و ده ییته هۆی خۆشهویستی خوای گه و ره. که واته ئهم خۆشهویستی به شتیکی ره وایه و هیچ زیانی ک له زۆر بوونیدا نی به، چونکه له سنووری خۆی تێ بهر نایئت و داخوازی زه مکردن و دوژمنایه تی غه یری خۆشهویسته که نایئت.

دوو هه میان: خۆشهویستی به که به (واتای ئیسمی). واته ئه و که سه هه موو ئه و زاتانه ی له بهر خودی خۆیان خۆش بوئت! وه ک ئه وه ی حه زره تی عه لی له بهر ئازایه تی و که مالی خۆش بوئت. یان حه زره تی حه سه ن و حه سین ته نها له بهر ره وشته به رزه کانیا ن خۆش بوئت، به بی یاد کر نه وه ی پێغه مبه ر ﷺ، ته نانه ت ه ی و اه مه به خوا و پێغه مبه ریش ﷺ نانا سیئت، که چی ئه وانی خۆش ده و ئت! دیاره ئهم جۆره خۆشهویستی به ناییته مایه ی

(۱) جزء من حدیث رواه الطبرانی واسناده حسن. واته: له وانه نازناوێکیان هه به و پێیان دهوتریت رافزی به کان.

خۆشهویستی خوا و ینغمه بهر ﷺ. جا نه گهر له م خۆشهویستی بهدا زیاده پوهی بکړیت،
لهوا دهینه هوی زه مکردن و دوزمنایه تی غهیری خۆشهویسته که.

به م جزیره - وهك له فرموده كه دا باس كرا - دهر كهوت كه:

هندهی لهوانه ی زیاده پوهی یان له خۆشهویستی هزره تی عملیدا نواند و خویان له
هزره تی له بو به کر و عومهر بهری کرد، گرفتاری زهره رهنده یی به کی به کجار گه وره
بوون و، له م خۆشهویستی به سه لیبی به - نالیجایی به - بوو به هوی زهره رهنده یی یان.

* ههروها به چه شنیکي راست و بڼي گومان پښمان گمشتهوه، که ینغمه بهر ﷺ
نه ته وهی ئیسلامی بیدار کردو و ته وه که: "إذا مشوا المطیطاء، وخدمتهم بنات فارس
والروم، ردّ الله بأسهم بینهم وسلط شرارهم علی خیارهم" (۱). له پاش سی سال چونی
فرمود، وها هاته دی.

* ههروها چه سپاه که ینغمه بهر ﷺ هاوه له کانی خوی ناگادار کردو و ته وه که
"قه لای خه بهر له سه ر دهستی هزره تی عملیدا - خوای لی رازی یت - فه تح
ده کړیت" (۲). په ک پوژ دوا ی لهو فرموده به، موعجیزه که ی ینغمه بهر ﷺ زیاتر له وهی
چاوه پروان ده کرا، هاته دی. له وه بوو هزره تی عه لی - خوای لی رازی یت - دهر گای
قه لاکه ی به ده ستوه گرت و کردی به قه لغانی خوی هه تا فغی خه بهر تهواو بوو،
پاشان فرپی دا. هیندهش لهو دهر گایه گه وره بوو که له دوا ییدا هه شت کس، له
پهوا به تیکی تر دا: چل کس، نه مانتوانی به رزی بکه نه وه (۳).

* ههروها ینغمه بهر ﷺ فرموده تی: "لا تقوم الساعة حتی تقتل فتان دعواهما
واحدة" (۴). بهمه ههوالی لهو جهنگه ی را گمیانده که له (صیفین) له نیوان هزره تی
عه لی و معاویه دا پرووی دا، خوایان لی رازی یت.

(۱) صحیح، رواه الترمذی. پروانه: (صحیح الجامع الصغیر ۸۱۳). واته: هه ر کات موسلمانان وایان لی
هات که به فیز و دهماروه به په گادا پوژن و کجانی فارس و پوژم خزمه تیان به کن، لهوا خوا ده مانتکات به
دوزمی به کر و خرا به کارانیان به سه ر چا که کارانیاندا زال ده کات.

(۲) صحیح، رواه البخاری و مسلم و أحمد.

(۳) ضعیف، پروانه: (کشف الخفاء ۱۱۶۸).

(۴) صحیح، رواه البخاری و مسلم و أبو داود و الترمذی و أحمد. واته: تا کو دوو کوژمه ل که بانگه شه پو
په ک شت ده کن، له گه ل په کردا نه جهنگن، قیامهت بهر یا نایهت.

* هروها په کيکي تر لږو شتانه ی که پښه مېر ﷺ پښ پرودانی هموالی داوه، نهو په که فرمووېه تی: "إن عماراً تقتله الفئة الباغية"^(۱). نهو بهو پاشان له جهنگي (صيفین) دا کوژرا و هزرتی عملیش فرموده که ی پښه مېر ﷺ و کوشتی عمار ی له جهنگه دا کرد به بهلگه له سر نهو ی که شوینکه وتوانی معاویه سپړه یاخی بووه که نه. معاوی مش حدیثه که ی تهویل کرد و، عمر ی کور ی عاصیش وتی: یاخی بووه کان تنها نهوانه که عمار یان کوشتووه و همومان ناگرېتهوه.

* هروها پښه مېر ﷺ فرمووېه تی: "إن الفتن لا تظهر مادام عمر حياً"^(۲). هر بهو جزومش بوو که فرموو ی.

* هروها له پژوی غزای "بدر" دا که سوهیلی کور ی عمر دیل کرا و هیشتا موسلمان نه بوو بوو، هزرتی عمر - خوی لئ رازی یئت - هرزی پښه مېر ﷺ کرد: "نمه پیاوړکی قسه زان و ژور بلئ به، پوخستم بده با هر دوو که لبه ی خواره وه ی هه لیکشم، تا کو له مړ به دواوه نه توانیت قسه ت پئ بلئت" پښه مېر ﷺ فرموو ی: "وعسى أن يقوم مقاماً يسرك يا عمر"^(۳). نهو بهو فرموده که ی پښه مېر ﷺ هاته دی، چونکه کاتی کاره ساتی گوره و دلته زینی کزچی دوا یی پښه مېر ﷺ پروو ی دا، صبر و نارام له لای موسلمانان نه ما. هزرتی نه بوو به کر - خوی لئ رازی یئت - له شاری مه دینه موسلمانانی کز کرده وه و وتارنکی په وان و جوانی بؤ خوند نه وه و تیایدا سهر خوشی لئ کردن و همولی دا دلی هاوه لانی پښه مېر ﷺ بهینته وه جینی خوی و نارامی به دلانیا ن بدات. له هه مان کاتدا "سوهیلی کور ی عمر" له شاری مه که که دا هه مان پژوی هزرتی نه بوو به کری یینی و، وتارنکی هاوچه شنی وتاره که ی نهو ی بؤ خوند نه وه، نه نانت تا راده په کیش وشه کانی هر دوو وتاره که په که مه به ست و واتایان راده گه باند ا

(۱) صحیح، رواه مسلم وأحمد ورواه البخاري بغير الألفاظ السابقة. واته: "هه مار کز مېلی یاخی بووان دمیکوژن".

(۲) صحیح، رواه البخاري ومسلم والترمذي وغيرهم. واته: "هه تا عمر له نهاندا ماییت، فیتته و ناشووب هه نا گرسنت و سر هه نادات".

(۳) رواه البيهقي وشيخه الحاكم عن الحسن بن محمد مُرسلاً. واته: "له ی عمر ا به شکو پژونک یئت هر نهو په اوه هه لو نستیکی وای یئت که دلی تو ی پئ شاد یئت".

* هه‌روه‌ها ین‌هه‌مه‌ر ﷺ به "سوراقه"ی فهرموو: "کیف بک إذا ألبست سوارَی کسری"^(۱)! ئه‌وه‌بوو له سه‌رده‌می حه‌زهره‌تی عومه‌ردا - خوای لسی پازی ییت - ده‌وله‌تی کیسرا تهره‌وتوونا کراو، به‌رگ و پۆشاک و گه‌نجینه و بازنه‌کانی کیسرایان بۆ لای حه‌زهره‌تی عومه‌ر هینا. ئه‌ویش کردنیه‌ده‌ستی "سوراقه" و فهرمووی: "الحمد لله الذي سلبهما کسری وألبسهما سراقه"^(۲). ئه‌مه‌ی وت بۆ ئه‌وه‌ی ته‌سلیقی هه‌واله‌که‌ی ین‌هه‌مه‌ر ﷺ بکات که زووتر فهرموو بووی.

* هه‌روه‌ها ین‌هه‌مه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: "إذا هَلَكَ كِسْرَى فلا كِسْرَى بعده"^(۳). له راستیشدا هه‌روه‌ها بوو که فهرمووی.

* هه‌روه‌ها ین‌هه‌مه‌ر ﷺ به‌نیراوه‌که‌ی کیسرای وت: "خواهند شیرۆیه‌ی کورپی کیسرای به‌سه‌ر کیسرادا زāl کرد و له‌فلان کاتدا کوشتی"^(۴). پاشان که ئه‌م نیراوه له‌کاتی کوشتی کیسرای کۆلی‌یه‌وه، بۆی ده‌رکه‌وت: له‌و کاتدا کوژراوه که ین‌هه‌مه‌ر ﷺ فهرموو بووی! ئێژ به‌هزی ئه‌مه‌وه‌ موسلمان بوو. هه‌ندێ پڕوایه‌ت ده‌لێن ئه‌م نیراوه‌ ناوی: "فه‌یروز" بووه.

* هه‌روه‌ها ین‌هه‌مه‌ر ﷺ هه‌والی ئه‌و نامه‌یه‌ی به‌هاوه‌له‌کانی گه‌یاند که "حاته‌بی کورپی ئه‌بوو به‌لته‌عه" به‌نه‌ینی‌یه‌وه‌ بۆ کافهرانی قوره‌یشی نارده‌بوو. ئه‌جا حه‌زهره‌تی عه‌لی و میقدادی نارد و پێی وتن: له‌فلان شوێندا ئافره‌تیکی لسی‌یه‌ و نامه‌یه‌کی پێ‌یه‌، نامه‌که‌ی لسی‌ بستی و بۆم به‌یئن. که‌هاتنه‌وه‌ نامه‌که‌یان له‌و جیگا‌یه‌وه‌ هینا که ین‌هه‌مه‌ر ﷺ فهرموو بووی و، ئه‌جا دایانه‌ده‌ستی. ین‌هه‌مه‌ریش ﷺ ناردی به‌دوای حاته‌بدا و لسی‌ پرسى: بۆ وات کردووه‌؟ ئه‌ویش عوزر و به‌هانه‌ی هینا‌یه‌وه‌ و، ین‌هه‌مه‌ر ﷺ عوزره‌که‌ی لسی‌ قه‌بوول کرد^(۵). ئه‌مه‌ش پڕوایه‌تیکی سه‌حیح و چه‌سپاوه‌.

(۱) رواه البيهقي. واته: "ده‌بی حالت چۆن ییت کاتی که بازنه‌کانی کیسرا ده‌کرنه‌ده‌ست؟"

(۲) واته: سوپاس بۆ ئه‌و خوایه‌ی که ئه‌مانه‌ی له‌ کیسرا سه‌ندمه‌وه‌ و کردنیه‌ده‌ستی سوراقه. پڕوانه: (الشفا ۳۴۴/۱).

(۳) صحیح، رواه البخاری و مسلم و الترمذی. واته: "که‌ ئه‌م کیسرایه‌ له‌ناو چوو، لێر کیسرای تری به‌دوادا نایه‌ت".

(۴) صحیح، رواه البيهقي.

(۵) صحیح، رواه البخاری و مسلم و أبو داود و الترمذی و أحمد.

* ههروهه ها چه سپاوه که ینغمه بهر ﷺ له باره ی عوتبه ی کورپی نه بووله به به وه
 فهرموویه تی: "یا کله کلبُ الله" ^(۱). بهمش هموالی دواړوژنکی دژواری بزو عوتبه
 راگه باند. پاش ماویه که "عوتبه" رږشت بزو یمهن و، له پښگادا درنده یه که (شیرنک)
 هه لمه تی بزو برد و خواردی و، بهمش ته سلیقی هموال و دوعاکه ی ینغمه بهری ﷺ له
 باره ی عوتبه وه کرد.

* ههروهه ها به جزونکی صه حیح پیمان گه یشتووه که لهو کاته دا ینغمه بهر ﷺ فه نعی
 مه ککه ی کرد، فهرمانی به یلال دا - خوای لڼی رازی ییت - بچینه سهربانی که عبه و
 بانگ بدات. لهو کاته شدا "له بوو سوفیانی کورپی حهرب" و "عه تتابی کورپی ئوسه ید و
 حاریسی کورپی هیشام" - که له سهر کرده و پیاوماقوولانی قوره یش بوون - له نزیکی
 که عبه و دهو رو بهری دانیش بوون. عه کتاب وتی: "خوا به زه یی به ئوسه ید(واته باوکی) دا
 هاتمه وه، که لهم رږژه ی نه دی" ا حاریسیش وتی: "عممه د که سی نه دوزی به وه جگه لهم
 قهله ربه شه" ۱۹ له بوو سوفیانیش وتی: "من هیچ نالیم، چونکه نه گهر ههرچی به که بلنیم لهم
 به رده وردانه بزو عممه دی ده گپرنه وه" ا کورپر ینغمه بهر ﷺ به رهو پروویان هات و،
 فهرمووی: ده زانم چیتان وت، ئاوا و ئاواتان وت، چی یان وتبوو هه مووی بزو گپرانه وه!
 حاریس و عه کتاب که ئهمه بیان بیست، به کسهر وتیان: شایه تی ده دهین که تږ ینغمه بهری
 خوایت. چونکه هیچ که سینکی ترمان له گه لدا نه بووه تا کو بلنیم لهم بږی
 گپراوینته وه ^(۲).

* * *

ده سا ئه ی ئهو مولخیده ی که باوه ر بهم ینغمه بهر ﷺ ناکات!
 سهرنج لهم دوو سهر و که سهر سه ختانه ی قوره یش بده که چوڼ ته نها به یه که هموالی
 غه بیی ینغمه بهر ﷺ لهو سهر سه ختی به دابه زینه خواره وه و ئیمانیان هیئا. ده بی دلی تږ
 چه نده له که لک که وتییت که هه زاران موعجیزه ی هاوچه شنی ئهمه ده بیستیت، که
 هه موویان له پښگای تهواتوری مه عنووی به وه چه سپاون، که چی له گه ل ئه وه شدا دلت
 له سهر ئیمان دانا مه زرنیت و سقامگر ناییت..
 با بگه رینه وه سهر باسه که مان:

(۱) رواه الحاكم والبيهقي وغيرهما من طرق صحيحة. واته: "به کيک له سه گه کانی خوا ده یخوات" ا

(۲) پروانه: زاد المعاد (المحقق): (۴۰۹/۳ - ۴۱۰)، ابن هشام: (۴۱۳/۲).

* هروها چه سپاره که دواى نهوئى عه بیاسى مامى پیغمبر ﷺ ټینکاری نهوئى کرد هیچ پاره و پولیک شک بهات، پیغمبر ﷺ همواتی نهو پاره یی پښ دا که مامى به نهیڼی لای (أم الفضل) ى خیزانی داینا بوو^(۱) نهو بوو عه بیاسى مامى (که هیشتا موسلمان نه بوو بوو) له غزای به دردا دیل کړا و، پیغمبر ﷺ داواى لښ کرد به پاره خوی له دیلی رزگار بکات. نهویش وتی: پاره شک نابم. پیغمبر ﷺ فرموئى: "نهى نهو مال و سامانه ى لای دایکى فزل دات نا، چیی لښ هات" ۴ عه بیاس وتی: جگه له من و نهو که سى تر بهو پاره یی نه زانیوه! نه معش بوو به موی نهوئى عه بیاس موسلمان بیټ^(۲).

* هروها چه سپاره که جووله که په کی سحر بازی چه پدل که ناوی: "لوه پیدی به هوو دی" بووه، بۇ نهوئى نازارى پیغمبر ﷺ بدات، سحرى له پیغمبر ﷺ کرد و، تاله مووى به شانمه که وه به ستبوو و خستبووه ناو بریکه وه. پیغمبر ى خو شه ویستیش ﷺ فرمانی به حزره تی عه لی و هاو له کانی دا که پرؤن بۇ فلانه بیر و نهو نامیرانه ى سحره که یان پښ کړاوه بیانیه ښ. نهو انیش روشن هیڼایان. جا هر که گرځی په کیان لښ ده کرده وه، که میك له نازاره که ى پیغمبر ﷺ کم ده بوو.. تا هه موویان کرده وه^(۳).

* هروها چه سپاره که پیغمبر ﷺ به کومه ټینکی فرموو، که نه بوو هورمیره و حوزیه شیان ټیدا بوو: "ضرسُ احدِکم فی النارِ مثلُ احدٍ"^(۴). بهمه، پیغمبر ﷺ همواتی پاشگه زبوونه وئى په کینکى له وانه را گه یاند و، پاشه پرؤزى سامناکى نهوئى درخست. نهو هورمیره ده فرموئى: "نهو کومه هه موویان مردن و من و پساوړیک ماینه وه، نهویش له جهنگى به مامه دا به مور ته ددی کوژرا"^(۵). بهم جوړه، هه والدانه که ى پیغمبر ﷺ ده رکوت و هاته دی.

(۱) رواه أحمد والحاكم وصححه، والبيهقي بسند صحيح.

(۲) پروانه: (الشفاه للقاضى عياض ۳/۱۴۳). مرج نى په به کسر موسلمان بوو ښت، بلکه مه به ست نهو به که پرو دواوه که هؤ کار ټینکى سره کی بووه له موسلمان بوونى حزره تی عه بیاسدا.

(۳) صحيح، رواه البخاري ومسلم وابن ماجه وأحمد.

(۴) رواه الطبراني بسند صحيح. واته: خبرئى به کینکتان له دؤزه خدا هڼده ى چپای لوهود ده ښت.

(۵) پروانه: (الشفاه) ۳/۱۴۲. کاتى نهو هورمیره ده فرموئى: "من و پساوړیک ماینه وه" واته جگه له حوزیه فغش. له بهر نهوئى حوزیه په کاتى جهنگى به مامه دا ما بوو، چرنکه له سالى سى و ششى کوژچدا ومفاتی کردووه.

* ھەر وەھا بەسەرھاتە کە ی نیوان (عومەیری کورپی وە ھەب) و (سەفوانی کورپی ئومەییە) ش چەسپاوە، کە دە گێر نەوہ سەفوان بە دزی یەوہ مەرجی لە گەڵ عومەیردا کرد لەسەر ئەو ی کە ئە گەر عومەیر پێغەمبەر ﷺ بکوژیت، ئەم ئەندازە یە ک ی زۆری لە مال و سامانی خۆ ی بدات ی. کاتی لەسەر ئەمە پێک دە کەون، عومەیر دیت (بۆ مەدینە) بۆ کوشتنی پێغەمبەر ﷺ. پێغەمبەریش ﷺ ھەموو بەسەرھاتە کە ی نیوانی سەفوان و عومەیر، بۆ عومەیر دە گێر ی ئەوہ و دەستی پێرۆزی بەسەر سنگی عومەیردا دە ھینیت و، ئەو یس موسلمان دە ینت^(۱)

سەر پرای ئەمانە، چەندین پرووداوی تری ھاوچەشنی ئەم ھەوالدانە غەیبی بە راستانە، پروویان داوہ و، شەش کێبە سەحیحە بە ناوبانگە کان - بە سەنەدەوہ - باسیان کردوون. زۆربە ی ئەوانە ی لەم پەیامەدا ھینراون، لە حوکمی تەواتوری مەعنە ویدان و بە قەتعی و دڵنیایی چەسپاون و، سەحیحی ئیمامی بوخاری و موسلیم، کە بە پێی باوہ پری زانا یان و لیکۆلەران، راستترین کێبن لە دوا ی قورئانی پێرۆز، گێراویان ئەوہ. ئەمە جگە لەوہ ی کە لە کێبە سەحیحە کانی تردا، کە پێیان دەوتریت: (السُّنَنُ) باس کراون. وە ک سونەنی تیرمذی و نەسائی و ئەبوداود و موسئەدرە ک ی حاکم و موسئەدی ئیمامی ئەحمەدی کورپی حەنەل و دە لا ئیلی بەیھەقی، کە ھەر ھەموویان بە سەنەدەوہ باسیان دە کەن.

کەواتە ئە ی مولحیدی یی ئاگا!

ھەر وای بە گۆترە قسە فری مەدە و مەل ی:

عەمەد پیاو یکی ژیر و زیرە ک بوو! ئەمە بلییت و ئیز ھەر وای پێرۆیت..

نەخیر.. چونکە ئەم ھەوالدانە غەیبی بە راستانە لە دوو شت بەدەر نین:

یان ئەوہ یە دە ئیت: ئەم پیاوہ خواوہنی بلیمەتی بە ک ی فراوان و وردبێن بووہ. واتە: چاویکی ئەوتۆ ی ھەبە کە دەتوانیت راپوردو و ئایندە و ھەموو دنیا بە یە کەوہ بپینیت و، ھەموو شت و ھەموو پرووداویک دەزانی و، ھەموو لایەنیکی زەوی و جیھانی - بە خۆرھەلات و خۆرئاوایەوہ - لە بەرچاودایە و، ئەوہ ندە وریایە کە دەتوانیت ھەرچی شت و کاروباری ئایندە و راپوردو و ھەبە دەریان بخت..

(۱) رواہ الطبرانی و رجالہ رجال الصحیح. وللحدیث شواہد أخری من حدیث عہد بن جعفر بن الزبیر رواہ الطبرانی مرسلًا وإسناده جید، وروی عن عروہ بن الزبیر بإسناد حسن مرسل.

نه گهر وا ده لټيت، نهوا بزانه هم چه شنه حالته - وهك له بهر چاودايه - ههر گيز له توانای هيچ مرؤفټكدا نټي. خو نه گهر له ههر تاكيكي مرؤفدا بيټ و پروو بدات، نهوا دياره شتيكي له عادهت به دهره و بهر مه كي بهرزه خواوهند پټي به خشيوه. كه نه ممش له خؤيدا موعجيزه كي گهره به..

يان نهو مه ده بټي باوه بهيټيت كه هم مرؤفه: قوتايي و كار پټي سپټر اوټكه؛ پټنمائي و نامؤز گاري له لايه ن كه سينكه وه پټي ده گات كه چاوي له همموو شتيكه و، تواناي به سهر همموو شونټيكي گهر دوون و سر جهم كانه كاندا هه به و، ههر شتيك له له وحى پارټر اوي نهودا تومار كرايټ، له ههر كاتيكد او به ههر نه دنازه بهك يسه وټ، به قوتايي به خو شوه ويسته كه دي ده لټيت و فيري ده كات.

كه واته بؤمان چه سپاه كه: حه زره تي محمد ﷺ وانه كاني له لاي مامؤستا نه زه لي به كه دي خؤي ده خوټيټ و لهو مامؤستايه وه به خه لكيان راده گميه نيټ.

* ههروه ها چه سپاه كه كاتي پټنمهر ﷺ خاليدى كورپي وه ليدى نارد بؤ جهنگ كردن له گه ل "نو كه مدهر" ي سرؤكي "دومة الجندل" دا، پټي فهرموو: "إنك ستجده يصيد البقر"^(۱). ههروه ها هه والي پټي دا كه به پټي هيچ بهر گري كردنيك ديلي ده كات و ده بهيټيت، كه خاليد رؤشت و گميشته نهوي، ييني وهك پټنمهر ﷺ هه والي دا، خه ريكي راو بوو. به كسر ديلي كرد و هيناي بؤ خزمه تي پټنمهر ﷺ!

* ههروه ها پټنمهر ﷺ قوره يشي به كاني ناگدار كرده وه كه نهو لاپه ره به دي ده نكد اهر پټي خوټيانيان له گه ل به ني هاشمدا تيذا تومار كرد و له كه عبه دا هه ليانوا سيبوو، هه والي پټي دان كه "مؤرانه" هممووي خوار دووه جگه لهو جينگايانه دي كه ناوي خواي گه و ره ي تيذايه! كه رؤشن بؤ سهر كردني، يينيان بهو جوړه بوو كه پټنمهر ﷺ فهرموو بووي^(۲)!

* ههروه ها چه سپاه كه پټنمهر ﷺ هه والي داوه: كاتي "به توله قديس" فه تح ده كرټ، تا عوون پهيدا ده يټ. نهوه بوو له سهر ده مي حه زره تي عومهر دا - خواي لټي

(۱) رواه ابو اسحاق والبيهقي. پروانه: (الشفأ ۳۴۴/۱)، (زاد المعاد المحقق ۵/۵۶۸-۶۳۹). واته: كه ده گمته لاي، ده يټيت خه ريكي راوي گاكټوي به.

(۲) رواه البيهقي. پروانه: الشفأ ۳۴۵/۱، البداية والنهاية: ۹۶/۳-۹۷.

پازی بیت - له کاتی فتمی "بیتولمقلیس" دا تاعوون به شیوهیه کی سامناک بلاو بوو بووه وه. به رادهیه کی ئه وتو که بههوی ئه نه خۆشی یه وه حفتا هزار کس له ماوه ی سنی پوژدا مردن.

* ههروه ها چه سپاوه که پیغمبر ﷺ ههوالی پهیدا بوونی شاری "به صره" ^(۱) و "به غدا" ^(۲) داوه، پیش ئه وه ی دروست بهکرتن. ههروه ها ههوالی ئه وه شی داوه که گه نجینه ی سهرزهوی پو شاری به غدا ده بریت.

* ههروه ها پیغمبر ﷺ ههوالی به هاوه له کانی داوه که له گه ل "تورک" ^(۳) و نه ته وه کانی ده وره بهری ده ربای "قه زوین" دا ده جهنگن و، پاشان زۆربه ی ئه وه نه ته وانه موسلمان ده بن و حوکمی عه ره ب ده که ن، فه رموویه تی: "یوشیک أن یکثرَ فیکم العجم، یا کلون فیکم ویضربون رقابکم" ^(۴).

* ههروه ها پیغمبر ﷺ فه رموویه تی: "هلاک أمتی علی یدی أغیلمة من قریش" ^(۵). بهم چه شنه ههوالی (په زید) و (وه لید) و هاوچه شنی ئه وانی له سه رۆ که خراپکار و زیانبه خشه ئه مهوی به کان داوه.

* ههروه ها ههوالی داوه که پاشگه ز بوو نه وه له ئیسلام له چه ند جینگایه کی وه ک په مامه دا پرو ده دات ^(۶).

* ههروه ها له غه زای "خه نده ق" دا له باره ی قوره یش و له جزابه وه فه رمووی: "الآن نغزوهم ولا یغزوننا، نحن نسیر إلیهم" ^(۷). ههروه هایش بوو که ههوالی دا.

(۱) صحیح، رواه أبو داود واللفظ له، وابن حبان.

(۲) الشفا ۳/۱ رواه أبو نعیم وضعفه ابن کثیر.

(۳) صحیح، رواه البخاری ومسلم وأبو داود والترمذی وابن ماجه.

(۴) صحیح، رواه أحمد والبرار والطبرانی بسند صحیح. واته: نزیه که عه جمعتان تندا زۆر بیت، باجتان لنی ده سینن و له گه ردتان ده دهن.

(۵) صحیح، رواه البخاری وأحمد. واته: نه ته وه کهم له سه ر ده ستی چه ند هه رزه به کی قوره یشدا تیا ده چه ن (تووشی له شکمه ده بن).

(۶) صحیح، رواه البخاری ومسلم.

(۷) صحیح، رواه البخاری وأحمد. واته: "ئیه له مه ولا قوره یش و ئه و تیرانه ی له گه لیدان، ناهه نه سه رمان و غه زمان ناکه ن. به لکیر ئیه غه زای ئه وان ده که بن."

* هروها چه سپاوه که دوو مانگ پښ وه فاتی، هه والی کوچی دواپی خوی
را گه یاندووه و فرموویه تی:
"إن عبداً خیرَ فاختارَ ما عند الله" (۱).

* هروها له باره ی "زهیدی کوری صووحان" هوه فرموویه تی:
"یسبقه عضوٌ إلى الجنة" (۲). لهوه بوو له جهنگی نه هاوه نددا دهستی قرتا و شهید
بوو. بهم جوړه دهستی پښ خوی رږشت یو بهه شت.

* * *

تا ئیستا هرچی به کمان له باره ی هه والدانه غمیی به کانه وه باس کردووه، تنها
جوړنکه له نیوان "ده" جوړی موعجیزه کانی پښمه به ردا ﷺ. که واته ئیمه هیشتا پهک له
ده ی لهم جوړه مان نه زانیوه. له وته ی بیست و پینجهمدا، که تایه ته به ئیعبجازی
قورئانوه، به کورتی چوار جوړمان له هه والدانه غمیی به کان باس کردووه.
جا تویش ئیستا سهرنج لهم جوړه بده و بیخهره سهر لهو چوار جوړه ی که پښمه به
ﷺ به زمانی قورئانوه رایگه یاندوون. ئیز سهر بکه و بزانه چوون ده بیته به لگه به کی
بی گومان و پرشنگذار له سهر پښمه به ریتی پښمه به ر ﷺ به چه شنی که ههر که سبک
زیری و دلی ئیک نه چوویت، سهری یو داده نوینیت و، ته سلیمی لهوه ده کات که لهم
پښمه به به ریزه ﷺ په وانه کراوی خوا به و، له لای زانای په نهان و به دیپهنه ری هه موو
شتیکه وه، لهم هه والانه راده گمیه نیت.

ناماژه ی په وانی حموتهم

ناماژه یو چوند غمون پهک ده کهین که به چه ند په وایه تیکی صهیح و به جوړنکی
قه تعمی و به "ته و اتوری معنه وی" چه سپاون و، لهو موعجیزانه ی پښمه به ر ﷺ ده دوین که
له باره ی بهر که کت په یدابوون له خوارنددا پرویان داوه. جا و به باش ده زانین که له
پښدا پښه کی پهک لهو باره وه باس بکهین:

(۱) صحیح، رواه البخاری و مسلم و الترمذی. واته: "به ندمیه کی خوا سهر شک کراوه، لهویش لای خوی
هملزار دووه".

(۲) الشفا ۱/ ۳۴۳ واته: له ندامتکی پښ خوی ده چینه بهه شت.

پیشه کی

هه ربه كه له موخوونانه ی كه له باره ی موعجیزه ی زوړبوون و بهر ه كمت ټيكنه وتنی خوار دنه وه باسیان ده كهمین، به چهند پښگایه کی جیا جیا چه سپاون. ته نانه ت هه نډیكیان له شازده پښگاوه پړوايت كراون. كهواته زوړبه ی موخوونانه ی باسیان ده كهمین له بهر دم كز مه ټيكنی زوړ له هاو له بهر ټزه كاندا پرویان داوه و له ده می لهوانه وه بیسترونه توه، كه لهوانیش خاوه نی پلمه کی تابلی بهر زوړ بوون و، له راستی و له مانه تدا ناوازه بوون.

موخوونیهك بوړوونكر دنه وه:

یه كینك لهوانه ده گپړ ټه وه و ده فرموی: "حه فتا كس له یهك "صاع" ^(۱) خوار ده مهنی ټیر بان خوار دوه".

لهو حه فتا كه سمش كه له موعجیزه یه بان دیوه، كاتی ده بیستنه وه یه كینكیان له مه ی گپړاوه توه، هیچ كامیان گپړانه وه كه ی لهو كه سه به درو ناخاته وه. واته لهوان بهم بینده نگ بوونهمان ته سلېقی گپړانه وه كه ی لهو ده كهن.

ده بی لهو مش بزاین كه لهو هاو له بهر ټزانه ی پښغمهر ﷺ له چله پوړه ی حه ق و پراستیدا بوون و، له چا كترین سده و سرده مدا ژباون و هر گیز چاوپوړشی بان له شتی نارېوا نه كړدوه، به چه شتی كه له گهر - خاوه خواسته - هر كامیكیان هه ستیان به دروړهك بكر دایه، با بچوو كیش بوايه، بی ده نگ دانه ده نیشته و به بی هیچ گومانینك بهر بهر چی ده دایه وه.

جا لهو پړوايه تانه ی كه له موولا باسیان ده كهمین، سره پای لهو ی له چهلین پښگای جیا جیا وه پیمان گه بشتون، چهلین پښگای تریش لیبان بی ده نگ بوون، كه له مش ته سلېقی لهو پښگایانه ده گه پهنیت و ده ری ده خات لهوان بهم بی ده نگی به بان پړوايه تیان كړدوه! كهواته وه كو لهواتوری معنوی - به قه تمی - چه سپاون.

میژووی ئیسلام، به تایهت میژووی به سهرهات و ژبان ی پښغمهر ﷺ شایه ته له سهر لهو ی كه هاو لهانی پښغمهر ﷺ دوا ی پراستی قورلانی پوړو، خو بان بو پراستی سوننه ت و فرموده كانی پښغمهر ﷺ ترخان كړدوه. واته هه موو حالت و كړدار و

(۱) صاع: پوړه كه چوار مشته ده گرنه.

گوفتارینکی پیغمبر ﷺ. ئیز ئو سوننه‌تانه پیوه‌ندی‌یان به نه‌حکامه شرعی به‌کانه‌وه بووینت، یان به موعجیزاته‌وه، ئه‌وان، بنی جی‌اوازی، پاراستوویانن. هاوه‌لان له‌م کاره‌یاندا - خوا پاداشتیان بداته‌وه - هیچ ره‌فتارینکی پرۆزی پیغمبریان ﷺ - با بچوو کیش بووینت - پشتگوئی نه‌خستوو. به‌لکو بایه‌خیان پی داوه و گپراویانه‌وه و له‌لای خویشیان نووسپیویانه‌وه. به‌تایه‌ت جه‌وت "عه‌بدوللا" ناوه‌کان که به: (العبادة السبعة) به‌ناوبانگن و، له‌ناو له‌وانیشدا به‌تایه‌ت "عه‌بدوللای کورپی عه‌باس" و "عه‌بدوللای کورپی عمری کورپی عاص" چونکه لای خویشان له‌وه‌فرموده پرۆزانه‌یان نووسپوه‌ته‌وه.

بهم جۆره له‌سه‌رده‌می هاوه‌له به‌پرۆزه‌کاندا فرموده‌کان پاریزران. ئنجا سی چل سال دوا‌ی ئه‌وان هه‌زاران کس له‌زانا لیکۆله‌ره‌کانی "تابعین" هاتن و له‌وانیان وه‌رگرتن و ئه‌م کاره‌یان به‌وپه‌ری ئیخلاص و ئه‌مانه‌ته‌وه گه‌ته‌ستۆ و فرموده‌کانیان پاراست و نووسی‌یانته‌وه. پاش ئه‌وانیش پیشه‌وا موجه‌هیده‌کان و هه‌زاران زانای لیکۆله‌ر و زانایانی "فرموده" له‌وانیان وه‌رگرتن و، له‌پنی نووسینه‌وه و تۆمارکرنه‌وه ئه‌وه‌فرمودانه‌یان پاراست. ئنجا پاش تپه‌رپوونی دوو سه‌د سال به‌سه‌ر کۆچی پیغمبردا ﷺ له‌مه‌ککه‌وه بۆ مه‌دینه، خاوه‌نانی هه‌ر شمش کتبه‌ صه‌حیح و سونه‌نه به‌ناوبانگه‌کانی فرموده که له‌پیش هه‌موویانه‌وه ئیمامی "بوخاری" و "موسلم"ن، ئه‌وه‌فرموده و موعجیزانه‌یان له‌وانی پیش خویشان وه‌رگرت و ئه‌رکی پاراستنی سونه‌تیان خسته‌ته‌ستۆی خویشان.

پاش ئه‌مان ده‌وری زانایانی ره‌خنه‌سازی و (جه‌رح و ته‌عذیل) هاته‌پیشه‌وه، که ئه‌وانیش زانای توندوتیژی وه‌ک "ئیبولجه‌وزی" یان ئیدا هه‌لکه‌وت و، توانی‌یان ئه‌وه‌گوفتارانه‌ی هه‌له‌سه‌راو (موضوع)ن و چه‌ند موخید و نه‌زانیک تیکه‌لی فرموده پرۆزه "صه‌حیحه‌کان" یان کردوون، جیا بکه‌نه‌وه و فرموده‌یان لێ پالفته‌بکه‌ن. پاش ئه‌مانیش چه‌ند زانایه‌کی له‌خواترس و خاوه‌ن وه‌رع و هه‌لکه‌وتوو هاتن، وه‌ک "جه‌لاله‌ددینی سیووتی" که - وه‌ک پیاوچاکه‌کانی ئه‌هللی که‌شف ده‌لین - هه‌ر له‌حاله‌تی یئداریدا، جه‌فتا جار به‌بیننی پیغمبر ﷺ شادبووه. ئه‌م زاته و چه‌ندین زانای تری وه‌ک ئه‌م، هاتن و گه‌وه‌ر و مرواریی "فرموده‌ صه‌حیحه‌کان" یان له‌هه‌موو

وتبه کی درو و ده ست هه لبه ست که به ده می پیغمبره وه ﷺ کرایت، یان هر قسه به ک درایت پال نهو، جیا کرده وه.

بهم جزره، ده بینیت نهو فهرمووده و موعجزانه ی باسیان ده کمین، ههموویان له پنگای چه نلین دهستی خاوین و نهمینی له ژماره به ده ره وه، به پاکتی و راستی، به ده ستان گهشتون. که واته هزاران سویاس بو خوا له سر هم نهمته و، پر به ده ده لنین: "هذا من فضل ربی".

ههمش تیمان ده گه به نیت که لیر نایی مروف نهو ی به دلدا بیت و بلیت: تایا چون ده زانین هم پرووداوانه ی که له سر ده مینکی زور کوندا پروویان داره، به سه لامه تی به ده ستان گهشتون و ده ستکاری نه کراون؟ به لئی، نابیی و بلیت، چونکه بومان ده رکوت که چون به ده ستان گهشتون.

چهند غوونه یه که له باره ی موعجزاتی بهره کته تی خوارده مهنی نهو

○ غوونه ی به کم:

هر شمش کنبه صه حجه کانی فهرمووده، له پیش ههموویانه وه کنبه کانی تیمامی بوخاری و موسلیم، له نهه سی کوری مالیکه وه ده گیر نهو که ده فهرموئی: "پیغمبر ﷺ ژنی هینا و، دایکم (أم سلیم) خواردینکی بهم بونه وه دروست کرد که پیی ده لنین: "حمیس" (خواردینکه له خورما و پون و که شک دروست ده کریت) نجا خسته ناو ده فریکه وه، و تی: پرؤ نهه به بو خزمه تی پیغمبر ﷺ و عهرزی بکه: دایکم سه لامی لئی ده کردیت و نهه ی بو ناردیت و، عهرزیشی بکه: نهه ی که نیمه هینا ومانه زور کمه.

نهه ی ده فهرموئی:

بردم بو پیغمبر ﷺ نهویش فهرمووی: پرؤ فلان و فلان و فلان و هر که سینکی تریشته له پنگادا پیی گهشت بانگیان بکه. منیش رۆشتم نهوانه ی پیغمبر ﷺ ناوی بردن و هر که سینکی ترم پیی، بانگم کردن. کاتی گه پامه وه بینیم ماله که پرپوه.

لم کاته دا به کینک له نهه سی پرسی ژماره یان چهند بوو؟ و تی: نزیکه ی سنی سه د کس ده بوون. پاشان و تی: چاوم لئی بوو پیغمبر ﷺ دهستی پهرؤزی له سر خوارده که دانا و چی خوا حز بکات خویندی به سهریدا و، پاشان ده کس ده کس بانگی ده کردن بو خواردن و، پیی ده فهرموون: ناوی خوا بهین و هر کس له بهره می

خۇزىيەت بىخوات. ئەوانىش ئەۋەندەيان خواردا ھەتتا تىر بوون. بەم جۆرە دەستەبەك دەھات و دەستەبەك دەرۋىشت تا ھەمىويان تىر بوون. ئىنجا پىنغەمبەر ﷺ فەرمووى: "ئەنەس! ۋەرە ھەلى بگرە".

ئەنەس دەفەر موئى: نازا ئىم كە يە كەم جار دامنا زياتر بوو يان كە ھەلمگرت^(۱)!

○ غونۇنەى دوو ھەم:

كاتى پىنغەمبەر ﷺ كۆچى بۆ مەدىنە كىرد، مىۋانى ئەبوۋ ئەييوبى ئەنصارى بوو، خىۋاى لىن پازى يىت. پۇرۇنكىيان ئەبوۋ ئەييوب خواردنىكى بۆ پىنغەمبەر ﷺ و ھەزرىتى ئەبوۋبەكر دروست كىرد، ئەۋەندەى بەشيان بىكات. پىنغەمبەر ﷺ بە ئەبوۋ ئەييوبى فەر موو: "ادعُ ثلاثين من أشراف الأنصار". واتە: سى كەسم لە پىۋاقوولانى يارىدەدەران بۆ بانگ بىكە. ئەۋىش بانگى كىردن و ھاتن و تىريان خوارد و لىيان ماپەۋە. ئىنجا فەر مووى: "ادعُ ستين". واتە: شەست كەسى تىرەم بۆ بانگ بىكە. ئەۋانىش تىريان خوارد و لىيان ماپەۋە. پاشان فەر مووى: "ادعُ سبعين". واتە ھەفتا كەس بانگ بىكە. ئەۋانىش بە ھەمان جۆر تىريان خوارد و لىشيان ماپەۋە.. ھەموو ئەۋانەى كە ھاتن و لەو خواردنەيان خوارد، موسلمان بوون و بىمەتەيان لە گەل پىنغەمبەردا ﷺ كىرد. جا ئەبوۋ ئەييوب - خىۋاى لىن پازى يىت - دەفەر موئى: "سەد و ھەشتا كەس لەو خواردنەى مىيان خوارد"^(۲).

○ غونۇنەى سى ھەم:

ئەو پروداۋەيە كە سەلمەى كۆپى ئەكۋەع و ئەبوۋ ھورەيرە و غومەرى كۆپى خەتتاب - خىۋاى لىن پازى يىت - دەيگىر نەۋە. ئەۋەتا دەفەر موون: لە يە كىك لە غەزا كاتى پىنغەمبەردا ﷺ بىرسىتى پوۋى كىردە ئەو خەلگەى كە لە خىزمەتدا بوون. پىنغەمبەر ﷺ داۋاى لىن كىردن ھەرچى خواردنىان پىن ماۋە يىھىن. جا ھى ۋا بوو مەشتىك يان زياترى پىن ماپو، دەيھىنا. ئەۋەى كە زۆرى پىن ماپوۋ صاعىك خورماى پىن ماپوۋ دەيھىنا.. بەم جۆرە تا ھەموۋى ھىنرا ۋ ئامادە كىرا. ئىنجا لەسەر پارچەمەك كۆزى كىردنەۋە..

(۱) صحيح، رواه البخاري ومسلم وغيرهما.

(۲) رواه الطبراني والبيهقي. برواته: (الشفاء) ۲۹۲/۱.

"سەلەمە" دەفەرموی: قەبارەى بزنیک بەچۆ کدا ھاتییەت چەندە جى دە گریت، ئەو خورما و خوار دەمەنى بەش ھیتە جى بان گرتبوو. ئىجا پىغمبەر ﷺ داواى لە سوپاکەى کرد دەفرە کانیاى لى پىر بکەن، بە رادەیکە کە ھىچ توورە کە و دەفریک لە سوپاکەدا نەما پىر نە گریت. سەرەراى ئەمەش، بە ئەندازەى ئەوەى یە کەم جار کۆ کرایەوە بان زیاترى لى مابوووە. خۆ ئەگەر ھەموو خەلکى سەر زەویش بەتائابە بەشى دە کردن^(۱)!

○ غوونەى چوارەم:

لە کتیبە صەحیحە کانی فەرمودەدا، لە پىش ھەموویانەوە صەحیحى بوخارى و موسلىم، ئەم رووداوە چەسپاوە کە عەبدورپە ھانى کورپى حەزرەتى ئەبووبە کر دەبگیریتەو. دەلیت:

لە سەفەرنیکدا سەد و سى کەس لە گەل پىغمبەردا بووین ﷺ. پاشان دەلیت: چوار مەشت ئارديان شىلا و مەرنکیشیان سەرپى و جگەرە کەمان برژاند.. سویند بە خوا ھەر یە کە لەو سەد و سى کەسە بەشى خۆى بە چەقۆ لەو جگەرە کردەو و خواردى. پاشان خواردنە کە لە دوو قاپى گەورەدا دانرا و ھەموومان لیمان خوارد و لیتمان مایەو و، ئەو زیادەیشم لە حوشەرە کەم بار کرد^(۲).

○ غوونەى پىنجەم:

ئەو رووداوەیە کە جابىر - خواى لى رازى یىت - دەبگیریتەو: کە لە رۆژى غەزای خەندەقدا پىغمبەر ﷺ ھەزار کەسى لە بەك صاع ئاردى جۆ و گۆشتى کارژەلەیک تیر کرد. جابىر دەفەرموی: بە خوا ئەو ھەزار کەسە تیریان لى خوارد و لیشیان مایەو و ھىشتا مەنچەلە کەمان ھەر وە کو خۆى بە پىر مابوو، ھەویرە کە شمان ھەر نانى لى دە کرا^(۳)! ھۆ کەبشى ئەو بوو کە پىغمبەر ﷺ ھەندیک لە ئاوى پىرۆزى دەمى خۆى کردبوو ناو قازان و ھەویرە کەو و دوغای بەرە کەتى بەسەردا خویندبوون. جا کاتى جابىر لە بەردەم ھەزار کەس لەو ھاوہلانەدا سویند دەخوات و دەرى دەخات کە ئەم موعجیزە پەموەنلەى بە ھەموویانەو بوو، ئەوا ئەم رېوايەتە شتىكى بى گومانە و وەك ئەو وایە کە ئەو ھەزار کەسە ھەموویان رېوايتیان کردیەت.

(۱) صحيح، رواه البخاري ومسلم.

(۲) صحيح، رواه البخاري ومسلم وأحمد.

(۳) صحيح، رواه البخاري ومسلم.

○ غوونه ی شهم:

هروه ها له کتبه صحیحه کانی فرموده دا چه سپاوه که نه بوو تله ی ماسی نه نه سی خزمه تگوزاری پښمهر ﷺ ده گپړنه وه و ده فرموی:
 نه نه خته نانه ی که له ناردی جو دروست کرابوو، نه نس له بنیالی خپدا هلی گرت و هینای بؤ خزمه تی پښمهر ﷺ، پښمهریش ﷺ هشتا که سی لن تیر کرد. له پښدا فرمانی دا نه نانه له لت بکړیت و نجا دوعای بهر که تی به سردا خویند. پاشان نه ونده خه لکی لن کزبوونه وه که له خانووه که دا جی پان نه ده بووه وه، ناچار ده کمس ده کمس لییان ده خوارد، بهم جزره ده هاتنه زووره وه هتا هموویان به تیږی ده گپړانه وه^(۱).

○ غوونه ی هموتم:

له صحیحی موسلیم و کتبی (الشفاف) و غمیری لمانه شدا چه سپاوه که جابری نه نصاری ده گپړنه وه که: جارنکیان پساوړیک هاته خزمه تی پښمهر ﷺ و داوای خواردنی لن کرد. نهویش نیو بار جوی پښ دا. نه پیاوه خوی و ژن و میوانی ماوه به کی زور لییان ده خوارد. هتا جارنیک بؤ نهو ی بزائن چه نده ی کمم کردوه پیوایان. پاش پیوانه که، ده رکوت بهر که ته کی نه ما و ورده ورده کمم بووه وه. نجا هاته خزمه تی پښمهر ﷺ و بؤی گپړایه وه. نهویش فرموی: "لو لم تکلک لاکلم منه ولقام بکم"^(۲).

○ غوونه ی هشتهم:

کتبه صحیحه کانی فرموده، وهک: تیرمیزی و، نه سسائی و، به بهقی و، کتبی (الشفاف)، له "سموره ی کوری جوندوب" وه ده گپړنه وه، که: "جارنکیان قاپنک خواردنیان بؤ خزمه تی پښمهر ﷺ هینا که هندی گوشتی تیداوو، نجا هر له بهمانی بهو تا شو ده سته به ده سته خه لک ده هاتن لییان ده خوارد و ده پوشتن"^(۳).
 جا هروه که له پشه کی به که دا باسماں کرد، نه پرووداوه ی که له باره ی بهر که ته وه ده پگپړنه وه، به تنها رپوایه تی سموره نی به. به لکو سموره وهک نوپنرینکی نهو کزومه له زوران وایه که نهو خواردنمان خواردوه و، نه له بری هموو نه وانه ده پگپړنه وه و راپده گمبه نیت.

(۱) صحیح، رواه البخاری و مسلم و أحمد.

(۲) صحیح، رواه مسلم. واته: نه گم نه تپوا به هر لیان ده خوارد و به شیشی ده کردن.

(۳) صحیح، رواه الترمذی.

○ نمونہی نۆهم:

چەند پیاوئیکی پروا ئی کراری وەك: خاوەنی كئیبی (الشفا) و "ئیبی ئەبی شەبە" و "تەبرانی" و چەند زانایەکی لێكۆلەری تر، بە سەندەئیکی باشەو دەگیرنەوێهە كە ئەبوو ھورەیرە دەفەرموئ: "پنخەمبەر ﷺ فەرمانی پێی دام ھەموو ئەھلی (صوفە)ی بۆ بانگ بەكەم. ئەھلی صوفەش ھەزارە كۆچ کردووێهە كان بوون كە لە سەد كەس زیاتر دەبوون و لە صوفەدا - كە سەكۆیەکی مەزگەوت بوو - نیشەتەجێ بوو بوون. ئەبوو ھورەیرە دەفەرموئ: یەكە یەكە بە شوێنیاندا گەرێم تا ھەموو یانم كۆ کردەوێهە و ھینامن. ئنجا قاپێك خواردنمان لە بەردەمدا دانرا. ئێمەش ھەتا تەوا ئیمان لێمان خوارد، كە لێبووینەوێهە، وەك چۆن یەكەم جار دانرابوو، ھەر و ھابوو، ئەوێندە نەیت كە جیگا پەنجەكانی تێدا دیار بوون"^(۱)

كە ئەبوو ھورەیرە - خوای لێ پازی یێت - ئەم ھەوالە دەگیرنەوێهە، ئەوا بە ناوی ھەموو ئەھلی صوفەوێهە دەگیرنەوێهە و پشت بە تەسلیقی ئەوان دەبەستێت. وەك بێنی ھەموو ئەھلی صوفە گیرایینیانەوێهە. جا ئایا دەگۆنێن ئەم ھەوالە پێچەوانەیی حەق و راستی یێت و، ئەو مەزۆفە كامڵ و راستگۆیانەش لە ئاستیدا بێ دەنگ بن و بەرپەرچی نەدەنەوێهە؟

○ نمونہی دەھەم:

بە رێوایەتی صەحیح چەسپاوە كە ئیمامی عەلی فەرمووێهەتی: "پنخەمبەر ﷺ ھۆزی "بەنی عەبدولموتەلیب"ی كۆ کردەوێهە، كە چل كەس دەبوون و، ئەمانەش ھەندێ كەسانی وایان تێدا بوو كە بەچكە حوشڕێکی نۆبەرەیان دەخوارد و چوار ئوقیەش شیریان دەخواردەوێهە. ئنجا یەك مەشت خواردنی بۆ دروست كردن. ئەوانیش تا تێر بوون لێیان خوارد و، پاشان وەكو خۆی مایەوێهە. ئنجا داوای كرد لە قاپێکی وەھادا كە بەشی سێ چوار كەس بەكات، شیری بۆ بەینن. كە ھینایان ھەموویان تێریان لێ خواردەوێهە و، ئەوێشی مایەوێهە، وەك بێنی ھیچی لێ نەخوراينەوێهە و ابوو"^(۲).

(۱) رواه الطبرانی باسناد حسن.

(۲) (الشفا) ۲۹۳/۱ (فضائل الصحابة) ۱۲۲۰.

ئەمە تەنھا يەك غۈنەيە لە موعجيزەي بەرە كەتتى خواردن و، بە ئەندازەي ئازايەتتى و راستگۈيى ئىمامى عەلى - خۋاى لىنى رازى يىت - قەتەي و بىنى گومانە.

○ غۈنەي يازدەھەم:

بە رېوايەتلىكى سەھىح چەسپاۋە كە: كاتتى يىغەمبەر ﷺ فاتىمەي كىچى لە ئىمامى عەلى مەرە كرد، فەرمانى بە يىلال دا بېچىت چۈر پىنج مەشت خۇراك لە قاينىدا ئامادە بىكات و، يەك سەر خوشرىش بېيىت تا سەرى بېرىت بۇ ئاھەنگ و زەماۋەندە كەپان. يىلال دەفەر مۆي: ھىئامان و، يىغەمبەر ﷺ خوشرە كەي سەرپرې و، پاشان فەرمانى دا مېۋانە كانى دەستە دەستە يىتە ژوورەۋە. ئەۋانىش ھاتن و، لەۋ خواردنەپان خوار دەستە تىرېۋون. ئىنجا بەشىكىشى لىنى زىياد بو، يىغەمبەر ﷺ دوعاى بەرە كەتتى بەسەردا خويند و، فەرمانى دا بېرىت بۇ خىزانە كانى و يىنى فەرموون: "خۇتان و ئەۋانىش دېن بۇ لاھان لىنى بىخۇن"^(۱).

بەلنى، ئەم ژنەپىنەنە بەفەر و پىرۋزە، بە راستى شاھانى ئەم موعجيزە پىر پىت و بەرە كەتتە!

○ غۈنەي دواز دەھەم:

ئىمام جەمەفرى صادق، لە ئىمام عەمەد باقرى باۋ كىيەۋە، ئەۋىش لە ئىمام زەينۇلعايىدىنى باۋ كىيەۋە، ئەۋىش لە ئىمامى عەلى يەۋە - خۋالە ھەموۋيان رازى يىت - دە گېرېتەۋە كە:

"ھەزەرەتى فاتىمە - خۋاى لىنى رازى يىت - قازانىك خواردننى بۇ خۇي و ھەزەرەتى عەلى لىنابوو. پاشان داۋاى لە ئىمامى عەلى كرد بېچىت بە داۋاى يىغەمبەردا ﷺ تاكو ئەۋىش بەشدارىي ئەۋ خواردنەپان بىكات. كاتتى كە يىغەمبەر ﷺ تەشرىفى ھىنا، فەرمانى بە فاتىمە دا بۇ ھەرىە كە لە خىزانە كانى قاينىك تى بىكات. ئىنجا بۇ خۇي و ھەزەرەتى عەلى و بۇ فاتىمە خۇيشى. پاشان كە خواردنە كە ھەلگىرا، قازانە كە ھەر لىۋان بوو. فاتىمە - خۋاى لىنى رازى يىت - دەفەر مۆي: تا خوا ھەز بىكات لىمان خوار"^(۲).

(۱) (الشفا) ۱/ ۲۹۷.

(۲) (الشفا) ۱/ ۲۹۴.

جا نهی ئاده میزادا!

تو مرؤفینکی گهلنی سمیریت! دهنه بؤچی باره پر بهم موعجیزه به ناکمیت، که موعجیزه به که وه که به چاو بیئریت لاشکرا و پروونه. به تایبته دواي نهوهی که زنجیره ی پاک و خاوینی رهویه ته که ت بیست؟ ته نانهت خودی شهیتانیش هیچ رهنگایه کی بؤ ئینکاری ئهم موعجیزه به له بهره مدانی به!

○ نمونه ی سیازدههم:

پیشه وایانی وه که: نه بو داوود و نه حمدهی کوری حنه ل و به بهقی، له "دو کهینی نه حمه سیی کوری سعیدی موزهین" وه و، له نوعمانی کوری موقه پرینی نه حمه سیی موزهینه وه - که خوی و هر شمش براکی به هاوه لینی پیغمه بهر ﷺ شه ره فمه ند بوون - هروه ها له رهویه تی جورهر و چند ری به کی تره وه ده گیر نه وه که:

"پیغمه بهر ﷺ فرمائی به حه زره تی عومهری کوری خه تاب دا تیشوو به چوار سه د سواره ی تیره ی نه حمس بدات. حه زره تی عومهر عهرزی کرد: نه ی پیغمه بهری خوا! هر چی به که همه ته نها چند صاعیکه. پیغمه بهر ﷺ فرمووی: برؤ یسانده ری. حه زره تی عومهر رۆشت و لهو خورما به ی که به نه ندازه ی جینی به چکه خوشتریک (بخ بووینت) جینی گرتوو، به شی هموویانی دا و، پاشان وه که خزیشی مایه وه"^(١)

پرودانی ئهم بهره که ته، بهم جۆره پرووی داوه که به یوه ندلی به چوار سه د که سه وه هیه، به تایبته حه زره تی عومهر، خواي لنی رازی یست. نهو چوار سه د که سه هموویان به گیره ره وه ی پرودانی ئهم بهره که ته ده ژمیرین. چونکه بی دهنگ بوونیان له بهرامهر گیرانه وه ی ئهم پروداوه، ته سلیقه بؤ پرودانی.

هر گیز مه لتی: چند که سینی کهم رهویه تیان کردوه و "خه بهری لاحتاد" وه، پاشان برؤیت و ئاو پر نه ده یته وه.. نه خیر، ئهم پروداوه و پروداوه کانی هاوچه شنی، هر چند خه بهری لاحتادیش بن، هر دلنایی به دلی مرؤف ده به خشن. چونکه له جینی "نهواتوری معنوی" دان.

(١) رواه أحمد والطبرانی، ورجاله رجال الصحيح.

○ غمونهی چواردهم:

له کتیه صحیحه کانی فرموده دا و له پش هموویانهوه له صحیحی بوخاری و موسلیمدا، نهو حمدیهی جابیر - خوای لئی رازی ینت - له بارهی قهرزه که ی باوکیهوه، پهوایت کراوه که:

"پاش مردنی باوکی جابیر، هرچی مولک و مالیک که باوکی بهجینی هیشتهو هموویانی دا به خاوهن قهرزه کانی باوکی، بهلام نهوان قبولیان نه کرد. خو بهروبوومی دوو سالی باخه کمش قهرزه که ی نهوانی پر نهده کردهوه. ینغمهبریش ﷺ ته شریفی بۆ لای جابیر هینا و فهرمانی پنی دا که بهروبوومه که بهریت و له جینی خۆیدا بیکات به خهرمان. ئنجا ینغمهبر ﷺ به ناو خهرمانه که دا هاتو چۆی کرد و دوعای به سهردا خویند. پاشان جابیر قهرزی هموو خاوهن قهرزه کانی باوکی لئی دایهوه و هیشتا به نه ندازهی بهری هموو سالتیکشی لئی مایهوه. له پهوایه تیکدا ده لیت: به نه ندازهی نهوهی لئی مایهوه که دایهوه به خاوهن قهرزه کان.

جابیر دهفرموی: خاوهن قهرزه کان جووله که بوون، زۆر سهریان لهوه سوورپابوو" (١)

به چه شنه، هم موعجزه پروونهی که له بارهی "به ره که تی خواردن" نهوه له سهر دهستی ینغمهبردا ﷺ پروی داوه، ته نهها بهک پهوایت نی به که ته نهها جابیر و چه ند که سینی کهم ییگیر نهوه، بهلکو له واتا و ناوه رۆکدا پرو داوینکی موتهواتره و وه که نهوه وایه که هموو راوی به کان گیر ایبتانهوه و، جابیر لهم گیرانهو مه دا نوینهری هموو نهوه که سانه به که هم پهوایت ته په یوه ندیی پینانهوه هه به.

○ غمونهی پازدهم:

زانا لیکۆله ره کان، له پش هموویانهوه ئیمامی تیرمیزی و ئیمامی به بهقهقی به پهوایه تیکی "صحیح" له نهوو هورمهیرهوه - خوای لئی رازی ینت - ده گیر نهوه که فرمویه تی:

"له غه زابه کدا - له پهوایه تیکدا: له غه زای ته بوو کدا - برستینی زۆری بۆ خه لک هینابوو. ینغمهبر ﷺ لئی پرسیم: "هل من شيء؟" واته: هیچ شتیکت له لا هه به؟ عه رزم

(١) صحیح، رواه البخاری وأحمد.

کرد: بهلنې، نهختنك خورما - له پړواپه ټنگدا پازده دهنك خورما - له توښه بهره كهدا همپه. فهرمووی: بوم بهینه. منیش بوم هینا و، ټویش دهستی پيدا كړد و مشتكنی لني دهرهینا و بلاوی كردهوه و دوعای بهره كه تی به سردا خویند. ټنجا فهرمووی: ده كهسم بوم بانگ بكه. منیش بانگم كردن، ټوانیش هاتن و تیریان لني خوارد. پاشان ده كهسی تر.. بهم چهشنه تا هممو سوپاكه تیریان لني خوارد. پاشان پښمهر ﷺ فهرمووی: "خذ ما جئت به، وادخل يدك وا قبض منه ولا تكبه"^(۱).

ټه بوو هورهیره ده فهرموئ: كه لیم وهرگرت زیاتر بوو لهو ټه اندازه ی هینا بووم و، له ژپانی پښمهر ﷺ و ټه بوو به كړ و عومهریشدا ههر لیم ده خوارد و ټه او نه ده بوو. تا ټه كاته ی عوسمان كوژرا ټه ټیشووم لني دزرا. له پړواپه ټنگدا ده فهرموئ: ټه ونده و ټه ونده (وه سق) م^(۲) لهو خورمایه له پنی خوادا كړد به خیر"^(۳).

بهم جزره، ټهم موعجیزه ی بهره كه ته كه ټه بوو هورهیره ده گیرپښه وه، ټه ټه بوو هورهیره یی كه قوتایی سهردار و ماموستای گهر دوون: حه زره تی محمد ﷺ بووه و، بهوپری چوست و چالاکی و لپړانه وه له قوتابخانه ی صوفه دا دهوامی كړدوه و، به بونه ی دوعای پښمهر وه ﷺ بوم له بهر كړدن (الحفظ) پښ هاوه لانی كه وتبووه.. ټهم هاوه له گه وړه و بهرپزه ی پښمهر ﷺ ټهم پړواپه ته له ناو كز مه لیکي زوری خه لكددا - وهك جهنگاوه رانی غمزای ته بوك - ده گیرپښه وه. كه واته ده بی ټهم پړواپه ته له ناوهرؤ كدا موه و اتیر ییت و، به ټه اندازه ی هیزی هممو سوپاكه خاوه نی هیز ییت. واته وه كو ټه وه وایه كه هممو په كینکی ناو ټه سوپا په گیر ایښانه وه.

○ غوونوی ساز دههم:

له صه حیحی بوخاری و صه حیحه كانی تردا چه سپاوه كه: "جاریكیان برسینی زور بوم ټه بوو هورهیره ده هینیت، پښمهریش ﷺ ده پخته شونځن خوی تا له ماله وه ده یینیت په رداخنك شیري به دیاری پښكش كراوه. ټنجا پښمهر ﷺ داوای لني ده كات كه هممو ټه ملی صوفه بانگ بكات. ټه بوو هورهیره ده فهرموئ: له بهر خومه وه و تم: ټهم نهخته شیره چی بوم ټه وان ده كات؟ باش و ابو من قومینكم لني بخوارد په توه تا نهختی

(۱) واته: ټه وی هینا ی بهر وه، كاتی كه لیت خوارد دهستی پيدا بكه و لني دهرهینه و مهرپزهره دهر وه.

(۲) وه سق: شهست صاعه كه هاری خوشنكه.

(۳) (الشفاء) ۲۹۵/۱.

هیزم ده هاته وهه را پاشان بانگم کردن، که له وانیش له سهد کمس زیاتر بوون، ئنجا پیغمبه‌ر ﷺ فرمائی پی دام به سهریاندا بیگیرم، منیش یه که به یه که پرداخه کم ده دانسی و هه که سهد پرداخه کم ده دایه دهست تا تیر ده بوو لئی ده خوارده وه. پاشان به کینکی تر وهری ده گرت... بهم جزوره تا هممویان تیریان لئی خوارده وه. ئنجا پیغمبه‌ر ﷺ پرداخه که ی وهر گرت و فرمووی: بهس من و تو ماوین، دانیشه بخوره وه. منیش خوارده وه. پاشان فرمووی: بخوره وه، دیسان خوارده وه. له وه هه ده یفرموو: بخوره وه، منیش ده بخوارده وه تا تیرم لئی خوارده وه و تم: بهو که سهدی که تو ی به حق کردوه به پیغمبه‌ر تیرم خوارده وه ته وه و جی نه ماوه تیی به کم! ئنجا پرداخه که ی لئی وهر گرت و، سوپاسی خوای کرد و، ناوی خوای هینا و، پاشماوه که ی خوارده وه^(١).

سهد هزار جار نۆشی گیانت بێت له ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ!

له م موعجیزه به ی که له هممو گومانیکه وه دووره و وه کو شهر خاونه، کتیه سه حیه کان پهراوه تیان کردوه، به تایهت سه حیه ی لیمای بوخاری که پنج سهد هزار فرموده ی له بهر بووه. که واته پهراوه تینکی راست و چه سپاوه و هیچ جزوره گومانینکی تیدا نی به و وه که به چاو بهیریت وایه. ههروه که قوتایی قوتابخانه ی پهروزی نه حمده دی، قوتابخانه ی "صوفه"، ههزه تی له بوو هوره بهری باوه پئی کراو (نقه) و (حافظ)، به ناوی کۆمه‌لی "صوفه" وه، گپراوه ته وه و له وانی کردوه به شایهت له سهری.

جا له وه که سهدی که له هه واته ده یستی، وه که به چاو بیبیت ئاوا باوه پئی پئی نه کات، ده پئی یان دلی تیکچوو بیت و مردیت، یان ژهری له دهست دایت.

ئاخو ده گونجی هاوه لیککی گموره و به پیز و راستگۆی وه که له بوو هوره بهری - خوای لئی رازی بیت - که هممو ته منه ی خۆی له پناوی پاراستی فرموده ی پیغمبه‌ر دا ﷺ بر دوه ته سهر، له پیزی فرموده کانی پیغمبه‌ر ﷺ کهم بکاته وه و شتیک بهینیت جینی گومان بیت و، به پنجه وانه ی حق و واقعه وه قسه بکات؟ له وه له بوو هوره بهری که هه ر خۆی له پیغمبه‌ری ﷺ یستوه که ده فرموئ: "مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِرْهُ مَقْعَدُ مِنَ النَّارِ"^(٢) نه خیر.. هه ر گیز شتی وا پروو نادات.

(١) صحیح، رواه البخاري والترمذي.

(٢) واتا و هله ی له فرموده ی له پهراویزی لاپه ره (٢٦) دا رابورد.

دەسا ئەي پەرورەدگار! لەبەر خاترى بەرە کەتتى ئەم پىغەمبەرە بەرپەرە ﷺ بەرە کەت
بىخەرە ناو ئەو پۇزىيە ماددى و مەعنەوى يانەى که خۆت پىت بەخشىوين.
سەرنجىكى گىرنگ:

شتىكى روون و بەلگەنەويستە که هەركات چەند شتىكى لاواز كۆ پىنەو، ئەوا
بەهيز دەبن و، هەركات چەند تاللىك دەزوو بە يەكەو بە سەزىن و يەكبگرن، ئەوا دەبن
بە پەت و، ئەگەر چەند پەتلىكش يەكبگرن، ئەوا هېچ كەسلىك ناتوانىت بېچەرنىت.

ئىمەش لىرەدا شازدە غوونەمان بۆ بەشلىك لە پازدە بەشى (يەكلىك) لە جۆرە كانى
بەرە كەت باس كرد، كە ئەويش يەكلىك لە (پازدە) جۆرى موعجيزاتي پىغەمبەر ﷺ.

هەريەك لەو غوونەمانش لە خۇيدا تابللى بەهيزە و سەروزيادە بۆ چەسپاندنى پىغەمبەرىتى
پىغەمبەر ﷺ. خۆ ئەگەر بە فەرزى "مەحەل" پىش وادابىرىت كە هەندىكىان لە خۇياندا
لاواز بن، ئەوا ناتوانىت بوترىت: ئەو غوونەمانىت بە بەلگەى موعجيزە كە. چونكە بە
بۆنەى يەكگرتىيە لە گەل غوونە بەهيزە كاندا، ئەمىش هيز بەدەست دەهينىت.

باشان كۆبوونەوى ئەم شازدە غوونەمەى كە لە پەلى "تەواتورى مەعنەوى" دان،
بەلگەى موعجيزەهەكى گەورەى مەحكەم و بەهيزە. خۆ ئەگەر ئەم موعجيزە بەهيزە
لە گەل چوارە بەشە كەى ترى موعجيزەى بەرە كەتدا - كە لىرەدا باس نەكراون -
تىكەل بگرن، ئەوا دەپىنە موعجيزەهەكى گەورەى وەك ئەوەى كە چەند پەتلىك وەها
يەكيان گرتىت كەس نەتوانىت بېچەرنىت..

ئىجا گەر ئەم موعجيزە گەورە و بەهيزە لە گەل (چوارە) جۆرە كانى ترى
موعجيزەتدا پەز بگرن، دەپىت بە بەلگەهەكى گەلى روون و بەهيزە و توندوتۆل لەسەر
پىغەمبەرىتى و راستى پىغەمبەر ﷺ، كە هەرگىز لە جىنى خۇيدا نابزىت.

بەم جۆرە دەر كەوت كە سنوورى پىغەمبەرىتى پىغەمبەرى سەرورەمان ﷺ وەك
چىايەكى بلندى گەورە وایە، كە لەم هەموو موعجيزانە پىكەهاتوو.

خونەرى بەرپەرە

بى گومان ئىستارادەى گەوجى و گەلخۇبى ئەو كەسەت بۆ دەر كەوت كە ئەم
كۆشكە بەرز و ئاوەدانەى پىغەمبەرىتى دەپىت، كەچى پىنى وایە بە چەند گومانىكى
لاواز كە لە چەند غوونەمەكى جۆزلىيەو بە زەپىندا دىت، ئەم كۆشكە دەر ووخىت و
نامىنىت!

بلنې، نو مو عجزانه ی که تابه تن به بهر که تی "خواردن" هوه، به لگمه کی گومان
لنې نه کراون له سر پښه مېرېتی حزره تی محمد ﷺ هر وه به لگنه له سر نه وه ی
که پښه مېر ﷺ کار پې سپړ راوړنکی خوشه وېسته له لایه خاوه ندی مېره بان و
به خشنده وه. نو خاوه ی که پژی دروست ده کات و دمه خشیته. هم پښه مېره ﷺ
نه ونده به نده به کی به پژه له لای که - به پښه وانه ی عاده توه - له "نه یون" هوه و له
گه بڼه بې کړتایه کانی غمېه وه، چه نلین سفره و خوانی میوانداری یز
خوشه وېسته کی ده نیریت.

ناشکرا به که نیوه دوورگی عه رب شوینکی یی کشتو کال و کم ناوه، به چه شنی
که دانیشتونانی به تابه ت له سره تای یسلامدا، له ژبانیکی کولمه رگی و بې ناوی و
تینووی و برستیدا ده ژبان. جا له سر بناغی هم حکمه ته، گرنګرین موعجزه
پرون و ناشکرا کانی پښه مېر ﷺ له بواری "خواردن" و "ناو" دا ده رکه وتوون.
هم موعجزانه وه پز لښانیکې په روه رد گاری و به خشنیکې خوا یی و
میوانداری به کی مېره بان یی خاوی گوره وان یز پښه مېر ﷺ که له کاتی پیوستیدا به و
موعجزانه پژی لنې ده گرت. که واته هم موعجزانه زیاتر پز لښانن تا نه وه ی به لگی
پښه مېرېتی نه وېن. چونکه نه وانه ی که نه موعجزانه یان یینوه، تابلې یمانیا به
پښه مېرېتی پښه مېر ﷺ به یز و دامه زراو بووه. دیاره موعجزه هه تا زیاد بکات
یمانیش پز زیاد ده ییت. بهم جزره، نه موعجزانه نوور و پروناکی زیاتریان به و
یماندارانه به خشیوه.

ناماژه ی هه شتم

(هم ناماژه یه، به شیک له موعجزانه پروون ده کاتوه که په یوه ندی یان به "ناو" هوه هیه)

پښه کی:

نه گه نه پروودا وانه ی که له بهر چاوی خه لکی و له ناویاندا پرووده دن، له پنی
"ناحاد" واته: په که په کوه، به ده ستمان بګن و که سیش به درو یان نه خسته نه وه، نه و
هم به درونه خسته نه وه به لگمه له سر راستی پروودانیا. چونکه سروشتی مرؤف وایه
که نه گه درز بیستیت ناشکرای ده کات و ده ری ده خات. به تابه ت نه وانه ی که

هر گيز له ناستی درژدا یی دهنګ ناهن که هاو له بهر یزه کانی پښمهبره سهره ورن ښکاري
به تایه تیش که پرو دواړه کان په پوهندی یان به خودی پښمهبره و ښکاري بیست. هره ها به
تایه تی له گهر گپره هره ی پرو دواړه کان له هاو له به ناو بانگه کان بن. له کاتیکي وادا
گپره هره ی پرو دواړه که وهک نو پنه ری هموو له وانه وایه که به چاوی خویان یینیو یانه.

ده یی له ویش بز انین که هره یه که له غور نه کانی هم موعجیزانه ی په پوهندی یان به
"ناو" وه همیه و له مولا باسیان ده کمین، له چنه د پښه کی جیاجیا و له زور هاو له یی
پښمهبره و ښکاري پړوا بهت کراون. نجا یمام و زانایانی "تابعین" وهریانگرتوون و
پاراستوونیان و، هموو په کیلک له پړوا بهت کانی هم پرو دواړه یان به پوه پری له مانه ته وه
ته سلیمی که سانی تری سهرده می دوا ی خویان کردوه. پاشان چهرخ و سهرده مه که ی
دوا ی له وانه، به پوه پری له مانه ته و لپړانه وه وهریانگرتوون و، نجا له وانیس ته سلیمی
زانایانی سهرده می دوا ی خویان کردوون. بهم جزره، هه زاران زانا، له هموو
سهرده م و چینیکی زانایان، په که له دوا ی په که، هم پړوا بهتانه یان هیناوه تا سهرده می
نیستمان.

همه سهره پای له وهی که چنه دین کینی "صحیح" هر له سهرده می پښمهبره و ښکاري
نو و سړاونه ته وه و، ده ستاوده ست هاتوون تا که وتوونه ته دهستی زانایان و پښه وایانی
فرموده، وهک یمامی بوخاری و موسلیم. له وانیس به ته وای لیان تیگه یشتوون و،
پاشان هموو هم پړوا بهتانه یان به گوپره ی پله کانیان له په کتر جیا کردوه ته وه و،
هر کامینکیان "صحیح" بووه و هیچ جزره گومانیکي تیدا نه بووه، له کینی
صحیح کانیاندا تۆماریان کردوون. بهم کاره شیان نیمه یان بۆ فرموده و پرو دواړه
راسته کان پښمایي کردوه، خوا پاداشتی چاکمیان بداته وه.

غورونه په که بۆ هممه: وهک هه لقولانی ناو له نیوان په بنجه کانی پښمهبره و ښکاري و
خوار د نه وهی زور کس له وانه. هممه پرو دواړه یکی مونه واته، کومه لیکي زور
له وانه ی که هر گيز ناگو نجی له سر درو کردن په کیان گرتیبت، بهلکو هر مه حاله درو
بکه، گپړاویانه ته وه. که واته هم موعجیزه یی گومان و چه سپاوه. سهره پای له وهی
که سنی جار له بهر ده م سنی کومه لی زور گه وده دا دو پات بووه ته وه.
هم پرو دواړه، کومه لیک له هاو له به ناو بانگه کان، که له پښ هموو یانه وه
"نه نس" ی خزمه تگوزاری پښمهبر ښکاري و "جابر" و "ابن مسعود" ن، به پړوا بهتیکي

صهحيح گيڙاوپاڼه ته وه. پاشان له چنډ زنجيره ړنگاڼه كه وه پښه واپاڼی فهرمووده وهك: ټيمامی بوخاری و موسليم و ټيمامی مالیک و ټيبن شوعهيب و قه تاده - خواپان لښی رازی ښت - گيڙاوپاڼه ته وه.

وا ته نها (نږ) نموونه باس ده كمين، لهو موعجيزانه ی كه پمپوهندی پان به "ناو" وه ههپه:

❖ نموونه ی په كم:

له صهحيحی بوخاری و موسليم و غمیری لهو انيشدا چه سپاوه كه: نه نسی كوری مالیک ده فهرموی:

"جاریك له كاتی نوږی عه سردا خه لك بږ ناوی ده ستوږی ده گه ران و ده ستیان نه ده كه وت. چاوم له پښه مېر بوو ﷺ ناوپان بږ هینا كه ده ستوږی پې بگریټ. لهو كاته شدا له بازار له لای "زه ورا" دا بوو. پښه مېر ﷺ ده سنی خسته ناو ناوه كه و فهرمانی به خه لكه كه دا ښډ ده ستوږی لښی بگرن. نه نس ده فهرموی: ناو له نیوان په نجه كانی پښه مېر وه ﷺ هه لده قولا و لهو همموو خه لكه ده ستوږی پان لهو ناوه گرت. قه تاده ده ټیت: له نه سم پرسی چنډ كس بوون؟ وتی: "سني سه دیان لهو نړيكه دا بووین"^(۱).

ده ښیت نه نس - خوای لښی رازی ښت - كه هم پرووداوه ده گيږ ښه وه، وهك نوږنهری لهو سني سه كه سه وایه. چونكه ټاپا ده گوښی، له ناوه روكدا، هم سني سه كه سه به شدارې گيږانه وهی هم هه واله نه بن له گهل نه سه سدا؟ پان ټاپا ده گوښی، گهر نه مه پرووی نه دایټ، به دروی نه خه نه وه؟

❖ نموونه ی دوو هم:

له صهحيحی بوخاری و موسليمدا چه سپاوه كه: "سالمی كوری لهو بولجوعد له جابری كوری عه بدوللاوه ده گيږ ښه ته وه فهرموی:

له ږوږی حوده ښيپه ده خه لك زوریان تینو بوو، پښه مېریش ﷺ كونده په ك ناوی له بهر ده سدا بوو ده ستوږی لښی گرت، تنجا خه لكه كه همموو بهر وه پرووی پښه مېر ﷺ

(۱) صحيح، رواه البخاري ومسلم والنسائي والترمذي وأحمد.

پژشمن. لهویش فهرمووی: چی پرووی داوه؟ وتیان: لاورمان له لانی په چ بز ده ستونیز چ بز خوار دمهوه مه گهر لهووی بهرده ست! پیغمبریش ﷺ دهستی خسته ناو کونده کمهوه، په کسهر لاور له نیوان په بنجه کانیموه وهک کانی هلقولا. نیمش تیرمان لئی خوار دمهوه و ده ستونیزمان لئی گرت.

سالم ده لیت له جابیرم پرسى: چهند کس بوون؟ له وه لامدا وتی: نه گهر سده هزار که سیش بووینایه بهشی ده کردین، هزار و پنج سده کس بووین^(۱).

وا بۆت دهر کهوت که لهوانه ی لهم موعجیزه یان - له معنادا - گیراوه توه، ده گنه هزار و پنج سده کس. چونکه سروشتی مرؤف وایه که درؤ دهرده خات و ده لیت: "لهمه درؤیه". نهخوازه لاهو هاوره له به پیزانه ی که گیان و سامان و باوک و کوپ و خزم و هؤزی خو یان له پیناوی حقی و راستیدا بهخت کرد. چ جای لهووی که له ناستی درؤدا یی دهنگ بین، به تابهت دوا ی لهو هدره شه تر سنا که ی له پیغمبر یان ﷺ بیستروه که فهرموویه تی: "هر که سنی به نه نقه ست درؤم به دمهوه بکات، با جی بهک بز خوی له لاکری دؤزه خدا ساز بکات!"

جا مادهم لهوان بهم هموالدانه ی جابیر رازی بوون و به درؤیان نه خسته توه، لهوا هممویان له ناوهرؤ کدا به شداری لهم رهوایه تن و ته سلیقیان کردوه.

❖ نمونه ی سنی هم:

صحبیحی بوخاری و موسلیم و صحیحیه کانی تر له باسی غزای "بواط" دا ده گیرانهوه که: جابیر وتوویه تی: "پیغمبر ﷺ به منی فهرموو: "ناد بوضوء" واته: داوای ناوی ده ستونیز له خهک بکه. عهرزم کرد: لاور ده ست ناکه وئی. پیغمبریش ﷺ داوای ناوینکی زور کممی کرد. بۆیان هیئا و دهستی خسته ناوی و شتیکی له بهر خو یهوه فهرموو نازانم چی بوو. پاشان فهرمووی: "ناد یجفنه الركب". واته: داوا بکه "جفنه" (تهشت) ینک^(۲) بهینن. منیش هیئام و له بهرده ستیدا دامنا. جابیر ده فهرموئی:

پیغمبر ﷺ دهستی خسته ناو تهشته کمهوه و په بنجه کانی تیدا بلاو کردهوه، ئنجا جابیر لاوره که ی کرد به سهر دهستی پیغمبر دا ﷺ و پیغمبریش ﷺ فهرمووی: "بسم الله".

(۱) صحیح، رواه البخاري و مسلم.

(۲) جفنه: قاپینکی گهورمیه، خواردنی ده کس ده گرت.

جابر دہر موی: دہ مینی ئاو لہ نیوان پہنچہ پرورہ کانپوہ ہلدہ قولاً ہتا تہشتہ کی پر کرد. ئنجا فرمانی دا کہ خہلکہ کہ بین ئاو بہن. ئموانیش تا تیرا و ہون لییان خوار دہوہ، منیش و تم: ئایا کس نہ ماوہ پیوستی بہ ئاو یت؟ ئنجا پیغمبر ﷺ دہستی لہ تہشتہ کہ ہلگرت، ہشتا ہر پرہو" (۱).

جا ہم موعجزہ ناشکرایہ: موتہ اتیری معنوی بہ. چونکہ لہ ہر لہوہی جابر لہ پشہنگی بینرانی ہم موعجزہ ہوہ ہوہ، مافی خویہ تی کہ بہ ناوی بینر انہوہ و لہ بری ئوان یگیر پتموہ و راہیگہ پیت. چونکہ لہو کاتہ دا ئو خزمہ تی پیغمبری ﷺ دہ کرد. لہ رپوایہ تہ کی (لین مہ سعود) دا (۲) - کہ لہ صہ حیچی بوخاریدایہ - دہر موی: "بہ چاوی خزم دہ مینی کہ ئاو لہ نیوان پہنچہ کانی پیغمبر ہوہ ﷺ ہلدہ قولاً".

ئایا لہ گہر چند ہاوہ لیکہ بہر یز و باوہر پی کراوی وک "جابر" و "لہنس" و "لین مہ سعود" بلین: "بہ چاوی خزمان بینمان" ئایا دہ گونجی کہ بہ چاوی خزمان نہیان بینیت؟

پاشان ہم نمونانہ بہ یہ کہوہ بہستہ و یہ کیان بخہ، با ہوت دہر بکہوت کہ ہم موعجزہ گہورہ و ناشکرایہ چہندہ بہیز و توندوتولہ. چونکہ لہ گہر ہر سنی رہنگا کہ یہک بگرن، لہو رپوایہ تہ کہ دہیت بہ "تہ اتوری معنوی" و بہ پی گومانی دہ چہسیت کہ: ئاو لہ نیوان پہنچہ کانی پیغمبر ہوہ ﷺ ہلدہ قولاً.

ہم موعجزہ ہہ گہلی لہ موعجزہ کہی حزرہ تی موسا - درودی لہ سہر یت - گہورہ تر و ہرزترہ، کہ دوازہ کانی لہ ناو ہر ددا ہلقولاند، چونکہ تہقینی کانی لہ ناو ہر ددا شتیکی مومکینہ و بہ گوہرہی عادت ہاوچہ شنی ہمہ. بہ لام ہلقولانی ئاو، بہ وینہی کہوسر و سلسہ پیل، لہ ناو گزشت و ئیسکدا، شتیکہ ہاوچہ شنی نہیہ. ❖ نمونہی چوارہم:

لیمامی مالیک لہ کتبہ بہر خہ کہیدا: "الموطا" (۳) لہ ہاوہ لی بہر یزی وک "موعازی کوری جہہل" ہوہ، دہ گیر پتموہ کہ: "لہ غزای تہو و کدا پڑشتہ سہر کانی یہک ئاویکی یہ کجار کہمی تیدا ہوو کہ بہ ئندازہی بنی پناو جئی گرتہو. پیغمبر ﷺ فرمانی دا ہندلک لہ ئاوہ کہی کو بکہنہوہ. ئموانیش بہ دہست نہختیکیان لہ شتیکہ کو کردہوہ.

(۱) صحیح، رواہ مسلم فی حدیث طویل.

(۲) صحیح، رواہ البخاری و الترمذی و النسائی.

(۳) صحیح، رواہ مسلم و أحمد ایضاً.

ئىزا پىغەمبەر ﷺ دەست و دەموچاۋى لەو ئاۋەدا شۆرد و پاشان رۆى كرده ناور كانى يە كە. ئىز ئەر كانى يە ئاۋە كەى تەقىمەۋە و زۆر بوو، خەلكە كەش لە ئاۋە كەيان بە كار هېنا.

تەنانەت لە پەلەپەتە كەى "ئىبن ئىسحاق" دا دەلىت: ئاۋە كە ئەۋەندە بە ھورۇم بوو كە دەنگىكى ۋەك دەنگى ھەۋرە بروسكەى لى بەرز بوۋەۋە.

پاشان پىغەمبەر ﷺ بە موعاۋى فەرموو:

"يوشك يا معاذ إن طالت بك حياة أن ترى ما هاهنا قد ملئ جنانا"^(۱).

ھەر ۋەھاش بوو كە ئەر فەرموۋى.

❖ ئوۋنەى پىتجەم:

ئىمامى بوخارى لە "بەپراء" و "سەلمەى كوپرى ئەكەۋە" ۋە، كىيە سەھىحە كانى تىرىش لە چەند پىيە كى ترەۋە، دەگىر نەۋە كە ئەر ھاۋەلانە دەفەرموۋن: "لە رۆزى خۇدەبەيىدا ھەزار و چوار سەد كەس دەبوۋىن. خۇدەبەيىش بىرىكە ھەلمان گۆزى و دۆلچەك ئاۋمان تىدا نەھىشت. ئىزا پىغەمبەر ﷺ لەسەر لىۋارى بىرە كە دانىشت و داۋاى ئاۋى كرد، بۇيان ھېنا. پاشان دەمى پىرۆزى بە ئاۋە كە تەپ كرد و، ئىزا كرىدەۋە ناور بىرە كە. ئىمەش زۆرمان پى نەچۈۋ ئاۋمان لى ھەلگۆزى، بە جۆرى كە خۇمان و ولاخە كاغان تىراۋ بوۋىن"^(۲).

"بەپراء" دەفەرموۋ: پىغەمبەر ﷺ فەرمانى دا دۆلچەك ئاۋى بۇ بېتىن. ئىمەش بۇمان ھېنا. ئەۋىش ئاۋى دەمى پىرۆزى خۇى تىكرد و دوعاى بەسەردا خوۋىند. پاشان دۆلچە ئاۋە كەى كرده ناور بىرە كەۋە. ئىز بىرە كە تەقىمەۋە و تالىۋارى پىر بوو لە ئاۋ. خەلكە كەش تىريان لى خواردەۋە و ولاخە كانىشان لى ئاۋدا.

❖ ئوۋنەى شەشم:

پىشمەۋايانى فەرمودە، ۋەك ئىمامى موسلىم و ئىبن جەرىرى تەبەرى و غەبرى ئەۋانىش، لە ئەۋو قەتادەۋە دەگىر نەۋە كە دەفەرموۋ:

"پاش ئەۋەى ھەۋالى كوشتنى مېرە كانى سوپاى مۇسلمانان لە غەزەى "مۇتە" دا بە پىغەمبەر ﷺ گەشت، پىغەمبەر ﷺ ئىمەى بۇ يارمەتىدەنى ئەر سوپاە برد كە لە "مۇتە" دا

(۱) ۋاتە: ئەى موعاۋا ئەگەر تەمەنت دىۋىت، نىكە ئەم دەۋرە ھەرە سىت پىرۆۋىت لە باخ و يىستان.

(۲) رواه البخاري ومسلم وأحمد.

بوو. منیش "میضه ته" په کم^(۱) پنی بوو. پیغمبر ﷺ فرمووی: "إحفظ علينا میضاتک فسیکون لما نبأ"^(۲) پاش لاهوه تینویتی تهنگی پنی هه لجنین، ژماره شمان حهفتا و دوو کس - له پړوايه ته که ی ته به رید: نزدیکه ی سنی سه د کس - ده بووین، پیغمبر ﷺ فرمووی: "میضه ته که ت بهینه". که هینام پیغمبر ﷺ ده می پیروزی نا به ده می ده فره که وه، لیر نازانم فوری پیدا کرد یان نا؟ پاش لاهوه حهفتا و دوو پیوا هاتن لییان خوارده وه و ده فره کانیشیان لنی پر کرد. لاجا میضه ته کم هه لگرتوه وه که یه کم جار پر بوو"^(۳). ده سا تویش سهرنج له موعجیزه به بده و بلنی:

"اللهم صل وسلم علیه وعلى آله بعدد قطرات الماء".

❖ نمونه ی حموتهم:

لیماسی بوخاری و موسلیم، له باسی گیرانه وه ی لاهو تینویتی به ی که له هه ندی سه فهدا تووشی پیغمبر ﷺ و هاره لانی بووه، له "عمرانی کوری حوصهین" وه - خوالی پازی یت و له یتمش خزش بیت - ده گیرنه وه که ده فهدرونی:

له سه فهدرنگدا له گهل پیغمبر ﷺ ده بووین خه لکه کهش هانای تینویتی یان برده خزمه تی پیغمبر ﷺ. لاهویش دابه زی به خواره وه. پاشان من و علی بایک کرد و فرمووی پرون له فلا ته شویندا لاهو ته تیک دوو کونده لاهو له لاهو ته تیک بار کردوه بیهین بزی لاهو. که روستین لاهو شویندا لاهو ته تیکمان بیی دوو کونده ی پر له لاهو پنی بوو، هینامان بزی خزمه تی پیغمبر ﷺ. پیغمبر ﷺ داوای کرد شتیک بیهین لاهو که ی تی بکه. که هینامان ده می هه ردو کونده که ی کرایه سهر و دوعای به سهردا خویند و لاجا بانگ له خه لکه که کرا که بین بخونه وه و پر بکه. دوا ی لاهو لاهو و اهو لاهو دوو کونده به له یه کم جاریان پر تر بوو. لاجا پیغمبر ﷺ فرمووی: خواردنی بزی کوی بکه نه وه. لاهو انیش خوار دنیان بزی کوی کردوه و خستیان لاهو پارچه به که وه، له سهر حوشه که ی خزی بزیان بار کرد. لاجا پیغمبر ﷺ به لاهو ته که ی فرموو: "تعلمین مارزنا من مائک شیئا ولكن الله هو الذي أسقانا"^(۴). تا کوی لاهو فرموده که.

(۱) میضه ته: جزوه ده فره که بزی ده ستونیز گرتن لاهو تیده کړیت. به شونی ده ستونیز گرتیش دهرتیت.

(۲) واته میضه ته که لاهو بزی هه لگرت، چونکه دوا ی به سهر هاتیکه ده بیت.

(۳) صحیح، رواه مسلم و ابو داود.

(۴) صحیح، رواه البخاری و مسلم و احمد. واته: دهرتیت هه چمان له لاهو که ی تزی کم نه کردوه، به لکړ خواوند خزی تیراوی کردین.

❖ نمونه‌ی هه‌شتم:

"ئین خوزمه" حمده‌ی که‌ی ئیمامی عومەر - خوای لئی رازی یئت - له‌باره‌ی (جیش العسرة) وه، ده‌گیریتمه‌وه و باسی لمه‌وه ده‌کات که لمه‌ونده تینویتی ته‌نگی پئی هه‌لجینیوون پیاری واهه‌بوو له‌ناچاریدا حوشتره‌که‌ی سه‌رده‌پری و ئاوه‌که‌ی ناو گه‌ده‌ی ده‌خوارده‌وه. له‌وکاته‌دا حه‌زرتی له‌بووبه‌کر - خوای لئی رازی یئت - داوای له‌پنجه‌مه‌ر ﷺ کرد دوعا به‌کات. پنجه‌مه‌ریش ﷺ ده‌سته‌کانی به‌رز کردوه و داینه‌نان تا هه‌موو پرووی ئاسمانی گرت و لمه‌ونده باری تا ده‌فره‌کانیان لئی پەر کرد.. له‌سه‌ر سوپاکش به‌ولاره نه‌باری^(۱)!

ئمه موعجزه‌یه‌کی تایه‌تی نه‌حمده‌ی‌یه و هه‌ر گیز "په‌که‌وت" په‌یه‌ندیی پنه‌وه نه‌بووه.

❖ نمونه‌ی نۆه‌م:

عمه‌ری کوری شوعمیب، که کوره‌زای عه‌بدوللای کوری عمه‌ری کوری عاصه‌و هه‌ر چوار پینشه‌وایانی خاوه‌ن "سونه‌نه‌کان" له‌گیرانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌دا به "باوه‌پئی کراو" دایانناوه، ده‌گیریتمه‌وه که:

"جارئیکیان پنجه‌مه‌ر ﷺ له (ذی حجاز)^(۲) له‌پشت له‌بوو تالیبی مامیه‌وه سوار بووبوو. له‌بوو تالیب وتی: تینومه و ئاویشم له‌لانی‌یه. پنجه‌مه‌ر ﷺ دابه‌زی و پئی به‌زه‌ویدا دا و ئاو هاته‌ده‌روه، ئنجا به‌له‌بوو تالیبی فه‌رموو: "بخۆروه"^(۳).

یه‌کێک له‌زانا لیکۆله‌ره‌کان ده‌ئیت:

ئهم پرووداوه‌هی پینش پنجه‌مه‌ریتی‌یه. که‌واته به (ئیرهاص)^(۴) داده‌نریت.

هه‌لقولانی ئاوی عه‌ره‌فه به‌به‌رده‌وامی تا‌کو دوا‌ی هه‌زار سال، یه‌کێکه له‌و پێژلێنانه‌ی که خوای گه‌وره له‌پنجه‌مه‌ری ناوه ﷺ.

(۱) حدیث صحیح أو حسن. رواه البزار والطبرانی وابن خزيمة وابن حبان والحاكم والبيهقي.

(۲) ذی حجاز: بازارپێکی وهرزی بووه له‌نزیک عه‌ره‌فه‌ی سه‌ر به‌شاری مه‌که‌ه.

(۳) رواه ابن سعد. پروانه: الشفا ۱/ ۲۹۰.

(۴) ئیرهاص: به‌و پرووداوه له‌عاده‌ت به‌دمرانه‌ی ژبانی پنجه‌مه‌ر ﷺ ده‌وتریت که له‌پینش پنجه‌مه‌ریتیدا پرووان داوه، به‌لام موعجزه‌یه‌کی کاتی پنجه‌مه‌ریتی‌یه‌تی.

لهو موعجیزاتهی که په پوره نندی بیان به ئاوه وه همه، نه گهر نه شگه نه (نموده) غوونه، خو به (نموده) ږنگای جوړا و جوړ ږېوايهت کړاون.

حموت غوونه کانی په کم، گهلی بهیژن و وهك "تمواتوری معنموی" وان. دوو غوونه که دوايش، هر چنده ږنگا کانیان بهیژن و زور نین و لهوانمش که گپړاوپاننه تموه کهمن، به لام پښه وایانی فرموده، چه شنی: لیمای بهیقهی و حاکم، موعجیزه به کی تریان له باره ی هوره وه له لیمای عومره وه گپړاوه تموه که پستی لهو موعجیزه به ی غوونه ی هه شتم ده گرت، که لهویش هر له حزره تی عومره وه ږېوايهت کړاېو.

ږېوايهتی لهو موعجیزه به ی تر که هر له حزره تی عومره وه ده گپړنه وه، بهم جوړه به:

"له غه زایه کی پښه مېر دا ﷺ خه لکه که تینو بیان بوو، لیمای عومریش داوای له پښه مېر ﷺ کړد دوعا بکات، لهویش دوعای کړد. لښا په له هورېک هات و تیراوی کړد و پښوېستی نه هیشتن، پاشان له باران بارین کموت" (۱).

وهك بلنی هوره که فرمانی پښ درابوو تنها سوپاکه تیراو بکات. جا هره وهك هم پرووداوه پستی غوونه ی هه شتم ده گرت و بهیژی ده کات و ده بکات به ږېوايه تیکی قه تمی و چه سپاو، هره وه (لېنولجه موزی)ش که تابلنی له بهرامبر وهر گرتی فرموده وه توندو تیرپی نواندووه، نه نانهت هندی فرموده ی صه حیحیشی ورنه گرتووه و به "موضوع"ی له قه لم داوه.. ده لیت: لهو پرووداوه له غه زای به دردا بووه و، هم لایه تمش له باره ی هم پرووداوه نازل بووه که ده فرموی:

﴿وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ﴾ (الأنفال: ۱۱).

جا مادهم هم لایه ته له باره ی لهو موعجیزه به وه نازل بووېت، لهوا هیچ گومانیک له پروودانیدا نامېت.

زور جار پرووی داوه که به بزنه ی پارانه وه ی پښه مېر وه ﷺ و پښ له وه ی ده سته کانی له پارانه وه دا گرتیت، باران بارپوه. لهمش خوی له خویدا موعجیزه به کی

(۱) رواه البيهقي والحاكم وصححه.

سهر به خویه. جاری و ابووه که پیغمبر ﷺ له سهر مینهر بۆ باران له خوی گهوره پاراوه تهوه، پیش لهوهی دهسته کانی دابگرنت، باران بارپوه. ئه ممش له پنگایه کی موته واتیره وه چه سپاوه.

ناماژهی نۆهم

یه کێك له جزیره کانی موعجیزاتی پیغمبر ﷺ بریتی به له گوپرایه لیبی درهخت - به ونه ی مرؤف - بۆ فرمانی پیغمبر ﷺ و جوولانیان له جینی خزبان و هاتیان بۆ خزمهتی.

ئهم موعجیزه بهش که په پوهندی به درهخته وه هیه، وهك موعجیزه ی ههلقولانی ئاو له نیوان په نجه پیرۆزه کانیوه، به "تهواتوری معنوی" له قهلم دهدرنت و، به چه ند شیوههك پروی داوه و، له چه ند پئی به کی جیا جیا وه پیاو بهت کراوه.

به لئی، دهواترنت بو ترئ: ههوالی هه لکه ندن و دهو چوونی درهخت له جینی خۆیدا و هاتی بۆ خزمهتی پیغمبر ﷺ و گوپرایه لیبی بۆ فرمانه کانی ئهو، "موتهواتری صهریح"ه، چونکه له پنی چه ند هاوه لیککی به پیز و راستگۆ و ناسراوه وه پیاو بهت کراون. وهك: "ئیمامی عهلی و ئیبن عهباس و ئیبن مه سعود و ئیبن عومره و یه عهلی کوپری مورپه و جابهر و نه نه سی کوپری مالیک و بوره بده و ئوسامه ی کوپری زهید و غهیلانی کوپری سهلمه" و هاوه لانی جگه له مانیش..

جا هه ریهك له هاوه لانه ی پیغمبر ﷺ به چه شنیککی بی گو مان و چه سپا وهوالی ئهم موعجیزه یه ی راگه یاندوه که په پوهندی به درهخته وه هیه. سه دان که سیش له پیشه وایانی "تابعین" به چه ند پئی به کی جیا جیا له وانیان وه رگرتوه و، له سه ره تای هه ر پنگایه کیشدا ناوی یه کێك له هاوه له گهوره و به ریزه کانی تیدا به. واته: وهك لهوه وابه به تهواتوری چه ند جاره کی پیمان گه یشتیبت. که واته هه یج شو به و گو مانیک ئاوتیه ئهم موعجیزه به نایبت. چونکه له حوکمی موتهواتری معنوی بی گو ماندا به.

جا هه ر چه ند ئهم موعجیزه به گه لئی جار دوویات بووه تهوه، به لام ئیمه چه ند دانه بهك له ونه زۆر و سه حه کانی له نیوان چه ند غو ونه به کدا باس ده که بین:

○ نمونه یه کهم:

ببین ماجه و داره می و بهیهقی له نه نه سی کوری مالیک و ایمامی علی یه وه و، بهزار و بهیهقیش له ایمامی عومره وه - خواله هموویان پازی ییت - ده گیرنه وه که: سنی کس له هاوه له بهرینه کانی پیغمبر ﷺ فرموویانه:

پیغمبر ﷺ له وه ی که کافران به دروویان خستیه وه زور خفه تبار و دلگران بوو. له بهر نه وه، له خوا پاراپه وه و فرمووی: "اللهم ارنی آیه لا ابا لی من کذبی بعدها"^(۱).

له پراپه ته که ی نه سدا ده ییت: حه زره تی جیریل - دروودی له سهر ییت - که پیغمبری ﷺ به خفه تباری یینی، وتی: حه ز ده که میت نیشانه به کت پیشان بدهم؟ پیغمبر ﷺ فرمووی: به تی.. ئنجا پیغمبر ﷺ بز دره ختیکی روانی که له پستی شیوه که وه بوو، حه زره تی جیریل فرمووی: نه دره خته بانگ بکه. که بانگی کرد، دره خته که کهوته ری و هاته بهرده می پیغمبر ﷺ. جیریل فرمووی: فرمان بده به چینه شوینی خزی، که پیغمبر ﷺ فرمانی پی دا، گه پراپه وه بز جینی خزی^(۲).

○ نمونه ی دووهم:

"قازی عیاز" ی زانای هره گه وری مغریب، له کینی (الشفا) دا به سه نه دینکی بلند و صه حبه وه، له عه بدوللای کوری عومره وه - خوابان لئی پازی ییت - ده گیرنه وه که:

"له سه فریکدا له خزمه تی پیغمبر دا بووین ﷺ. پیرویکی ده شته کی لینی نریک بووه وه. پیغمبر ﷺ پینی فرموو: "این ترید؟" واته: بز کوئی ده پزیت؟ پیرو که وتی: بز لای خیزان و منالم. پیغمبر ﷺ فرمووی: "هل لک إلی خیر؟" واته: حه ز ده که ی خیر نکت ده مست بکه ویت؟ نه ویش وتی: کام خیر؟ پیغمبر ﷺ فرمووی: "تشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک له وأن محمداً عبده ورسوله". واته: شایه ئمان به ییت که تنها خوای گه وریه خوایه و هاویه شی نی به و، محمه دیش بهنده و نیروای نه وه. پیرو که وتی: جا ئایا کنی شایه ته له سهر نه وه ی که تو ده ییت؟ پیغمبر ﷺ فرمووی: "هذه

(۱) واته: خوابه! نیشانه کی وهام پیشان بده که لیر گوی به هیچ که سیک ندهم به درؤم بخاته وه.

(۲) حدیث حسن، رواه البزار وأبو یعلی والبیهقی.

الشجرة السمرة". واته: ئەو دره‌ختی سموره‌یه^(۱). دره‌خته‌کەش لە لیواری شیوه‌کەدا بوو. ئنجا دره‌خته‌کە ڕینگای پری و هاته بەرده‌ستی ینگەمبەر ﷺ. ینگەمبەر ﷺ سنی جار داوای لێ کرد شایه‌تی بدات، دره‌خته‌کەش بەو جۆرە‌ی کە ینگەمبەر ﷺ فەرمووی، شایه‌تی دا، ئنجا ڕۆشته‌وه بۆ جینی خۆی^(۲).

لە ڕینی: "ئێبێن صاحیبی ئەسەلمی" پەشەوه بە نەقلێکی صحیح لە "بۆره‌یده" وه ده‌گێڕنەوه کە ده‌لێت: ده‌شته‌کی‌یه‌ك داوای نیشانه‌ی له ینگەمبەر ﷺ کرد. ینگەمبەر ﷺ پێی فەرموو: "قل تلك الشجرة رسول الله ﷺ يدعوك". واته: "بەو دره‌خته‌ بلێ: ینگەمبەری خوا بانگت ده‌کات". کە پێی وت، دره‌خته‌کە به‌ لای راست و چه‌پ و بەرده‌م و پشتەوه‌ی خۆیدا ته‌کانی دا و ڕه‌گه‌کانی قرتا و کۆته‌پێ و ڕه‌گه‌کانی به‌ داوای خۆیدا کێش کرد تا هاته بەرده‌می ینگەمبەر ﷺ پراوه‌ستا و وتی: "السلام عليك يا رسول الله". پیاوه‌ ده‌شته‌کی‌یه‌کە وتی: فەرمانی پێی بده‌ بگه‌ڕێته‌وه شوێنی خۆی. کە فەرمانی پێی دا، گه‌ڕایه‌وه و، ڕه‌گه‌کانی شۆڕ کردنەوه بۆ ناو زه‌وی و، له‌ جینی خۆیدا پراوه‌ستا و جینگه‌ر بووه‌وه. ئنجا پیاوه‌ ده‌شته‌کی‌یه‌کە به‌ ینگەمبەری ﷺ وت: ڕوخسەم بده‌ سوژده‌ت بۆ به‌م. ینگەمبەر ﷺ فەرمووی: ئە‌گەر فەرمانم به‌ سوژده‌ بردنی که‌سێک بۆ که‌سێکی تر بدایه‌، فەرمانم به‌ ژن ده‌دا سوژده‌ بۆ مێرده‌که‌ی بیات. ده‌شته‌کی‌یه‌کە وتی: که‌واته‌ پێم بده‌ هه‌ردوو ده‌ست و هه‌ردوو قاچت ماچ بکەم. ئە‌ویش پێی دا^(۳).

○ ئه‌وه‌نه‌ی سێهه‌م:

ئیمامی موسلیم و خاوه‌نی صحیحە‌کانی تر له‌ جابیره‌وه - خوای لێ ڕازی یێت - ده‌گێڕنەوه کە ده‌فەرموئ: له‌ سفه‌رنێکدا له‌ خزمه‌تی ینگەمبەردا بووین ﷺ. ینگەمبەر ﷺ ڕۆشت ده‌ست به‌ ئاو بگه‌یه‌نێت، هه‌یچی ده‌ست نه‌که‌وت تا کو خۆی پێی په‌نا بدات و ده‌رنه‌که‌وێت. له‌ لیواری شیوه‌کە‌شدا دوو دره‌خت هه‌بوون. ینگەمبەر ﷺ ڕۆشت بۆ لای په‌کیکیان په‌لێک له‌ په‌له‌کانی گرت و فەرمووی: "انقادی علي باذن الله". واته: "به‌

(۱) سموره: دره‌ختێکی دێ‌کاوی گه‌وره‌یه‌ و له‌ جۆری دره‌ختی مۆزه‌.

(۲) صحیح، رواه ابو یعلیٰ بسند صحیح والبخاری وابن حبان فی صحیحه‌.

(۳) آورده‌ المیشی فی الجمع (۱۰/۹) و لیس فی ذکر السجود. وقال الخفاجی: رواه البخاری مُسنَدًا. په‌روانه:

"تسیم الریاض فی شرح الشفا للقاضی عیاض" ۴۹/۳.

ئیزن و فەرمانی خوا جله‌وت بده‌ره ده‌ستم و شوینم بکه‌وه". دره‌خته‌کەش وه‌کو ئه‌و خوش‌زە له‌غاو کراوه‌ی که شوین جله‌وبه‌ده‌سته‌که‌ی ده‌که‌وئت ئاوا شوینی که‌وت. جابیر ده‌گێڕێته‌وه که پێغمه‌به‌ر ﷺ وای له‌ دره‌خته‌که‌ی تریش کرد تا هه‌ردوو کیانی له‌ ناوه‌راستی ماوه‌ی نیوانیاندا راگرت، ئنجا پێی فەرموون: "السماعلی باذن الله". واته‌ "به‌ ئیزن و فەرمانی خوا به‌ که‌گرن بۆم". ئه‌وانیش به‌ کیان گرت^(١) و پێغمه‌به‌ر ﷺ له‌ پشتیانوه‌ دانیش. ئنجا که هه‌لسا، فەرمانی پێ دان هه‌ریه‌ که‌مان پڕواته‌وه بۆ جیبی خۆی.

له‌ به‌رپاوه‌تێکی تر دا ده‌ئیت: "پێغمه‌به‌ر ﷺ به‌ جابیری فەرموو: "يا جابر اقل هذه الشجرة: يقول لك رسول الله إلخفي بصاحبك حتى أحلس خلفكما". واته‌: "جابیر! به‌و دره‌خته‌ بلێ: پێغمه‌به‌ری خوا پێت ده‌ئیت به‌رۆ بۆ لای هاوه‌له‌که‌ت تا له‌ پشتیانوه‌ دا بنیشم". که جابیر ئه‌مه‌ی پێ و ت، دره‌خته‌که‌ پۆشته‌ ته‌نیشتی ئه‌وی تروه‌وه و پێغمه‌به‌ر ﷺ له‌ پشتیانوه‌ دانیش. جابیر ده‌فه‌رموئ: ئێر من به‌ راکردن گه‌رامه‌وه‌وه و دانیشتم و له‌ به‌ر خۆمه‌وه‌ بۆ خۆم ده‌دوام، که ئاو پرم دایه‌وه‌وه پێغمه‌به‌ر ﷺ به‌ره‌و پرووم ده‌گه‌رایه‌وه‌وه و درو دره‌خته‌کەش له‌ به‌ک جیا بوونه‌وه‌ و له‌سه‌ر پێ راوه‌ستان، ئنجا پێغمه‌به‌ر ﷺ راوه‌ستا و به‌سه‌ر ئامازه‌ی بۆ لای راست و چه‌پ بۆ کردن^(٢).

○ نمونه‌ی چواره‌م:

ئوسامه‌ی کوپری زه‌ید - خوا‌ی لێ را‌زی پێت - که خزمه‌تگوزاریکی ئه‌مه‌نی پێغمه‌به‌ر ﷺ و به‌کێکه‌ له‌ فەرمانده‌ سوپایه‌ کانی، ده‌گێڕێته‌وه و ده‌فه‌رموئ: "له‌ سه‌فه‌رێک له‌ گه‌ل پێغمه‌به‌ردا بووین ﷺ، جینگایه‌کی وا چۆلێش نه‌بوو که له‌ که‌سه‌وه‌ دیار نه‌بێت و بۆ ئه‌وه‌ ده‌ست بدات به‌کریت به‌ شوینی ده‌ست به‌ ئاو گه‌ماندن. پێغمه‌به‌ر ﷺ فەرمووی: "هل ترى من نخل أو حجارة؟" واته‌: "هیچ دارخورما و به‌ردێک ده‌بینیت؟" و تم: به‌لێ چه‌ند دارخورمایه‌که‌ ده‌بینم له‌ به‌که‌وه‌ نزیکن. فەرمووی: "انطلق وقل لمن: إن رسول الله ﷺ يأمرک أن تأتين لمخرج رسول الله وقل للحجارة مثل ذلك". واته‌: "به‌رۆ پێیان بلێ: پێغمه‌به‌ری خوا ﷺ فەرمانتان پێ ده‌دات که به‌رۆن بۆ ئه‌و جینگایه‌ی

(١) صحیح، رواه مسلم فی حدیث طویل.

(٢) الشفا ٢٩٩/١، نسیم الریاض ٥١/٣.

ده ستي تېدا به ټاو ده گمېه نيت، به بېرده كانيش هېروها بلتي. منيش ټوموم پښ و تن. بهو خوايه ي پښمېهري ﷺ به حقي پړوانه كړدووه، به چاوي خوم پيښم كه دارخور ماكان له په كڅ نريك بوونموه هه تا كڅ بوونموه و، بېرده كانيش په ك له سهر په ك كه ټه كه بوون له پشتي دارخور ماكانموه. كاتي پښمېهري ﷺ گېر اېهوه، فرموي: "قل لمن يفتقرن". واته: "پښان بلتي: له په ك جيا پښموه". بهو خوايه ي گياني مني به ده سته، به چاوي خوم ده مېني دره خت و بېرده كان پلاو ميان كړد و هره په كميان پڅو شتموه بڅ جيني خوي" (۱).

ټم دوو پرووداوې كه جابر و ټوسامه گېر اېانموه، په علای كورې موږ په و غمېلاني كورې سه لممې سهقمې و ټيښ مه سعو وديش له باسي غزاي حونه پندا گېر اېاننه توه. ○ غوونې پښجم:

ټيماسي ټيښ فهوره ك (ابن فورك) كه زاناي هره گموره ي چهرخي خوي بووه و، له بهر ټموي كه خاوهني فزلي زور و ټيجتيهادي تهاو بووه به "شافعي دووهم" ناويان بړدووه (۲). ټم ټيمامه مه زنه ده گېر ټموه و ده فرموي:

"له شمويك له شموه كاني غزاي تاليفدا، پښمېهري ﷺ به وهنموزه به پښگادا ده پڅوشت، دره ختيك هاته پښي. په كسېر دره خته كه دوو كه رت بوو، پښمېهريش ﷺ له نيوانيانموه ټيپهري و، تا ټيستاش ټم دره خته هره به دووله تي ماوه توه" (۳). ○ غوونې ششم:

په علای كورې سه ييا به ده گېر ټموه كه: "جار ټكيان، پان دره ختي "ته ل" پان "سموره" بوو، هات و په ك جار به ده وري پښمېهري دا ﷺ گېر ا و پاشان پڅو شتموه بڅ جينگا كه ي خوي. پښمېهري ﷺ فرموي: "إنها استأذنت أن تُسَلِّم علي". واته: ټم دره خته پوخسېتي وهر گرت پښت سلوم لي بكات" (۴).

(۱) حديث حسن، رواه أحمد باسنادين والطبراني بنحوه. وأحد إسنادي أحمد رجاله رجال الصحيح.

(۲) "ابن فورك": ناوي ټه بووه كړ محمدې كورې حېسېني كورې فموره كي ټه نصاري به و، له سالي (۴۰۶ ك) له نيسابور كڅچي دوايي كړدووه. په كيكه له گموره زاناياني زانسته كاني ټوسول و كهلام و فيقه ي شافعي. له بهر ه خوښلو ويه تي و له نيسابور وېش قوتايخانه ي دامرزانووه و وانه كاني تېدا و توه توه. "ټيښ هساكر" له باره يوه ده نيت: ټم زانايه نريكې سعد كيني له واتا كاني قوربان و ټوسولي دين و ټوسولي فيقه دا ناوه. پړوانه: الأعلام للزركلي ۸۳/۶.

(۳) الشفا ۳۰۱/۱، نسيم الرياض ۵۷/۳.

(۴) صحيح رواه أحمد والبيهقي والطبراني.

○ نمونہ دی حموتہم:

ایمانی بوخاری و موسلیم له یسین مه سعو و دوه ده گیر نهوه، ده فہرموی: "لہو شہوہی کہ جنو کہ کان ہاتن گوئی یان له پیغمبر ﷺ را گرت، درہ ختیک ہموالی بہ پیغمبر ﷺ دا کہ جنو کہ کان دہیانہ ویت یینہ خزمہ تہ. لہمیش لہو شہوہ دا بوو کہ جنو کہ کانی "نوصہیین" له "بطن غلہ" دا^(۱) ہاتنہ خزمہ تی پیغمبر ﷺ تا کو موسلمان بین. جا درہ ختیک بوو ہات ہموالی ہاتنی لہو جنو کانی بہ پیغمبر ﷺ را گہ یاند. مو جاہید لہ یسین مه سعو و دوه، لہ بارہی لہم فہرمو و دہوہ ده گیر نہوہ و دہ لیت: جنو کہ کان عمرزی پیغمبر یان ﷺ کرد: کی شایہ تیت بڑ دہ دات؟ (واتہ لہ سہر پیغمبر یی) پیغمبر ﷺ فہرموی: "لہم درہ ختہ". لہجا بہ درہ ختہ کہی فہرمو: "درہ ختہ کہ وەرہ" ا لہویش رہ گہ کانی لہ گہل خویدا کیش کرد و، دہنگہ دہنگیکی و ہک دہنگی "چہک" ی لہی دہ ہات و، ہاتہ خزمہ تی پیغمبر ﷺ"^(۲).

بہم جزوہ (بومان دہر کہوت کہ) تہنہا یہک موعجیزہ سہروزادی کؤمہ لی "جیننی" بوو تا کو ایمان بہ پیغمبر ﷺ بہینن. جا لایا لہو کہ سہی کہ ہزار موعجیزہی و ہک لہمانہ دہ بیستی و پاشان ہر لہ دؤخی ملنہ دان و سہر سہختیدا دہ مینیتہوہ و سہر پیچی دہ کات و ایمان ناہیئت، لایا لہو شہیتانہ سہر لہی شیواوتر نی بہ کہ قورئان لہ سہر زمانی جنو کہ کانہوہ لہ بارہیوہ دہ فہرموی:

﴿يَقُولُ سَفِيهَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾؟ (الجن: ۴)^(۳).

○ نمونہ دی ہشتہم:

ایمانی تیر میڈی لہ "یسین عہ بیاس" وہ - خوای لہی پازی ییت - دہ گیر نہوہ دہ فہرموی: "پیغمبر ﷺ بہ پیانوکی دہ شتہ کی ویت: "أرأيتَ إن دعوتُ هذا العذق من هذه النخلة أتشهد أني رسول الله؟" واتہ: "لہ گہر بہو ہیشوہ خورمایہ بلینم: وەرہ و

(۱) ناری جینگاہ کہ لہ ہاکووری خورئوای مہ ککہ پڑوہ پئی یہک لہوہ دورہ.

(۲) صحیح، رواہ البخاری و مسلم.

(۳) واتہ: (ہمرہی لہمہ درؤی نالہ ہاری لہ بارہی خواوہ ہلنہ بہست). تفسیری خال جزمی یست و نژہم ل ۱۶۸.

ئەویش بىت، ئايا شاھىمان دەھىنىت كە من پىغمبەرى خوام؟" وتى: بەلى. پىغمبەر ﷺ بانگى كرد. هينشووه كەش بە تەكاندان ھاتە خزەمەتى. ئىجا پىغمبەر ﷺ فەرمووى: "بگەرەوھ". ئەویش گەرەپەوھ جىنى خۇى"^(۱).

* * *

بەم جۇرە، بۆمان دەر كەوت كە چەنلەن غورونەى زۆر ھەن، وەك ئەوانەى باسماں كەردن، ھەموویان لە چەند پرىيەكى جىاجىاوە پىوايەت كراون. دەشزانين كە ئەگەر چەند ئالە دەزوویەكى بارىك يەك بگەرن، پەتىكى ئەستور پىكدەھىنن. جا ئەم موعجىزەى و ھاوچەشنى كە پەيوەندىيان بە درەختەوھ ھەمە و، لە چەند پرىيەكى جىاجىا و، لە ھاوھە بەناوبانگە بەرپەزە كانەوھ پىوايەت كراون، دەپى لە ھىزى تەواتورى مەعنەويدا بن. بەلكو لە راستیدا مۆتەواتورى راستەقىنەن. چونكە بنى گومان كاتى گەشتوونەتە دەستى "تايەين" بوون بە "مۆتەواتىر" بە تايەت ئەو پىنگايانەى كە خواوھنى صەحىحەكانى وەك: "بوخارى و موسلىم و ئىبن حىببان و تەرمىزى" و غەيرى ئەمانىش بۆ وەرگرتنى فەرموودە گرتوویانەتەبەر، چەند پىنگايەكى صەحىحن و ھىچ گومانىكىيان تىدا نىيە. تەنانت پىننى ھەر فەرموودەبەك لە بوخارىدا، وەك ئەوھ وایە كە راستەوخۆ لە ھاوھەكانى پىغمبەرەوھ ﷺ بىستەت.

لە كاتىكدا كە درەختەكان - وەك غورونەكانى پىشوو بۆيان دەرخستىن - پىغمبەر ﷺ بناسن و، بە غەيرى خۇيانى بناسىن و، پىغمبەرپىيەكەى بىسەلەنن و، سلاوى لىن بگەن و، بىن بۆ زيارەت و خزەمەتى و، گوپراپەلى فەرمانەكانى بن..

لە كاتىكدا درەختەكان ئاوا بن، ئىس چۆن ئەو بىن گيانەى كە خۇى ناواناوە "مروۇف"، ناھىسىت و باوەرى بىن ناھىنىت؟

ئایا ئەو كەسە لە "دل" و "زەپرى" بىن بەش نىيە؟ ئایا لەو درەختە وشك و تەختە رەقانى كە تەنھا شایستەى سووتاندن، بىن بايەخت نىيە؟

(۱) صحيح، رواه الترمذي وغيره.

ناماژهی دههم

لهو شتهی که پشتی لهم موعجیزانهی له مهر درهخت ده گرنت، موعجیزه‌ی "حنین الجذع" واته: "تاسه و یتاقه‌تیی بنه‌داره که" یه، که به چه‌شنیکی "موت‌واتور" پیمان گه‌مشتووه.

به‌لئی، یتاقه‌تیی لهو بنه‌داره وشکه‌ی که له مزگوته که‌ی پښمه‌بردا بوو ﷺ له‌تاو لهو جیا‌بوو نموه کاتی‌به‌ی له پښمه‌بر ﷺ.. هه‌روه‌ها ناله و گریانی له به‌ردهم کۆمه‌لنکی زۆری هاو‌له به‌پژه کاندا، پشتی لهم موعجیزانه ده گرنت که سه‌بارت به درهخت باسماں کردن. چونکه لهم بنه‌داره له په‌گه‌زی دره‌خته و په‌گه‌زبان په‌کینکه. له‌ونده هه‌به که خودی لهم موعجیزه‌به به "ت‌واتور" چه‌سپاوه، به‌لام به‌شه‌کانی تر جزوره ت‌واتورنکیان تیدا‌به که ناگه‌نه ت‌واتوری ت‌واو، چونکه زۆربه‌ی جوزئییات و نمونه‌کانی ناگه‌نه ئاستی ت‌واتوری صهریح.

(موعجیزه کش بهم جزویه):

مزگوته که‌ی پښمه‌بر ﷺ له مه‌دینه‌دا له‌سه‌ر چه‌ند بنه‌دارنکی وشکی دارخورما سه‌ری گیرابوو. جا هه‌ر کات پښمه‌بر ﷺ بیوستابه وتاریان بۆ بدات، پالی به‌به‌کێک لهو بنه‌دارانه‌وه‌دا. به‌لام کاتی که دوانگه‌(منه‌)یان بۆ دروست کرد و وتاری له‌سه‌ر خوینده‌وه، ده‌نگیکی وه‌ک ده‌نگی حوشوری ئاوس لهو بنه‌داره بیسترا که ده‌ینالاند و ده‌گریا! لهم گریانه‌شیدا به‌رده‌وام بوو هه‌تا پښمه‌بر ﷺ ته‌شریفی هات و ده‌ستی خسته سه‌ری و قسه‌ی له‌گه‌ل کرد و دلی دا‌به‌وه، ئنجا بنه‌داره که بێ ده‌نگ بوو.

لهم موعجیزه‌به، له چه‌ند رێ‌یه‌کی جیا‌جیای گه‌لنی زۆر و به "ت‌واتور" پیمان گه‌مشتووه و بۆمان نه‌قل کراوه.

به‌لئی، موعجیزه‌ی تاسه و یتاقه‌تیی لهم بنه‌داره مه‌شهور و بلاوه و، هه‌واتیکه به "ت‌واتوری صهریح" ^(۱) پیمان گه‌مشتووه. چونکه سه‌دان کس له پښه‌واپانی "تایمین" له‌پازده پښگاوه، له‌هاو‌له به‌پژه کانه‌وه گیراویانه‌ت‌ه‌وه و، پاشان له‌وانیش به‌به‌ری دوا‌ی خۆیان گه‌ماندووه. هه‌ندێ لهو هاو‌له‌نه‌ی گیراویانه‌ت‌ه‌وه له‌مانه‌ن:

(هه‌نسی کورپی مالیک - که خزمه‌تگوزاری پښمه‌بر ﷺ بووه - جابیری کورپی عه‌بدوللای له‌نصاری، عه‌بدوللای کورپی عومه‌ر، عه‌بدوللای کورپی عه‌به‌باس، سه‌هلی

(۱) به‌روانه: النظم المتناثر فی الحدیث المتواتر، الإدریسی الکتابی ص ۱۳۴ - ۱۳۵.

کورپی سەعد، ئەبوو سەعیدی خودری، ئوبەیی کورپی کەعب، بۆرەیدە، ئوم سەلمەیی دایکی ئیمانداران، خویان لێ رازی یێت. هەر یەک لەم هاوێڵە بەرێزانە لە سەرەتای بە کێک لەو پەروایەتەکانی ئەم فەرموودەیەو ناویان هاتوو.

ئیمامی بوخاری و موسلیم و غەیری ئەوانیش لە خواوەنی کتێبە صەحیحەکانی فەرموودە، ئەم موعجیزە گەورە مۆتەواترەیان پەوایەت کردوو.

جابر - خوالێی رازی یێت - دەفەرموێ: "کاتی پێغمبەر ﷺ وتاری بخوێندایەتەوه پالی بە بە کێک لەو بنەدارانەو دەدا کە بنمیچی مزگەوتە کەیان لەسەر دانرابوو. کاتی کە دوانگە کەیان بۆ دروست کرد و پێغمبەر ﷺ بۆ وتار خوێندەوه، پوشتە سەری، دەنگێکی وەک دەنگی خوشتری ئاوسمان لەو بنەدارە ییست، هەتا پێغمبەر ﷺ تەشریفی هات و دەستی لەسەر دانا، ئنجا بێ دەنگ بوو" ^(۱). نەیتوانی لە پێغمبەر ﷺ جیا بێتەوه. ئەنس دەفەرموێ: "بە پادەیه‌کی واپوو کە مزگەوتە کە لەبەر نالەنالی ئەو بنەدارە، کەوتە لەرێنەوه" ^(۲).

سەهلی کورپی سەعدیش دەفەرموێ: "خەڵکە کەش کە ئەم گریان و بیتاقەتی‌یه‌ی بنەدارە کەیان دی و ییست، زۆر گریان" ^(۳).

ئوبەیی کورپی کەعبیش دەفەرموێ: "ئەواندە گریا تا لەت و پەت بوو" ^(۴). یە کێکی تری غەیری ئەمان شتیکی زیاتر دە‌گیرێتەوه، دە‌لیت: "پێغمبەر ﷺ فەرمووی: "إن هذا بکی لما فقد من الذکر" ^(۵).

یە کێکی تر لەمش زیاتر دە‌گیرێتەوه، دە‌لیت: پێغمبەر ﷺ فەرمووی: "والذي نفسي بيده لو لم ألتمه لم يزل هكذا الى يوم القيامة" ^(۶). واتە لە خەفەتی پێغمبەر دا ﷺ.

هەدیە کە‌ی بۆرەیدە، دە‌لیت: کاتی بنەدارە کە گریا، پێغمبەر ﷺ دە‌ستی پەرۆزی لەسەر دانا و فەرمووی: "إن شئت أردك إلى الحائط الذي كنت فيه، يبت لك عروقل ويكمل خلقك ويجدد لك خوص وثمره. وإن شئت أغرسك في الجنة فيأكل أولياء الله من

(۱) صحیح، رواه البخاري والترمذي وابن ماجه وأحمد والدارمي.

(۲) أخرجه الضياء في المختارة ۳۵۷/۴ ورواه أحمد والدارمي.

(۳) أخرجه ابن سعد في الطبقات الكبرى: (۲۵۰/۱). وقد عزاه الخفاجي (۶۲/۳) روايته إلى الشيخين.

(۴) صحیح، رواه ابن ماجه والضياء في المختارة ۳۹۳/۳ والشافعي وأحمد والدارمي.

(۵) صحیح، رواه البخاري وأحمد وابن أبي شيبة. واتە: ئەمە لەبەر ئەو زیکرە گریا کە لە دەستی چوو.

(۶) رواه الدارمي عن أنس بن مالك، وفي رواية ابن عباس: (فأتاه فاحتضنه فسكن، قال: ولو لم أحتضنه لخن إلى يوم القيامة). قال العلامة أحمد شاكر في تحقيق المسند: إسناده صحيح. واتە: ئەو کە‌س‌ی کە گییانی منی بەدەستە ئە‌گەر باوەشم پێدا نە‌کردایە و دڵم نە‌دایەتەوه تا پەرۆزی قیامەت لاوا دە‌گریا.

مُرک" (۱). ئنجا پیغمه‌بەر ﷺ گوین بۆ راگرت تا کو بزانی چی ده‌لێت. ئه‌ویش له وه‌لامدا وتی: "بل تغرسي في الجنة فياكل مني أولياء الله وأكون في مكان لا أبلی فیه" (۲). هه‌موو ئه‌وانه‌ی که لێی نزیک بوون گوێیان له‌م وه‌لامه‌ بوو. پیغمه‌بەر ﷺ فه‌رمووی: "قد فعلت" (۳). پاشان فه‌رمووی: "إختار دار البقاء على دار الفناء" (۴).

ئیمام ئه‌بوو ئیسه‌حاق ئیسه‌فراینی، که په‌کێکه‌ له‌ پێشه‌وایانی "زانستی که‌لام"، فه‌رموویه‌تی:

پیغمه‌بەر ﷺ خۆی نه‌رۆشتوو بۆ لای به‌داره‌ که‌، به‌لکو بانگی کرد. ئه‌ویش پێگای ب‌پ‌ری و هاته‌ خزمه‌تی و، پیغمه‌بەر ﷺ باوه‌شی پێدا کرد. ئنجا فه‌رمانی پێ دا ب‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ جینگای خۆی، ئه‌ویش گه‌ڕایه‌وه‌ (۵).

ئوبه‌یی کورپی که‌عب ده‌فه‌رموئ: "دوای ده‌رکه‌وتنی ئهم موعجیزه‌یه‌، پیغمه‌بەر ﷺ فه‌رمانی دا له‌ ژێر دوانگه‌ (منبر) که‌دا ناشیان". جا هه‌ر کات پیغمه‌بەر ﷺ نوێزی ب‌ک‌ر‌دايه‌، ئه‌و جینگایه‌ی به‌داره‌ که‌ی تێدا نێژرابوو، ده‌که‌وته‌ به‌رده‌میه‌وه‌. کاتی‌ک مز‌گه‌وته‌ که‌یان پروخاند بۆ ئه‌وه‌ی تازه‌ی ب‌ک‌ه‌نه‌وه‌، ئوبه‌ی ئه‌و به‌داره‌ی برده‌ لای خۆی و تازه‌ی خواردی و هه‌ل‌پ‌رتووکا، لای ئه‌و مایه‌وه‌ (۶).

له‌و کاته‌دا که‌ "حه‌سه‌نی به‌صری" - په‌حمه‌تی خوای لێ یئت - ئه‌مه‌ی بۆ قوتایی به‌کانی ده‌گێرایه‌وه‌، ده‌گه‌ڕای و ده‌یفه‌رموو: "ئهی به‌نده‌کانی خوا! ته‌خه‌دار له‌ تاسه‌ی پیغمه‌به‌ردا ﷺ تاقه‌تی ده‌چیت و بۆی ده‌گری.. به‌لام خۆ ئیوه‌ زیاتر شیاوی ئه‌وه‌ن تاهه‌ر زۆی دێدار و به‌خزمه‌ت گه‌یشتنی پێ" (۷)!

(۱) واته: له‌گه‌ر ده‌تموئ ده‌تێرمه‌وه‌ بۆ ئه‌و باخه‌ی تیاپدا بووت، به‌چه‌شنی که‌ په‌گه‌کانت به‌روێنمه‌وه‌ و به‌ ئه‌واوی دروست ب‌ک‌ر‌نمه‌وه‌ و لق و په‌ل و به‌ره‌که‌شت نوێ پێنمه‌وه‌. له‌گه‌ر ده‌شتموئ له‌ به‌هه‌شدا ده‌تێژم، تا کو ئه‌ولیاکانی خوا له‌ به‌روبوتم ب‌خۆن.

(۲) واته: به‌لکو ده‌تموئ له‌ به‌هه‌شدا ب‌خێژیت، تا کو ئه‌ولیاکانی خوا له‌ به‌روبووم ب‌خۆن و له‌ جینگایه‌ ک‌دام هه‌رگیز دانه‌پ‌ژنم.

(۳) واته: وا جێ به‌جێم کرد.

(۴) رواه ابن ماجه والشافعي وأحمد والدارمي. پروانه: الفتح الرباني، أحمد عبدالرحمن البنا ۴۹/۲۲ واته: خانه‌ی هه‌میشه‌یی به‌سه‌ر خانه‌ی فانی دنیادا هه‌ل‌ب‌ژارد.

(۵) الشفا ۳۰۴/۱.

(۶) الشفا ۳۰۴/۱ رواه عبدالله بن الإمام أحمد في زوائده.

(۷) رواه ابن حبان ۴۶۷/۱ برقم (۶۵۰۷) تحقيق شعيب الأرناؤوط. هه‌روه‌ها پروانه: الشفا ۳۰۵/۱.

نیمش ده لنین: به لني! تاقهت چوون بۇ پښمبه رښه و خوشويستني، تنهها به شونځکوتني سونه تي بهرز و شريعتي پروري نو ده نيټ.
سهرنجيکي گرنگ:

له گهر پرسيار بکړيت و بو ترئ: ليا بڅچي نو موعجيزانه ي که په يوه ندي يان به بهر ه کتي خوار دنه وه همپه، وهک نو ه ي که له غزاي خنده قدا هزار کمس له چوار مشت خوار دنه مني تير يان خوار د.. هروها نو موعجيز انمش په يوه ندي يان به و لاره وه همپه که له نيوان پنجه پر وره کاني پښمبه رښه و لاقولا و هزار کسي لني تير او بوون.. له گهر بو ترئ: بڅچي هم موعجيزانه وهک موعجيزه ي "پتاقه تي بنه داره که" له چنه د رښه کي زوره وه نقل نه کراون، له کاتيکدا کڅمه لي نو هاره لانه ي که نو موعجيزانه له بهر چاوياندا پروي داوه، زور زياتر بوون له و کڅمه لي که موعجيزه ي بنه داره کي يان دپوه؟

له وه لاما ده لنين:

نو موعجيزانه ي که له سهر ده ستي پښمبه رښه و دهر که وتوون، دوو به شن:
به شينکيان نو هپه که بۇ "ته سديقي ده عواي پښمبه رښي" له سهر ده ستي پښمبه رښه و دهر ده که ون و ده بن به به لگه ي پښمبه رښي. هم به شميان ده نيټ به هڅي زياد بووني باوه پري باوه داران و، پال به هملي نيفاقيشه وه ده نيټ که به ره ويمان و نيفلاس برځون و، داوا له کافرانيش ده کات باوه پريه نين. جا موعجيزه ي بنه داره که له م به شميانه، هر له بهر نو ه و شه که چ عوام و چ تايه ننه ندان دپويانه و، له موعجيزه کاني تر زياتر بايه خ به بلا و کر دنه وه ي دراوه.

به لام موعجيزاتي "بهره کتي خوار دن و لار" زياتر پښلنيان (که رامه ت) ن تا نو ه ي موعجيزه بن. به لکو زياتر پښلنيان کي خواين تا نو ه ي که رامه ت و پښي لاسايي بن. ته نانه ت هم موعجيزه ي له و ه ش زياتره، چونکه ميوانداري به کي ميه ره بانيي خواوه ونده و به پني پښوست پروي داوه.

جا هر چنه د هم دوو موعجيزه ي (واته بهر ه کتي خوار دن و لار) ده بن به موعجيزه و به لگه ي پښمبه رښي، به لام مبه ستي سهره کي تياياندا برتي به له وه ي که نو سوپايه ي نزريکه ي هزار کمس ده بوون، زور پښويستيان به خوار دن و خوار دنه وه ده سوو، خواوه نديش له گه نځينه ي غمپه وه يارمه تي بڅ ده نار دن و، هرو ه که له يک ده نکه خورما هزار "ره تل" ^(۱) خورما دروست ده کات، هر به و جوړه له يک "صاع" خوار دنه مني

(۱) ره تل و به تل: برتي به له ۲۵۶۴ گم.

هزار که سی تیر کرد. هر بهو جزو رش نریکهی هزار که سی لهوانه‌ی که له پیناوی خوادا جیهادیان کردوه، به تاوینکی پیروزی وه کهوسر تیراو کردوه که له نیوان په‌نجه کانی پیشه‌وا هره مه‌زنه کهمانه‌وه هلی قولاند. له‌بر همه، پله‌ی غوونه کانی موعجیزه‌ی "خواره‌مندی و تاره‌کان" نه‌گه‌یشتونته‌تاستی پله‌ی موعجیزه‌ی "بنه‌داره‌که". به‌لام نه‌گه‌ر به‌شیوه‌یه کی همه‌کی سه‌یری له‌و دوو موعجیزه‌یه بکه‌مین، له‌وا په‌گه‌زی له‌وانیش - وه‌که‌ثم - موته‌واتیر دهرده‌چن.

له‌لایه کی تریشه‌وه: هم‌وو که‌سیک به‌ره‌کته‌ی خواردن و تعقیقه‌وه‌ی کانیاو له‌نیوان په‌نجه کانی پیغمبه‌روه ﷺ به‌چاو نایینت، به‌لکو ته‌نھا لاسه‌واره کانی له‌و موعجیزانه ده‌یینت. به‌لام هم‌وو له‌وانه‌ی که له‌مزگه‌وته‌که‌ی پیغمبه‌ردا به‌ون ﷺ، گوئی‌یان له‌گریانی له‌و بنه‌داره‌وه به‌و. بویه‌ثم موعجیزه‌یه زیاتر بلاو به‌وته‌وه.

نه‌گه‌ر بوتری:

هاوه‌له به‌پنزه کانی پیغمبه‌ر ﷺ گه‌لن بایه‌خیان به‌په‌چاو کردنی هم‌وو هه‌لسو‌کوت و حاله‌تینکی پیغمبه‌ر ﷺ داوه، پاشان به‌وپه‌ری گوئی‌پندان و لمانه‌ته‌وه نه‌قلیان کردون و به‌لیمه‌یان گه‌ماندوون.. جا‌لایا بۆچی‌ثم موعجیزه‌گه‌وره‌یه و هاوچه‌شنی‌ثم، ته‌نھا له‌یست پنگاوه‌په‌وایه‌ت کراون و به‌لای که‌مه‌وه له‌سه‌د پنگاوه‌نقل و په‌وایه‌ت نه‌کراون؟ پاشان بۆچی‌زوربه‌ی په‌وایه‌ته‌کان له‌پنی جابه‌ر و نه‌نس و له‌بوو هوره‌یره‌وه‌ن و، له‌پنی له‌بوو به‌کر و عومره‌وه‌نین، چه‌ند په‌وایه‌تینکی که‌م نه‌ینت؟

وه‌لام:

وه‌لامی به‌شی‌یه که‌می پر‌سیاره‌که‌ت، له‌بنچینه‌ی سی‌همی‌لما‌ژه‌ی چواره‌مدا، پابه‌ورد. سر له‌وئی‌بده بۆ وه‌لامه‌که‌ی.

وه‌لامی به‌شی‌دوو هم‌یش بریتی‌یه له‌وه‌ی که:

هه‌روه‌که‌مرؤف کاتنی پیوستی به‌ده‌رمان ده‌ینت ده‌چینت بۆ لای "پزیشک" و.. هه‌ر کاتیش پیوستی به‌خانوو کردنه‌وه‌بوو، ده‌روات بۆ لای "له‌ندازار" و.. هه‌ر کاتیکیش پیوستی به‌فیروونی لایه‌نیک‌ی شهره‌عت به‌و، له‌وا بۆ پر‌سیار کردن سهردانی "موفتی" ده‌کات..

هه‌ر به‌م جزو رش، له‌رکی سهرشانی هه‌ندی له‌زانایانی ناو هاوه‌له‌کان له‌وه‌دا به‌وه

که فرموده کان هملگرن و بیانگه‌نن به سهردهمه‌کانی دواى خویان. ثمواوه‌لانه بهوپه‌پری ثمواهیزه‌ی که خواى گهوره پنی به‌خشیبون، بۆ ثم مه‌به‌سته تیده کۆشان..
زانابه‌کی وه‌ک له‌بوو هورمه‌ره - خواى لى‌پازى یئت - همموو ژيانى خوی بۆ پاراستنى فرموده‌ی ینغمه‌بر ﷺ ته‌رخان کردبوو. له‌و کاته‌دا که ئیمامی عومهر - خواى لى‌پازى یئت - سهرگهرمی هملگرتنی هرکی جینشینى و سیاسه‌تی ده‌ولت بوو. له‌بهر ثموا، په‌کینکی وه‌ک ئیمامی عومهر له‌پراگه‌ماندن و نه‌قل کردنى فرموده‌کانی ینغمه‌بردا ﷺ پشتی به‌واوه‌لانه‌ی وه‌ک له‌نمس و جابیر و له‌بوو هورمه‌ره ده‌به‌ست، بۆپه‌پروایه‌تی کمى هممه. ثممه‌له‌لايه‌که‌مه.. له‌لايه‌کی تریشمه‌وه: نه‌گهر که‌سێک خوی له‌خۆیدا راستگۆ یئت و شتێک بگێرینه‌وه که راستگۆيانی تر ته‌سلېقى بکه‌ن، ثموا ته‌نها پروایه‌ته‌که‌ی ثموا سهرروزیا‌ده و پئویست ناکات هاوه‌لانی تریش پروایه‌تی بکه‌ن. ههر له‌بهر ثموا شه‌که هه‌ندئى پروادای گرنگ هه‌ن ته‌نها له‌دوو پنگا یان سیانه‌وه پروایه‌ت کراون.

ئاماژه‌ی یازدههم

هه‌روه‌ک ئاماژه‌ی ده‌هم په‌نجه‌ی بۆ موعجزه‌ی ینغمه‌بر ﷺ سه‌باره‌ت به‌"دره‌خت" را‌کێشا، ثم ئاماژه‌یه‌ش موعجزه‌ی ینغمه‌بر ﷺ سه‌باره‌ت به‌بنی‌گیانه‌کانی وه‌ک: "به‌رد" و "چیاکان" ده‌رده‌خات.

واله‌نیوان‌ئموونه‌زۆره‌کانی ثم موعجزه‌یه‌دا، هه‌شت‌ئموونه‌باس‌ده‌که‌مین.
ئموونه‌ی په‌کم:

* ئیمامی بوخاری و قازی عیمازی که‌له‌زانای مه‌غریب له‌"ئېبن‌مه‌سعود"ی خزمه‌تگوزاری ینغمه‌برده‌وه ﷺ ده‌گێرنه‌وه که فرموویه‌تی: "ئیمه‌گوێمان‌له‌ ته‌سبیحات‌کردنی‌خواردن‌ده‌بوو له‌کاتێک‌دا که ده‌خورا"^(۱). واته‌: کاتى که له‌خزمه‌تی ینغمه‌بردا ﷺ بۆ‌خواردن‌داده‌نیشتین.
ئموونه‌ی دووهم:

* هه‌روه‌ها له‌ئهنس و له‌بوذه‌په‌وه چه‌سپاوه، که له‌نمس - خواى لى‌پازى یئت - ده‌فرموی: "ینغمه‌بر ﷺ ده‌ستی له‌به‌رده‌ورده‌په‌ر کرد و ثم به‌ردانه‌ش له‌ناو ده‌ستیدا ته‌سبیحاتیان ده‌کرد به‌جۆرنی که ئیمه‌گوێمان‌له‌و ته‌سبیحاتانه‌بوو. پاشان‌کردنیه

(۱) صحیح، رواه البخاري والترمذي.

ده‌ستی له‌بووبه‌کره‌وه - خوای لئی رازی بی‌ت - له‌ده‌ستی له‌ویشدا ته‌سیحاتیان کرد.. پاشان کردنیه ده‌ستی ئیمه‌وه، نه‌یان کرد^(۱).

* له‌بووذه‌پیش - خوای لئی رازی بی‌ت - هه‌ر به‌و جزوره ده‌گیرینه‌وه و، له‌وه‌ش ده‌فهرموی: پاشان (واته پاش له‌بووبه‌کر) کردنیه ده‌ستی عومره‌وه - خوای لئی رازی بی‌ت - له‌ده‌ستی له‌ویشدا ته‌سیحاتیان کرد. ئنجا له‌سه‌ر زه‌وی دابنان، بێ ده‌نگ بوون. پاشان کردنیه ده‌ستی عوسمانه‌وه له‌ده‌ستی له‌ویشدا ته‌سیحاتیان کرد. پاشان کردنیه ده‌ستی ئیمه‌وه، بێ ده‌نگ بوون^(۲).

نورونه‌ی سی‌هه‌م:

* به‌گیرانه‌وه‌ی "صه‌حیح" چه‌سپاره، که ئیمامی عه‌لی و جابیر و عایشه‌ فه‌رموو‌یا‌نه: پی‌غمه‌به‌ر ﷺ به‌لای هه‌ر چیا و به‌ردنیکدا ته‌شریفی پرۆشتایه، به‌کسه‌ر له‌و چیا‌یه‌یان له‌و به‌رده‌ ده‌یوت: "السلام علیک یا رسول الله!" له‌په‌ویه‌ته‌که‌ی ئیمامی عه‌لیدا - خوای لئی رازی بی‌ت - ده‌فهرموی: "له‌مه‌ککه‌ له‌گه‌ل پی‌غمه‌به‌ردا بووین ﷺ، ته‌شریفی به‌رد بۆ هه‌ندئێ شوئێ ده‌ورو به‌ری مه‌ککه، هه‌رچی چیا و دره‌خت له‌و ناوه‌دا بوون هه‌موو‌یا‌ن وتیان: "السلام علیک یا رسول الله"^(۳).

* په‌ویه‌ته‌که‌ی جابیریش ده‌فهرموی: "پی‌غمه‌به‌ر ﷺ به‌لای هه‌ر به‌رد و دره‌ختیکدا ته‌شریفی پرۆشتایه، له‌و به‌رده، یا‌ن له‌و دره‌خته، سوژده‌ی بۆ ده‌به‌رد"^(۴). واته: هه‌ریه‌ که‌یا‌ن ملکه‌ج ده‌بوو بۆی و ده‌یوت: "السلام علیک یا رسول الله".

* له‌په‌ویه‌تیکی تر‌دا که له‌جابیری کو‌ری سه‌موره‌وه - خوای لئی رازی بی‌ت - ده‌گیرینه‌وه، ده‌فهرموی: پی‌غمه‌به‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: "إني لأعرف حجراً بمكة كان يسلم علي"^(۵). ئه‌مه‌ش له‌پیش پی‌غمه‌به‌رنه‌تیدا. ده‌لێن: ئه‌مه‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ "الحجر الأسود".

* هه‌زهره‌تی عایشه‌ش - خوای لئی رازی بی‌ت - ده‌گیرینه‌وه که پی‌غمه‌به‌ر ﷺ

(۱) رواه الطبراني والبخاري عن انس. وذكر العراقي أنه ضعيف. پروانه: الشفا ۳۰۶/۱.

(۲) الشفا ۳۰۶/۱. حمده‌ی ته‌سیحات کردنی به‌رد له‌زۆر په‌نگاوه‌ په‌ویه‌ت کراوه و په‌شی به‌کری ده‌گرن و ئه‌سنادی هه‌ندێکیان "صه‌حیح"ه‌.

(۳) رواه الترمذي والدارمي والطبراني والحاكم والبيهقي.

(۴) رواه البيهقي. پروانه: الشفا ۳۰۷/۱.

(۵) صحيح، رواه مسلم والترمذي وأحمد. واته: به‌ردنێک له‌مه‌ککه‌دا ده‌ناسمه‌وه که له‌پیش پی‌غمه‌به‌رنه‌تیدا سه‌لامی لئی ده‌کردم.

فرموویه‌تی: "لما استقبلني جبريل بالرسالة، جعلتُ لا أمرُ بحجر ولا شجر إلا قال: السلام عليك يا رسول الله" ^(۱).

نمونه‌ی چواره‌م:

* له‌ حه‌دیشی "عه‌یاس" دا ده‌ گێژنوه‌ که‌ پێغمه‌به‌ر ﷺ هه‌زهره‌تی عه‌یاسی مامی و هه‌ر چواره‌ کۆره‌ که‌ی: (عه‌بدوللّاه و عوبه‌یدیللّاه و فه‌ضل و قه‌ثم) ی کۆ کرده‌وه‌ و به‌ "چارۆ که‌" یه‌ که‌ له‌ گه‌ل خۆیدا دایه‌وشین و، دوعای بۆ کردن که‌ خواره‌ لاگری دۆزه‌خ بیاپارێزیت و فرمووی: "باربَ هذا عمي صنو أبي وهؤلاء بنوه فاسترهم من النار كسترني إياهم، بملأتي" ^(۲). که‌ ئهم دوعایه‌ی بۆ کردن، هه‌موو دیواره‌کان و چواره‌چینه‌ و لاشیانی ده‌رگاکم و تیان: "ئامین.. ئامین". به‌م جۆره‌ ئه‌وانیش له‌و دوعایه‌دا به‌شداری‌یان کرد.

نمونه‌ی پێنجه‌م:

* کێبه‌ سه‌حیحه‌ کانی فرمووده‌، له‌ پێش هه‌موویانه‌وه‌: بوخاری و ئیبن حبیبان و ئه‌بووداوود و ترمیزی، هه‌موویان له‌ ئه‌نس ^(۳) و ئه‌بوو هوره‌یره‌ ^(۴) و ئیمامی عوسمان ^(۵) و سه‌عیدی کۆری زه‌هیده‌وه‌ ^(۶) (که‌ په‌ کێکه‌ له‌و ده‌ که‌سه‌ی مژده‌ی به‌هه‌شتیان دراوه‌تی) ده‌ گێژنوه‌ که‌: جارێکیان پێغمه‌به‌ر ﷺ له‌ گه‌ل هه‌زهره‌تی ئه‌بووبه‌کر و عومه‌ر و عوسماندا پێکه‌وه‌ بۆ سه‌ر چای ئوحوود سه‌ر که‌وتن. ئوحوودیش - چ له‌ سامی ئه‌واندا و چ له‌ خۆشیدا - که‌وته‌ له‌رینه‌وه‌. پێغمه‌به‌ر ﷺ به‌ ئوحوودی فرموو: "أثبت أحد، فانما عليك نبيّ وصديقّ وشهيدان" ^(۷). پێغمه‌به‌ر ﷺ به‌م فرمووده‌یه‌ی خۆی هه‌واڵیکی غه‌یبی سه‌باره‌ت به‌ شه‌هیدبوونی هه‌زهره‌تی "عومه‌ر و عوسمان" را ده‌ گه‌یه‌نیت.

(۱) حدیث صحیح رواه البزار. پروه‌انه‌: الشفا ۳۰۷/۱ واته‌: دوا‌ی ئه‌وه‌ی جبریل پێغمه‌به‌رێشی بۆ هێنام، به‌ لای هه‌ر به‌رد و دره‌ختێکدا تێده‌په‌رم، ده‌یانوت: "السلام عليك يا رسول الله". واته‌: ئه‌ی پێغمه‌به‌ری خواا! سلاوت لێ بێت.

(۲) رواه الطبراني وإسناده حسن. واته‌: ئه‌ی په‌رومرد گارم! ئه‌مه‌ مامه‌، به‌رای باوکمه‌.. ئه‌وانه‌ش کۆره‌ کانه‌تی. خوا‌ه‌! چۆن من به‌م چارۆ که‌یه‌ دایه‌وشین، تۆیش ئاوا له‌ لاگری دۆزه‌خ بیاپارێزه‌ و بیاپه‌ز شه‌.

(۳) صحیح، رواه البخاری وأبو داود، والترمذي.

(۴) صحیح، رواه مسلم والترمذي.

(۵) صحیح، رواه الترمذي والنسائي والدارقطني وذكره البخاري في صحيحه تعلیقاً.

(۶) حسن، رواه الترمذي وأحمد وأبو داود والنسائي وابن ماجه والحاكم وابن حبان وصححه. والحدیث صحیح بشواهد.

(۷) واته‌: ئوحوودا مه‌جوتی! چونکه‌ پێغمه‌به‌رێک و شه‌هیدێک و دوو شه‌هید له‌سه‌ر راوه‌ستاون. ته‌خریجی ئهم فرمووده‌یه‌ را به‌ورد. پروه‌انه‌: په‌راویزی (۳) ی ل (۳۹).

* بۆ تمواو کردنی لهم غوونمه، ده‌گیرنمه که: کاتی پیغمبر ﷺ له مه‌کمه کۆچی کرد و کافره‌کانی قوره‌یش به‌دوایدا ده‌گه‌ران، به‌سه‌ر چپای "نوبه‌ر" دا^(۱) سه‌ر کهوت. "نوبه‌ر" عه‌رز ی پیغمه‌ری ﷺ کرد: "ئه‌ی پیغمه‌ری خواا دابه‌زه ده‌ترسم له‌سه‌ر پشتی مندا بتکوژن و پاشان خوا سزام بدات. لهم کاته‌دا "حه‌راء" وتی: "إني يا رسول الله ﷺ" واته: "ئه‌ی پیغمه‌ری خواا ﷺ وه‌ره بۆ لای من".

ئا له‌مه‌وه‌یه که پیاوچاکان و "ئه‌هلی دل" له‌سه‌ر چپای نوبه‌ر دا هه‌ست به‌ترسویم ده‌که‌ن، به‌لام له‌حه‌را ئا هه‌ست به‌هینی و ئارامی ده‌که‌ن.

له‌کۆی هه‌موو لهم غوونانه‌وه تیده‌گه‌ین که: چیا گه‌وره‌کان، وه‌ک هه‌ر تاکیکی مرؤف، کار پێ سپه‌رراو و به‌نده و به‌دییه‌ترای خوای گه‌وره‌ن و، ته‌سیحاتی خوای خۆیان ده‌که‌ن و، هه‌ره‌که‌یمان فه‌رمانه‌ری به‌کی تایه‌تی خۆی هه‌یه و، پیغمه‌ر ﷺ ده‌ناسیت و خۆشی ده‌وێت. که‌واته به‌هه‌ر مه‌کی و نا‌هه‌وا دروست نه‌کراوه.

ئهو نه‌ی شه‌شم:

* عه‌بدوللای کورپی ئیمامی عومه‌ر - خواهان لێ رازی بێت - ده‌گیرنمه که: "پیغمه‌ر ﷺ له‌سه‌ر مینه‌ر ئایه‌تی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾^(۲) خۆینده‌وه. پاشان فه‌رمووی: "مُحَمَّدٌ الْجَبَّارُ نَفْسُهُ، يَقُولُ: أَنَا الْجَبَّارُ.. أَنَا الْجَبَّارُ.. أَنَا الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ"^(۳). که ئه‌مه‌ی فه‌رموو، په‌که‌سه‌ر مینه‌ره که که‌وته له‌رینه‌وه و ته‌کاندان، به‌راده‌یه‌ک که وتمان هه‌ر ئیستا پیغمه‌ر ﷺ له‌سه‌ر مینه‌ره که ده‌که‌وته خواره‌وه"^(۴)

ئهو نه‌ی حه‌وتم:

* که‌له‌زانای ئومه‌تی ئیسلام و پوونکه‌ره‌وه‌ی قورئان که حه‌زه‌ره‌تی عه‌بدوللای کورپی عه‌به‌اسه.. هه‌روه‌ها ئه‌ین مه‌سه‌وود^(۵) که په‌کیکه له‌زانایانی هاوه‌لانی پیغمه‌ر

(۱) نوبه‌ر: ناوی چپا به‌کی موزده‌لیقه‌یه و، ده‌که‌وته ده‌سته راستی ئه‌و په‌واره‌ی که بۆ "مینا" ده‌روات. لهم پووداوه پێش ئه‌وه بوو که پیغمه‌ر ﷺ ته‌شریفی پووه و له‌شکه‌وتی ئه‌و - له‌کاتی کۆچدا - به‌روات، ناکو خۆی ئێدا به‌شارتیه‌وه.

(۲) (الأنعام: ۹۱) واته: وه‌ک به‌ویست خواهان نه‌ناسی.

(۳) صحیح، رواه مسلم والنسائي وأحمد. واته: خواوه‌ند ته‌به‌یدی خۆی ده‌کات و ده‌فه‌رموێت: منم خواوه‌ندی خاوه‌ن زه‌هر و ده‌سته‌لاتی زۆر.. منم خواوه‌ندی خاوه‌ن زه‌هر و ده‌سته‌لاتی زۆر.. منم گه‌وره‌ی له‌هه‌موو شتێک گه‌وره‌و به‌رزتر.

(۴) صحیح، رواه مسلم والنسائي وأحمد واللفظ له.

(۵) حدیث ابن مسعود صحیح رواه البخاري ومسلم والترمذي وابن حبان.

ﷺ ده‌گێڕ نه‌وه که: "له‌ دهور و به‌ری که‌مه‌دا سێ سهد و شه‌ست بت هه‌بوون قاچیان به‌ قورقوشم له‌ناو به‌رددا قایم کرابوو. کاتێ له‌ سالی فه‌غی مه‌ که‌مه‌دا ینگه‌مه‌ر ﷺ رۆشته ناو مزگه‌وته‌ که‌وه، به‌ دارێک - که‌ به‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ بوو، بێ ئه‌وه‌ش ده‌ست له‌ بته‌کان بدات - ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و بته‌نه‌ ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: "جاء الحق وزهق الباطل، إن الباطل کان زهوقاً"^(۱). ئاماژه‌ی بۆ رووی هه‌ر بتێک ده‌کرد به‌ کسه‌ر به‌ پشتدا ده‌که‌وت و، بۆ پشتی هه‌ر کامێکیشیانی ده‌کرد به‌ پروودا ده‌که‌وت، تا هه‌یج بتێک له‌ که‌مه‌دا نه‌ما"^(۲).
ئهو نه‌ی هه‌شته‌م:

* ئه‌م ئه‌وه‌ نه‌یه‌ به‌رته‌ی به‌ له‌ چه‌ڕۆکی به‌ناوبانگی "بوحمیرای په‌هه‌ن"^(۳) که‌ به‌م جوژه‌یه‌: "ینگه‌مه‌ر ﷺ له‌ پێش ینگه‌مه‌ر نه‌یدا له‌ گه‌ل ئه‌بووتالیبی سامی و کۆمه‌لێکی قوره‌شدا رۆشن بۆ ناوچه‌کانی شام. که‌ گه‌یشتنه‌ ته‌نیشتی کلیسای ئه‌و په‌هه‌نه‌، دانیشتن. ئه‌م په‌هه‌نش نه‌ده‌هاته‌ ده‌روه‌ه‌ بۆ لای کسه‌، به‌لام ئه‌م جاره‌ هاته‌ ده‌روه‌ه‌ و به‌ ناویاندا گه‌را و په‌که‌ په‌که‌ سه‌یری ده‌کردن، تا ده‌ستی ینگه‌مه‌ری ﷺ گه‌رت و وتی: "ئه‌مه‌ گه‌وره‌ی هه‌موو جیهانه‌ و خوای گه‌وره‌ ده‌یکات به‌ په‌حمه‌ت بۆ هه‌موو جیهانه‌کان". چه‌ند په‌ش سه‌ی به‌کی قوره‌ش پێیان وت: به‌ چه‌یدا ده‌زانیت؟ وتی: "دار و به‌رد نه‌ما سوژده‌ی بۆ نه‌هه‌ن، خو بۆ ینگه‌مه‌ر نه‌یت سوژده‌ بۆ هه‌یج که‌سه‌ی تر نابه‌ن".
پاشان راوی به‌ که‌ ده‌تیت:

"ینگه‌مه‌ر ﷺ ته‌شریفی هات و په‌له‌ هه‌ورێکی به‌سه‌روه‌ه‌ بوو سه‌یبه‌ری بۆ ده‌کرد. که‌ نزیکێ خه‌لکه‌ که‌ به‌وه‌وه‌، سه‌یری کرد ئه‌وان پێش ئه‌م له‌ ژه‌ر سه‌یبه‌ری دره‌خته‌ که‌دا دانیشتوون. هه‌ر که‌ ئه‌م دانیشت سه‌یبه‌ره‌ که‌ هات بۆ لای"^(۴).

* * *

هه‌شتا ئه‌وه‌ نه‌ی وه‌ک ئه‌م هه‌شت ئه‌وه‌ نه‌یه‌ هه‌ن.
جا ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌شت ئه‌وه‌ نه‌یه‌ پێکه‌وه‌ په‌که‌ بگه‌رن، هه‌نده‌ هه‌ر به‌ده‌ست ده‌هه‌ینن که‌ هه‌یج گومانێک نه‌توانیت کاریان تێ بکات.

(۱) (الاسراء: ۸۱) واته‌: حه‌ق هات و ناحه‌ق به‌تال به‌وه‌وه‌ و هه‌ر ده‌شه‌یت به‌تال به‌یته‌وه‌. ئه‌م فەرمووده‌یه‌ تا ئێه‌ به‌وخاری و موسلیم و ترمیذی په‌واپه‌تیان کردوه‌، لعمه‌ به‌ولاوه‌ش غه‌یری ئه‌وان.
(۲) حدیث ابن عبّاس روه‌ الطه‌رائی و رجاله‌ ثقات. و البزار باختصار.
(۳) حدیث الراهب صحیح روه‌ الترمیذی.
(۴) الشفا ۳۰۸/۱.

هم جوړه موعجيزانه (واته: قسه كردنې بې گياڼه كان) ده پته به لگېښه كې به هميز و توندوتول بڼو چه سپاندنې ده عواي پښه مېرېنې و، له حوكمې تمواتوري معنويدياڼه و، هر غوږنېه كې - جگه له هيزې خوې - هيزېنكې تر له هيزې هموانموه وورده گرڼت كه له هيزه تايپه تي به كې خوې زياتر يښت.

هم غوږنېه، له مه دا، وهك همو پياوه لاوازه وايه كه ده چپته پېزې سوپاوه و له م پښگاپه وه هيز پېمېدا ده كات. به راده په ك كه ده توانيت سنگ له هزار پياو ده رپه پښت.. يان وهك سترونيكې لاواز وايه، كه له گال چهند سترونيكې تردا په كېگرڼت، به هميز ده پښت. ټه ټه گر هممو رپواپه ته كان صهحيح و توندوتول بڼ؟!

ناماژه ي دوازه همم

سې غوږنې گرنگ كه پيوړندي يان به ناماژه ي يازده همموه هيه:

غوږنې به كم:

* به پښې ده قې روون و ټاشكراي ټايه تي پېروزي: ﴿وَمَا رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ (الانفال: ۱۷)^(۱).. هروها به پښې ليكولېنېه وي هممو تفسر نووسان و پښه واياني فېرمووده، چه سپاوه كه:

له غزاي به دردا پښه مېر **مشتيك گل** و به رده ورده ي هېلگرت و به ده موچاوي سوپاي كافراندا وه شاندي و فېرموي: "شاهت الوجوه"^(۲). جا هرو هك وشه ي: "شاهت الوجوه" پوښته گونې هممو به كيك لهو كافرانه وه، لهو مشته گلش پوښته چاوي هممو يانه وه و ده ستيان به پا ككردنه وي چاويان كرد و ناچار بوون هېلېن، كه له پښ ټه مه دا ټه وان له هيز شدا بوون بڼ سر موسلمانان!

* ټېمامي موسليميش - خواي لښې رازي يښت - ده گېرېشه وه كه: ټهو كاته ي كافران له غزاي "حونهن" دا هيز شيان بڼ سر موسلمانان ده برد، پښه مېر **مشتيك** خاكي هېلگرت و به سېروچاوي پتېر ستاندا وه شاندي و فېرموي: "شاهت الوجوه".

(۱) واته: ټهوي كه تو هاويشت، له پاستيدا تو نته اويشت، بهلكو خواي گموره هاويشتي.

(۲) حسن، رواه الطبراني. قال الميمني: ورجال رجال الصحيح. واته: ټهو ده موچاوانه ټيكنچېن و ناشمېن

ئیز به فرمانی خوا، هموو به کینکی نهو سوپایه لهو مشته خاکه پښته چاویهوه و، نهو وشهیهشی به گویندا چوو. تنجا هموویان ههلهاتن^(۱).

جا ئهم پرووداوه له عادهت بهدیرهی که له "بهدر" و له "حونهین" دا پرووی داوه، زور له سهرووی توانای مرؤفهوه به. ههروهک ناشتوانریت بدریته پال هؤ کاره ماددی به کان. هه له بهر نهوه شه که خواوه ند دهفرموی:

﴿وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمٰی﴾.

کهواته پرووداویکه تنها له توانستی خوی گهورهوه سه رچاوهی گرتوه. نمونهی دووهم:

* کتیه کانی پشه وایانی فرموده، له پش هموویانهوه هی ئیمامی بوخاری و موسلم، ده گیر نهوه که:

"ئافره تینکی جووله که - که ناری زهینهیی کچی حهرت بوو - مه پینکی برزاوی ژه هراوی له خه بهردا پشکمش به پتغمبهه ﷺ کرد. پتغمبهه ﷺ و نهوانه ی له خزمه تیدا بوون لیان خوارد. پاشان پتغمبهه ﷺ فرموی: "ارفعوا ایدیکم، فانها اخبرتنی انهما مسمومة"^(۲). خه لکه کمش ده ستیان لئ هه لگرت، به لام "ییشری کوپری به پرپراء" به کاریگه ربی ژه هره که مرد. پتغمبهه ﷺ ژنه جووله که که ی بانگ کرد و پینی فرموی: "چی هانی دایت ئهم کاره ئه بنجام بدهیت؟" نهویش وتی: "ئه گهر پتغمبهه بیت، نهوا ئهم کاره ی من هیچ زهانیکت بین ناگه نهیت. خو ئه گهر پادشایش بیت، بهم کاره م خه لکی له ده ست پرزگار ده کم". تنجا پتغمبهه ﷺ فرمانی دا بیکوژن"^(۳).

هه ندی پهاوهت ده لیت: فرمانی به کوشتی نه دا. زانا لیکۆله ره کان ده لین: فرمانی به کوشتی نه دا، به لکو ته سلیمی خزم و کهسانی ییشری کوپری به پرانیان کرد، نهوانیش کوشتیانهوه^(۴).

ئینستاش گوئی له م سنی خاله رابگره، با لایه نی موعجیزهت له م پرووداوه دا بۆ ده ربکه ونیت:

(۱) صحیح، رواه مسلم.

(۲) واته: ده ستان هه لگرن. ئهم مپه هه والی بین دام که ژه هراوی به!

(۳) صحیح، رواه البخاری و مسلم و أبو داود و أحمد و الدارمی.

(۴) حسن، أخرجه الحاكم و البیهقی. واته: له پشدا پتغمبهه ﷺ فرمانی به کوشتی نه دا، به لام که "ییشر" مرد، فرمانی دا بیکوژنهوه.

● خالی یە کەم:

لە هەندئ پڕوایەتدا دەتێت: هەندئ لە هاوێلان گۆنیاں لەو مەرە بوو، کە هەوایی ژەهراروی بوونی خۆی بە پێغمبەر ﷺ داو^(۱).

● خالی دوو هەم:

لە پڕوایەتیکێ تردا دەتێت دواى ئەوێ کە پێغمبەر ﷺ هەوالە کە ی پێ راگەیاندن، فەرمووی: بێن "بسم الله" و بخۆن، کە ناوی خواتان هینا ژەهرە کە زانی ناییت. ئەم پڕوایەتە هەر چەند "بێن حەجەری عەسقەلانی" وەری نە گرتوو، بەلام چەند زانایەکی ترقبوولیان کردوو.

● خالی سێ هەم:

هەموو بە کێک لەو کەسانەى ئەو هەوالەیان لە پێغمبەر ﷺ ییست کە: ئەو مەرە ژەهراروی یە، یە کەسەر دنیایی پەیدا کرد و وەك ئەوێ خۆی ئەو هەوالەى لێ ییستیت ئاوا باوەرێ پێ کرد. چونکە هیچ وتەبەکی پێچەوانەى واقعی لێ نە ییسراو، کە ئەمەش یە کێکە لەوانە. جا لەو کاتەدا کە جوولە کە کان پیلانیان بۆ لەناو بردنی پێغمبەر ﷺ و هاوێلانی ساز دە کرد، لە هەمان کاتدا و بەهۆی هەوالیک لە غەیبەو پیلانە کەیان ئاشکرا بوو، هەر وەك فروفیتلە چەپەلە کەشیان بەتال بوو، هەوالە کە ی پێغمبەریش ﷺ چۆنی راگەیاندا وەها دەرچوو!

ئەوێ سێ هەم

ئەم ئەوێ ئەمەش موعجیزە یە کێ تری پێغمبەر ﷺ لە سێ پرووداوا، کە لە موعجیزەى "دەستى سې" (اليد البيضاء) و "عەسا" کە ی حەزەرەتى موسا دەچیت: (پرووداوی یە کەم):

* ئیمامى ئەحمەد ئەم فەرموودە صەحیحەى لە "ئەبوو سەعیدى خودری یەو" - خوای لێ رازی بیت - گێراو ئەو کە:

"لە شەوێکى بارانی ئارەبکدا قەتادەى کورپی نوعمان نوێزى خەوتتانی لە خزمەتى پێغمبەردا ﷺ ئەدا کرد. پاشان پێغمبەر ﷺ دارعەسایە کى کورتى بە نوعمان دا و فەرمووی: پڕۆ ئەم دارعەسایە دە گەز لە پێش خۆتەو و دە گەزیش لە پشتەو پرووناك دە کاتەو. کاتیکیش گەشتیتە مالمەو شتیکی رەش دە یینیت، ئەو شەپتانە و هەر بەم دارە لێی بدە تا دە پراوێ دەرهو.

(۱) ورد فی تکلّم الفراع حدیث صحیح، رواه أبو داود والدارمی عن جابر.

فتهادمش پړوشت و تا گهشته مالموه شته پشه کهای یینی و، به داره کهای دهستی لینی
دا تا کو پړوشته دهرهوه^(۱).

(پرووداوی دووهمم):

* له غهزای گمورهی بهدردا - که سهرچاوهی چه نلین شتی مسیر و
سهر سوورپهینه ره - شمشیره کهای (عه کاشه ی کورپی مه حصه نی له سدی) شکا. پیغمبر
ﷺ دارنکی له ستوری دایه دهستی و فهرمووی: شهرپی پنی بکه. هم داره له دهستی
عه کاشه دا بوو به شمشیرنکی تیژی دریژی سپی و له ستور و، جهنگی پنی کرد. لیر له
هممو غهزایه کدا هم شمشیره ی لا بوو به کاری دهینا، تا له جهنگی "همامه" - که
له گهل پاشگه زبواندا کرا - شهید بوو^(۲).

هم پرووداوه پرووداویکه به قه تمی چه سپاوه و، عه کاشه به دریژی تمه نی شانازی
بهم شمشیره وه ده کرد و، به شمشیری "العون" واته: "یارمته ی" ناوبانگی دهر کردبوو. جا
ناوبانگ دهر کردنی هم شمشیره و، شانازی کردنی عه کاشه پی پنهوه، دوو به لنگی ترن
که پرووداوه که ده چه سپین.

(پرووداوی سنی همم):

* "ابن عبدالبر" که په کیکه له زانا لیکو لهر و هه لکه وتووه کانی چه رخی خوی، له
"عه بدولتای کورپی جه حش" هوه که کورپی پووری پیغمبره ﷺ ده گیر پنهوه که^(۳):
(عه بدولتای له غهزای "لوحود" و له و کاته دا که خهریکی جهنگ بوو شمشیره کهای له
دهست چوو، پیغمبر ﷺ پهله دارخورمایه کی دایه دهستی و له دهستی "عه بدولتای" دا
بوو به شمشیر. "ابن سید الناس" له کتیه کمیدا ده لیت: ماویه کی زور هم شمشیره لای
عه بدولتای مایه وه، تا له دوا پیدا به دوو سهد دینار فروش را به په کی که ناوی "بغاء
الزکی" بوو^(۴).

جا هم دوو شمشیره، دوو موعجیزه ن وه که موعجیزه ی "عه سای مووسا" وان.
ته ونده همه دوا ی وفاتی حه زره تی مووسا - درودی له سهر بیت - له موعجیزه په له
عه سا کمیدا نما، که چی هم دوو شمشیره دوا ی وفاتی پیغمبریش ﷺ ههر مانه وه.

(۱) رواه أحمد وابن خزيمة والحاكم، وقال: صحيح الإسناد على شرط الشيخين ولم يخرجاه ووافقه
الذهبي.

(۲) رواه البيهقي مسنداً. برواته: نسيم الرياض ۱۵۶/۳.

(۳) رواه البيهقي في حديث مُسند: الاستيعاب، القسم الثالث ۸۷۹. هرومها الشفا: ۱/۳۳۳.

(۴) عيون الأثر لابن سید الناس: ۲۰/۲، الإصابة لابن حجر: برقم: (۴۵۸۳).

ناماژه ی سیازدههم

جۆرنیک له جۆره کانی موعجیزاتی ینغمه بهر ﷺ بریتی به له شیفای نه خۆش و زامداران به هۆی ئاوی دهم و فووی پیروزی ینغمه بهر وه ﷺ.

ئهم جۆره موعجیزاته، ته گه وه کو "جۆر" نیک تهماشایان بکهن، ئهوا "موتهواتیری مهعنوی" ن. کهچی دانه دانه و تاک تاکه کانی هه نلنیکیان له حوکمی تهواتوری مهعنویدان و، هه نلنیکێ تریشیان "خه بهری ئاحاد" ن. به لام له بهر ئه وه ی زانایان و ینشمه وایانی فهرمووده باوه پریان پێ کردوون و به سه حیحیان له قه له م داو، ئهوا قه ناعه تی زانستی یانه و دلتیایی به مرۆف ده به خشن.

وا له نیوان نمونه زۆره کانی ئهم جۆره موعجیزه به دا، ته نها چه ند نمونه به ک باس ده کهین:

نمونه ی به کم:

* قازی عیاز له "سه عدی کوپی له بو وه ققاص" وه ده گیریتوه^(۱)، که به کیک بو وه لهو ده که سه ی مژده ی به هه شتیان درا وه تی و، خزمه تی ینغمه بهری ﷺ کردوه و، به کیک بو وه له ینشمه وایانی سوپا کانی و، له سه رده می ئیمامی عومه ردا سه ر کرده ی سوپای ئیسلام بو وه، ئهم سه عده ده گیریتوه و ده فهرموی: "له غه زای ئو خوددا ینغمه بهر ﷺ تیری پێ نوو کی ده دامی و ده فهرموو: "نییان بگره". هه ر ئه و پۆزه ینغمه بهر ﷺ به که وانه که ی خۆی ئه و نه ده تیری ینگرتن تا که وانه که ی شکا". ئه و تیرانه ش که نوو کیان نه بو، وه که ئه وه ی بالیان گرتیبت له که وانه ده رده چوون و، له جه سه تی کافراندا جینگه ره بوون.

* هه روه ها قازی عیاز ده فهرموی^(۲):

له و پۆزه دا چاوی "قه تاده ی کوپی نوعمان" بریندار کرا و به سه ر گۆنا به دا شۆر بو وه وه. ینغمه بهر ﷺ به ده سه تی پیروزی شیفابه خشی خۆی، چاوی قه تاده ی خسته وه جینگا که ی به جۆرنیک که له چاوه که ی تری جوانر بو.

ئهم پرودا وه ش ئه و نه ده ناوبانگی ده ر کرد که به کیک له نه وه کانی ئهم قه تاده به کاتی هات بۆ لای عومه ری کوپی عه بدولعه زیز به م شیعرا نه ی خواره وه خۆی پێ ناساند:

(۱) الشفا ۱/۳۲۲.

(۲) رواه أبو یعلی والطبرانی وابن أبي شیهة. بهروانه: الشفا ۱/۳۲۲، زاد المعاد بتحقیق الأرناؤوط ۳/۱۸۶-۱۸۷.

أنا ابن الذي سألت على الخد عینه فرُدْتُ بكفُّ المصطفى أحسن الرد
فعدتُ كما كانت لأول أمرها فياحسن ما عين وياحسن ما ردَّ^(۱)

* هروها چه سپاوه که پیغمبر ﷺ ثاوی ده‌می خوی خسته سر نهو برینه‌ی که تیریک له جه‌نگی "ذی قمره" دا^(۲) له ده‌مو چاوی قه‌تاده‌دا دروستی کردبوو. قه‌تاده ده‌فرموی: "له دوا‌ی نه‌وه، برینه‌که‌م نه‌ نازاری دام، نه‌ کیمیشی کرد"^(۳)، چونکه پیغمبر ﷺ ده‌ستی پیروزی به‌سردا هینابوو.

نمون‌ده‌ی دووهم:

* بوخاری و موسلیم و غمیری له‌وانیش ده‌گیر نه‌وه که: "له‌ پژوی خمبه‌ردا پیغمبر ﷺ نالا‌کی دا به‌"عه‌لی"، له‌ویش له‌و کاته‌دا گرفتاری چاو‌نیشه‌ بوو. هه‌ر که پیغمبر ﷺ تفی بۆ تیکرد، یه‌ کسه‌ر - به‌ نیزنی خوا - بوو به‌ شیفا بۆی و چاوی چاک بوووه"^(۴).

بۆ به‌یانی حه‌ز ره‌تی عه‌لی ده‌ر گای قه‌لا‌کی - که له‌ ناسن دروست کرابوو - وه‌ک قه‌لغان به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و قه‌لا‌کی فه‌تخ کرد.

* هه‌ر له‌ غه‌زای خمبه‌ردا فووی به‌ رانی "سه‌لمه‌ی کورپی نه‌ کوه‌ع" دا کرد که بریندار بوو، یه‌ کسه‌ر چاک بوووه"^(۵).

نمون‌ده‌ی سێه‌م:

* ئیمامی نه‌سسانی له‌ "عوسمانی کورپی حونه‌یف" وه‌وه‌ ده‌گیر نه‌وه‌ ده‌فرموی: "نا‌ینابه‌ک عه‌رزی پیغمبری ﷺ کرد: له‌ی پیغمبری خواا له‌ خوا داوا بکه‌ چاوم چاک بکاته‌وه‌ و ده‌ری بجات. پیغمبر ﷺ فرموی: ئاوا؟ یان وازت لێ به‌ینم؟ وتی: له‌ی پیغمبری خواا لهم‌ کورپی به‌م زۆر یزاری کردووم. پیغمبر ﷺ فرموی: "انطلق فتوضاً ثم صل رکعتين، ثم قل: اللهم إني أسألك وأتوجه إليك بنبي محمد نبي الرحمة، يا محمد إني أتوجه إلى ربك بك، أن يكشف لي عن بصري، اللهم شفعه"

(۱) واته: من کورپی له‌و که‌سم که چاوی به‌سر گۆنایدا هاته‌ خوار وه‌وه‌، به‌لام به‌ ده‌ستی پیغمبر ﷺ زۆر به‌ جوانی خرابه‌وه‌ جینگای خۆی وه‌ کوه‌به‌که‌م جاری لێ هاته‌وه‌. لای چ چاو‌نکی جوان بووا چ گێران وه‌وه‌ کی جوان بووا (وه‌ر گێپ)

(۲) "ذی قمره": غه‌زابه‌ که دوا‌ی پێکه‌وته‌ که‌ی حوده‌یه‌یه‌ له‌ نزیک‌ی مه‌دینه و له‌ باکوور وه‌وه‌ پرووی داوه‌.

(۳) صحیح، رواه‌ الترمذی والحاکم والیه‌قی.

(۴) صحیح، رواه‌ البخاری ومسلم.

(۵) صحیح، رواه‌ البخاری وأبو داود وأحمد.

فِي، وَشَفَعَنِي فِي نَفْسِي. فَرَجَعَ وَقَدْ كَشَفَ اللَّهُ عَنْ بَصَرِهِ^(۱).

واته: پرؤ ده ستونؤ بگره و، دوو رکات نوؤؤ بکه و، پاشان بلتی: خوابه! داوات لسی ده کم و پروت تیده کم، بهمؤی پتغمبه ره که موه که عه مده و پتغمبه ره میهره بانی به.. لهی عه محمد ﷺ! من بهمؤی تزوه پرو له خوا ده کم که په رده له سر چاوم لاهدات.. خوابه! شفاعتی نوم لسی وهر بگره و هی خویشم. عوسمان دفرموی: که گه پراهوه، خوا چاوی چاک کردبووه. نمونه ی چوارهم:

* له غزای به دردا نه بوو جهل ده سنی "معه ووه ذی کوری عمراء" ی پری، که به کیکه لهو چوارده که سهی له به دردا شهید بوون. معه ووه ده سته قرتاوه که ی هینایه خزمه تی پتغمبه ره ﷺ، نمویش تفی به سر دا کرد و لکانده وه به جینگا که ی خویه وه و، جینی خوی گرتوه و لکایه وه، پاشان گه پراهوه بو جهنگ، تا شهید کرا همر شهری کرد.

نم پرو داهو پتشمه وای پایه بهرز "تین وهب" که به کیکه له پتشمه وایانی فرموده، په وایه تی کردوه^(۲).

* همر به په وایه تی نم ایمامه "خوبی کوری په ساف" له غزای به در له گه ل پتغمبه ره دا بوو ﷺ. شمیر دابووی له سر شانی به پاده مه که لهو لایه ی لار بوو بووه وه. پتغمبه ره ﷺ خستیه وه جینی خوی و فووی پیدا کرد هتا چاک بووه وه^(۳).

هر چند نم دوو پرو داهو "خه بهری ثاحاد"ن، به لام له بهر نموه ی ایمامی پایه بهرز: "تین وهب" به صحیحی داناو و، له بهر نموه ی که له کانگای موعجیزات (به در) دا پرویان داهو و، له بهر نموش چندین پرو دای تری وه که لمانه همن و، ده بن به شایهت بویان..

هممو لمانه، واده کن که هیچ که سیک گومانی له پرو دانیاندا نه ییت.

بهم جزره، هزار و ده نمونه همن و هممو یان به حدیثی صحیح چه سپاون که ده سنی پرؤزی پتغمبه ره ﷺ بووه به شیفاهه خش و دهرمانی زامدار و دهرده داران.

(۱) صحیح، رواه النسائي واللفظ له، والترمذي وقال: حسن صحيح غريب، وابن ماجه وابن خزيمة والحاكم وقال: صحيح الإسناد على شرط الشيخين ولم يخرجاه، والإمام أحمد والطبراني وابن السني.

(۲) پروانه: الشفا ۱/۳۲۴، الإصابه ۶/۱۹۳.

(۳) رواه ابن وهب والأصبهاني في دلائل النبوة والبيهقي وأحمد. پروانه: الشفا ۱/۳۲۴.

نم پارچه په شایانی نمویه به ناوی زیر
بنو و سړیت و به نلماشیش براز نریتمه

له راستیدا وهك باسماڼ كړد:

ته سپیحات كړدن و خشووعی بهر ده ورده له ناو ده ستی پیغمبره دا ﷺ و، گزړانی خاك و
بهره ورده لمو ده سته دا به شتیكي وهك بومبا و گولله له پرووی دوژمناندا، به چه شتی كه
هموویان به بونه ی نهینی لایه تی: ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ هلهاتن..
له ت پرونی مانگ و پرونی به دوو كمرتموه به تنها پهك په بنجی همان ده ست، وهك
قورثانی پررژ دهنرموئ: ﴿وَالشَّقُّ الْقَمَرُ﴾..

هلهقولانی ناو وهك كانی له نیوان په بنجی كانیموه و تیراوپرونی سوپا لمو لاه..
شیفا به خشینی لمو ده سته به زامدار و بیمار و دهرده داران..

نمانه به جوانی: پاده ی بهر كه تی لمو ده سته پررژه و.. پاده ی نمویه كه چ
موعجیزه په کی گموره ی خواوونده، دهرده خه ن.

وهك بلخی ناوله یی لمو ده سته: گزشمه په کی بچو کی زیر كړیت له نیوان هاوه لان و
خوشمویستانیدا، به چه شتی كه له گمر بهر دیشی تی پروات، لموا لمویش ده ست به زیر و
ته سپیحات ده كات..

وهك سهنگر په کی بچو کی په روره دگاری یانه وایه له بهرامهر دوژمنانموه، به پاده په کی
وا كه له گمر خاكیش پرواته نلوی، لموا وهك گولله و بومبا بهم لاهو لادا ده تمقینتموه و بلاو
ده ییتموه.

ده شیتموه به دهر ماڅخانه په کی بچو کی میهره بانی بز زامداران و بیماران و، له گمر بهر
هر دهر دینك بكموئیت شیفا ی پین ده به خشیت.

خو له گمر هدر كاتی نم ده سته ته كانیك بدات، لموا بهوپه پری شكز مه نندی یموه
پاده په پیت و، به تنها پهك په بنجی "مانگ" دوولت ده كات.

هدر كاتیش ناو پری جوانی بداتموه، لموا سرچاوپه په کی وا ده تمقینتموه كه له ده كانیاموه
وه كو ناوی پهوانی كموسر، "میهره بانی" هله ده قولیت.

جا له كاتیكدا كه ده ستی نم پیغمبره به پریزه ﷺ تا نم پاده په جینی پیشاندانی
موعجیزاتی پروون و ناشكرا ییت، لایا تیر به پروونی دهر ناكموئیت كه نم پیغمبره ﷺ :
تا چه نده له بانگوازه كهیدا راسته و..

تا چه ندهش له لای په روره دگاری به پریزه و..

چ پریز و به ختموهری په کی گمورهش ده ستی لمو كه سانه ده كموئیت كه به بهعت بهم ده سته
پررژه ده كه ن؟

پر سیارنک:

تۆله باره‌ی زۆربه‌ی په‌وابه‌ته‌کانه‌وه ده‌ئیت: "ئمه‌ موته‌واتره". که‌چی ئیستا نه‌یت ئیمه‌ نه‌مانیستوه، ئایا "ته‌واتور" تا ئه‌م پاده‌یه شتیکی نه‌زانراو ده‌یت؟ وه‌لام:

گه‌لێ په‌وابه‌ت هه‌ن لای زانایانی شرع موته‌واترن، به‌لام لای غه‌یری ئه‌وان نه‌زانراون. ئه‌وه‌تا زانایانی فهرموده‌ ئه‌وه‌نده‌ حه‌دی شی موته‌واتریان له‌ لایه‌ مه‌گه‌ر خوا بزانیت، به‌لام لای غه‌یری خۆیان به‌ "لاحاد" دانراون.

بهم جۆره‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وت که‌ ئه‌و شتانه‌ی له‌ هه‌ر زانستیکدا به‌ به‌دیه‌ی و نه‌زه‌ری داده‌نرێن، ئه‌وا به‌پێی ده‌ستور و په‌نازی په‌سپۆرانی ئه‌و زانسته‌ پوون ده‌کرێنه‌وه و باس ده‌کرێن. به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ په‌سپۆری ئه‌و باهه‌تانه‌ نین، له‌م باره‌یه‌وه‌ پشت به‌ زانایانی ئه‌و باه‌ت و زانسته‌ ده‌به‌ستن. جا یان ئه‌وه‌یه‌ به‌ وته‌ی ئه‌و زانایانه‌ قایل ده‌بن، یان ده‌چن خۆیان ده‌ست به‌ لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌و زانسته‌ ده‌که‌ن تا کو ئه‌وانیش به‌ هه‌مان ئه‌نجام بگه‌ن که‌ ئه‌و زانایانه‌ زووتر پێی گه‌یشتیرون.

هه‌موو ئه‌و په‌وابه‌تانیش که‌ ئیمه‌ له‌ باره‌یه‌یه‌وه‌ وتوومانه‌: موته‌واتیری حه‌قیقی یان معنه‌مین، یان له‌ حوکمی موته‌واتیره‌ معنه‌وه‌یه‌ کاندان، هه‌موو ئه‌مانه‌، زانایانی فهرموده‌ و، شه‌ریعت و، ئه‌صول و، زۆربه‌ی زانایانی تریش، حوکمه‌ کانیان پوون کردوونه‌ته‌وه‌. جا ئه‌گه‌ر عه‌وامه‌ پێ ئاگاکان یان ئه‌و نه‌زانانه‌ی که‌ چاوپان له‌ ئاستی زانستدا نووقاندوه‌، نه‌مانزانن، ئه‌وا ته‌نها خۆیان لۆمه‌ و سه‌رزه‌نش ده‌کرێن. ئه‌وه‌نه‌ی پێنجهم:

* ئیمامی به‌غه‌وه‌ی ده‌گیرێته‌وه‌ که‌: (له‌ غه‌زای خه‌نده‌قدا پێی "عه‌لیی کورێ حه‌که‌م" پێکرا و شکا. پێغمه‌هر ﷺ ده‌ستی په‌روزی به‌سه‌ر شوێنی شکانه‌ که‌یدا هه‌نا و په‌کسه‌ر چاک بووه‌وه‌، پێ ئه‌وه‌ی له‌ ئه‌سه‌به‌ که‌شی دا به‌ه‌زیت)^(۱). ئه‌وه‌نه‌ی شه‌شم:

* ئیمامی به‌به‌هقی و غه‌یری ئه‌ویش ده‌گیرێته‌وه‌ که‌: "جاریکیان حه‌زه‌رتی عه‌لیی کورێ ئه‌بوو تالیب ئازاریکی هه‌بوو، ده‌ستی به‌ پارانه‌وه‌ کرد، پێغمه‌هریش ﷺ فهرمووی: "اللهم اشفه" یان "عافه"^(۲). پاشان پێغمه‌هر ﷺ به‌پێی خۆی لێی دا، ئیتر له‌ دوای ئه‌وه‌ ئه‌و ئیش و ئازاره‌ی نه‌ما"^(۳).

(۱) أخرجه البخاري والطبراني. برواه: الإصابة ۵۶۲/۴، الشفا ۳۲۳/۱، نسيم الرياض ۱۱۸/۳.

(۲) واه: خوايه‌! شيفای بيميت و چاکی بکيمته‌وه‌.

(۳) رواه الترمذي وقال: حسن صحيح، والنسائي في الكبرى، ورواه الإمام أحمد والحاكم وابن حبان.

غوونه‌ی حموتهم:

* "لوو" یه‌ک له ناوله‌یی "شوره‌حیلی جوعفی" دا هه‌بوو، بهو هۆیه‌وه نه‌یده‌توانی ده‌سکی شمشیر و جله‌وی و لاخه‌که‌ی به ده‌سته‌وه بگریت. ناچار سکا‌لای ده‌ستی برده خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ. هه‌ویش به‌رده‌وام ده‌ستی پرۆزی خۆی پادا ده‌هینا، تا ئهو لوه‌ی هه‌لگرت و هیچ شوێنه‌وارنکی نه‌ما^(۱).

غوونه‌ی هه‌شتم:

ئهم غوونه‌یه‌ بریتی‌یه‌ له شمش منال، که هه‌ریه‌ که‌هان به جیا جیا موعجزیه‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ریان ﷺ تیدا ده‌ر که‌وتوه:

(به‌که‌م):

"بێن له‌ی شهمه" که به‌کێکه‌ له پێشه‌واپانی زانستی فەرمووده، ده‌گیرنمه‌وه که: "جارنکیان ئافره‌تێک له تیره‌ی (خَنَعَم) هاته‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و منالیکیشی پێ بوو که تروشی به‌لایه‌کی وها بوو بوو نه‌یده‌توانی قسه‌ بکات. پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئاوی له‌ ده‌می رادا و ده‌ستی شۆرد و پاشان ئهو ئاوه‌ی دا به‌ ئافره‌ته‌که‌ و، فەرمانی پێ دا که ده‌رخواردی مناله‌که‌ی بدات و پێی به‌هه‌نوێت. ئێر مناله‌که‌ چاک بووه‌وه و له‌ پاشاندا مرۆڤنکی هێنده‌ ژیر ده‌رچوو که له‌ خه‌لکی ژیرتر بوو"^(۲).

(دوه‌هم):

"بێن عه‌باس" ده‌فه‌رموئ: "ژنێک کورپنکی شیتی خۆی هینایه‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ. هه‌ویش ده‌ستی پرۆزی به‌سه‌ر سنگی منداله‌که‌دا هینا و مناله‌که‌ش به‌ که‌سه‌ر پشایه‌وه‌ و شتیکی په‌شی به‌ نه‌ندازه‌ی خه‌یاڕنکی بچووکی له‌ سێ هاته‌ ده‌روه"^(۳). ئێر مناله‌که‌ به‌مه‌ چاک بووه‌وه.

(سێه‌م):

ئیمامی به‌به‌هقی و نه‌سه‌سائی ده‌گیرنمه‌وه، ده‌لێن: "عه‌مه‌دی کورپ حاته‌ب منال بوو، جارنکیان مه‌جئه‌لێک ئاوی گه‌رم به‌سه‌ر ده‌ستیدا رژا. پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی به‌سه‌ردا هینا و دوعای بۆ کرد"^(۴) و فوویه‌کی ته‌پری به‌ برینه‌که‌یدا کرد که ئاوی پرۆزی ده‌می پێوه‌ بوو، به‌که‌سه‌ر چاک بووه‌وه.

(۱) رواه الطبرانی والبخاری فی التاریخ الکبیر واللفظ له. پروانه: الشفا ۱/۳۲۴، الإصابه ۳/۳۳۱.

(۲) أخرجه ابن أبي شیبة ومن طریقہ ابن ماجة ورواه الطبرانی. پروانه: الشفا ۱/۳۲۴.

(۳) ضعيف. پروانه: الشفا ۱/۳۲۴ به‌لام فەرمووده‌یه‌کی "صحیح" له‌باره‌ی چاک‌رونه‌وه‌ی منالی شیت له‌ موستعدی ئیمامی له‌حمده‌دا هه‌مه‌. پروانه: المسند للإمام أحمد ۴/۱۷۵.

(۴) رواه النسائي وابن حبان وابن أبي شیبة والطبرانی. پروانه: الشفا ۱/۳۲۴.

(چوارهم):

"منالیکیان هینابه خزمه تی ینغمهبر ﷺ که گهوره بوو بوو به لام هیشتا زمانی نه گرتبوو. ینغمهبر ﷺ به مناله که ی فرموو: من کیم؟ په کسر وتی: "رسول الله" واته: تو ینغمهبری خواتا" ^(۱) بهم جوړه خوی گهوره زمانی بهردا. (پینجم):

جه لاله ددینی سیوتی، که لیمای چه رخ خوی بوو و هر له حاله تی ینداریدا چه ندین جار به خزمه تی ینغمهبر ﷺ شهره فمهند بوو، ده گیرنمهوه که: "پاویکی خه لکی (همامه) منالیک خوی - هر له ورژوهی که تیایدا له دایک بوو بوو - هینابه خزمه تی ینغمهبر ﷺ. ینغمهبر ﷺ به مناله که ی فرموو: "منال! من کیم؟" په کسر مناله که هاته زمان و تی: "انت رسول الله". فرمووی: "صدقت بارک الله فیک". پاشان هم مناله نه هاتمهوه زمان تا گهوره بوو. خه لکی بیان دهوت: "مبارک الیمامة" چونکه ینغمهبر ﷺ دوعای بهر که تی بو کردبوو ^(۲). (شه شهم):

جارنیکیان منالیک لاسار نویژی به ینغمهبر ﷺ بریوو. ینغمهبر ﷺ دوعای لنی کرد که خوا شوینه واری بهریت. لیر مناله که یفلیج بوو ^(۳) و، سزای لاساری به که ی وهر گرت.

(حموتهم):

له کاتیکدا ینغمهبر ﷺ خه ریکی خواردن بوو، کچیک داوای خواردنی لنی کرد. ینغمهبریش ﷺ له وهی پین دا که له بهر ده ستیدا بوو. هم کچش کم شهرم بوو، وتی: له وم دهویت که له ناو ده متدایه! خو ینغمهبریش ﷺ هر شتیکی لنی داوا بکرایه دهیبه خشی.. له بهر له وه، هر چیکی له ده مدا بوو دای بهو کچه. هر هینده ی پارووه که له گده ی لهو کچه دا جیگر بوو، له وه نده شهرمن و به حمیا ده رچوو که له شاری مه دینه دا هیچ ثافره تیکی تر نه بوو هینده ی لهو به شهرم و حمیا بیت ^(۴).

* * *

(۱) رواه البيهقي في الخصائص الكبرى. پروانه: نسيم الرياض ۱۰۵/۳.

(۲) پروانه: الشفا ۳۱۹/۱، الإصابة ۱۸/۶، ابن عساکر ۳۷۸/۴. لیمای سیوتی له باره ی هم فرموده بهرژمونه فرموده تی: "حدیث حسن".

(۳) رواه أبو داود وأحمد والبيهقي وابن حبان. پروانه: نسيم الرياض ۱۳۷/۳.

(۴) رواه الطبراني. پروانه: الشفا ۳۲۵/۱.

بهم جزره‌ی که له پشموه باسماں کرد و وهك هم غوونانه‌ی هینامانه‌وه، له‌وه‌نده
غوونه هه‌ن که له هه‌شتا به‌لکو له هه‌شت سه‌دیش تیده‌په‌رن. کتیه‌ی کانی فەر مووده و
میژووی ژیا‌نی ینگه‌مه‌ر ﷺ زۆر به‌یان باس کردوون.

به‌لنی، له‌به‌ر له‌وه‌ی ده‌ستی پیرۆزی له‌وه‌ ﷺ وه‌ کو ده‌ر ماخانه‌ی لوقمانی حه‌ کیم و،
ئاوی ده‌میشی به‌ وینه‌ی ئاوی کانی‌اوی "ژیا‌ن"ی حه‌زهره‌تی خضر دروودی له‌سه‌ر
ییت و، فووه‌ که‌شی له‌ شیفا به‌خشیندا وه‌ك فووی حه‌زهره‌تی عیسا وابه‌، دروودی خوای
له‌سه‌ر ییت..

ماده‌م ئاده‌میزادیش - له‌ لایه‌کی ترمه‌ - گرفتاری چه‌ندلین جزوری به‌ لا و موسیبه‌ت
دین..

له‌وا گومان له‌وه‌دا ناییت که‌ چه‌ندلین نه‌خۆش و منال و شینی له‌ ژماره‌به‌ده‌ر، دینه
خزمه‌تی. گومانیش له‌وه‌دا نی‌یه‌ که‌ هه‌ر هه‌موویان له‌ نه‌خۆشی و ناتهوایی خۆیان چاك
ده‌به‌نه‌وه‌ و پرزگاریان ده‌ییت.

ته‌نانه‌ت "تاوسی به‌مانی" که‌ په‌ کێکه‌ له‌ پشموه‌ایانی تایعین و به‌ "زوه‌د" و "ته‌قوا"
ناوبانگی ده‌ر کردووه‌، چونکه‌ چل جار حه‌جی کردووه‌ و چل سالی په‌به‌فیش به‌
ده‌ستوێژی نوێژی خه‌وتنان نوێژی به‌یانی کردووه‌ و، به‌ خزمه‌تی چه‌ندلین هاوه‌لی
به‌پێزی ینگه‌مه‌ر ﷺ گه‌به‌شتووه‌.. له‌م زانا گه‌وره‌یه‌، هه‌والێکی بێ گومانان ده‌داتنی و
ده‌فه‌رموئ: هه‌ر شیتێک هاته‌یه‌ خزمه‌تی ینگه‌مه‌ر ﷺ و له‌ویش ده‌ستی پیرۆزی له‌سه‌ر
سنگی له‌و شیته‌ داناییت، له‌وا له‌و نه‌خۆشی‌یه‌ی چاك بووه‌ته‌وه‌.

جا له‌ کاتێکدا ئیمامێکی وه‌ك "تاوسی به‌مانی" که‌ به‌ خزمه‌تی هاوه‌له‌ به‌پێزه‌ کان
گه‌به‌شتووه‌، هه‌والێکی ئاوا بێ گومانان بداتنی، له‌وا هیچ گومانێک له‌وه‌دا ناییت که‌
ژماره‌یه‌کی زۆری ده‌رده‌داران، که‌ له‌وانه‌یه‌ به‌گه‌نه‌ هه‌زار، هه‌تاوه‌ته‌ خزمه‌تی
ینگه‌مه‌ر ﷺ و هه‌مووشیان له‌و ده‌رد و نه‌خۆشی‌یان به‌یان چاك بوونه‌ته‌وه‌.

ئاماژه‌ی چوار ده‌هه‌م

جزیریکی گه‌وره‌ و گرنگی موعجیزاتی ینگه‌مه‌ر ﷺ بریتی‌یه‌ له‌و شته‌ له‌ عاده‌ت
به‌ده‌رانه‌ی که‌ به‌ بۆنه‌ی دوعا کانی‌وه‌ ها‌توونه‌ته‌دی.

جا له‌م جزره‌ موعجیزانه‌ هیچ گومانێکیان تیدا نی‌یه‌ و موته‌واتیری راسته‌قینه‌ن.
غوونه‌ و په‌ که‌ په‌ که‌ی رووداوه‌ کانی‌شی له‌وه‌نده‌ زۆرن که‌ له‌ ژماره‌ نایه‌ن. زۆر له‌و

غورنانه گەشتونەتە پلەي مۆتەواتىر، بەلكو ئەر غورنانه ئەمەندە بەناوبانگن كە لە تەواتورەو نەزىكن. ھەندىكى تەرشىيان چەند پىشەوايە كى گەورە نەقلىيان كەردوون، بەمەش واپان لى ھاتورە كە ۋەك مۆتەواتىرى بەناوبانگ بى گومان بى.

ئىمەش لىرەدا ۋە لى ئىوان غورنە زۆرە كانى ئەم جۆرەدا چەند دانەمەك بۇ غورنە باس دەكەين كە لە "تەواتور" ۋە نەزىكن، يان لە پلەي "مەشھور" دان. ھەر ۋەھالە ھەر غورنەمە كىش چەند شتىكى جوزلى باس دەكەين.

غورنەي يەكەم:

* پىشەواپانى فەرمودە، لە پىشەكى يانەمە ئىمامى بوخارى ۋە موسلىم، دەگىرەنەو كە: دوعاى پىغمبەر ﷺ بۇ باران بارىن يەكسەر گىرا بوو. ئەمەش گەلىن جار پروى داو، بەرادەپەك كە كاتى ۋادەبوو لەسەر مەنبەر دەستى بەرز دەكردەو ۋە دوعاى بۇ باران دەكرد، پىش ئەو ۋە دەستى داگىرەت دوعا كەي گىرا دەبوو. ئەر پىوايە تانەش كە ئەمە دەگىرەنەو، ھەم ۋە چەسپاون ۋە گەشتونەتە رادەي تەواتور. پىشتر باسى ئەمەمان كەرد كە: لە سەفەرىكدا ئەر ھۆردو ۋەي لە گەلىدا بوون زۆرەمان تىنو بوو، (ھەم ۋە جارى بە بۇنەي دوعاى پىغمبەر ۋە ﷺ) ھەورە كە پەلەي دەكرد ۋە دەبارى، ئەوانىش تىراو دەبوون، ئىجا لە بارىن دەكەوت ۋە دەپۇشت.

* تەنانت لە پىش پىغمبەر ئىشىدا، دوعاى پىغمبەر ﷺ ھەر گىرا بوو^(۱). ئەو بوو لەم كاتەدا كە مائال بوو ھەركات بى بارانى پىوايە، "عەبدولمۆتەلىب" ى پاپىرى لە خوا دەپاراپەو كە لەبەر خاترى پروى عەمەد ﷺ باران بارىنىت! ئىز باران دەبارى. ئەم پرو داو ۋەش ئەمەندە بەناوبانگ، كە "عەبدولمۆتەلىب" لە ھەندى شىمرى خۇيدا باسى كەردو^(۲).

* ئىمامى عومەرى كۆرى خەتاب - خواى لى پازى يىت - لە دواى كۆچى دواى پىغمبەر ﷺ بەھزى عەبباسى مامى پىغمبەر ۋە ﷺ لە خوا دەپاراپەو بۇ باران ۋە دەپوت: "خوايە! تاكو پىغمبەر ﷺ ما بوو، ئىمە بەھزى خۇمە داواى بارانمان لى دەكردىت ۋە تۆش بۇت دەبارانلىن، ۋە ئىستا بەھزى مامى پىغمبەر كەمانەو ﷺ داواى بارانت لى دەكەين"^(۳). بەمە بارانىيان بۇ دەبارى.

(۱) رواه الطبراني واللفظ له، وابن عساكر.

(۲) ئەبووتالىبى مامىشى لە شىمرىكى خۇيدا باسى ئەمەي كەردو.

(۳) صحيح، رواه البخاري.

* یمامی بوخاری و موسلیم - خوابان لئی رازی بیټ - ده گپړنموه که: داوا له پیغمبر ﷺ کړا دوعای بارانیان بڼ بکات و خواوند به هانایانموه بیټ، لهویش له نویزه بارانیدا داوای بارانی له خوا کرد، په کسر بارانیان بڼ باری. لهویندش باری که ناچار هاتنموه لای و سکاآلمان له ده ست باران کرد. لهویش دوعای کرد، بارانه که پراوه ستا^(۱).

نورونه ی دووهم:

* به پړواپه ټنکی مه شهووری نړیک له تمواتوره، ده گپړنموه که: لهو کاته دا یمانداران کم بوون و باور و پرسته کانیاں لاشکرا نده کرد، پیغمبر ﷺ له خوا پاراپوه که یان به هوی موسلمان بوونی "عومری کورې خه تتاب" هوه، یان به هوی موسلمان بوونی له بووجهلهوه، لایینی لیسلام سربرز بکات. لهوه بوو دوعاکه ی له باره ی عومره وه گپړا بوو. دوعاکش لهوه بوو که فهرمووی: "اللهم أعز الإسلام بأبي جهل بن هشام أو بعمر بن الخطاب". که پوژ بووه وه، عومری کورې خه تتاب هاته خزمه تی و موسلمان بوو^(۲)، هم موسلمان بوونه شی بوو به هوی سربرزینی لایینی لیسلام. هر له بهر همیش به "الفاروق" ناو ده را.

نورونه ی سیهم:

* پیغمبر ﷺ بڼ هندی مه به ست دوعای بڼ هندی له هاوه لانی خوی کردوه. هم دوعایانمش به جوړنکی له عاده ت به دهر گپړا بوون، به راده به که گپیشوونه ته پله ی لیمجاز.

په کیک له وانه لهوه به که یمامی بوخاری و موسلیم و غمیری له وانش، ده گپړنموه: پیغمبر ﷺ دوعای بڼ عیدوللای کورې عهباسی مامی کرد و فهرمووی: "اللهم فقهه فی الدین و علمه التأویل"^(۳). لهوه بوو له دوا ی هم دوعایه پنی دهوتر: "حیر الأمة" و "ترجمان القرآن". واته: زانای نه تموه ی لیسلام و پرونکه ره وه ی قورئان.. نتجا له زانایدا گپشته پله به که که هرچه ندمش هیشتا منال بوو، که چی یمامی عومری کورې خه تتاب - خوای لئی رازی بیټ - پوخسته تی دا له کورې زانا گهوره کانی هاوه لانی پیغمبر دا دابنیشیت.

(۱) صحیح، رواه البخاری و مسلم.

(۲) صحیح، رواه الترمذی و أحمد و الحاکم.

(۳) صحیح، رواه أحمد بهذا السیاق و ابن حبان و آورده الحاکم فی المستدرک و قال: صحیح الإسناد و لم یخرجاه (أي بهذا اللفظ). و رواه الشیخان و الأئمة الآخرون بالفاظ متقاربة. و اته: خواپه! له لایین و تفسیری قورئاندا شارمزای بکه.

* بوخاری و غیری بوخاری له نه نه سهوه ده گپړ نهوه که دهفر موی: دایکم عمرزی پښمبهري ﷺ کرد: لهی پښمبهري خواا دوعا بڼ له نه سسی خز مه تکار ت بکه. لهویش فهر موی: "اللهم اکثر ماله وولده وبارک له فیما آتیته" ^(۱). له پهوایه ته که ی عیگر مه دا نه نس دهفر موی: به خوا سامانم تابلینی زوره و، منال و نهوه کانیشم نریکی سهد کس ده بن. له پهوایه تینکی تر دا دهفر موی: کس شک نا بهم به نه دنازی من خوش گوزه رانیسی ده ست که وتینت. بهم دوو ده سته ی خوم سهد که سم له مناله کانی خوم نه سپه رده ی خاک کر دووه. نالیم منالی منالم، یان نهوه ی له بار چووه و به مردووی له دایک بهوه ^(۲). ههمو نه مانیش بهوی بهره که تی دوعای پښمبهري بهوه بهوه ﷺ.

* هروها ایمامی بهیهقی و غیری لهویش له پښه وایانی فهر موده، ده گپړ نهوه که: پښمبهري ﷺ دوعای بهره که تی بڼ "عه بدور په حمانی کوری عوف" کرد ^(۳) - که په کینکه لهو ده که سسی مژده ی بهه شتیان پنی درا - به بهره که تی لهو دوعایه مال و سامانیکی زوری ده ست کهوت. به راده په کی وا که جارنکیان کاروانیکی جهوت سهد خوشتری، به خویان و سواره و باره کانپانه وه، له رینگای خوردا به خشی ^(۴)! جا فهر مون سیری بهره که تی دوعای پښمبهري ﷺ بکه ن و "ما شاء الله" بلین.

* بوخاری و غیری لهویش ده گپړ نهوه که: پښمبهري ﷺ دوعای بهره که تی بڼ "عوروه ی کوری له بولجوعد" کرد. جا عوروه دهفر موی: (له بازار ی "الکناسة" ی کوو فدا راده وه ستام، تا ده گه راده وه بڼ ماله وه چل هه زارم قازانچ ده کرد). ایمامی بوخاری دهفر موی: له گه ر گلیشی بکریایه، که دهفر وشته وه قازانچی لنی ده کرد ^(۵).

* هروها دوعای بڼ "عه بدوللای کوری جمعفر" کرد که بهره که ت بکه وینته که سابه ته که بهوه. لهوه بهو وای لنی هات هه رچی په کی ده کپی قازانچی لنی ده کرد ^(۶)، به چه شنیک که له سهرده می خویدا، ههروه که به سه خاوه نه مند و ده سپه نگینی به ناوبانگ بوو، ههروه ها به خاوه ن سهره و ت و سامانیش ناوبانگی دهه کر دبوو.

لهم جزوه موعجیزاته، گهلنی نمونه ی زوریان هیه و، لهم چواره مان ته نها بڼ نمونه هینایه وه.

(۱) واته: خوایه مال و منالی زور بکه و، پیت و بهره که ت بخیره نهوه ی پیت به خشیوه.

(۲) صحیح، رواه البخاري ومسلم وأحمد.

(۳) صحیح، رواه البخاري ومسلم والترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد.

(۴) الشفا ۱/۳۲۶.

(۵) صحیح، رواه البخاري وأحمد والبيهقي.

(۶) صحیح، رواه أحمد والنسائي وأبو داود وأبو يعلى والطبراني مختصراً.

* نیمای ترمیزی ده‌گیرنده‌وه که: پیغمبر ﷺ دوعای بۆ "سه‌دی کوری له‌بوو وه‌قفاص" کرد و فرمووی: "اللهم استجب لسعد إذا دعاك"^(۱). به‌م بۆ‌نهموه دوعای سه‌د همیشه گیرابوو، به‌م دوعا گیرابوونمش هینده به‌ناوبانگ بووه که خه‌لکی ده‌ترسان سه‌د دوعایان لی بکات!

* هه‌روه‌ها پیغمبر ﷺ به "له‌بوو قه‌تاده"ی فرموو: "أفلح وجهك، اللهم بارك له في شغره وبشره"^(۲). که له ته‌مه‌نی حه‌فتا سالی‌دا مرد، ده‌توت ته‌مه‌نی پازده سال بووه^(۳)!

* کاتیک شاعیری به‌ناوبانگ: "النابعة الجعدي" له خزمه‌تی پیغمبردا ﷺ هم شیعری وت:

بلغنا السّما في مجدنا وسناتنا وإنا نريدُ فوق ذلك مظهر^(۴)

پیغمبر ﷺ فرمووی: "إلى أين يا أبا ليلی؟" واته: بۆ کوئی له‌بوو له‌میلا؟ نه‌ویش وتی: "إلى الجنة يا رسول الله". واته: له‌ی پیغمبری خواا! بۆ به‌هشت.

پاشان پارچه‌ شیعریکی خوینده‌وه که پر بوو له واتای گه‌وره و به‌رز و بلند. ئنجا پیغمبر ﷺ فرمووی: "لا فُضَّ اللهُ فَاك". واته: خوا ده‌مت هه‌لنه‌وه‌شینیت. نه‌وه‌بوو ده‌مردانی له‌هی هه‌موو که سیک جوانر بوو، دانیسی دانه‌ده‌که‌وت، خۆ ته‌گه‌ر داشبه‌که‌وتایه له‌جیگایدا به‌کیکی تر ده‌رده‌هات. سه‌د و ییست سالیس ژبا. هه‌لنیک ده‌لین: زیاتریش ژباوه^(۵).

* به‌وابه‌تیکی سه‌حیح ده‌لینت: پیغمبر ﷺ دوعای بۆ نیمای عملی کرد و فرمووی: "اللهم اكفه الحرّ والقر". واته: "خوایه گیان! سه‌رما و گه‌رمای له‌کۆل بکه‌روه". نه‌وه‌بوو هه‌ر گیز نه‌سه‌رمای ده‌بوو، نه‌گه‌رما. له‌زستاندا به‌رگی هاوینه و، له‌هاوینیشدا به‌رگی زستانه‌ی ده‌پۆشی^(۶).

(۱) صحیح، رواه الترمذي واللفظ له، وابن حبان والحاكم وقال: صحيح الإسناد ولم يخرجاه. واته: خوایه! هه‌رکات سه‌د لیت پارابه‌وه، دوعای گیرا بکه.

(۲) صحیح، رواه الحاكم. واته: ده‌موجاوت سه‌رفراز یت. خوایه! به‌ره‌که‌مت بخره‌ پښت و موویه‌وه.

(۳) رواه البيهقي. پروانه: نسیم الرياض ۱۲۸/۳.

(۴) واته: له سه‌ره‌رزیدا گه‌هشتروینه‌ته لاسمان، چاوه‌روانی له‌موش به‌رزتر ده‌که‌مین پی‌بگمین!

(۵) پروانه: شرح الشفا لعلي القاري ۶۶/۱.

(۶) رواه ابن ماجه واللفظ له، والطبراني في الأوسط واسناده جيد، وابن أبي شيبة، ورواه الإمام أحمد، ضعفه محقق فضائل الصحابة، وحسنه محقق المسند للإمام أحمد ۱۲۰/۲.

* (دوعای بۆ حه زره تی "فاتیمه" ی کچی کرد که: هه رگیز خوا بر سینی به سهردا نهینیت. حه زره تی "فاتیمه" ده فهرموئ: پاش ئه وه هه رگیز بر سیم نه بووه^(۱)).

* (توفهیلی کوپی عمر داوای له ینغمه بهر ﷻ کرد نیشانه و به لگمه کی بداتی، تا کو هۆزه که ی باوه پی بکن. ینغمه بهر ﷻ دوعای بۆ کرد و فهرمووی: "اللهم نُورْ لَهُ". پاش ئه م دوعایه نوورنک له نیوان هه ردوو چاویدا ده رکوت و دره وشایه وه. پاشان وتی: خوا به ده ترسم خه لکی بئین: نه نگیه! ئنجا ئه م نووره پۆشته سه ر نوو کی داره که ی ده ستی، له شهوی تاریکدا ده دره وشایه وه. له بهر ئه وه، پشان دهوت: "ذو النور". واته: خوا هه ن پرووناکی^(۲)).

ئه م پرووداوانه هه رگیز گومان له په وایه ته کانیا ندا نی به.

* ئه بوو هه ره به ده فهرموئ: عه رزی ینغمه بهر ﷻ کرد: فهرمووده ی زۆرت لئ ده بیستم که چی له بیرم ده چنه وه. فهرمووی بهر گه که ت پانجه. که راعه ست، ده ستی په رۆزی پادا هینا و پاشان فهرمووی: هه لی بهر ره وه، منیش هه لمگرتنه وه. ئیه پاش ئه مه هه یج شتیکم له بهر نه چوه ته وه^(۳).

ئه م پرووداوانه، هه موویان حمده یی "مه شهوور" ن.

ئهو نه ی چواره م:

چه ند ئه ونه مه که له بهر ی گه را بوونی چه ند دوعایه که وه باس ده که ی که ینغمه بهر ﷻ له چه ند که سیکی کردوون:

* به که م: هه وāl بۆ ینغمه بهر ﷻ هات، که: "په روۆز" ی پادشای فارس نامه که ی ینغمه بهر ی ﷻ له توپه ت کردوه. ینغمه بهر ﷻ فهرمووی: "اللهم مَرْقُة". واته: خوا به له توپه تی بکه. ئه وه بوو له توپه ت کرا. چونکه خوا وه ند "شیرۆبه" ی کوپی پادشای به سه ر باو کیدا زال کرد و به خه نجه ر کوشتی. ئنجا سه عدی کوپی ئه بوو وه ققاصیش مو لک و ده سه لاتداری به که ی له توپه ت کرد و، به م جۆره هه یج شو ئه واریکی ئه و پادشایه و سه رۆ کایه تی فارس له دنیا دا نه ما^(۴). به لām قه به سه ر و پادشا کانی تر مو لک و پادشایه تی یان مایه وه، چونکه په زی نامه کانی ینغمه بهر یان ﷻ گرت.

(۱) رواه الطبراني والبيهقي. پروانه: الشفا ۱/۳۲۸.

(۲) پروانه: الشفا ۱/۳۲۸، الاستيعاب ۲/۷۵۹.

(۳) صحيح، رواه البخاري والترمذي. ورواه غيرهما بسياقات أخرى.

(۴) صحيح، رواه البخاري ومسلم وأحمد والبيهقي.

* دووهم: به‌ه‌دیشی "مه‌شه‌وور" ی نزیك له "موت‌مواتره‌وه" و به‌موش كه ئایه‌ت هینمای بۆ ده‌كات، چه‌سپاوه كه: جارنیکیان سه‌ر کرده‌کانی قوره‌میش له "المسجد الحرام" دا کۆبوونه‌وه و په‌فتاری ناشهرینیان به‌رامبه‌ر پیغمبه‌ر ﷺ نواند. ئه‌میش دوعای لی کردن و له دوعا که شیدا ناوی هینان. "ئین مه‌سه‌وود" ده‌فه‌رموی: "به‌چاوی خۆم له‌غه‌زای به‌دردا بینیم هه‌موویان کوژران"^(۱).

* سێهم: دوعای له "مُضَر" کرد - که هۆزنیکی گه‌وره‌بوون - چونکه پیغمبه‌ریان ﷺ به‌درز خستبووه‌وه. ئه‌وه‌بوو گرانی و بێ بارانی ته‌نگیان پێ هه‌لچنین، ناچار قوره‌میشه‌کان له پیغمبه‌ر ﷺ پارانه‌وه دوعای پرگاربوونیان بۆ به‌کات، که دوعای بۆ کردن، خوا بارانی بۆ ناردن^(۲).

ئهم په‌وابه‌ته‌له‌ت‌مواتره‌وه‌نزیکه.
نموونه‌ی پینجهم:

ئهم نموونه‌ی به‌یتی‌یه‌له‌گه‌رابوونی دوعای پیغمبه‌ر ﷺ که له‌چه‌ند پیاوێکی دیاری کراوی کردوون. و‌اله‌نیوان نموونه‌ی زۆره‌کانیدا سیانیان باس ده‌که‌ین:

* به‌که‌م: دوعای له "عوتبه‌ی کورپی ئه‌بوولعه‌ب" کرد و فه‌رموی: "اللّٰهُمَّ سَلِّطْ عَلَيْهِ كَلْبًا مِنْ كَلَابِكَ"^(۳). له‌پاش ئهم دوعایه‌ عوتبه‌ سه‌فه‌رنیکی کرد، له‌م سه‌فه‌ره‌دا شیرینک هات به‌دوایدا ده‌گه‌را تا له‌ناو کاروانه‌که‌دا هه‌لی گرت و خواردی.
ئهم پرووداوه‌ به‌ناوبانگه‌و، زاناپانی فه‌رموده‌گه‌راویانه‌ته‌وه‌و، به‌سه‌حیح له‌قه‌له‌میان داوه‌.

* دووهم: پیغمبه‌ر ﷺ "سربه‌"یه‌کی به‌سه‌ر کرده‌ایه‌ی "عامری کورپی له‌زه‌بت" بۆ جێیه‌ك نارد و، "موحه‌للیمی کورپی جه‌شامه‌"شی له‌گه‌لدا بوو. له‌په‌نگادا موحه‌للیم به‌غه‌در عامری کوشت. که هه‌وال گه‌شته‌وه پیغمبه‌ر ﷺ، تووره‌بوو و فه‌رموی: "اللّٰهُمَّ لَا تَغْفِرْ لِحَلْسَم". واته: "خواه‌! له‌موحه‌للیم خۆش مه‌به‌". پاش هه‌وت پۆژ موحه‌للیم مرد^(۴) و ناشتیان، که‌چی زه‌وی (واته: گۆزه‌که‌ی) فرپی دایه‌ ده‌ره‌وه، پاشان ناشتیانه‌وه، دیسان چه‌ند جارنیکێ تر فرپی دایه‌ ده‌ره‌وه. تا له‌ئه‌جمادا خستیان ه‌ناو شیونکه‌وه‌و، به‌به‌رد شیوه‌که‌یان له‌سه‌ر پر کرده‌وه^(۵)!

(۱) صحیح، رواه البخاري ومسلم وأحمد.

(۲) صحیح، رواه البخاري ومسلم.

(۳) رواه الحاكم والبيهقي وغيرهما من طرق صحيحة.

(۴) رواه أبو داود وابن ماجه وأحمد والبيهقي.

(۵) رواه أبو القاسم الأصفهاني في دلائل النبوة.

* سنى ھەم: جارىڭيان پىغەمبەر ﷺ پياۋىڭكى يىنى بە دەستى چەپ پاروۋى دەخستە دەمىھە. پىنى فەرموو: "كُلْ بيمينك". واتە: "بە دەستى راستى بىخۇ". پياۋە كە وتى: "لا استطيع". واتە: ناتوام. پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: "لا استطعت". واتە: "دەسا ياخوا ھەر نە توانىت". دواى ئەمە دەستى راستى بۇ دەمى بەرز نە كىردەھە^(۱).

ئەونەى شەشم:

وا چەند پرووداۋىڭكى لە عادەت بە دەرى بىنى گومان و چەسپاۋ باس دە كەين، كە بەھۇى دوعاى پىغەمبەر ھە ﷺ پرويان داۋە.

* بە كەم: پىغەمبەر ﷺ چەند تاللىڭكى موۋى سەرى خۇى بە خالىدى كورپى ۋەلىدى "شەشپىرى خوا" دا، دوعاى سەركەوتنى بۇ كىرد. خالىدش ئەمە تالە موۋانەى لە ناۋ سەروپىچە كەيدا دانا. پاش ئەمە لە ھەر جەنگىڭدا لە گەل خۇى ھەلى بىگرتايە، سەركەوتنى پىنى دە بەخشا^(۲).

* دوو ھەم: "سەلمانى فارسى" كۆپلەى جوۋلە كە كان بوو. ئاغاكانى پەمەنيان بۇ نوۋسى لە كۆپلەى ئازادى بىكەن، بە مەرجى سىنى سەد شەتلى خورمايان بۇ پرونىت و سەوز بىن و بەريان دەر بىكەوت و بىخورت و، ئىجا چل "ئۇقىە" ش^(۳) ئالتونىيان بداتنى.. پىغەمبەر ﷺ ھەلسا ۋە ھەموو ئەمە شەتلانەى بە دەستى پىرۋىزى خۇى بۇ ناشت، بە كىڭيان نە يىت - كە بە كىڭكى تر ناشتى - ھەموۋيان سەوز بوون ئەمە بە كە نە يىت. پىغەمبەر ﷺ ھەلى كىشا ۋە لە جىنى خۇيدا سەرلەنوئى ناشتەمە، ئىجا ئەۋىش سەوز بوو. "بە ززار" لە كىيە كەيدا دە گىرپتەۋە كە ھەر ئەمە سالاھ دارخورماكان بەرە كەيان دەر كەوت، بە كىڭيان نە يىت، ئەۋىش پىغەمبەر ﷺ ھەلى كىشا ۋە ناشتەمە، ھەر ئەمە سالاھدا ئەۋىش بەرە كەى دەر كەوت.. ئىجا بە ئەندازەى ھىلكە بەك ئالتونى بە سەلمان دا، دواى ئەمەى كە ھىناى بە سەر زمانى خۇيدا، تاكو يىيات بۇ ئاغاكانى. كە بۇى بىردن، چل ئۇقىيەى لەمە ئالتونە بۇ كىشان و، ھىشتا بە ئەندازەى ئەمەى دای بەوان لەمە ئالتونە ماپەۋە^(۴) ئەمە پرووداۋە، بە كىڭە لەمە پرووداۋە لە عادەت بە دەر ۋە ھەرە گىرگانەى كە بە سەر ژيانى ھەزەرەتى سەلمانى فارسىدا - خواى لىنى پازى يىت - ھاتوۋە و، پىشەۋايانى باۋەر پىنى كىراۋى فەرموۋەدە پەۋايەتيان كىردوۋە.

(۱) صحيح، رواه مسلم واللفظ له، وابن حبان والدارمي.

(۲) صحيح، رواه الحاكم واللفظ له، والطبراني وأبو يعلى.

(۳) يك "توقية" بە كسانە بە بەك "تونس" كە دە كاتە: ۳۱،۱۰۰ (سى و بەك گرام و سەد سەنت). (ۋەر گىپى)

(۴) حديث حسن، رواه أحمد واللفظ له، والبزار والطبراني والبيهقي.

* سىنى ھەم: "ئوم مالىك" كە يەككە لە "ھاۋەلان"، ھىزىيە كى بوو رۇنى تىندە كىرد و بە دىبارى بۇ پىنھەمبەرى ﷺ دەبەرد. پىنھەمبەر ﷺ فەرمانى پى دا كە ھەلى بىگىرنت و نەپىگوشىت. ئىنجا ھىزە كەى داپەۋە بە "ئوم مالىك". سەبرى كىرد ھىشتا ھەر پەرە لە رۇن. جا ھەر كات مائالە كانى داۋاى پىنخۇرىيان لى دە كىرد، ئە گەر ھىچيان نە ۋاپە، دەچوو بۇ لای ھىزە كە و رۇنى لى دەردە ھىنا. بەم جۇرە ماپەۋە لايمان، تا جارىكىيان ھىزە كەيان گوۋشى^(۱)، ئىتر پاش ئەۋە رۇنىيان تىدا نە يىنى يەۋە.

ئىۋونەى ھەۋتەم:

ئەم ئىۋونەى بىرىتە يە لەۋەى كە ئاۋى تال، بە بەرە كەتى دوعاى پىنھەمبەر ﷺ و دەست لىدانى، بوۋە بە ئاۋى سازگار و شەرىن و بۇنى خۇشى لى ھاتوۋە. والەم بارەپەۋە چەند ئىۋونەك دەھىننەۋە:

* يە كەم: ئىمامى بەيھەقى و پىشەۋاپانى تىرى ھەدەت دە گىرپتەۋە كە: ھەندى جارى بىرى "قەبا" ئاۋە كەى كەمى دە كىرد تا ھىچى تىدا نە دەما. پىنھەمبەر ﷺ لە پاشاۋەى دەستۇرۇزى خۇى كىردە ناۋى. لە پاش ئەۋە، ئىتر ۋاى لى نەھاتەۋە^(۲).

* دوۋەم: ئەبۇ نەعمە لە "دلائل النبوة" دا، پىۋانى تىرى فەرمودە، دە گىرپتەۋە كە: بىرىك لە مالى ئەنەسدا بوو، پىنھەمبەر ﷺ ئاۋى دەمى خۇى رۇ كىردە ناۋ ئەۋ بىرە و دوعاى كىرد. پاش ئەۋە ھىچ بىرىك لە مەدەنەدا بە ئەندازەى ئەۋ بىرە ئاۋە كەى خۇش و سازگار نەبو^(۳).

* سىنى ھەم: "ئىبن ماجە" دە گىرپتەۋە كە: "دۇلچەمەك ئاۋى زەمەمىيان ھىناپە خىزمەتى پىنھەمبەر ﷺ ئەۋىش ئاۋى لە دەمى رادا و كىردەۋە ناۋى. لە پاش ئەمە، بۇنى ئەۋ ئاۋە لە بۇنى مىسك خۇشتر بوو"^(۴).

* چۈرەم: ئىمامى ئەحمەدى كۆرۈ ھەنەل دە گىرپتەۋە كە: جارىكىيان دۇلچەمەك ئاۋاپان لە بىرىكەۋە بۇ ھىنا، ئەۋىش ئاۋى لە دەمى ۋەردا و كىردەۋە ناۋى. ئىنجا ئەۋ دۇلچە ئاۋە كراپەۋە ناۋ بىرە كە. لە پاش ئەۋە، بۇنى ئاۋى ئەۋ بىرە لە ھى مىسك خۇشتر بوو^(۵).

(۱) صحيح، رواه مسلم واللفظ له، وأحمد.

(۲) رواه البيهقي. برهانه: الشفا ۳۳۱/۱.

(۳) الشفا ۳۳۱/۱.

(۴) حديث صحيح بالحديث الآتي بعده. رواه ابن ماجه وأحمد.

(۵) صحيح رواه الإمام أحمد.

* پنجم: "حمدادی کورپی سہلہ" کہ یہ کیکہ لہ پساوہ باوہ پئی کراوہ کان و نیمامی موسلیم حمدی لئی وەرده گرت، ده گپرنهوه کہ: جارنکیان پښمبهړ ﷺ کونده به کی لہ لاور پر کرد و دوعای به سهردا خویند و بهستی، نجا دای به چند کسینک لہ هاو له به پیزه کانی و داوای لئی کردن نمیکه نهوه تا کاتی دهستوئیز. کہ لہ پنگادا کاتی نوئز هات، دابهزین و دهمی کونده کمان کردهوه، سهریان کرد دزیه کی خوشی تیدایه و دهمه کهشی که ره ی له سهره^(۱)

ثم پنج نمونه هنده کی بهی باسماں کردن: هه نندکیان "مہشهور" ن و چند پشموایه کی گهوره گپراوایانه نهوه. جا ثم نمونانہی باسماں کردن، لہ گهل نهوانی کہ لیروہا باسماں نه کردون، به یہ کهوه و، به تهواتوری معنوی و، به شیوہی کی رہا، ثم موعجیزہیہ ده چه سپین.

نمونه ی ههشتم:

ثم نمونہیہ بریتی به لہو مہرانہی کہ گوانیان وشک بوو بوو، پاشان به بهرہ کہتی دوعای پښمبهړ ﷺ و دهستدانی لہ گوانیان، لہ شیر پر بوون. ثم مش گهلن نمونہی زوری له سهر همیہ. و ائیمش سئ نمونہی به ناوبانگ و چه سپاویان لئی باس ده کمن.

* به کہم: کتیبہ باوہ پئی کراوہ کانی باسی ژبانی پښمبهړ ﷺ ثم پروداوہ ده گپرنهوه کہ: لہو کاتہی پښمبهړ ﷺ لہ گهل نهو به کری صیدیدقا کز چیان بز مدینہ کرد، لہ پنگادا پئی پان کہوتہ لای پره شمالہ کی "عاتیکہی کچی خالیدی خوزاعی" کہ به "لوم معبد" به ناوبانگ بوو. کہ گہمشتتہ نهوی، لای لوم معبد لایان دا. لوم معبدیش مہرکی لاوازی پئی شری هہوو، پښمبهړ ﷺ فرموی: "ایا شری تیدا نی به؟" لوم معبد وتی: خوئی تیدا نی به لیر شری لہ کوئی بوو؟ پښمبهړ ﷺ دهستی پروری به سهر پشت و گوانہ کانی مہرہ کہدا هینا و پاشان فرموی: "قاپنک بهین و بیدوشن". کہ دوشی پان نهونده شری لئی هات، کہ پښمبهړ خوی و حذرہتی نهو به کر لیان خواردهوه و، نهونده شیان لئی مایهوه کہ خاوخیزانی لہو مالہ تا تیر بوون لیان خواردهوه. ثم مہرہش ههتا ما هہر بهو جزوہ بهیز و بهیت بوو^(۲).

* دووهم: به سهراتی مہرہ کی یین مہسعودہ، کہ ہم جزوہ بووہ:

(۱) الشفا ۱/۳۳۴.

(۲) روي الحديث بطرق عديدة، وهو صحيح بطرقه.

ئیبین مه سعوود ده فەر موئی: شوانی رانه مه پری "عوقبهی کوری له بوو موعهیت" بووم. جارێک ینگمه بهر ﷺ و له بوو به کس به لامدا تێپه پوون. ینگمه بهر ﷺ فەر مووی: شیرت له لا ههیه؟ وتم: به لێ، به لام کراوم به ئەمیندار له سهری. ینگمه بهر ﷺ فەر مووی: ئایا من به کیش نێ به نێر تو خنی نه که وتیت؟ ئیبین مه سعوود ده فەر موئی: شه که من به کم بۆ هینا، ینگمه بهریش ﷺ دهستی به سهڕ گوانیدا هینا و دوعای کرد، ئیتر شیرێ لێ هاته خوارهوه و شیر هه کهی دژشی به ناو دهفرێکهوه. ئنجا له شیر هه کهی خوارهوه و، ده رخوا ردی له بوو به کریشی دا^(۱).

ئهم پروو داوه بوو به هۆی موسلمان بوونی "ئیبین مه سعوود"، خوای لێ رازی ییت. * سنی ههم: به سه رهاتی مه پره کانی "حه لیمه ی سه عدیه" به^(۲)، که دا به کی شیریی ینگمه بهر ﷺ.

ئهم به سه رهاتمهش گه لێ به ناو بانگه و، به م جو ره بوو: لهو سه له ی که ینگمه بهریان ﷺ به منالی ناره ده لای "حه لیمه" بۆ نه وه ی شیر ی بداتی و خزمه تی به کات، سالیکی یی بارانی بوو، زه وه ی و زاری لهو ناو چه مهش وشک بوو پوون. به م بۆ نه مه وه مه پرومالاتیان لاواز پوون و گوانی شیان وشکی کرد بوو. به لام هه ر که ینگمه بهر ﷺ لهو سه له دا نێر رایه لای هه لیمه، مه پره کانیان به باشی له وه پریان ده ست ده کهوت و ده له وه پریان و ئنجا شیر ی زۆریشیان ده بوو. که چی له هه مان کاتدا مه پرومالاتی که سانی تری هۆزه که ی و ناو چه که ی به ینگمه وان وه بوون. له مهش ته نها به هۆی به ره که تی ینگمه بهر وه بوو ﷺ.

جگه له مهانی باس مان کردن، گه لێ غه و نه ی تر هه ن له کتیه کانی میژووی ژبانی ینگمه بهر دا ﷺ. به لام له مهانی باس کران، سه رو زیادن بۆ غه و نه و پروو نه کرد نه وه ی مه به سه که مان.

غه و نه ی نۆ ههم:

وا چه ند غه و نه مه ک باس ده که من له نێوان لهو غه و نه زۆر و به ناو بانگانه ی که هه موویان له عاده ت به ده رن و لهو کاتانه دا پروویان داوه که ینگمه بهر ﷺ دهستی په رۆزی به سه ر پوخسار و ده مو چاوی هه نێکدا هینا وه و دوعای بۆ کردوون:

(۱) صحیح، رواه أحمد.

(۲) أخرجه ابن حبان واللفظ له، ورواه ابن اسحاق وابن راهويه وابو يعلى والطبراني والبيهقي وأبو نعيم. ورمز محقق: "المطالب العالیة" لابن حجر لحسنه.

* په کمه: پښمېهر څلور ده‌ستی پروژی به‌سری "عومېری کورې سمد" دا هینا و دوعای به‌ره‌کته‌ی بډ کرد. کاتنی که عومېر کڅچی دواپی کرد تمه‌نی هشتا سال بوو، که‌چی هینشتا نیشانه‌ی پیری لی دهرنه کموتبوو^(۱).

* دووهم: پښمېهر څلور ده‌ستی پروژی به‌سری "قېسی کورې زهیدی جوزامی" دا هینا و دوعای بډ کرد. کاتنی قېس له تمه‌نی سمد سالیدا کڅچی دواپی کرد، سړی سپی بوو، به‌لام جی ده‌سته‌کې پښمېهر څلور هر به په‌شی ماپووه. له‌به‌ره‌مه‌ه پینان دهوت: "الأغر" واته: سر ماشوېرنج^(۲).

* سې‌هم: "عه‌دورپه‌حماني کورې زهیدی کورې خه‌تاب" به منالی ناشیرن بوو. پښمېهر څلور ده‌ستی پروژی به‌سړ سهریدا هینا و دوعای به‌ره‌کته‌ی بډ کرد. که‌گه‌وره بوو، بوو به پیاوړکی که‌له‌گه‌ت و جواغاس^(۳).

* چواره‌م: روخساری "عائیدی کورې عمر" له پروژی غمزای حونه‌مندا برېندار بوو، خوینی پندا هاته خواره‌وه. پښمېهر څلور خوینه‌کې له روخساری سړی و دوعای بډ کرد. لیر لهو جی ده‌سته‌ی وه ناوچای له‌سپ سپی و دیار بوو^(۴).

* پنځه‌م: جارنکیان پښمېهر څلور ده‌ستی پروژی به‌سړ دهموچاوی "قه‌تاده‌ی کورې میلحان" دا هینا. له پاش لهو روخساری قه‌تاده برېقه‌ی لیوه ده‌هات به‌چه‌شني که‌چون سیري لارینه ده‌کرنیت بهو جزورمش سیري دهموچاوی لهو ده‌کرا^(۵).

* ششهم: جارنکیان پښمېهر څلور ده‌ستوړی ده‌گرت، له لاری ده‌ستوړه‌کې به دهموچاوی "زینه‌بی کچی لوم سله‌مه" دا پرژاند که هینشتا منال بوو. له پاش لهو هینده جوان بوو، ده‌یانوت هیچ لافره‌تیک نه‌ییراوه دهموچاوی لهو‌نده جوان ییت^(۶).

* * *

چه‌نلین غوونه‌ی تری هنده‌کی همن وه که هم غوونانه‌ی باسمن کردن، که پښه‌واپانی فرموده‌ه گپراوپانه‌ته‌وه و، به‌گشتی ته‌واتوری معنوی ده‌به‌خشن، پرونی ده‌که‌نه‌وه که هم موعجیزه له‌حمه‌دی‌یه به یی هیچ گومانیک پروی داوه. ته‌نانه‌ت گهر به‌فرزی

(۱) الشفا ۱/۳۳۴.

(۲) الشفا ۱/۳۳۴.

(۳) الشفا ۱/۳۳۵، الاستیعاب ۲/۸۳۳، الإصابة ۵/۳۶.

(۴) أخرجه الحاكم واللفظ له، والطبراني. برواته: الشفا ۱/۳۳۴.

(۵) الشفا ۱/۳۳۴ ورواه الامام أحمد بغير هذا السند، ورجاله رجال الصحيح.

(۶) رواه الطبراني. برواته: الشفا ۱/۳۳۴.

کینه کانی باس و میژوی ژبانی پیغمبر ﷺ سرجمی ئو کاره له عادهت بهدر و موعیژانیمان باس کردوه، هه مو ئو به لگانه شیان پروو کردوه تهوه که له ژبان و شیوه و هه تسو کموت و ههسته کانی پیغمبردا ﷺ هه.

ناماژه‌ی پازده‌هم

هه‌روه‌ك دار و به‌رد و خۆر و مانگ ده‌ریان‌پری و راپانگه‌یاند که پینگمه‌هر ﷺ ده‌ناسن و ته‌سدیقی پینگمه‌هریتی به‌که‌ی ده‌که‌ن.. به‌همان جۆر نازه‌له‌کان و، مردوان و، جیننی و، مه‌لایکه‌تانیش، له‌و پینگمه‌هره‌ نازداره ﷺ ده‌ناسن و، بۆ مه‌به‌ستی راپه‌یاندن و ته‌سدیق کردنی پینگمه‌هریتی له‌و، چهند موعجزیه‌ك ده‌نوینن. لهم ناماژه‌ی پازده‌همه، سنی لقی لئی ده‌ییتوه:

لقى به‌که‌م

لهم لقه بریتی به‌له‌وه‌ی که "په‌گه‌زی زینده‌وه‌ران" پینگمه‌هر ﷺ ده‌ناسن و موعجزیه‌کانی ده‌رده‌خه‌ن. جا لهم لقه غوونه‌ی زۆری هه‌یه، ئیمش لی‌ره‌دا ته‌نها له‌و غوونه و پرووداوه‌ باس ده‌که‌ین که "مه‌شه‌وور"ن و به‌"ته‌واتوری معنه‌وی" چه‌سپاون، یان له‌لایه‌ن زانا لیکۆله‌ره‌ پشه‌واکان و نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامه‌وه‌ قه‌وول کراون. پروودای به‌که‌م:

لهم پرووداوه بریتی به‌له‌ پروودای شه‌شکه‌وته‌که، که تا راده‌ی ته‌واتوری معنه‌وی به‌ناوبانگه‌ و، به‌م جۆره‌یه:

* کاتی پینگمه‌هر ﷺ له‌گه‌ل حه‌زه‌تی ته‌بووبه‌ کری صیددیق له‌ شه‌شکه‌وته‌که‌دا خۆیان حه‌شار دا تا‌کو له‌ ده‌ست قوره‌یش، که به‌ دواپاندا ده‌گه‌ران، خۆیان پزگار بکه‌ن، لهم کاته‌دا "خواه‌ند فهرمانی به‌ دوو کۆتر دا که له‌ ده‌رگای شه‌شکه‌وته‌که‌دا راپه‌وه‌سن^(۱).

له‌ "حه‌دیث"ێکی تردا ده‌لێت: جالجالۆ که‌ش ده‌رگای شه‌شکه‌وته‌که‌ی ته‌نی^(۲). ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ی کورپی خه‌له‌ف - که به‌کێکه‌ له‌ گه‌وره‌ ناوداره‌کانی قوره‌یش و پاشان به‌ ده‌ستی پینگمه‌هر ﷺ له‌ به‌دردا کوژرا - کاتی کافره‌کانی قوره‌یش پێیان وت: پرۆره‌ ناو شه‌شکه‌وته‌که‌وه‌ یزانه‌ له‌وێن یان نا؟ پێی وتن: "چ کارن‌ک‌تان به‌م شه‌شکه‌وته‌به، له‌ کاتی‌که‌دا هه‌نده‌ تانویژی جالجالۆ که‌ی پێوه‌یه که من به‌هی پێش له‌داپه‌بوونی

(۱) رواه الطبرانی والأصبهانی والبخاری.

(۲) الشفا ۱/۳۱۳.

(٧) رواه البخاري في التاريخ الكبير والبيهقي وأبو نعيم.

ناترسیت وانه تهیشت پوزی به کم بخوم؟" شوانه کمش وتی: "شتیکی سهره! گورگ وهك مروف قسه بکات". گورگه کمش وتی: "لهوه سهرترت پنی بلیم؟ لهوه سهرتر لهوه به پیغمبهری خوا ﷺ له "مدهینه" دا دهنگوباسی لهوانه ی پیشوو ده گیرتهوه و، ده رگاکانی بههشتی بؤ خراوته سهریشت و، ئیهوی بؤ بانگ ده کات تا کولییانهوه برؤنه ژوروهوه".

جا ههرچهند ههموو لهو پینگا و پهواپه تانهی که لهم پروداوه ده گیرتهوه، له سهر قسه کردنی گورگه که به کدهنگن، به لام بههیزترینان لهو پهواپه تبه که لهوو هورهیره - خوی لنی رازی ینت - دهیگیرتهوه. لهم پهواپه تده ده فهرموی: "لهو کاته دا که لهو گورگه وای به شوانه که وت، شوانه که وتی: جا کئی سهره رشتیی مه ره کام بؤ ده کات تا ده پرؤم و دیمهوه؟ گورگه که وتی: من! شوانش مه ره کانی ین سپارد و پؤشت. ئنجا له پهواپه تده کدها به درئی به سهرهاته که ی و موسلمان بوونی و به خدمت گهشتی پیغمبهری ﷺ له کاتی جهنگدا، گیرتهوه^(۱). پاشان که گهراوتهوه بؤ لای مه ره کانی، سهری کردوه گورگه که وهك شوانیکی ده ستهک سهره رشتیی مه ره کانی کردوه و ژماره یان که می نه کردوه، ئنجا له پاداشتی پهنمایی کردنه کهیدا مه ریکی بؤ گورگه که سهره پوه.

* له پینگایه کی ترهوه پهواپهت کراوه که: جارنکیان له بووسوفیانی کورپی حهرب و صفوانی کورپی لومیه، شتیکی سهریان به سهرهات، لهوه بوو گورگنکیان دی کهوتبووه شوین لاسکیک، لاسکه کمش خوی کرد به "حهره" دا و ئیز به مه گورگه که وازی لنی هینا! لهوانیش سهریان لهم کاره سوورما! گورگه که هاته زمان و وتی: "سهرتان سوور نه مینیت، لهما سهرتر محمه دی کورپی عهبلولایه ﷺ له مدهینه، بانگهان ده کات بؤ بههشت".

له بووسوفیان به صفوانی وت: "سویند به (لات) و (عوززا) له گهر لهما له مه ککه دا باس بکهیت، که سی تیندا نامینیت و چۆل ده ینت"^(۲)

لهمانهوه ده گهینه لهو لهنجامه ی که به سهرهاتی لهم گورگه، وهك تهواتوری معنهوی، قه ناعهت و دلنایی به مروف ده بهخشیت.

(۱) صحیح، رواه أحمد و غیره.

(۲) الشفا ۱/۳۱۱، نسیم الریاض ۸۴/۳.

رووداوی سی‌هم:

* هم رووداوه بریتی‌یه له به‌سهراتی نمو حوشره‌ی که له پنج شمش پنگاوه له هاوه‌له به‌ناوبانگه‌کانه‌وه گپ‌راوه‌ته‌وه، وه‌ک: له‌بووهوره‌یه، نه‌عه‌به‌ی کوری مالیک، جابیری کوری له‌بوو‌ته‌وفا و، چهند که‌سیکی تریش له هاوه‌لانی وه‌ک‌همان. جا‌هموو هم هاوه‌لانه له‌وه‌دا‌یه‌کده‌نگن که: حوشره که‌هاته‌خزمتی پیغمبر ﷺ و سوزده‌ی پیزی له به‌رده‌مدا برد و قسه‌ی له‌گه‌ل کرد.

هر هم هاوه‌لانه له چهند پنگا و په‌ویه‌تینکی تر‌دا، ده‌گپ‌نموه که: نمو حوشره له باخینکدا هه‌لچوو‌بوو، هر که‌سیش پر‌وشتایه‌ته‌ناو باخه که‌هه‌لمه‌تی بۆ‌ده‌برد، به‌لام که پیغمبر ﷺ پۆشته‌ناو نمو باخه، حوشره‌کی بانگ کرد و ده‌مولوژی پی‌نايه‌سهر زموی و له‌غای له‌ده‌م کرد^(۱).

له‌فه‌رموو‌ده‌یه‌کی تر‌دا ده‌گپ‌نموه که پیغمبر ﷺ لینی پرسین: بۆچی و نمو حوشره هه‌لچوو‌ه؟ له‌وه‌لامدا عه‌رزیان کرد: ویستمان سهری به‌ین^(۲).

په‌ویه‌تینکی تر‌ده‌لینت: پیغمبر ﷺ فه‌رموی: هم حوشره‌سکالای له‌وه‌ی له‌لا کردم که له‌و کاته‌وه به‌چووک بووه تا ئیستا له‌ئیشوکاری قورسدا کارتان پی کردوو و، ئیستاش ویستوتانه سهری به‌ین. له‌وه‌لامدا عه‌رزیان کرد: به‌لنی وایه.

* هه‌روه‌ها حوشره‌کی پیغمبر ﷺ که‌ناوی: "العضباء" بووه، له‌پاش کۆچی دوابی پیغمبر ﷺ هیچی نه‌خوارد و نه‌خواردوه هه‌تا مرد^(۳).

له‌بوو ئیسحاقی ئیسفراینی، بامسی له‌وه‌ده‌کات که هم حوشره‌(العضباء) له کارنکی گرن‌گدا قسه‌ی له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ کرد.

* له‌په‌ویه‌تینکی سه‌حیدا^(۴) چه‌سپاوه که: حوشره‌کی جابیری کوری عه‌بدوللای له‌نصاری له‌سه‌فه‌رنکدا ماندوو بوو نه‌یتوانی ب‌روات. پیغمبریش ﷺ زۆر به‌هیواشی چیلکه‌یه‌کی لینی دا، حوشره که‌یه‌ک‌سهر که‌وته‌پێ، به‌پاده‌یه‌کی واکه‌جله‌وه‌کی له‌ده‌ست جابیر ده‌رچوو‌بوو. ئهمش به‌هزی نمو هه‌لسوکه‌وته‌نرمو‌نیا‌نه‌وه که پیغمبر ﷺ له‌گه‌لیدا نواندی.

(۱) أحادیث تکلم الجمل وردت بأسانید صحیحة وحیدة.

(۲) صحیح، رواه أحمد بإسناد جید، وأخرجه الحاكم وقال صحیح الإسناد ولم یخرجاه، ووافقه الذهبی.

(۳) الشفا ۱/۳۱۳.

(۴) صحیح، رواه الشیخان.

رووداوی چواره‌م:

* نیماسی بوخاری و پیشه‌وایانی تری فەرمووده ده‌گیرنه‌وه که: "شهوینک دانیشتونانی مه‌دینه له ده‌نگینک پاچله‌کین، هه‌ندیکیان پرووه ده‌نگه که پوشتن، له رینگادا گه‌یشتن به پینگمه‌هر ﷺ که له‌وسه‌روه ده‌هاته‌وه و پیش له‌وان به‌ره ده‌نگه که پوشتبوو، ده‌یفرموو: مه‌ترسن شتیکی له‌وتونی به مه‌ترسیی بیست. پینگمه‌هر ﷺ به سواری له‌سپه‌که‌ی له‌بووتله‌وه به‌ره ده‌نگه که پوشتبوو، که له‌سپه‌کش زینی له‌سه‌ر نه‌بوو شمشیرنیکیش کرابوو ملی"^(۱). پاشان به له‌بووتله‌وه‌ی فەرموو: "إنا وجدنا فرسک بحرأ". واته: له‌سپه‌که‌ت زور تیزه‌روه. ئەم له‌سپه‌ش زووتر له پوشتندا زور سست بوو، به‌لام پاش رووداوی ئەم شه‌وه، هیچ له‌سپنکی تری پێ نه‌ده‌گه‌شته‌وه.

* به‌په‌وایه‌تیکی سه‌حیح چه‌سپاوه که: پینگمه‌هر ﷺ له‌سه‌فه‌رنیکا ده‌لسا نوێز به‌کات، به‌له‌سپه‌که‌ی خۆی فەرموو: خوا فەر و به‌ره‌که‌ت پێ به‌خشیت، له‌جینی خۆت مه‌جولتی هه‌تا نوێز که‌مان ده‌که‌ین. ئەمهی فەرموو، ئنجا له‌پرووی قه‌یله‌وه‌ داينا. هه‌تا پینگمه‌هر ﷺ له‌نوێز بووه‌وه له‌و له‌سپه‌هیچ ئەندامیکی خۆی نه‌جولاند^(۲).

رووداوی پێنجم:

* ئەویش بریتی به‌له‌ملکه‌ج بوونی شیرینک بۆ "سه‌فینه" که به‌نده‌ی ئازادکراوی پینگمه‌هر ﷺ. رووداوه‌که‌ش به‌م جۆره‌بووه:

(پینگمه‌هر ﷺ نامه‌یکی به‌سه‌فینه‌دا بۆ "موعاذ" نارد له‌یه‌مهن. له‌رینگادا شیرینک پێی پێ گرت. سه‌فینه‌ش خۆی به‌شیره‌که‌ ناساند که نیرراوی پینگمه‌هر و نامه‌ی ئەوی پێ به‌. شیره‌که‌ش ده‌نگیکی لێ هات و پێی بۆ چۆل کرد. له‌و سه‌ریشه‌وه که گه‌راپه‌وه، هه‌مان شتی به‌سه‌ره‌ات)^(۳). له‌په‌وایه‌تیکی تر دا ده‌لێت: سه‌فینه له‌گه‌راپه‌وه‌ که‌یدا پێی ون کرد، له‌و کاته‌دا شیره‌که‌ی پێ گه‌یشته‌وه. سه‌فینه ده‌لێت: به‌شان ئاماژه‌ی بۆ ده‌کردم تا خسته‌یه‌وه سه‌ر پێ.

* له‌حه‌زهره‌تی عومه‌ریشه‌وه په‌وایه‌ت کراوه که جارنیکیان پینگمه‌هر ﷺ له‌ناو کۆمه‌لێک له‌هاوه‌لانی‌دا بوو، پیاوینکی ده‌شته‌کی بزغمه‌یه‌کی گرتوو، وتی: ئەوه‌کێ نه‌؟ وتیان ئەوه‌ پینگمه‌هری خوا به‌ ﷺ. ئەویش وتی: سوێند به‌ (لات) و (عوززا) باوه‌پرت پێ

(۱) صحیح، رواه البخاري ومسلم وأبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد.

(۲) الشفا ۱/۳۱۵، نسیم الریاض ۳/۹۵.

(۳) صحیح، رواه البزار والطبرانی والحاكم وقال: صحیح علی شرط مسلم ولم یخرجاه.

ناکهم تا ئهم بزغزه به باوه‌رت پنی نه‌هینیت. ئهمه‌ی وت و بزغزه که‌ی خسته به‌ردهم پیغهمبه‌ر ﷺ. پیغهمبه‌ریش ﷺ پنی فهرموو: بزغزه که! من کیم؟، ئه‌ویش هاته زمان به‌ جوژی که هممو خه‌لکه که گویان لسی بوو، وه‌لامی دایه‌وه وتی: به‌لنی، له‌ خزمه‌تتدام^(۱) به‌مه‌ پیاوه ده‌شته کی‌یه که ئیمانی هینا.

* له "ئوم سه‌لمه" شه‌وه ده‌گیرنمه که ده‌فهرموی: "جاریکیان پیغهمبه‌ر ﷺ له‌ بیابانیکدا بوو، له‌و کاته‌دا ئاسکینک بانگی کرد: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا!" تا کۆتایی حه‌دیه که، که تیاپدا ده‌لیت: "ئاسکه که رای ده‌کرد و ده‌یوت: أشهد أن لا إله إلا الله، وأنك رسول الله"^(۲).

چه‌نلین ئموونه‌ی تری زۆری هاوچه‌شنی ئهمانه هه‌ن، ئیمه لی‌ره‌دا ته‌نها له‌وانهمان باس کردووه که "مه‌شه‌وور" و بێ گومانن.

ده‌سا ئه‌ی کاکی مرؤف! ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که ئهم پیغهمبه‌ره نازداره ﷺ نانا‌سیت و گوپراپه‌لیی ناکات! په‌ند وه‌ر‌بگه‌ره! هه‌ول بده‌ دانه‌به‌زته پله‌یه‌ک که له‌ هی گورگ و شیر نزم‌تر ییت، چونکه له‌و ئاژه‌لانه پیغهمبه‌ر ﷺ ده‌ناسن و گوپراپه‌لیی ده‌که‌ن!

لقی دووهم

ئهم لقه‌ بریتی‌یه له‌وه‌ی که "مردووان" و "جنز که" و "مه‌لایکه‌تان" پیغهمبه‌ر ﷺ ده‌ناسن. ئهم باره‌یه‌وه گه‌لنی پروودای زۆر هه‌یه، ئیمه چه‌ند دانیه‌کیان بۆ ئموونه باس ده‌کین، له‌وانه‌ی که "مه‌شه‌وور"ن و، پێشما باوه‌ر پنی کراوه‌کان بۆیان گیراوپه‌تموه. وا له‌ پێشدا له‌و ئموونانه ده‌هینین که په‌یوه‌ندی‌یان به‌ "مردووان" مه‌ه هه‌یه. له‌وانه‌شیان په‌یوه‌ندی‌یان به‌ جینتی و مه‌لایکه‌تموه هه‌یه، له‌وا گه‌لنی زۆر و موه‌واتیون.

ئموونه‌ی یه‌که‌م:

ئیمام حه‌سه‌نی به‌صری، که پێشما‌وای زانایانی ئاشکرا و په‌نه‌انه و پراست‌گۆترینی قوتایانی ئیمامی عه‌لی‌یه له‌ سه‌رده‌می تایه‌ینه‌کاندا، ده‌گیرنمه‌وه و ده‌فهرموی: یساولک هاته خزمه‌تی پیغهمبه‌ر ﷺ و عمرزی کرد که کچیکی مردووه و له‌ فلان شیودا ناشتوویه‌تی. پیغهمبه‌ر ﷺ دلی بۆی نه‌رم بوو، له‌ گه‌لیدا پوشت بۆ له‌و شیوه. له‌وه‌ی

(۱) رواه الطبرانی. بروهانه: نسیم الریاض ۷۹/۳.

(۲) رواه الطبرانی والبیهقی، وصححه ابن حجر لوروده من طرائق أخر.

کچه‌که‌ی به ناوی خۆپه‌وه بانگ کرد و فهرمووی: ئە‌ی فلانه کەس! به ئیزنی خوا وه‌لامم بده‌روه. ئە‌ویش هاته‌ دهره‌وه و وتی: "لیک و سه‌لیک". پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: دایک و باوکت موسلمان بوون، جا ته‌گه‌ر چه‌ز ده‌که‌یت ده‌تگێڕمه‌وه بۆ لایان. له‌ وه‌لامدا وتی: هیچ ئیشیکم پێیان نی‌یه، خوا باش‌تره‌ بۆم تا ئە‌وان^(۱).
غورونه‌ی دووه‌م:

ئیمامی به‌یه‌قی و ئیبن عه‌دی، به‌ سه‌نده‌وه ده‌گێڕنه‌وه که ته‌نەسی کوپری مالیک فهرمووی: (لاؤیک که تاقانه‌ی دایکه‌ پهره‌ژنه‌ کوپره‌ که‌ی بوو، کۆچی دوابی کرد. ئیمش به‌ پارچه‌یه‌ک دامانپۆشی و سه‌ره‌خۆشیمان له‌ دایکی کرد. پهره‌ژنه‌ وتی: کوپری من!؟ وتمان: بێلێ. وتی: "خواپه‌! ته‌گه‌ر خۆت ده‌زانیت من ته‌نها کۆچم بۆ لای خۆت و پێغه‌مبه‌ره‌ که‌ت کردوه، بۆ ئە‌وه‌ی له‌ هه‌موو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌کی ژياندا یارمه‌تیم بده‌یت، ئە‌وا تووشی ئە‌م موسیبه‌ته‌م مه‌که‌". ئە‌نس ده‌فه‌رموی: پێش ئە‌وه‌ی هه‌لبه‌سن، کوپره‌ که‌ پارچه‌ که‌ی له‌ سه‌ر خۆی لا‌برد و هه‌لبه‌سا و نانی خوارد و، ئیمش به‌شداریمان کرد^(۲).

ئیمامی بو‌صیری - خ‌وای لێی رازی بی‌ت - له‌ قه‌سیده‌ی بورده‌دا لاماژه‌ی بۆ ئە‌م پرووداوه سه‌رسووریه‌ی نه‌هه‌رد کردوه، ده‌فه‌رموی:

لو ناسبت قدره‌ آياته‌ عظماً أحيا الله حين يدعى دارس‌ الرم

پروودای سێهه‌م:

ئیمامی به‌یه‌قی و غه‌یری ئە‌ویش، له‌ عه‌به‌وللای کوپری عه‌به‌وللای ئە‌نصاری به‌وه ده‌گێڕنه‌وه ده‌فه‌رموی: (من به‌کێک بووم له‌وانه‌ی که "تاییتی کوپری قه‌یس" یان ناشت، که له‌ غه‌زای یه‌مامه‌دا شه‌هید بوو، له‌و کاته‌دا که خه‌ستمانه‌ ناو گۆره‌ که‌مه‌وه گوێمان لێ بوو ده‌یوت: "محمد رسول الله، أبوبکر الصديق، وعمر الشهيد، وعثمان البر الرحيم". که سه‌یرمان کرد، پێیمان گیانی تێدا نی‌یه^(۳). واته‌ پێش ئە‌وه‌ی چه‌ز ته‌تی عومه‌رش بی‌ت به‌ جێنشین، ئە‌م هه‌والی شه‌هید بوونی ئە‌وی دا.

(۱) پروانه: الشفا ۳۲۰/۱، نسیم الریاض ۱۰۶/۳.

(۲) ضعیف، رواه البیهقی والطبرانی. پروانه: الشفا ۳۲۰/۱.

(۳) رواه البخاری فی التاریخ الکبیر. پروانه: الشفا ۳۲۰/۱.

رووداوی چوارهم:

"نوعمانی کوری به شهر، ده گیزپتهوه و ده فهرموی: (زهیدی کوری خارپچه له به کیک له کۆلانه کانی مه دینه دا کهوت به لادا و مرد، خه لکه کمش هه لیان گرت و دایا نهوشی. له نیوان شیوان و خهوتناندا که ژنان به سه ریدا ده گریان، گویان لسی بوو ده بوت: بنی دهنگ بن! بنی دهنگ بن! تنجا سه ری خۆی هه لدا به وه و تی: "محمد رسول الله". پاشان وتی: "السلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته". پاشان مرده وه^(۱).

جا نه گهر مردووی بنی ژبان ته سلهیقی پیغمه به ریتی پیغمه به رت بکات، ده بنی له وانهی که گیانیان تیدا به و ته سلهیقی ناکه ن، چۆن بن؟ ئایا له قور به سه ره زیندووانه، له مردووانه بن گیانه نین؟

* * *

سه به رت به وهی که "مه لایکه تان" خزمه تی پیغمه به ریان ﷺ کردو وه و خۆبان پیشان دا وه، هه ره وه ها سه به رت به وهش که "جینی" ئیمانیا ن پنی هینا وه و گوهر ایه لی یان کردو وه، له وه هه مو له مانه به ته واتور چه سپاون. قورانی پیروز له زۆر ئایه تی پیروزی دا به راشکاوی باسی له مهی کردو وه، له غه زای به دردا - وه ک قورئان ده فهرموی - پینج هه زار مه لایکه ت وه که ها وه لانی له ژیر فهرمانی له ودا بوون. به راده به که که له مه لایکه تانه له ناو مه لایکه تانی تر دا، شه ره فمه ندلی به شداری کردنی غه زای به دریا ن ده ست کهوت، وه که له ها وه لانه ی که له به شداری کردنی له غه زای دا به وه پله به به ره ره وه ره بوون.

جا له مه سه له به دا دوو لایه ن هه به:

به کهم: بریتی به له بوونی "جینی" و "مه لایکه ت" و په به وندی بوونیان له گه له ماندا. له مهش شتیکی قه تی به وه که بوونی مرؤف و زینده وه رانی تر بنی گومان و چه سپا وه. له مهشمان به یقینیکی ته وا وه تی و گرمان پر له "وته ی یست و نۆهم" دا باس کردو وه. که واته بۆ لایه نی چه سپاندنی بوونیان داوا له خۆنه ری به پێ ده که بن سه ره له و ته به به دات.

(۱) صحیح، رواه الحاكم والبيهقي والطبراني بإسنادین رجال أحدهما ثقات وذكره البخاري في التاريخ الكبير مختصراً.

لایه‌نی دوو مهم: بریتی به له بیننی مه لایکته و جیننی و قسه له گهل کردنیان له لایه‌ن چهنه که سینی هم نه تهو بهوه، بههوی شهرفه‌ندلی پیوه‌ندیان له گهل پیغمه‌ری نازداردا ﷺ. که همیش لایه‌نیک شونخواه کانی موعجزاتی نهو پیغمه‌ره ﷺ دهرده‌خات.

* نهو تا بوخاری و موسلیم و پیشه‌وایانی فهرموده، هموویان، له حه‌زرتی عومه‌روه - خرای لئی رازی ینت - ده‌گیر نهو ده‌فهرموی:

(رؤزنیکیان که له خزمه‌تی پیغمه‌ردا ﷺ دانیشتبوین، له پر پیاونک که بهرگه کانی بهری به کجار سبی و مووی جه‌سته‌ی ته‌واو رهش بوو، هیچ شونخواه‌ارنکی سه‌فهریشی پیوه دیار نه‌بوو، که سیشمان نه‌مانده‌ناسی، هات له خزمه‌تی پیغمه‌ردا ﷺ دانیشت و پر سیاری له باره‌ی: (یسلام و ایمان و یحسان) هوه له پیغمه‌ره ﷺ کرد و، ته‌ویش وه‌لامی هموو پر سیاره کانی دایه‌وه. پاشان فهرموی: عومرا لایا ده‌زانیت نهو کئی به نهو پر سیارانه ده‌کات؟ وتم: خوا و پیغمه‌ره که‌ی باشه ده‌زانن. فهرموی: نهو جیبریه، بۆ نهو هات که لایینه که‌تان فیر بکات^(۱).

* هه‌روه‌ها به چهنه ره‌وایه‌تیک ص‌حیح و بنی گومان که له پله‌ی ته‌واتوری معنه‌ویدان و پیشه‌وایانی حه‌دیث ره‌وایه‌تیان کردوون، چه‌سپاوه که: زور جار هاوه‌لانی پیغمه‌ره ﷺ جیبریلیان له‌سه‌ر شیوه‌ی هاوه‌لی به‌ریز "دحیة الکلی" دا ده‌بینی که پیاونیکی گه‌لئی جوانخاس بووه^(۲). هه‌ندی لهو هاوه‌لانه، نه‌مانه بوون: ئیمامی عومه‌ر، ئین عه‌باس، ئوسامه‌ی کوری زه‌ید، حارث، عائشه، ئوم سه‌له‌مه، خویان لئی رازی ینت. هموو نه‌مانه ده‌فهرموون: زور جار جیبریلان له‌سه‌ر شیوه‌ی "دحیة الکلی" دا دیوه. جا لایا ده‌گونجی شتیکیان نه‌دیییت، بلین: دیومانه؟!

* به سه‌نه‌دیک ص‌حیح له "سه‌دی کوری ته‌بوو وه‌ققاص" هوه، که به کینکه لهو ده که‌سه‌ی موژده‌ی به‌هشتیان پنی درا و فاتیحی ولاتی فارسه، خرای لئی رازی ینت، ده‌گیر نهو که ده‌فهرموی:

(۱) صحیح، رواه مسلم.

(۲) صحیح، رواه البخاری ومسلم وأحمد والحاکم والطبرانی.

(له‌غزای ئو‌خوددا جی‌یریل و میکائیل‌مان له‌لای راست و چه‌پی پښمه‌بره‌وه ﷺ ده‌بینی، که له‌سه‌ر شیوه‌ی دوو پیاو‌دا بوون و به‌رگ و پۆشاک‌ی سبی‌یان له‌به‌ردا بوو، به‌و شیوه‌یه پاسموانی پښمه‌بر ﷺ بوون و، پارێزگاری‌یان ده‌کرد)^(۱).

جا ته‌گه‌ر پاله‌وانیکی موسلمان‌ی وه‌کو "سه‌عد" ب‌ئیت: "ده‌مان‌بینی" ئایا هه‌رگیز ده‌گونجی و نه‌بیت و به‌پنجه‌وانه‌وه‌ بیت؟

* پاشان ته‌بوو سو‌فیانی کو‌ری حاری کوری عه‌بدولموت‌ه‌لیب که ئاموزای پښمه‌بره ﷺ، له‌پوژی غزای به‌ردا، چه‌ند پیاو‌نکی سبی له‌نیوان زه‌وی و ئاسماندا بینی، که سواری چه‌ند ته‌سپنکی به‌له‌ک بوو بوون^(۲).

* جارنکیان پښمه‌بر ﷺ له‌که‌عه‌دا جی‌یریلی پیشانی حمزه‌دا، له‌ویش به‌کسه‌ر بوورایه‌وه^(۳).

که‌واته‌ ئه‌و غوونانه‌ی بینی مه‌لایکه‌ ئه‌مان بۆ پروون ده‌که‌نه‌وه، گه‌لێ زۆرن. هه‌روه‌ک جو‌رنکمان له‌ موعجزاتی پښمه‌بر ﷺ بۆ ده‌رده‌خه‌ن و، به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ن که مه‌لایکه‌ ته‌کان وه‌کو په‌پوله‌ به‌ ده‌وری نووری پښمه‌بر‌ئشی ئه‌ودا ده‌خولینه‌وه.

* * *

سه‌باره‌ت به‌ بینی و قسه‌ له‌ گه‌ل کردنی "جیننی" ش، ئه‌وا زۆر جار پروو ده‌دات. ته‌نانه‌ت له‌ گه‌ل زۆربه‌ی خه‌لک‌شدا، چ‌جای هاوه‌له‌کان، خواپان لێ رازی بیت. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه که پښه‌واپانی فهرمووده، راسته‌رین هه‌وال و چه‌سپاو‌ترین پروو‌داومان بۆ ده‌گێر‌نه‌وه.

* "عه‌بدوللای کو‌ری مه‌سه‌مود" له‌و شه‌وه‌دا که "جیننی" ئیمان‌یان هینا، جیننی بینی و قسه‌پانی بیست و، ده‌یشو‌به‌اندن به‌ پساوانی (زه‌ط)^(۱)، که تیره‌یه‌کی که‌له‌گه‌تی خه‌لکی سوودان.

* پاشان پروو‌داو‌نکی به‌ناوبانگ هه‌یه، که زانا‌پان و پښه‌واپانی فهرمووده ده‌یگێر‌نه‌وه و باوه‌ری پێ ده‌که‌ن، که به‌یتی به‌له‌وه‌ی: "خالیدی کو‌ری وه‌لید - خوای لێ رازی بیت - کاتێ که‌ بتی: "العزّی" ی پروو‌خاند، ئافه‌ره‌تیکی پرووتی ره‌شی بینی

(۱) صحیح، رواه الشیخان.

(۲) رواه البزار فی مسنده: ۳۱۷/۹-۳۱۸.

(۳) رواه البیهقی مرسلأ وابن سعد فی الطبقات ۱۲/۳. به‌روانه: الشفا ۱/۳۶۲.

(۴) صحیح، رواه الترمذی واللفظ له‌ وقال: حسن صحیح غریب، ورواه أحمد والطبرانی.

قزی بلار کردبوووه و له‌ناو بته‌که‌وه هاته‌ده‌روه، په‌کسر به‌شمشیره‌که‌ی له‌تی کرد. پاشان ئه‌مه‌ی بۆ پښه‌مبه‌ر ﷺ گێڕایه‌وه، ئه‌ویش فهرمووی: "ئه‌وه‌ عوززا بووه" ^(۱) که‌ خه‌لکی ده‌یانپه‌رست کاتێ له‌ناو بته‌که‌دا بوو، له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ ئێر نا‌په‌رست‌یت.

* له‌ حه‌زهره‌تی عومه‌ری کورپی خه‌ت‌ابه‌وه - خوا‌ی لێ رازی ی‌نت - ده‌گێر‌نه‌وه ده‌فهرمو‌ی: جارێک له‌ خزمه‌تی پښه‌مبه‌ردا ﷺ دانیش‌ت‌بو‌وین، پیاو‌نکی پیر هات و داره‌سابه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، سه‌لامی له‌ پښه‌مبه‌ر ﷺ کرد و، ئه‌ویش وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی دا‌یه‌وه‌ و، فهرمو‌ی: ئه‌م ده‌نگه‌ له‌ ده‌نگی "جینتی" ده‌چ‌نت، تۆ کی‌یت؟ وتی: من "هامه‌"م.. له‌ "حه‌دیث" ی‌کی در‌یژدا ده‌فهرمو‌ی: پښه‌مبه‌ر ﷺ چه‌ند سووره‌ت‌یکشی له‌ قورئانی په‌رۆز فیر کرد ^(۲).

ئ‌ه‌م په‌روداوه‌ هه‌رچه‌ند له‌ لایه‌ن پیاوانی هه‌دیث‌ه‌وه‌ په‌خه‌ی لێ گه‌راوه‌، به‌لام چه‌ند پ‌شه‌وا‌یه‌کی تر به‌ سه‌حیحیان دا‌ناوه‌ ^(۳). هه‌رچۆن ی‌نت به‌ پ‌یوستی نازان‌ین زۆری له‌ سه‌ر په‌رۆین، چونکه‌ غه‌وه‌نی ئ‌ه‌م باب‌ه‌ته‌ گه‌لێ زۆره‌.

ده‌بین ئه‌وه‌ش ب‌ل‌یین که‌:

ئه‌وه‌ که‌سانه‌ی به‌ نووری پښه‌مبه‌ر ﷺ په‌رووناک بو‌ونه‌وه‌ و له‌ سه‌ر به‌رنامه‌که‌ی ئه‌وه‌ په‌روه‌رده‌ بو‌وبو‌ون، که‌ له‌ هه‌زاران ک‌س ت‌ی‌په‌ر ده‌بن، له‌ ئه‌ولیا و ئه‌م‌قاب و زانا‌یان و پیاو‌چاکانی وه‌ک ش‌ی‌خی گه‌بلانی، هه‌موو ئه‌مانه‌، به‌ "مه‌لایکه‌ت" و "جینتی" گه‌به‌شتو‌ون و قسه‌یان له‌ گه‌لدا کردو‌ون. ئ‌ه‌م په‌وا‌یه‌تانه‌ش که‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ هه‌ن، تاب‌ل‌یی موته‌واته‌ر و زۆر و گومان‌په‌رن.

به‌ل‌ن، گه‌به‌شتی ئه‌مه‌تی پښه‌مبه‌ر ﷺ به‌ "مه‌لایکه‌ت" و "جینتی" و قسه‌کردن‌یان له‌ گه‌لباندا، په‌ ک‌ی‌که‌ له‌ شو‌نه‌واره‌کانی په‌روه‌رده‌ی پښه‌مبه‌رن‌یی پښه‌مبه‌ر ﷺ و پ‌ن‌مایه‌ ی‌ و‌ینه‌که‌ی.

(۱) صحیح، رواه البیهقی والنسائی وأبو یعلی.

(۲) رواه البیهقی.

(۳) "ابن الجوزی" له‌ باره‌ی ئ‌ه‌م فهرمووده‌یه‌وه‌ ده‌ل‌یت: "موضوع لا أصل له". به‌لام زانا‌هانی تر ده‌ل‌ین: "تعدد طرقه‌ یدل علی صحته". په‌روانه: نسیم الریاض لل‌خفاجی ۲۸۷/۳.

لقی سئ هم

پاراسن و پارنیزگاری کردنی ښغمبهړ ﷺ له لایهن خواى گوره وه، موعجیزه به کی
ناشکرا و راستۍ به کی به کجار پروونه و، له دهقی هم لایه ته ی قورلانداس باس کراوه که
دهفه رموی:

﴿وَاللّٰهُ يَفْصِلُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (المائدة: ۶۷)!

جا لم لایه ته پیروزه دا موعجیزاتی زور همیه، چونکه لمو کاته دا که ښغمبهړ ﷺ
ښغمبهړنیتی خوی راگه پاند، ته حمده دای ته نها تا قملک، پان نه تمومیه ک، پان چه ند
ښه وایه کی رامیاری، پان چه ند کار به ده ستیکی دیاری کراوی نه کردوه، به لکو
ته حمده دای هم موو ده سته لانداران و خاوه ن لاینه کانی به گشتی کردوه، له کاتیکدا که
جگه له خوا هیچ پارنیزگارنکی نه بووه، ته نانه ت مام و خزم و که سوکار و تیره که شی
دوژمنی بوون. که چی سهره پای هممش، بیست و سئ سالی په بق، به بئ هیچ
پاسه وانیک، ژمانی به سهر برد و چه نلین پروودای سامنا کیشی لمو ماوه به دا
به سهرات، له گه ل هم موو نه وانه شدا، هر ته نها خواوه ند ده پیاراست و، تا لمو ده مه ی
کؤچی دواپی کرد به و په پری دلنیاپی و ناسو و ده یه وه ژبا. هممش به ونه ی پروونا کیی
خوری گه شی ناسمان، به لگمه کی پروونه له سهر دامه زراوی و به یزی لمو راستۍ به ی
که لم لایه ته پیروزه دا همیه: ﴿وَاللّٰهُ يَفْصِلُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (المائدة: ۶۷)!

لیره دا - بؤ نمونه - چه ند پروودا ویک باس ده کمین، لموانه ی که به شیوه به کی
گومان پر چه سپاون:
پروودای په کم:

* زانایانی فرموده و شاره زایانی ژمانی ښغمبهړ ﷺ به په کده نگی ده گیر نه وه که:
له کاته دا قوره یش کؤبوونه وه و پریاری کوشتی ښغمبهړیان ﷺ دا، شمتان له شیوه ی
پیاوینکی پیردا هات بؤ لایان و پښمایي کردن که: له هر تیره به کی قوره یش به کیک
به شداری کوشتی بکات، بؤ لموه ی له پاشاندا نا کؤکی نه که ونه نیوانیان. نه وه بوو
نزیکه ی دووسه د پیاو به پښه وایه تی: "نه بوو جهل" و "نه بوو له مه ب"، به ره و مالی
ښغمبهړ ﷺ پوښتن. له کاته شدا حه زره تی عملی له خزمه تی ښغمبهړ دا ﷺ بوو. به
فرمانی ښغمبهړ ﷺ حه زره تی عملی له جبی ښغمبهړ دا ﷺ نوست و، ښغمبهړ ﷺ

خۆیشی چاوه‌پروانی ئەوانی کرد، تا ئەو کۆمەڵەی قورەیش هاتن و دەورووبستی ماله‌که‌یان گرت. ئنجا پێغمبەر ﷺ ته‌شریفی له‌ مال هاته‌ده‌روه‌ه و به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه‌ راوه‌ستا، و خواوه‌ند چاوی ئەوانی له‌ ئاستیدا کوێر کرد. ئنجا پێغمبەر ﷺ مشتیک خاکی به‌سه‌ر ده‌موچاویاندا وه‌شاند و خۆی ده‌رباز کرد^(۱).

* هه‌روه‌ها خواوه‌ند پێغمبهره‌که‌ی خۆی له‌وه‌ پاراست که‌ کافران له‌ ته‌شکه‌وته‌که‌دا ییپین، به‌ بۆنه‌ی ئەو جالجالۆ که‌مه‌وه‌ که‌ ناردی و ده‌رگای ته‌شکه‌وته‌که‌ی ته‌ند و، ئەو دوو کۆتره‌ش که‌ له‌ ده‌رگای ته‌شکه‌وته‌که‌دا راوه‌ستان^(۲).

پروودای دووهم:

* ئەم پرووداوه‌ بریتی‌یه‌ له‌ به‌سه‌رهاتی "سوراه‌ی کوپری مالیک" که‌ له‌ کاتی کۆچی پێغمبهردا ﷺ بۆ مه‌دینه، پروی دا. ئەوه‌وه‌و هۆزی قورەیش خه‌لات و به‌خششی بۆ ئەو که‌سه‌ راگه‌ياندا که‌ هه‌والی پێغمبهر و ئەبووبه‌ کریان بداتی، یان یسانکوژیت، یان به‌ زیندوویی یانگیریت.

سوراقش که‌ ئەم راگه‌يانده‌ی قورەیشی پێی گه‌یشت، به‌ کسه‌ر به‌ سواری ته‌سه‌به‌ که‌ی شوین پێی پێغمبهری ﷺ هه‌لگرت، تا نزیکێ پێغمبهر ﷺ به‌وه‌وه‌. ئەو کاته‌دا پێغمبهر ﷺ دوعای لێ کرد، به‌ کسه‌ر چوارپه‌لی ته‌سه‌به‌ که‌ی له‌ زه‌ویدا پۆچوو و له‌سه‌ری که‌وته‌ خواره‌وه‌. پاشان سوار به‌وه‌وه‌ و پۆشت تا ئەوه‌نده‌ لیان نزیک به‌وه‌وه‌، که‌ گرێی له‌ پێغمبهر به‌وه‌وه‌ قورئانی ده‌خویند و لاشی لێ نه‌ده‌کرده‌وه‌. به‌لام هه‌زه‌رتی ئەبووبه‌ کر لای کرده‌وه‌ و، عه‌مرزی پێغمبهری ﷺ کرد: وا گه‌یشته‌ سه‌رمان. ئەم‌و‌یش، هه‌روه‌ک له‌ناو ته‌شکه‌وته‌که‌دا پێی وت، لی‌ره‌شدا فەرموویه‌وه‌: "لا تحزن إن الله معنا".

ئەم کاته‌دا هه‌ر چوارپه‌لی ته‌سه‌به‌ که‌ی سوراقه‌ بۆ جاری دووهم تا ئەژنۆی پۆچوو به‌ناو زه‌ویدا و له‌سه‌ری که‌وته‌ خواره‌وه‌. پاشان زۆری لێ کرد و هه‌لی‌سانده‌وه‌، سه‌یری کرد چوارپه‌لی ته‌سه‌به‌ که‌ی شتیکی وه‌ک دووکه‌لی لێ هه‌لده‌سا! ئنجا بانگی له‌ پێغمبهر ﷺ و هه‌زه‌رتی ئەبووبه‌ کر کرد و وتی: "الأمان" پێغمبهریش ﷺ

(۱) صحیح، رواه‌ الإمام أحمد.

(۲) رواه‌ الطبرانی والبرار والأصبهانی.

نهماننامه کی بۆ نووسی و فرمانی داینی که هدر که سینیکی دی پئی لئی ون بکات، تاکو نه که ونته شوئینان. پاشان وازی لئی هینان و رۆشت^(۱).

* له خه بهرینکی تردا ده گێر نهوه که شوانیک ده نگوباسی ینغمه بهر ﷺ و نه بو به کری ده ست کهوت، په کسهر به را کردن رۆشت تاکو قوره بش ناگادار بکاتهوه. که گه بشته مه ککه، دئی مۆر کرا و نه مه ده زانی چی بکات و له بهری برابه وه بۆچی هاتوه! تا گه پرايه وه جی خۆی^(۲). له دوایدا بۆی ده رکهوت که له بهری پراوه ته وه.

پروداوی سینه هم:

* ینشه وایانی فرموده له چه ند رینگایه کی جیا جیا وه ده گێر نهوه که: له غه زای "غه ته فان و نه غار" دا سه رۆک هۆزه که میان، که ناوی: "غه وره ئی کوپی حارشی مو حاریبی" بووه، و یمستی ده ست له ینغمه بهر ﷺ بووه شینیت. نه وه بوو ینغمه بهر ﷺ کاتیکی زانی نه م کابرايه به شمشیره وه له سه ر سه ری پراوه ستاوه. فرموی: "اللهم اکفنیه بما شئت". واته: خوايه! به هه ر شتیک که خۆت و یمستی له سه ری ینت، له کۆلمی بکه ره وه! هه ر که ینغمه بهر ﷺ نه مه ی فرموو، په کسهر ژانیک به پشتی نه و پیاوه دا هات که له جموجوولی خست و، به ده مدا کهوت و، شمشیره که شی له ده ست کهوته خواره وه^(۳)!

* هه روه ها ده گێر نهوه که جاریک کابرايه کی ده شته کی به شمشیره وه هاته سه ر ینغمه بهر ﷺ و پئی وت: ئیستا کنی له ده ستی من رزگارت ده کات؟ ینغمه بهر ﷺ فرموی: "الله". په کسهر ده ستی پیاوه ده شته کی په که کهوته له رزین و شمشیره که ی لئی کهوته خواره وه^(۴). ئنجا ینغمه بهر ﷺ هه لی گرته وه و فرموی: "له ی ئیستا کنی تۆ له ده ستی من رزگارت ده کات؟" هه ر له م رپوايه ته دا ده ئیت: له نه بجامدا ینغمه بهر ﷺ لینی خۆش بوو، نه ویش گه پرايه وه بۆ ناو هۆزه که ی خۆی و پئی وتن: له لای باشترین مرۆفه وه هاتووه ته وه.

(۱) صحیح، رواه البخاري ومسلم وأحمد.

(۲) الشفا ۳۵۱/۱.

(۳) ذكره القاضي عياض باللفظ المذكور، برواه: الشفا ۳۴۸/۱ والحديث أخرجه بنحوه البخاري وابن حبان والحاكم وأحمد وأبو يعلى والطبراني في الأوسط.

(۴) صحیح، رواه البخاري ومسلم.

* به ههمان چه شنی نم به سهرهاته، ده گپړنه وه که له غه زای به درېشدا به سهری هاتووه. نهویش نهو به که ده لټن: له پژوی به دردا به نیازی ده ست به تاو گه باندن له هاوه لانی دوور که وتوه. په کیک له مونافقان شوینی کهوت. وه کو په وایه ته که ی پشوو، نهویش شم شیري له پنغمه بهر ﷻ بهرز کرده وه، به لام که پنغمه بهر ﷻ ناوړی لی دایه وه، په کسر نهو مونافقه کهوته له رزین و شم شیر که ی له ده ست دا کهوت. پرو دای چواره م:

* به په وایه ټکی "مه شهوړ" ی نړیک له تهواتوره وه، له پشهوایانی حه دېشه وه ده گپړنه وه، هه روه ها زوره ی زانایانی تفسیریش له وه دا له گه لیاندان که هوی هاتنه خواره وه ی ټایه تی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ (یس: ۸-۹) نهو بهر که: نه بووجهل سویندی خوار د: نه گهر هر کات عه مده له سوژده دا بېینت، نهو بهر ده گهر به بدات به سهریدا. جاریک پنغمه بهر ﷻ له سوژده دا بو، به رډنکی گهره ی هینا تا کو بیدات به سهریدا، له کاته دا قوره یشیش سهریان ده کرد. به لام بهر ده که لکا به هه ر دوو ده سته وه و، ده سته کانیشی تا ملی وشک بوون^(۱)، که پنغمه بهر ﷻ له نوږه که ی بووه وه، پژشت و ده ستی نه بووجهل یش بهر بوو. ټیر نهو ده ست بهر بوونه ی یان له بهر نهو بووه که پنغمه بهر ﷻ دوعای کردوه بهر بیت، یان له بهر نهو ی که هیچ پوښتی بهک نه ما بهو ی بهر ده که ی پڼه بلکیت.

* وه لیدی کورې موغهره، هات بۆ لای پنغمه بهر ﷻ به نیازی نهو ی بیکوږنت. به لام خواوه ند چاوه کانی وا کوږ کرد که گونی له ده نگی پنغمه بهر بو، که چی به چاو نهیده یینی. ناچار گه پراپوه بۆ لای هاوړنکانی، نهوایشی نه یینی تا بانگیان کرد^(۲) اهر بهم جزره مایه وه هه تا پنغمه بهر ﷻ ته شریفی له مزگوتدا بوو. به لام که له مزگوت پژشته دهره وه، چاوی چاک بووه وه، چونکه هیچ پوښتی بهک به کوږی نهو نه ما.

* هه روه ها له حه زره تی نه بو به کری صیدد یقه وه - خوای لی رازی یت - ده گپړنه وه که: دوا ی نهو ی سووره تی: ﴿ثَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ﴾ نازل بوو، "نوم

(۱) أخرجه ابن اسحاق وابن هشام والبيهقي وأبو نعيم بلفظ قريب، وأصله في البخاري والترمذي وأحمد وأبو يعلى.

(۲) الشفا ۱/۳۵۱.

جهمیل"ی ژنی نه‌بوو له‌مهب، که هم سووره‌ته به ﴿حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ ناونا‌توره‌ی لئی ناوه، ده‌سته‌کانی پر‌کرد له به‌رد و هات بۆ پڼغه‌مهر ﷺ له‌و کاته‌دا که پڼغه‌مهر ﷺ له‌گه‌ل نه‌بوو به کر له "مسجد الحرام" دا بوو. کاتی گه‌شته سهریان ته‌نها نه‌بوو به کری بینی و، خوای گه‌وره له لاس‌تی پڼغه‌مهره که‌یدا ﷺ چاوی نه‌وی کویر کرد. نه‌وه‌بوو به نه‌بوو به کری وت: کوا هاورپڼکه‌ت؟ بیستوومه قسم پڼ ده‌لښت، به خوا نه‌گه‌ر بیبینم هم به‌ردانه‌ی به ده‌مدا ده‌کیشم^(۱).

پڼ گومان "ژنه دار‌کښی دۆزه‌خ" نا‌توانښت ده‌سته‌لا‌تدارپڼکی هښنده گه‌وره و مه‌زن بیښښت که خواوه‌ند به چه‌ند پلمه‌کی لاوا به‌رز له که‌سانی تر جیای کردووه‌توه. رووداوی پڼجهم:

* به‌نقلی راست و دروست نه‌و به‌سهراته چه‌سپاوه که به‌سهر "عامیری کوری توفیل" و "نه‌به‌دی کوری قه‌یس" دا هاتووه، که به‌م جوړه‌به:

"هم دوانه به نوڼه‌رایه‌تیی تیره که‌یان هاتنه خزمه‌تی پڼغه‌مهر ﷺ. زووتر عامیر به هاورپڼکه‌ی وتوو: من له پڼشموه محممه‌ده به‌سه‌ده گرم، تۆیش له کاتی قسه‌کردندا لینی بده. له پاشاندا نه‌بیښی هاوه‌له‌کی هیچ کارپڼک بکات. که دواپی لینی پرسی بۆ هیچ‌ت نه‌کرد؟ له وه‌لامدا وتی: به خوا هدرکات ده‌موښت لینی بده‌م، تۆم له نیوان خۆم و نه‌ودا ده‌بیښی، لایا له تۆ بده‌م"^(۲)

رووداوی ششم:

* هه‌روه‌ها به‌نقلی ص‌حیح چه‌سپاوه که: "شه‌یه‌ی کوری عوسمانی حه‌جه‌یی" له پۆژی "حونه‌ن" یان "لوحود" دا گه‌شته سهر پڼغه‌مهر ﷺ. کاتی خۆیشی حه‌زهره‌تی (حه‌مه‌زه) باوک و مامی نه‌می کوشتوو. له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی: ده‌رفه‌ته، وا له‌مپۆ تۆله‌ی خۆم له محممه‌ده‌سڼمه‌وه! کاتی خه‌لک له جه‌نگه‌که‌دا ټی‌که‌ل به‌یه‌که‌ر بوو‌بون، هم له پشته‌وه هات بۆ پڼغه‌مهر و شمشیره‌کی به‌رز کرده‌وه بۆ نه‌وه‌ی ده‌ستی خۆی بوه‌شښښت.. خۆی ده‌ی‌گپڼته‌وه، ده‌لښت: له‌م کاته‌دا پڼغه‌مهر ﷺ پڼی زانیم، بانگی کردم و ده‌ستی خسته سهر‌سنگم، له‌و کاته‌شدا له هه‌موو که‌سپڼک زیاتر رقم لینی بوو. که ده‌ستی له‌سهر سنگم هه‌ل‌گرت، له هه‌رچی کس هه‌یه‌ زیاتر خۆشم ده‌ویست. ئنجا پڼی وتم: وه‌ره نزی‌ک به‌روه‌وه و له‌ دژی کافران بجه‌نگه. ده‌لښت: نزی‌ک بووموه‌وه و به

(۱) رواه البیهقی والحاکم وقال: صحیح الإسناد.

(۲) رواه ابن اسحاق والبیهقی وأبو نعیم والطبرانی والأصبهانی واللفظ له.

شمشیره کهم له گه‌ل کافراندا شهرم ده کرد و، خۆم کرد به قه‌لغان بۆ ینگه‌مهر ﷺ خۆ نه‌گهر باو کیشم بهاتایه‌ته به‌رده‌ست، ده‌مکوش و نه‌مده‌هینشت نزیک‌ی ینگه‌مهر بیهته‌وه^(۱).

* "فوزالهی کوری عمر" یش ده‌لێت: له‌ سالی فه‌نحی مه‌ که‌دا که ینگه‌مهر ﷺ ته‌وافی که‌عه‌ی ده‌ کرد، و یمستم بیکوژم. که‌ لێی نزیک بوومه‌وه، فه‌رمووی: "ئه‌وه فوزالهی" و تم: "به‌لێ". فه‌رمووی: "ئه‌وه له‌ دلی خۆتدا چیت ده‌وت" و تم: "هیچ" له‌ویش ینگه‌نی و، داوای لیبوردنی له‌ خوا بۆ کردم و، ده‌ستی خسته‌ سه‌رسنگم و، به‌وه دلم دامر کایه‌وه. به‌ خوا هه‌ر که‌ ده‌ستی له‌ سه‌ر سنگم لا‌برد، له‌ هه‌ر چی شت هه‌به‌ که‌ خوا دروستی کردووه ینگه‌مهر ﷺ زیاتر خۆش ده‌ویمست^(۲).

پووداوی هه‌وتم:

* به‌ نه‌قلی سه‌حیح چه‌سپاوه و ده‌گیر نه‌وه که‌: جارێک ینگه‌مهر ﷺ پالی به‌ دیوارێکه‌وه دابوووه‌وه، جووله‌ که‌ کان پیلانیان له‌ دژی ینگه‌مهر ﷺ ساز کرد و، به‌ کێکیان و یمستی به‌ردنکی گه‌وره‌ی به‌ سه‌ردا بکێشیت. یش ئه‌وه‌ی ده‌ستی خۆی بووه‌شینیت، ینگه‌مهر ﷺ هه‌لسا و پوشت^(۳). به‌و جوژه و به‌ بۆنه‌ی پارێزگاریی خوای گه‌وره‌وه، پیلانه‌ که‌یان سه‌ری نه‌گرت.

پووداوی تری هاوچه‌شنی ئه‌مه‌ زۆرن. ئه‌وه‌تا ئیمامی بوخاری و موسلیم و یشه‌واپانی تری هه‌دیث، له‌ هه‌زه‌تی عایشه‌وه ده‌گیر نه‌وه، که‌ ده‌فه‌رمویت: تا ئه‌و کاته‌ی ئایه‌تی: ﴿وَاللّٰهُ يَفْصِلُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ نازل بوو، ینگه‌مهر ﷺ پاسه‌وانی هه‌بوو. به‌لام که‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه، سه‌ری له‌ ماله‌وه هینایه‌ ده‌ره‌وه و فه‌رمووی: "یا آیه‌ا الناس! انصرفوا، فقد عصمني ربی عز وجل"^(۴). واته‌: خه‌لکینه‌! فه‌رموون پوژن، وا خوا خۆی ده‌مپارێزیت.

* * *

(۱) الشفا ۳۵۳/۱. نسیم الریاض ۲۴۸/۳.

(۲) رواه ابن اسحاق وابن هشام وابن سید الناس. پروانه: الشفا ۳۵۳/۱، الإصابة ۳۷۲/۵.

(۳) رواه ابن اسحاق. پروانه: الشفا ۳۵۲/۱.

(۴) رواه الترمذی وعبد بن حمید وابن جریر وأبو نعیم والحاکم وقال: صحیح الإسناد.

ئەم پەيامە، ھەر لە سەرەتاوە تا ئێرە، ئەوەی پروون کردەووە کە:

ھەرچی جۆر و ھەرچی جیھانی ناو ئەم بوونەوەرە ھەیە، ھەموویان پێغمبەر ﷺ دەناسن و پەيوەندییان لە گەلیدا ھەیە. چونکە ئەمانە موعجیزە کانی پێغمبەر ﷺ لە ھەموو جۆرنیک لە جۆرە کانی بوونەوەراندە دەرخەن. واتە دەری دەخەن کە ئەم پێغمبەرە بەرپێز و نازدارە ﷺ پەوانە کراوی بەدیهێنەری گەردوون و نێرراوی پەرورەدگاری ھەموو جیھانەکانە.

بەلێ، ھەر وە کە فەرمانبەرنیکی گەورەیی دەولەت، یان پشکنیارنکی پایەبەرزى لای پادشا، ھەموو فەرمانگە کانی دەولەت دەناسن و، ئەگەر پەوانە ناو ھەر کام لەو فەرمانگەیانە، ئەوا پێزینکی گەرم و زۆری لێ دەگیرێت، چونکە لە لایەن پادشای مەزنەووە کاری پێی سێرراوہ. بەلام ئەگەر وا داہێنین ئەم کار پێی سێرراوہ تەنھا پشکنیاری "دادگەری" یێت، ئەوا تەنھا فەرمانگە کانی "دادگەری" دەناسن و پێزی لێ دەگرن و، فەرمانگە کانی تر بە باشی نایانسان. یان ئەگەر تەنھا پشکنیاری گشتیی سوپا یێت، ئەوا فەرمانگە پەسمی پە کانی تری دەولەت نایانسان..

بەلام خۆ لەو غوونانەیی پێشوو تێدە گەین کە: ھەموو فەرمانگە کانی دەستەڵاتداریی خواوەند، زۆر بە باشی ئەو پێغمبەرە ﷺ دەناسن و، بە غەیری خۆشیانی دەناسێنن. ھەر لە مەلایکەتەو تا دەگاتە جالجالو کە و مێش..

کەواتە - بە بێ هیچ گومانیک - دواھمەین پێغمبەرە ﷺ و، نێرراوی پەرورەدگاری جیھانیانە و، پەيام و پێغمبەرێتی پە کەشی وە کە هی پێغمبەرانی تر نی پە، تا تەنھا بۆ پە ک نەتەوہ یێت، بەلکو بۆ ھەموو بوونەوەرانە بە گشتی.

ئاماژەى سازدەھەم

ئەم ئاماژە پە بریتی پە لە "ئیرھاسات". واتە ئەو پرووداوہ لەعادەت بەدەرانی کە لە پێش پێغمبەرێتیدا دەر کەوتوون. جا لەبەر ئەوەی ئەم پرووداوانە پەيوەندییان بە پێغمبەرێتی پێغمبەرەوہ ﷺ ھەیە، ئەوا بە جۆرنیک لە بەلگە کانی پێغمبەرێتی ئەو دادەنرێن.. ئەمانەش سێ بەشن:

بهشی یه کم

هم بهشه بریتی به لهو ههوالانهی که "تهورات" و "ئینجیل" و "زه بوور" و "صوحوف" ی پیغمهبران - دروودیان لهسهر بیت - له باره ی پیغمهبریتی حهزرتی محمدهوه ﷺ راپانگه باندوون. که ئه ممش به دهقی قورلانی پیرۆز چه سپاوه.

به ئی، مادهم لهو کتیبانه "ئاسمانی" ن و خاوه نه کانیشیان (واته ئهوانه ی بۆیان هاتوون) چهند پیغمهبرنکی بهرپۆن - دروودی خویان لهسهر بیت - ده بی لهو کتیبانه بهوپه پری بی گومانی و به جۆرنکی پیوست باسی لهو کهسه بکه ن که بههزی لهو نووره ی له لایه ن خراوه بۆی دیت نیوه ی پووی زهوی پرووناک ده کاتهوه و ئایینه کانی تر هه لده وه شینینه وه و پوخساری گهر دوو نیش ده گۆریت..

چونکه لهو کتیبانه ی که پرووداره جۆرنی به کان له بهر ناکه ن و تۆماره بان ده که ن، ههر گیز ناگوئجی گرنگترین و گهوره ترین پروودای میژووی مرؤفایه تی، که پیغمهبریتی حهزرتی محمدهوه ﷺ، باس نه که ن.

جا مادهم باسی ده که ن، لهوا باسکردنه که بان یان به درۆ خسته وه ی لهو ده بیت تاکو ئایینه کانی خۆیان له هه لوه شانه وه و تیاچوون پیاپۆن، یاخود بریتی ده بیت له پشت راستکردنه وه ی. واته بۆ ئه وه ی ئایینه که بان له ده سته کاری و ته حریف و خورافات پیاپۆن، ته سدیقی لهو پیغمه به ره ﷺ ده که ن. خۆ قسه ی هه موو دۆستان و دۆمنان له وه دا به کی گرتوه که هه یج به لگه و نیشانه یه کی لهوتۆ لهو کتیبانه دا نی به به درۆ خسته وه ی هم پیغمه به ره ﷺ راپه گه یه نیت. که واته ده بی به لگه و نیشانه ی ته سدیقی لهویان تیدا بیت.

ئێستاش مادهم به شیوه یه کی ره ها "ته سدیق کردن" له ئارادایه و هۆکارنکی سه ره کیش هه به که داخوازی هم پشت راستکردنه وه ی بیت، لهوا لیبه دا سنی به لگه ی به هیز و توندوتۆل له سه ر بوونی هم ته سدیق کردنه ی پیغمه بریتی پیغمه به ره ﷺ لهو کتیبانه دا، ده هینینه وه:

به لگه ی یه کم:

پیغمه به ره ﷺ چهند ئایه تیکی به سه ر شوینکه وته ی لهو ئایینه دا خوینده وه و، بهو ئایه تانه ته حه ددا ی کردن. وه ک بلیی به زمانی قورلانی پیرۆزه وه پیاپان ده فهرموی:

(له‌وه‌تا کتیبه‌ کانتان ته‌سلیقی پیغمبه‌ریتیم و له‌وه‌وسفانه‌ی من ده‌که‌ن که‌ تیا‌باندایه‌ و، له‌وه‌وه‌وایمه‌دا که‌ به‌هموو جیهانه‌کانی راده‌گه‌یم، به‌ راستم داده‌نین).

ئهمانش هه‌نلینکن له‌وه‌تایه‌تانه‌ی که‌ ئهم ته‌حه‌ددی‌یه‌یان تیدا‌یه‌:

﴿قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَالْتُلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (آل عمران: ۲۹۳).

﴿قُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ

فَنَجْعَلَ لَعْنَةً اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ (آل عمران: ۶۱).

له‌گه‌ل ئهم ته‌حه‌ددا‌ پروون و ئاشکرایه‌شدا، هیچ کام له‌ زانا و قه‌شه‌کانی جووله‌ که‌ و‌گا‌وره‌کان نه‌هاتن هیچ شتیک ده‌رخه‌ن که‌ پیچه‌وانه‌ی له‌وه‌ را‌گه‌یاندنه‌ی پیغمبه‌ر ﷺ ییت. خو‌ له‌گه‌ر هه‌ر شتیکیان پیچه‌وانه‌ی فه‌رموده‌که‌ی پیغمبه‌ر ﷺ له‌ به‌رده‌ستدا‌ به‌ویه‌ - با‌ زۆر که‌میش ییت - له‌وه‌وه‌ جووله‌ که‌ و‌ کافر و مونا‌فیه‌ به‌ کجار چه‌سوود و سه‌ره‌ختانه‌ی که‌ له‌هموو کات و جی‌گایه‌ کدا‌ هه‌ن، ده‌ریانده‌خست و ئاشکرا‌یان ده‌کرد.

ناوه‌روکی ئهم ته‌حه‌ددایمیش به‌رتی بوو له‌وه‌ی که‌: یان ده‌بئی بتوانن شتیک له‌ کتیبه‌کانیا‌ندا‌ بدۆز نه‌وه‌ پیچه‌وانه‌ی له‌وه‌ ییت که‌ ئیستا‌ ئهم پیغمبه‌ره‌ ﷺ له‌ لایه‌ن خراوه‌ را‌یده‌گه‌یه‌نیت.. یان پیغمبه‌ر ﷺ زۆر به‌توندی جیهادیان له‌گه‌لدا‌ ده‌کات. جا‌ له‌به‌ر له‌وه‌ی نه‌یا‌نتوانی شتیک به‌چه‌سپینن که‌ پیچه‌وانه‌ی را‌گه‌یاندنه‌که‌ی پیغمبه‌ر ﷺ ییت، ناچاربوون به‌ج‌ه‌نگ و کاولکاری و ده‌ربه‌ده‌ری را‌زی ببن. واته‌ شتیکیان ده‌ست نه‌که‌وت که‌ ییکه‌ن به‌ به‌لگه‌ی خو‌یا‌ن و پیغمبه‌ری پی‌ ییده‌نگ بکه‌ن. چونکه‌ له‌گه‌ر شتیکی له‌وه‌ جو‌ره‌یان ده‌ست به‌که‌وتایه‌ له‌وه‌ ئاشکرا‌ کردنی گه‌لێ ئاسانه‌ر بوو له‌وه‌ مال و سامان به‌خت کردن و کاولکاری و ده‌ربه‌ده‌ری‌یه‌ی که‌ به‌سه‌ریاندا‌ هات.

به‌لگه‌ی دووهم:

له‌به‌ر له‌وه‌ی "ته‌ورات" و "ئینجیل" و "زه‌بوور" بو‌چه‌نلین زمانی به‌ک له‌ دوا‌ی به‌ک وه‌رگیرا‌ون و، قسه‌ی له‌وه‌ که‌سانه‌یان تیکه‌ل بووه‌ که‌ ته‌فسیریان کردوون و به‌هه‌له‌ لیکیان دا‌ونه‌ته‌وه‌ و، چه‌نلین وشه‌ی نامۆیا‌ن ئا‌وێته‌ بووه‌.. له‌به‌ر ئهمانه‌، ده‌بینیت له‌وه‌ ئیعه‌جازه‌ی که‌ له‌تایه‌ته‌کانی قورئاندا‌ هه‌یه‌، له‌واندا‌ نی‌یه‌. ئهمه‌ جگه‌ له‌وه‌ ده‌ستکاری‌یا‌نمیش که‌ نه‌فامان و ده‌روون چه‌په‌لان تیا‌باندان کردوون و که‌مو‌کرو‌پی و ناته‌وا‌وی‌یه‌کانی له‌وه‌ کتیبه‌انه‌ی زیاتر کردووه‌. ته‌نانه‌ت گه‌وره‌ زانای به‌نا‌وبانگ: "شیخ

ره‌حمه‌توللای هیندی^(۱) هزاران ده‌ستکاری له و کتیه ناوبراوانه‌دا ده‌ستیشان کردوو و، زانایانی جووله‌که و گاوری پین بۆر داوه.

سهره‌پای لهم هه‌موو ده‌ستکاری‌یانه، ههر لهم سهرده‌مه‌ی خۆشماندا زانای به‌ناوبانگ: "حسین الجسر"^(۲) - خوالیی خوش ییت - سهد و ده‌به‌لگه‌ی له‌سهر پیغه‌مه‌ریتی پیغه‌مه‌رمان ﷺ له و کتیانه‌دا ده‌ره‌یناوه و هه‌مه‌شی له کتیبی "الرسالة الحمیدیة" دا چه‌سپاندوو. خوالیخۆشبووش "ایسماعیل حه‌مقی مه‌ناسته‌ری" وه‌ری گێراوه بۆ زمانی تورکی. ههر که‌سێک ده‌یه‌ویت با سه‌یری به‌کات.

پاشان به‌شیک زۆری زانایانی جووله‌که و گاوری، دانیان به‌م راستی‌یه‌دا ناوه و وتووایه: وه‌سه‌ف کانی محمه‌د پیغه‌مه‌ر ﷺ له کتیه‌کاغاندا هه‌یه. وه‌ک: "ههرقلی پادشای پۆم" که‌دانی به‌م راستی‌یه‌دا نا و وتی: "هه‌زه‌تی عیسا - دروودی خوالی له‌سهر ییت - مژده‌ی هاتنی محمه‌دی ﷺ داوه". ههر به‌م جۆره "موقه‌ویسی پادشای میسر" و "ئین صۆریا" و "ئین هه‌خته‌ب" و "که‌عبی کۆری ته‌سه‌د"ی بۆی و "زوبه‌یری کۆری باتیا" و، غه‌یری هه‌مانه‌ش له زانایانی جووله‌که و سهر کرده‌کانیان دانیان به‌مه‌دا ناوه و، وتووایه: وه‌سه‌ف کانی لهم پیغه‌مه‌ره ﷺ له کتیه‌کاغاندا هه‌ن.

(۱) (شیخ ره‌حمه‌توللای هیندی) له نێوان ساڵه‌کانی (۱۸۱۸ - ۱۸۹۱ز) دا ژیاوه. لهم ده‌ستکاری‌یانه‌شی له کتیه‌که‌یدا که‌ ناوی "إظهار الحق" ه، باس کردوو. لهم کتیه‌ بۆ زۆر زمان وه‌ر گێراوه و به‌ وردترین لیکۆلنه‌وه‌ی په‌خته‌یی داده‌نێت له هه‌ردوو کتیبی ته‌ورات و ئینجیلی ئیستادا. هۆی دانانی لهم کتیه‌ش لهموه بووه که‌ له ده‌می داگیر کردنی هیندستان له لایهن ئینگلیزه‌وه، موبه‌ششه‌کان زۆر به‌ توندی هه‌رشان ده‌ کرده سهر ئیسلام. بۆیه‌ گه‌لێن کس له زانایان به‌ توندی به‌ره‌نگاریان بوونه‌وه. به‌ که‌م موناژه‌ری په‌میی له نێوان دانمیری لهم کتیه‌ و سه‌روکی موبه‌ششه‌کان له به‌رواری ۱۰/۳/۱۸۵۴ز دا سازکرا و، سه‌رجه‌می گفتوگۆکانی لهم موناژه‌راتانه‌ش به‌ ئاساده‌بوونی گه‌وره‌ پیاوانی هیندستان تۆمار کران. له ته‌بامدا موبه‌ششه‌که‌ به‌ به‌لگه‌ به‌زیه‌را و پێش لهموه‌ی موناژه‌ره‌که‌ کۆتایی پین ییت شکستی هه‌نا و له‌ کۆپی موناژه‌ره‌که‌ پۆشته‌ده‌رموه! بۆ زیاده‌ئاگاداری له‌ به‌ره‌ی لهم کتیه‌ و دانمیره‌که‌ی، په‌روانه‌ کتیبی: "اکبر بمه‌اهد فی التاریخ: الشیخ رحمة الله الهندی" دا نراوی: محمد سلیم محمد سعید. وه‌ر گێڕانی بۆ عه‌ره‌یی: فخرالدین أحمد و د. أحمد حجازي السقا و سید عبدالله محمد علام. الناشر: مکتبة الکلیات الأزهریة - مصر - الطبعة الأولى ۱۹۷۷. (وه‌ر گێڕ)

(۲) حسین الجسر: له (ته‌راپلوسی) لوبنان له‌ده‌یه‌ک بووه و ههر له‌مێش کۆچی دوا‌یی کردوو. له نێوان ساڵه‌کانی (۱۲۶۱-۱۳۲۷ک/ ۱۸۴۳-۱۹۰۹ز) دا ژیاوه. سالی (۱۲۸۴ک) خۆبندن له‌ ته‌هه‌ر ته‌واو کردوو. که‌ گه‌راوه‌تموه‌ بۆ ته‌راپلوس به‌ که‌ پیاوی له‌وی و شاعری و زانا و فقه‌یه‌کی به‌ناوبانگی سه‌رده‌می خۆی بووه. چه‌ند به‌ره‌مه‌نیک هه‌یه، به‌ناوبانگه‌ریان: (الرسالة الحمیدیة) و (الحصون الحمیدیة) به. په‌روانه: (الأعلام) ی زه‌ر که‌لی ۲/۲۵۸. (وه‌ر گێڕ)

هه‌روه‌ها به‌شینکی زوری تر له زانایانی گاور و جووله‌که، دواى ئەوه‌ی وه‌سفه‌کانی ښځه‌مهربان ﷺ له کتێبه‌کانی خۆیاندا چاوپێ‌که‌وت و بۆ زاناکانی تریشیان پروون کرده‌وه و به‌لگه‌یان بۆ هێنانه‌وه، باوه‌ریان به‌ ئایینی ئیسلام هێنا و ده‌ستیان له‌ ئینکاری و سه‌ر‌سه‌ختی و دوژمنایه‌تی هه‌ل‌گرت. وه‌ك: "عه‌بدوللای کوری سه‌لام و وه‌ه‌به‌ی کوری مونه‌بیه‌ و ئەبوو یاسر و شاموولی هاوڕینی توبه‌ع" هه‌روه‌ك "توبه‌ع" خۆشی له‌ پێش هاتنی ښځه‌مهربان ﷺ ئیمانی پێ هێنا‌بوو. هه‌روه‌ها "ئوسمید و ئەعله‌به‌ی کوری سه‌عه‌ب" ئیمانیان پێ هێنا. ئەوه‌بوو له‌ناو هۆزی "بنی‌النضیر" ی جووله‌که‌دا به‌ ده‌نگی به‌رز ناڕه‌زایی خۆیان له‌وه‌ ده‌رب‌ری که هۆزه‌که‌یان له‌ گه‌ل ښځه‌مهربان ﷺ ده‌جه‌نگان و، و تیان: "والله‌ هو الذي عهد إليكم فيه ابن هيبان.. واته: "به‌ خوا ئەمه‌ ئەو ښځه‌مهربه‌یه‌ که ئێین هه‌میان بۆی باس کردن". ئەم ئێین هه‌میان‌ه‌ش پیاویکی خواناس بوو، کاتی خۆی له‌ پێش ئەوه‌ی ښځه‌مهربان ﷺ ره‌وانه‌ به‌کرت، بووبوو به‌ میوانی "به‌نی نه‌ضیر" و پتی وت‌ه‌بون: "قريبٌ ظهورُ نبيٍّ هذا دار هجرته". واته: "ښځه‌مهربه‌ك به‌م نزیکانه‌ په‌یدا ده‌ییت، که بۆ ئێره‌ کۆچ ده‌کات". به‌لام "به‌نی نه‌ضیر" هیچ گوێ‌یه‌کیان به‌م هه‌والی ئەم دوانه‌ نه‌دا و، له‌ ئەنجامدا ئەوه‌یان توش بوو که توشیان بوو.

هه‌روه‌ها چه‌ندین زانای جووله‌که‌ی تری وه‌ك: "ابن یاسین و، موخه‌میری و، که‌عبله‌حبار" و غه‌یری ئەوانیش، پاش ئەوه‌ی وه‌سفی ښځه‌مهربان ﷺ له‌ کتێبه‌کانیاندا بینی، ئیمانیان پێ هێنا.

یه‌ که‌ك له‌ زانا گاوره‌کان که ئیمانی پێ هێنا: "بوحه‌میرای ره‌به‌ن" بوو - وه‌ك له‌ پێشدا باس‌مان کرد - ئەم‌ه‌ش له‌و کاته‌دا که ښځه‌مهربان ﷺ له‌ تهمه‌نی دوا‌ده‌ ساڵیدا، له‌ گه‌ل ئەبوو تالیبی مامی پ‌ژ‌شت بۆ شام. بوحه‌میرا له‌به‌ر پ‌ژ‌نان له‌ ښځه‌مهربان ﷺ خواردنی بۆ کاروانه‌که‌ی قوره‌یش ئاماده‌ کرد و بانگه‌ێشتی بۆ کردن. پاشان سه‌یری کرد ئەو په‌له‌ هه‌وره‌ی سه‌یبه‌ری به‌سه‌ر کاروانه‌که‌وه‌ کرد‌بوو، هه‌ر له‌ جێی خۆیدا ماوه. له‌به‌ر خۆ‌یه‌وه‌ وتی: وا دیاره‌ ئەو که‌سه‌ی که من مه‌به‌ستمه‌ هه‌ر له‌وئ ماوه‌ و نه‌هات‌وه‌! له‌به‌ر ئەوه‌، یه‌ کینکی نارد به‌ شوێنیدا تا‌کو له‌ گه‌ل خۆیدا یه‌ه‌یئت. ئنجا به‌ ئەبووتالیبی مامی وت: بیه‌روه‌ بۆ مه‌ که‌که‌، چونکه‌ جووله‌که‌کان زۆر چه‌سوودن و گه‌ر پینی بزانن به‌ فروفیل له‌ناوی ده‌به‌ن، چونکه‌ ئێمه‌ وه‌سفه‌کانی ئەم کۆره‌ له‌ ته‌وراتدا ده‌بینین.

"نه‌ستووری چه‌به‌شه‌" و "نه‌جاشی" ی پادشایان دواى ئەوه‌ی که وه‌سفه‌کانی ښځه‌مهربان ﷺ له‌ کتێبه‌کانیاندا بینی، ئیمانیان پێ هێنا. هه‌روه‌ها "زه‌عاتیر" ی زانای به‌ناوبانگی گاوریش وه‌سفه‌کانی ښځه‌مهربان ﷺ له‌ناو پ‌ژ‌مه‌کاندا ئاشکرا کرد و له‌سه‌ر

همه شهید کرا! هدر وها زانای دیانی به‌ناوبانگ و سرگه‌وره‌ی رُوحانی‌یه‌کانی شام: "حاریشی کورپی ته‌بوو شهری غه‌سسانی" و، پادشاکانی ئیلیا و ناوچه‌کانی تری شام، وهك: "هەرقل و بین ناطور و جارود" و هاوچه‌شنان دوا‌ی ته‌وه‌ی که وه‌سغه‌کانی پیغمبه‌ریان ﷺ له کتیه‌کانی‌اندا چاو پی‌که‌وت، ئیمانیان پی‌هینا. به‌لام "هەرقل" له‌به‌ر ته‌وه‌ی نه‌میده‌ویست فەرمان‌په‌واییه‌که‌ی له‌ده‌ست بدات، به‌ره‌سمی ئیمانه‌که‌ی ئاشکرا نه‌کرد.

هاوچه‌شنی ئهمانه‌ زۆرن، وهك "سەلمانی فارسی" که پیشتر دیان بوو، وه‌سغه‌کانی پیغمبه‌ری ﷺ له کتیه‌کانی‌اندا دیوو. له‌به‌ر ته‌وه، به‌شوین ته‌و پیغمبه‌ره‌دا ﷺ ده‌گه‌را و هەر که چاوی پی‌که‌وت موسلمان بوو! هدر وها وهك "تەمیم" که زانابه‌کی به‌پرز و گه‌وره‌یه‌و، نه‌جاشیی پادشای حه‌به‌شه و قه‌شه‌کانی حه‌به‌شه‌و، ئوسقوفه‌کانی ناوچه‌ی "نه‌جران". ههموو ته‌وانه‌ به‌یه‌که‌ ده‌نگ ده‌لێن: پاش ته‌وه‌ی ته‌وسافی ته‌م پیغمبه‌ره‌مان ﷺ له کتیه‌کانماندا پی‌هینا. به‌لگه‌ی سی‌هم:

وا بۆ نمونه چەند ئایەتێک لە تەورات و ئینجیل و زەه‌بوور^(۱) ده‌هینین، که‌ مزده‌ی هاتنی پیغمبه‌ر ﷺ ده‌ده‌ن:

ئایەتێک لە زەه‌بووردا ده‌لێت:

"اللهم ابعت لنا مقيم السنة بعد الفتره"^(۲).

خو "مقيم السنة" ش‌یه‌کیکه‌ له‌ ناوه‌کانی پیغمبه‌ر ﷺ.

ئایەتێک له‌ "ئینجیل"دا ده‌لێت:

"وقال المسيح: إني ذاهب إلى أبي وأبيكم ليعث فيكم الفارقليطا"^(۳).

واته: تاكو ته‌حمه‌دتان تێدا بنێریت به‌ پیغمبه‌ر.

(۱) زۆربه‌ی ئایه‌ته‌کانی ته‌م کتیه‌ ناو‌په‌راوانه‌ مامۆستا نوورسی له‌ ته‌سله‌که‌دا به‌ عهره‌یی هیناوانی و، هه‌ندێکی‌شی به‌ تورکی. جا ته‌وانه‌ی که‌ ته‌و به‌ عهره‌یی هیناوانی، هەر به‌ عهره‌یی دامنانه‌وه‌ و اتاکانیام به‌ کوردی له‌ په‌راویژدا لێک داوه‌ته‌وه‌. ته‌وانه‌ش که‌ له‌ ده‌قه‌که‌دا تورکین و هه‌رگیز عهره‌یی کردوونی به‌ عهره‌یی، من له‌ جینگای خزه‌باندا کردوومن به‌ کوردی. بۆ هه‌ردوو حاڵه‌ته‌که‌ش، له‌ هه‌رگیزانی ئایه‌ته‌کانی ئینجیله‌دا پشتم به‌ دوو ئینجیلی کوردی به‌ستوه‌، به‌که‌م: ته‌وه‌ی که‌ له‌ سالی ۱۹۱۹زدا له‌ نیویۆرک له‌ له‌مه‌ریکا‌دا چاپ کراوه‌. دووه‌م: ته‌وه‌ی که‌ له‌ سالی ۱۹۷۴زدا له‌ سلێمانی له‌ چاپخانه‌ی پاپه‌په‌ین له‌ چاپ دراوه‌.

(۲) واته: خواپه‌ پاش ته‌و ماوه‌یه‌، دامه‌زێنه‌ری سوتنه‌لمان بۆ بنێه‌.

(۳) واته: من بۆ لای باوکی خۆم و ئیوه‌ ده‌پۆم، تاكو "فارقليت" تان تێدا بنێریت.

ئایه‌تیک‌ی تر له "ئینجیل" دا ده‌لێت:

"وانسی اطلب من ربی فیعطیکم فارقلیطاً یکون معکم الی الابد"^(۱).
"فاره‌قلیت" واته: جیا که ره‌وه‌ی حه‌ق له ناحه‌ق، ئه‌مه‌ش ناوی پێغه‌مبه‌ره ﷺ له‌و کتێبان‌ه‌دا^(۲).

ئایه‌تیک‌ی ته‌وراتیش ده‌لێت:

"إن الله قال لإبراهيم: إن هاجر تلد، ویكون من ولدها من یدُه فوق الجميع، ویبد الجميع مبسوطه إلیه بالخشوع"^(۳).

ئایه‌تیک‌ی تری ته‌ورات ده‌لێت:

"وقال یا موسى: إني مقيم لهم نبياً من بني إخوانهم مثلك وأحري قولي فی فمه، والرجل الذي لا یقبل قول النبي الذي یتکلم باسمی، فانا أنتقم منه"^(۴).

ئایه‌تیک‌ی تر له ته‌ورات‌دا ده‌لێت:

"قال موسى: ربّاً إني أجد فی التوراة أمة هم خیر أمة أخرجت للناس، یأمرون بالمعروف وینهون عن المنکر ویؤمنون بالله. فاجعلهم أمی. قال: تلك أمة محمد"^(۵).

(۱) ئینجیلی یۆه‌ن‌نا (۱۶، ۱۴) واته: له په‌روه‌ردگارم داوا ده‌کم "فاره‌قلیت" بک‌تان به‌داتی که هه‌تا دنیا دنیا به‌ له‌گه‌ڵان‌دا بێت. ئینجیلی یۆه‌ن‌نا ده‌لێت: "له‌ باوک‌م داوا ده‌کم".

(۲) وه‌رگه‌ڕه‌ کانی ئینجیل وشه‌ی "فاره‌قلیت" یان له‌ زۆربه‌ی وه‌رگه‌ڕانه‌کان‌دا لاه‌ردوه‌ و، وشه‌ی تریان له‌ جیگه‌دا داناه‌، چونکه‌ ده‌زانن یۆ موسلمان‌ه‌کان دهرکه‌وتوه‌ که مه‌به‌ست له‌و وشه‌یه‌ "عه‌مه‌د" ﷺ. "شیخ په‌حه‌م‌ه‌ه‌ه‌ تۆلای ه‌ندی" له‌ کتێبه‌ که‌یدا هه‌موو جیاوازی‌یه‌کانی چاهه‌ جیا‌جیا‌کانی ئینجیلی هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ تا سه‌رده‌می خ‌زی ده‌ست‌پشان کردوه‌. مامۆستا "عه‌به‌لولوه‌هاب نه‌ج‌جار"یش له‌ (قصص الأنبياء) ه‌که‌یدا (ص ۳۹۷ - ۳۹۸) با‌سی ئه‌وه‌ ده‌کات که په‌رسیاری له‌ خۆره‌ه‌لاتناسی به‌ناوبه‌نگی لێشال "دوکتۆر کارل‌ز نلینز" له‌ به‌ره‌ی ئه‌م وشه‌یه‌وه‌ کردوه‌ به‌و سیفه‌ته‌ی که‌ په‌سپۆری زمانه‌ یۆنانی‌یه‌ کۆنه‌کانه‌. له‌ وه‌لا‌م‌دا وتوو‌یه‌تی: "فاره‌قلیت" به‌عنی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ زۆر "حه‌مه‌د" بک‌رێت. واته: ک‌رمت وشه‌ی: (محمد، أحمد) ده‌گ‌رێته‌وه‌!

(۳) سفر التکریم: ۱۷ واته: خوا به‌ ئیبراهیمی فه‌رموو: هاجه‌ر منالی ده‌بێت و، له‌و منالیش که‌سێک ده‌که‌وتێته‌وه‌، که‌ ده‌ستی له‌سه‌ر هه‌موانه‌وه‌ ده‌بێت و، ده‌ستی هه‌موانیش به‌وه‌په‌ری پێزه‌وه‌ له‌ به‌رده‌م‌یدا به‌لا‌و ده‌بنه‌وه‌.

(۴) سفر التنبیه: ۱۸ واته: به‌ موسای وت: من پێغه‌مبه‌ریکی وه‌ک تۆیان له‌ برا‌زاییانی خۆیان یۆ داده‌نێم و، وتی خ‌ۆم له‌سه‌ر زاری ئه‌و دهرده‌په‌رم، جا هه‌رک‌س وتی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ وه‌رنه‌گ‌رێت که‌ به‌ ناوی من‌وه‌ ده‌ه‌وێت، خ‌ۆم تۆله‌ی لێ ده‌سێم.

(۵) واته: موسا وتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار! ده‌بینم ته‌ورات با‌سی نه‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌کات که‌ باشه‌رین نه‌ته‌وه‌ له‌ مرۆف‌دا هه‌له‌یک‌م‌ و فه‌رمان به‌ چاکه‌ و نه‌می له‌ خ‌راپه‌ ده‌ک‌ن و با‌وه‌په‌یان به‌ خوا هه‌یه‌. خوا به‌ گیان‌ا داوا‌کارم ئه‌وانه‌ بک‌م‌یت به‌ ئه‌وه‌تی من. خوا فه‌رموو‌ی: ئه‌وه‌ ئه‌وه‌تی عه‌مه‌ده‌.

ئاگاداری‌یەک:

ئەو کتێبێانی ناومان هێنان، ناوی "عەحمەد"یان ﷺ بە چەند ناویکی سوریانی و لە نێوان چەند ناویکی عێڕیدا دەرپرێوە. وەك: "موشەفقەح، مونغمنا، حمیاطا" و چەند ناویکی تر، کە هەر هەموویان بە عەرەبی واتای: "عەحمەد" دەگەیەنن. بەلام ناوهێنانی "عەحمەد" بە راستەوخۆیی بە دەگمەن نەبێ نێ. ئەوانەش جوولە کە کان دەستکارییان کردوون و گۆرپیانیان. وەك ئەو لایەتە زەبوور کە دەلێت:

"یا داودا! یأتی بعدک نبی یسمى أحمد ومحمداً صادقاً، سیداً، أمته مرحومة"^(۱).

چەند زانیەکی ئاگادار، لە پێش دەستکاری کردنی تەوراتدا، ئەم لایەتەیان دەرخستوو. وەك: "عەبدوللای کۆری عمری کۆری عاص"، کە بە کێکە لە حەوت "عەبدوللای" ناوە زاناکان و ئاگادارییەکی فراوانیان لەو کتێبێانی زوودا بوو. هەرۆها "عەبدوللای کۆری سەلام" کە پێش هاوێلانی کەوت و موسلمان بوو. هەرۆها "کەعبولە حەار" کە بە کێک بوو لە زانیانی جوولە کە. هەموو ئەمانە ئەو راستیەیان ئاشکرا کردوو.

بە کێکی تر لەوانە ئەم لایەتە، کە پاش قسە کردن لە گەل حەزەرەتی مووسادا - دروودی لە سەر یێت - ڕوو دەکاتە ئەو پێغمەبەرە ﷺ کە لە دواى مووسا دێت و پێی دەلێت:

"يا أيها النبي! إنا أرسلناك شاهداً ومبشراً ونذيراً وحرزاً للأمين. أنت عبدی. سميتك المتوكل. ليس بفظ، ولا غليظ، ولا سخاب في الأسواق. ولا يدفع السيئة بالسيئة، بل يعفو ويغفر. ولن يقبضه الله حتى يقيم به الملة العوجاء بأن يقولوا: لا إله إلا الله"^(۲).

(۱) واتە: ئەو داودا! لە دواى تۆ پێغمەریک دێت کە راستگۆ و گومرە و ناوی: "عەحمەد" و "مەحمەد" و، لومەتە کەشی پەحم یێ کراون.

(۲) سفر أشعيا: ۴۳، صحيح البخاري ۲۴۱/۵ باب (إنا أرسلناك شاهداً ومبشراً ونذيراً)، هەرۆها: المستدرک للحاکم ۶۷۸/۲ الأحادیث المختارة للمقدسی ۴۶۰/۹. واتە: ئەو پێغمەریک و تۆمان نارد و کردمانیت بە شایەت و ترسێنەر و دالەدی نەخوێندەواران. تۆ بەندەیی منیت و ناوم ناویت بە (پشت بە خوا بەست) تۆ توورە و تونلوتیز و قەرقەری ناو بازارەکان نییت، پێغمەریکی و مەهائیت کە لە تۆلەیی کاری خراپدا خراپە ناکاتمەو، بەلکو لێبۆردە دەیت. خوا نایگێڕێتەو بۆ لای خۆی هەتا مێللەتە لارە کە یێ راست نەکاتمەو، بەوێ کە بێنن: "لا إله إلا الله".

ئایه‌تینکی تری تمورات ده‌لئیت:

"محمد رسول الله. مولده بمكة، و هجرته بطيبة، و ملكه بالشام، و أمته الحمادون"^(۱). و شهی "محمد" لهم ئایه‌ته‌ی تموراتدا به ناوینکی سوربانی و تراوه که و اتای "محمد" ده‌گمیه‌نئیت.

هه‌روه‌ها ئایه‌تینکی تری تمورات ده‌لئیت:

"أنت عبدي و رسولی سمیتك المتوكل"^(۲).

ئهم ئایه‌ته‌ی پرووی قسه‌ی له‌و پیغمه‌ره‌یه، که له‌ نه‌وه‌ی ئیسماعیلی برازیانی یسحاقه و پاش موسا خوای گه‌وره‌ ده‌بیرنئیت و ده‌یکات به پیغمه‌ره‌.

ئایه‌تینکی تری تمورات ده‌لئیت:

"عبدی المختار لیس بفظ و لا غلیظ"^(۳).

"المختار" واته: "المصطفى". که به و اتای هه‌لێزێراوه و، به‌کێکه له‌ ناوه‌ کانی پیغمه‌ره‌ ﷺ.

له‌ "ئینجیل" دا چه‌ند پێناسه‌یه‌کی جیا جیا سه‌باره‌ت به‌ "سه‌رگه‌وره‌ی جیهان" هه‌یه، که موژده‌ دراوه‌ ئه‌و سه‌رگه‌وره‌یه‌ پاش عیسا دئیت. به‌کێک له‌ واته‌ ده‌لئیت: "معه قضیب من حديد یقاتل به و أمته كذلك". واته: "پارچه‌ ئاسنیکێ به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌ جه‌نگی پێ ده‌کات، هه‌روه‌ها ئوممه‌ته‌ که‌شی". دیاره‌ مه‌به‌ست له‌ پارچه‌ ئاسنه‌ که: شمشیره‌. واته: پیغمه‌ره‌ ئێک دئیت که‌ خواوه‌نی شمشیره‌ ده‌بیرنئیت و نه‌ته‌وه‌ که‌شی فه‌رمانی "جیهاد" یان پێ ده‌درئیت. قورئانی پیرۆز له‌ کۆتایی سووره‌تی "الفتح" دا ده‌فه‌رموئ:

﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِلْجِلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطَنًا فَآزَرَهُ فَاسْتَظْلَمَ فَاسْتَوَى عَلَى سَوْفِهِ يَغْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيُخِيطَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾ (الفتح: ۲۹).

جگه‌ له‌مانه، چه‌ندین ئایه‌تی تری هاوچه‌شنی ئه‌مانه له‌ ئینجیلدا هه‌یه.

له‌ بابی سی و سێ هه‌می کتیی پینجه‌می ته‌وراتیشدا ئهم ئایه‌ته‌ هه‌یه که ده‌لئیت:

(۱) و رواه الطبرانی. برواته: جمع الزوائد للهيشي ۲۷۱/۸ وقال: فيه من لم أعرفهم. الفردوس للديلمسي ۴۰۰/۲ و رمز لحسنه، و فیض القدير للمناوي ۱۹۵/۴. واته: محمد پیغمه‌ره‌ی خوايه. له‌دايکبوونی له‌ مه‌که‌که‌وه‌، کۆچی بۆ (طیبه‌) وه‌، موڵکی له‌ شامدايه‌ و، ئوممه‌ته‌ که‌شی سوپاسگوزاری خوان.

(۲) ورد أيضاً في الحديث الصحيح الذي رواه البخاري وأحمد والبيهقي. واته: تۆ به‌نده و پیغمه‌ره‌ی منیت و ناوم ناوئیت: (هشت به‌ خوا به‌ست).

(۳) واته: به‌نده هه‌لێزێراوه‌ که‌م تروپه‌ و تونلوتیژ نی‌یه‌.

(وتی: په‌روه‌ردگار له "سیناء" هوه‌هات و، له "ساعیرا" وه‌هه‌ل‌هات و دره‌وشایه‌وه و، له چپای "فاران" یش‌حق‌ناشکرا ده‌کریٔ و له‌لای‌پراستی‌هوه‌هزاران‌مرؤفی‌پاکی له‌گه‌ل‌ده‌یٔ) (۱).

ثم‌ثایه‌ته‌هه‌روه‌ک به‌باسی‌هاتنی‌په‌روه‌ردگار له‌لای "سیناء" هوه، هه‌والی‌پٔغه‌مبه‌ریتی‌حه‌زرتی‌موسا ده‌گمبه‌نیت و، به‌وه‌ی‌که‌ده‌لٔت: له "ساعیرا" دره‌وشایه‌وه، هه‌والی‌پٔغه‌مبه‌ریتی‌حه‌زرتی‌عیسا پراده‌گمبه‌نیت، له‌همان‌کات‌پشدا هه‌والی‌پٔغه‌مبه‌ریتی‌حه‌زرتی‌محمد‌مدان ﷺ ده‌داتنی، به‌وه‌ی‌که‌پرایده‌گمبه‌نیت: حه‌ق له‌لای‌چپای "فاران" هوه‌ناشکرا ده‌یٔت. چونکه‌به‌یه‌کده‌نگی‌هه‌موو‌شاره‌زایان: "فاران" ناوی‌چپاکانی‌ناو‌چه‌ی‌حیجازه.

که‌واته‌ثم‌ثایه‌ته‌ی‌تورات، به‌بن‌پٔویست‌به‌ون به‌هیچ‌به‌لگمبه‌کی‌تر، هه‌والی‌پٔغه‌مبه‌ریتی‌حه‌زرتی‌پراده‌گمبه‌نیت. نجا‌هه‌وش‌که‌ده‌لٔت: "له‌لای‌پراستی‌هوه‌هزاران‌مرؤفی‌پاکی له‌گه‌ل‌ده‌یٔت" ته‌سدیقی‌فرمانی‌هه‌و‌ثایه‌ته‌ی‌کۆتایی‌سوورته‌ی "الفتح" ده‌کات‌که‌ده‌فرموی: ﴿ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ چونکه‌ثایه‌ته‌کی‌تورات وه‌سفی‌هاوه‌لانی‌پٔغه‌مبه‌ر ﷺ به "پاکان" و "قید‌پسان" ده‌کات، که‌هه‌ولیا و پیاو‌چاکانن.

ثم‌ثایه‌تمش‌که‌له‌بابی‌چل و دوو‌همی "کتبی‌ه‌شعیا" دایه، ده‌لٔت: "خوای‌حق‌ته‌عالا له‌ئاخر‌زه‌ماندا هه‌لٔزارده‌که‌ی‌خۆی‌په‌وانه‌ده‌کات و (روح‌الأمین) که‌جبریل، ده‌نیزٔت‌بۆ‌لای و فیری‌ده‌کات. پاشان‌هه‌ویش‌جبریل‌چۆنی‌فیر‌کردووه‌هه‌ر به‌و‌جۆره‌خه‌لکی‌فیر‌ده‌کاته‌وه و، به‌حق و په‌وا‌حو‌کمپانی‌نیوانیان‌ده‌کات. هه‌و‌هه‌لٔزارده‌یه‌ی‌خوای‌گه‌وره‌پووناکی‌یه‌کی‌وه‌هایه‌که‌خه‌لکی‌له‌تاریکی‌ده‌رباز‌ده‌کات و به‌ره‌و‌پووناکی‌ده‌پانبات. خوای‌په‌روه‌ردگارم، هه‌موو‌هه‌و‌شانه‌ی‌فیر‌کردووم‌که‌پوو‌ده‌دات، وا‌منیش‌به‌ئیه‌ی‌ده‌لٔیم".

که‌واته‌ثم‌ثایه‌ته‌به‌ته‌واوی‌وه‌سفه‌کانی‌پٔغه‌مبه‌ر ﷺ پوون‌ده‌کاته‌وه.

له‌بابی‌چواره‌می‌کتبی: "میخائیل‌پٔغه‌مبه‌ر" دا، ثم‌ثایه‌ته‌هه‌یه:

"له‌ئاخر‌زه‌ماندا لومه‌تیک‌په‌حم‌بن‌کراو‌ده‌بن‌که‌خواوه‌ندی‌حق‌ده‌په‌رسن و له‌لای‌چپا‌په‌روژه‌که‌خه‌لک‌یک‌زۆر‌کۆده‌بنه‌وه‌که‌له‌هه‌موو‌هه‌ر‌یمیکه‌وه‌دین و په‌روه‌ردگار‌ده‌په‌رسن و هاو‌به‌شی‌بۆ‌په‌ریار‌ناده‌ن".

ئەم ئایەتە "عەرەفە" دەردەخات و، خەلکە زۆرە کش حاجیانن که بەرەو ئەو چیا پێرۆزە دەچن و خواوەند دەپەرسن. ئوممەتە پەحم پێ کراوە کش ئوممەتی حەزەرەتی عەممەدە ﷺ. چونکە ئەم وەسفە - لە راستیدا - دروشمی ئەوانە.

لە بابی حەفتا و دووهمی زەبووریشدا ئەم ئایەتە هەبە، دەلیت:

"لە دەریاوە تا دەریا و، لە پروبارە کانەو تا ئەوپەری زەوی، مۆلکی "ئەو" دەبیست و، لە یمەن و دوورگە کانەو دباریی بۆ دیت و، پادشایان ملکەچی دەبن و شۆینی دەکەون و، لە هەموو کاتێکدا سلاواتی لەسەر دەدریت و، لە هەموو پێرۆزێکدا دوای بەرە کەتی بۆ دەکریت و، لە مەدینەو پروناکی یەکانی ئەو دەدرەوشیتەو و، هەتا هەتایە ناوی هەر دەمینیت و، پیش ئەوی خۆر بەدی بهێنریت ناوی ئەو بوو و، هەتا خۆریش. عینیت ناوی ئەو هەر دەمینیت".

ئەم ئایەتە بە ئاشکرا وەسفی پێغمبەر ﷺ دەکات. چونکە دواى حەزەرەتی داوود - دروودی خواى لەسەر ییت - جگە لە عەممەد پێغمبەر ﷺ ئایا هیچ پێغمبەرێک هاتوووە که بانگەوازی ئایینی ئاشکرا کردیست و، بە خۆرەلات و خۆرئاوا و بلاقى کردیستەو و، پادشایانی ملکەچ کردیست که باجی "جزیە" ی بدەنن و، پادشا و دەستەلاتدارە کان - بەوپەری خۆشەویستی یەو - سەری ملکەچی بۆ دا بنەوینن و، هەرچی پێرۆزە لە پێنج یەکی مرۆفایەتی یەو نزا و سلاواتی پێشکش بکریست و، پروناکی یەکانی لە مەدینەو بەدرەوشیتەو.. ئایا جگە لە حەزەرەتی عەممەد ﷺ کەسی تر هاتوووە وها بوویست؟

ئایەتی بیستمی بابی چوارەهمی ئینجیلی یۆحەننا (کە بۆ زمانی تورکی وەرگیراوە)، دەلیت:

"لە پاش ئەمە، قسەى زۆرتان لە گەل ناکەم، چونکە سەرگەرەى ئەم جیهانە دیت و، هیچی ئەو لە مندا نییە"^(۱).

دەستەواژەى: "سەرگەرەى جیهان" بریتی یە لە "فەخرى عالم"، کە یەکیکە لە ناوێشانه بەناوبانگەکانی پێغمبەر ﷺ.

هەر وها ئایەتی حەوتەمی بابی شازدەهمی ئینجیلی یۆحەننا دەلیت:

(۱) ئەم ئایەتە لە ئینجیلە کوردی یەکاندا بەر ئایەتی "سەیم" دەکەوێت ئەک "بیستم". دواپرەکی ئایەتە کش لە چاپەکەى ۱۹۱۹دا بەم جۆرە: "دە مندا هیچی نییە" بەلام لە چاپەکەى ۱۹۷۴دا بەم جۆرە: "لە دزی من تانایی نییە".

"من راستیتان پی دهئیم: بۆ ئیوه باشتر وایه که من برۆم. چونکه نه گهر نه برۆم فارهقلیت (دلدهرهوه که.. یاربدهدهره که)^(۱) ناپهت بۆ لاتان".

جا ئایا دواى حهزهرهتى عیسا - دروودى له سهر ییت - جگه له حهزهرهتى محمهد ﷺ هیچ دلدهرهوهیه کی تر ههیه؟ خۆ تهنها ههر ئهوه که مرۆفایهتى له حوکمی نهمان و لهناوچوونی ههمیشهیی رزگار ده کات و، بهممش دلدانهوه به مرۆفایهتى ده بهخشیت و، ههر ئهویشه که "سهرگهوره" و "مایه شانازی"ی ههموو جیهان و بوونهوه ران ییت.

ئایهتی ههشتمی بایی شازدهههمی ههمان ئینجیلی یۆحه ننا، دهئیت:

"کاتی که ئه و دیت، له سهر گوناوه و، چاکه و، دادوهری، سهرزه نشتی جیهان ده کات".

ئایا کێیه جگه له حهزهرهتى محمهد پیغه مبه ر ﷺ که خراپه و گوناوهی جیهانی گۆرپه و به ره و چاکه ی بردوون و، خه لکی له گوناوه و تاوانکاری و بت په رستی ده ر باز کردوه و، بناغه ی سیاسهت و دادوه ری له دنیا دا گۆرپه و، ه ی باشتری بۆ داناو ن؟ کێ هیه جگه له و؟

ئایه تی یازدهه می بایی شازدهش له ئینجیلی یۆحه ننا، دهئیت:

"کاتی هاتی سهرگهوره ی جیهان هاتوه".

یان دهئیت:

"... وه له سهر حوکم (داوه ری) چونکه سهرگهوره ی ئهم جیهانه حوکمه رانه".

که واته ده بی مه به ست له "سهرگهوره ی جیهان"^(۲)، سهرداری مرۆفایه تی: حهزهره تی محمهد ییت ﷺ.

ئایه تی سیازدهه می بایی دووه می^(۳) ئینجیلی یۆحه ننا، دهئیت:

"کاتی که ئه و "گیانی راستی" به دیت، بۆ ههموو راستی به ک رنماییتان ده کات. چونکه له خۆیه وه نادویت، به لکو ههر چی به ک ده بیستیت پشان دهئیت و، هه والی ئه و شتانه شتان پی راده گمیه ئیت که له داها تو ودا ده بن و پروو ده ده ن".

(۱) وشه ی (فارمقلیت) که له چاپه کی موسل سالی ۱۸۷۶ ز دا ههیه، له هه ندێ چاپ و وه ر گه یزای ئینجیلدا به (دلدهرهوه) و، له هه ندێکی تریشدا به (یاربدهدهر) نوو سراه.

(۲) به لێ تابلێ گموره یه. چونکه و ماوه ی هه زار و سێ سه د سا له ههموو سهرده میکی ئهم ماوه یه دا سێ سه د و په نجا ملیۆن کس به و په ری گۆته یه لی و خۆ شه ویستی یه وه شو ئنی ده که ون و، ملکه چی فه رمانه کانی ده بن و، ههموو پۆژێک به سلو لێ کردنی، په یمانی له گه ل نو ئی ده که نه وه. (دانه ر)

(۳) ئهم ئایه ته له ئینجیله کوردی یه کانه دا به ر ئایه تی سیازده ی بایی شازدهه می ئینجیلی یۆحه ننا ده که ونیت.

ئەم ئایەتە بە پروونی لە بارە‌ی پێغەمبەرەوه ﷺ دە‌دوێت. چونکە ئایا کێ‌یه جگە لە‌و کە هەموو خە‌لکی بۆ "پاستی" بانگ کردی‌ت و جگە لە "سرووش"ی خ‌وای گە‌وره هیچی تر نە‌ئێت و، هەرچی حە‌زەرەتی جی‌ریل - دروودی لە‌سەر یێت - پنی ب‌ئێت ئە‌ویش پ‌ای‌گە‌یه‌ئێت و، هە‌والی پرووداوه‌ کانی دوا‌پۆژ و قیامەتی بە‌ در‌ئیزی پ‌اگە‌یان‌دێت؟

پاشان لە "ص‌وح‌وف"ی پێغەمبەر‌ان‌دا، چە‌ند ناویکی پێغەمبەر ﷺ هات‌وه، کە بە زمانی سوربانی و عی‌ری و اتای: "م‌حمد" و "أ‌حمد" و "الم‌ختار" و "م‌ص‌طفی" دە‌گە‌یه‌نن. ئە‌وە‌تا لە‌ ص‌وح‌وفی حە‌زەرەتی شو‌وع‌مید‌ا - دروودی لە‌سەر یێت - وشە‌ی "م‌وش‌ف‌ف‌ح" بە‌ واتای: "م‌عم‌مد" و.. لە‌ تە‌وراتیش‌دا "م‌ون‌ه‌م‌نا" بە‌ هە‌مان واتا هات‌وه و.. لە‌ زە‌بووردا وشە‌ی: "ح‌م‌ی‌اط" واتە: "پێغەمبە‌ری حە‌رم" هە‌یه، هە‌روه‌ها "الم‌ختار"یشی تێ‌دا‌یه و.. لە‌ تە‌ورات‌دا "الح‌اتم" و "الح‌اتم" و.. "م‌ق‌یم‌ السن‌ة" ش لە‌ تە‌ورات و زە‌بووردا و.. "ما‌زمار" لە‌ ص‌وح‌وفی ئی‌س‌را‌هیم و تە‌ورات‌دا و.. "ئ‌وح‌ید" لە‌ تە‌ورات‌دا هە‌یه.

پێغەمبەر ﷺ فر‌مو‌یه‌تی: "اس‌م‌ی ف‌ی القرآن م‌حمد و ف‌ی الإن‌جیل أ‌حمد و ف‌ی الت‌وراة أ‌ح‌ید. و‌إن‌ما س‌میت أ‌ح‌ید لأ‌نی أ‌ح‌یدٌ عن أ‌متی نار جه‌نم"^(۱).

هە‌روه‌ها لە‌ نا‌وان‌ه‌ی پێغەمبەر ﷺ کە لە "ئ‌ین‌جیل"‌دا هات‌وه: "ص‌احب‌ الف‌ضی‌ب و‌الم‌را‌وة"‌یه. گ‌ومان‌یشی تێ‌دا‌ نی‌یه کە پێغەمبەر ﷺ بە‌ پۆ‌نه‌ی (جی‌هادی خ‌وی و جی‌هادی نە‌ت‌وه‌ کە‌یه‌وه) گە‌وره‌ی ئ‌ی‌وان هە‌موو پێغەمبەر‌انە.

هە‌روه‌ها یە‌کیکی تر لە‌و نا‌وانە بریتی‌یه لە: "ص‌احب‌ الت‌اج". خ‌ۆ ئە‌م سی‌فە‌تە‌ ئ‌ایە‌تە‌ تە‌نها بە‌ پێغەمبەرەوه ﷺ، چونکە تە‌نها عە‌ره‌به‌ ک‌انن کە لە‌ ناو هە‌موو نە‌ت‌وه‌ کانی تر‌دا بە‌ می‌زەر و عە‌گ‌ال بە‌ نا‌وبانگ بن. دی‌اره‌ تاج و می‌زەریش بە‌ک و اتایان هە‌یه. کە‌واتە‌ ئە‌و خ‌ا‌ره‌ن تاج‌ه‌ی ئ‌ین‌جیل ناوی برد‌وه، جگە لە‌ پێغەمبەر ﷺ کە‌سی تر نی‌یه.

هە‌روه‌ها لە "ئ‌ین‌جیل"‌دا ناوی (بارە‌قلیت) یان (فارە‌قلیت) هات‌وه. و‌اتاکە‌شی - وە‌ک لە‌ تە‌فسیری "ئ‌ین‌جیل"‌دا نو‌وس‌را‌وه - بریتی‌یه لە: جیا‌کەر‌وه‌ی حە‌ق لە‌ ناحە‌ق. کە‌ ناوی ئە‌و پێغەمبەرە‌یه ﷺ خە‌لکی بۆ‌ لای "حە‌ق" بانگ دە‌کات. حە‌زەرەتی عی‌سا‌ش

(۱) پ‌روانه: (الأ‌نوار الم‌حمدیة من الم‌واهب الل‌دیة) ص‌ ۱۴۳ واتە: م‌ن نا‌وم لە‌ قور‌ئان‌دا "م‌عم‌مد"ە و لە‌ ئ‌ین‌جیل‌دا "ل‌حم‌مد"ە و لە‌ تە‌ورات‌دا "ئ‌وح‌مد"ە. پۆ‌یه (ئ‌وح‌مد)‌بە‌ش نا‌ون‌را‌وه چونکە نا‌گری دۆ‌زەخ لە‌ ئ‌ومە‌تە‌ کە‌م دو‌ور دە‌خە‌مه‌وه.

له "ئینجیل" دا فەرموویەتی: "من دەرۆم تا کۆر سەرگەورە ی جیهانی بێت". ئایا له‌ دوای
 حەزەرەتی عیسا - دروودی لە سەر بێت - جگە له‌ حەزەرەتی مەحمەد ﷺ کە سێ تەر هاتوو
 کە سەرگەورەیی جیهانی کردی و حەق و ناحەقی له‌ بەک جیا کردی و مەو و خەلکی بۆ
 بێی خێر و چاکە پێنمایی کردی؟ واتە حەزەرەتی عیسا - دروودی لە سەر بێت -
 هەمیشە مژدە‌ی هاتنی پێغمەربێکی داوه‌ کە له‌ دوای خۆی دێت و، ئێسەر پێوست بەم
 نامینێت و، ئەم تەنها پێشەکی هاتنی ئەوه‌.

وهك قورئان ئەمە بە‌ پرونی دەر دەر پێت کە دەر فەر موی:

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ
 مِنَ الْبُحُورَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِيهِ مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ (الص‌ف: ٦).

بەئێ، زۆر جار حەزەرەتی عیسا - دروودی لە سەر بێت - مژدە‌ی بە ئوممەتە‌کە‌ی د‌ه‌دا
 کە وا سەرگەورە ی جیهانی^(١) دێت و، بە‌ چەند ناویکی سۆربانی و عیبری ناوی د‌ه‌یئا.
 زانا لێکۆلەرە‌کانیش ئەو ناوانە‌ بە‌ واتای: "ئەحمەد، مەحمەد، جیاکەرە‌وه‌ی حەق له‌
 ناحەق" لێک د‌ه‌د‌ه‌نەوه‌.

پرسیار:

بۆچی حەزەرەتی عیسا - دروودی لە سەر بێت - له‌ هەموو پێغمەربانی ت‌ر زیات‌ر
 مژدە‌ی هاتنی پێغمەربێ داوه‌، بە‌لام پێغمەربانی ت‌ر تەنها ه‌والی هاتنی ئەویان داوه‌؟
 وە‌لام:

چونکە پێغمەربێ بە‌ پێژمان ﷺ حەزەرەتی عیسا‌ی له‌ بە‌درو‌خستە‌وه‌ی
 جووله‌ کە کان و ئەو و تە‌شیاوانە‌ی بە‌ د‌ه‌میوه‌ ه‌ه‌لیان د‌ه‌بە‌ست، پ‌زگ‌ار کرد. ه‌ه‌روه‌ک
 ئایینە‌کە‌شی له‌ د‌ه‌ستکاری کردنە‌ ناشرین و ن‌اپ‌ه‌واکانی ئەوان پاراست. ئەمە سەر‌ه‌پ‌رای
 ئەوه‌ی کە پێغمەرب ﷺ شە‌ریعە‌تیکی لێ‌ب‌ور‌د‌ه‌ی ه‌یئا، له‌ ب‌ریی ئەو شە‌ریعە‌تە‌ی کە ئەوه‌ی
 ئیس‌را‌ئیلی ماندوو کردبوو، ئەو ئەوه‌ی ئیس‌را‌ئیلی کە ئیمان‌یان بە‌ حەزەرەتی عیسا

(١) گەشتیاری بە‌ناوبانگی تۆرک: "ئەولیا چەلە‌بی" له‌ گۆزستانی "شمعون العفا" دا ئینجیلێکی د‌ه‌ره‌ کە له‌
 پێستی ئاسکدا نووسراوه‌ت‌وه‌، ئەم ئایە‌تە‌ی تێدا ب‌وه‌: (ئیتۆن) م‌ندالیک ل‌ه‌دالیک د‌ه‌بێت (ئازە‌ریون) له‌ ئەوه‌ی
 ئیس‌را‌هیم (ب‌روف‌تون) د‌ه‌بێت پێغمەرب (ل‌وغ‌سلین) درۆزن ن‌ه‌ه‌ (ب‌نت ل‌م‌غ‌زولات) له‌ م‌ه‌ک‌کە‌ ل‌ه‌دالیک د‌ه‌بێت
 (کە ک‌ال‌وش‌ر) چاکە و پ‌ن‌م‌ایی بۆ خ‌م‌ل‌ک د‌ه‌ه‌ینێت (ت‌ون‌وم‌ن) ناوی پ‌ر‌ۆ‌زی (م‌وام‌یت) (٥) - ئەحمەد، مەحمەد
 (ئیس‌فیل‌وس) ئەوانە‌ی له‌ گە‌لی د‌ه‌ن و شو‌نی د‌ه‌ک‌ون (ت‌اک‌ر‌د‌یس) ب‌ناغە‌ی ئەم د‌ن‌یا‌ه‌ن (ب‌یست ب‌یث) خ‌ۆ‌شی
 سەرگەورە‌ی ئەم جیهانە‌. (د‌ان‌ەر)

(٥) و‌ش‌ه‌ی (م‌وام‌یت) د‌ه‌ستکاری ک‌را‌وی و‌ش‌ه‌ی: (مەحمەد). (د‌ان‌ەر)

نده‌هینا. جا ئهم شهریمته یئگه‌رده‌ی پیغمبه‌ر ﷺ پیره له نه‌حکام و تمواو‌کهری شهریمته که‌ی حه‌زرتی عیسا‌یه - دروودی له‌سه‌ر یئت - ئیر له‌م روانگه‌یه‌وه حه‌زرتی عیسا - دروودی له‌سه‌ر یئت - ئهو مژدانه‌ی سه‌بارت به‌هاتنی پیغمبه‌رمان ﷺ راگه‌یاندووه.

* * *

بهم جۆره یینیمان که‌چۆن ته‌ورات و ئینجیل و زه‌به‌وور و صوحوفی پیغمبه‌ران - دروودیان له‌سه‌ر یئت - بایه‌خیان به‌پیغمبه‌ری ئاخ‌ر زمان ﷺ داوه. ئه‌وه‌ش بزانه که‌ئیمه‌ لیڤه‌دا چه‌ند غوونمه‌کی که‌مان باس کرد له‌ نیوانی چه‌ندین ئایه‌تی زۆری تردا که‌ له‌م باره‌یه‌وه هه‌ن. بۆیه به‌مه‌نده‌ش وازمان هینا، چونکه‌ ئهو ئایه‌ت و وه‌سفانه‌ی هینامان، سه‌روزیادن بۆ چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ی که‌ پیغمبه‌ری ئاخ‌ر زمان جگه‌ له‌ حه‌زرتی "مه‌مه‌د" ﷺ که‌سی تر نی‌یه.

به‌شی دووهم

به‌شی دووهمی ئیرهاص و به‌لگه‌کانی پیغمبه‌ریتی پیغمبه‌ر ﷺ بریتی‌یه له‌ هه‌والدانی کاهینان و ئه‌ولیا و خواناسانی سه‌رده‌می "فه‌تره‌ت" (واته: سه‌رده‌می پیش پیغمبه‌ریتی پیغمبه‌ر ﷺ) له‌ باره‌ی هاتنی پیغمبه‌ره‌وه ﷺ. ئه‌وه‌بوو هه‌موو ئه‌وانه، به‌ ئاشکرا و له‌ به‌رچاوی خه‌لکدا هه‌والی هاتنی پیغمبه‌ریان ﷺ راگه‌یاندووه. ئهم هه‌والدانه‌شیان له‌ شیعره‌کانیادا بۆ به‌جی هیشته‌وین. هه‌تا ییشلنی ئهم هه‌والانه‌ زۆرن، به‌لام ئیمه‌ لیڤه‌دا ئه‌وانه‌یان باس ده‌که‌مین که‌ به‌ناوبانگ و بلاون و، له‌ لای پیاوانی "سیره‌ت" و "میژوو" باوه‌رین کراون^(۱).
(به‌که‌م): ئه‌وه‌یه که‌ شا توبه‌ه‌ع - که‌یه‌ کینکه‌ له‌ پادشاکانی یه‌مه‌ن - له‌ باره‌ی وه‌سفی پیغمبه‌ره‌وه ﷺ له‌ کتێبه‌ کۆنه‌کاندا دیویه‌تی و، ئیمانی پنی هیناوه‌ و، له‌ شیعرنکدا ئه‌مه‌ی راگه‌یاندووه، که‌ ده‌ئیت:

(۱) ئه‌وه‌ی جینی سه‌رنجه‌ لیڤه‌دا ئه‌وه‌یه که‌ مامۆستا نوورسی ئهم غوونانه‌ی لیڤه‌ی له‌ کتێبه‌کانی سیره‌ت و میژوو و مرگرتوه‌ نه‌ک له‌ کتێبه‌کانی فهرموده‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ئاماژه‌کانی پیشوودا له‌وان نه‌قلی ده‌کرد. له‌مش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌ فهرموده‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی فهرموده‌ و میژووش له‌ سه‌رچاوه‌ی میژوو و مرده‌گه‌ریت.

شهدتُ على أحمدَ الله رسولَ من الله باری النسم
فلو مُدَّ عمري إلى عمره لکنْتُ وزيراً له وابنَ عم

واته وه‌کو‌حه‌زرتی عمل ده‌بوو بۆ پیغمبر ﷺ.

(دووهم): قوسسی کوری ساعیده‌ی له‌یادی، که به ره‌وانیژترینی وتارخوینه
عه‌ره‌به‌کان و به‌کناپه‌رست به‌ناوپانگه، له‌پیش ئیسلامدا بهم‌به‌یتانه‌ی خواره‌وه‌ه‌موالی
پیغمبرینیی حه‌زرتی راگه‌بیاندوووه:

أرسلَ فینا أحمدَ خیرُ نبیِّ قد بُعث
صلی علیه‌الله‌ ما عَجَّ له‌ ركبٌ وحث

(سێهم): که‌عی کوری لوه‌ی - که‌یه‌کینکه‌له‌ باپیرانی پیغمبر ﷺ - له‌باره‌ی
پیغمبرینیی حه‌زرتی محمده‌وه‌ه‌و له‌م‌به‌یته‌ی ئیله‌ام کراوه:

على غفلةٍ یأتی‌ النبی محمدٌ فیخبرُ أخباراً صدوقاً خیرها

(چواره‌م): بریتی‌یه‌ له‌وه‌ی که‌ (سه‌یفی کوری ذی‌یه‌زه‌ن)‌ی پادشای به‌مه‌ن له‌ کنبه‌
پیشووه‌کاندا وه‌سفی پیغمبری ﷺ دیوه‌و، ئیمانی پئی هیناوه‌و موشتاقی بووه‌. کاتنی
که‌ باپیری پیغمبر ﷺ له‌گه‌ل کاروانی قوره‌یشدا بۆ به‌مه‌ن رۆشن، له‌م‌پادشابه‌ (سه‌یفی
کوری ذی‌یه‌زه‌ن) پئی وتن: "إذا وُلدَ بتهامةٍ ولدٌ بین کتفیه‌ شامةٌ کانت له‌ الإمامةُ،
وإنک یا عبدالمطلب لَحَدُّهُ"^(۱)

(پنجهم): که‌یه‌که‌م‌جار "وه‌حی" (واته: سرووش) بۆ پیغمبر ﷺ هات، ترس‌و
سامی لئ‌نیشت. خه‌دیجی‌ه‌ی خیزانی - خوای لئ‌پازی یئت - بردی بۆ لای "وه‌ره‌قه‌ی
کوری نه‌وفه‌ل"‌ی ئاموزای خو‌ی و پئی وت: ئاموزا! گوئی له‌ برازا که‌ت رابه‌گره‌.
وه‌ره‌قه‌ش به‌ پیغمبری ﷺ وت: برازام! چیت دیوه‌؟ پیغمبر ﷺ چیی دیوو بۆی
گێراوه‌وه‌. وه‌ره‌قه‌ش وتی: له‌مه‌ نه‌و یاسایه‌یه‌ که‌ خوا بۆ مووسای نارد. خۆزگا نه‌و
کاته‌ی که‌ قه‌ومه‌ که‌ت ده‌رت ده‌که‌ن، مرۆفیک‌ی به‌گور و زیندوو بوومایه‌^(۲).

یه‌کینکه‌ له‌و قسانه‌ی که‌ وه‌ره‌قه‌ کردی، نه‌وه‌ بوو وتی: "بشِّرْ یاعمدا إني أشهدُ أنَّک
أنت النبیُّ المنتظرُ وبشِّرْ بک عیسی"^(۳).

(۱) واته: هه‌رکات له‌ توهمه‌دا (واته: له‌ حیجازدا) منالیک‌ له‌دایک‌ بوو که‌ له‌ نێوان هه‌ردوو شانیدا
نیشانه‌یه‌کی پێوه‌ بوو، له‌وا پێشموایه‌تی بۆ له‌و ده‌یئت، تۆیش له‌ی "عه‌بدولموتعلیب" باپیری له‌وت.

(۲) صحیح، رواه‌ الإمام أحمد.

(۳) واته: محممه‌دا مژده‌ ئی، من شاهه‌تی ده‌دم که‌ تۆ له‌و پیغمبره‌یت چاره‌پروان ده‌کریت و عیسا‌ش مژده‌ی
هاتنی تۆی داوه‌.

(شه‌شهم): کاتنی "عه‌سکه‌لانی حیمیه‌ری خواناس" له پئش پیغمه‌به‌رئیدا قوره‌بشی دی، لئی پرسین: که‌ستان تیدا همه‌ بلنی من پیغمه‌به‌رم؟ وتیان: نه‌خیر... له پاش ناردنی پیغمه‌به‌ر ﷺ هه‌مان پرسکاری لئی کردنه‌وه، وتیان: به‌لئی، به‌کیکمان ده‌لئت: من پیغمه‌به‌رم. له‌ویش وتی: "هه‌موو جیهان چاره‌پئی‌به‌تی!"

(حه‌وته‌م): "ئینولعه‌لا"، که‌ زانابه‌کی گاوره، پئش هاتنی پیغمه‌به‌ر ﷺ هه‌والی داوه که‌ ئهم پیغمه‌به‌ره ﷺ دیت. ئنجا که‌ پیغمه‌به‌ر ﷺ ره‌وانه‌کرا، هاته‌ خزمه‌تی و عه‌رزی کرد: "والذی بعثک بالحق لقد وجدتُ صفتک فی الإنجیل وبشّرک ابن‌البول"^(۱). (هه‌شتمه‌م): نه‌جاشیی پادشای حه‌به‌شه - که‌ زووتر باس کرا - وتی: "لئت لی خدمته‌ بدلاً عن هذه السلطنة"^(۲).

* * *

دوای ئه‌وه‌ی هه‌والدانی ئه‌و خواناسانه‌مان باس کرد که‌ به‌هۆی ئیله‌ها مه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ هاتنی پیغمه‌به‌ر ﷺ خوا ئاگاداری کردبوونه‌وه، هه‌والدانی ئه‌و کاهینه‌نش ده‌هینین که‌ تابلئی زۆرن و سه‌باره‌ت به‌ هاتنی پیغمه‌به‌ر ﷺ له‌ لایه‌ن جیننی و رۆحانی به‌کانه‌وه ئاگادار کرابوونه‌وه. تنه‌ها ئه‌و هه‌والانه‌نش لیڤه‌دا باس ده‌کمین که‌ له‌ حوکمی "موت‌ه‌واتیر" دان و، له‌ کتێبه‌ کانی سیره‌ت و میژوودا باس کراون. جا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌یه‌وئیت له‌ چیرۆک و به‌سه‌ره‌اته‌ درێژه‌کان ئاگادار بیت، با سه‌ر له‌و کتێبانه‌ بدات. چونکه‌ لیڤه‌دا تنه‌ها پوخته‌کانیان باس ده‌کمین.

به‌که‌م: ئه‌و کاهینه‌ی که‌ ناوی "شیق"ه (واته: له‌ت) که‌ له‌ته‌ مروڤیک بووه، واته‌ بریتی بووه‌ له‌ یه‌ک ده‌ست و یه‌ک پئی و یه‌ک چاو و... هتد... ئهم کاهینه‌ چه‌ندین جار هه‌والی هاتنی پیغمه‌به‌ری ﷺ راگه‌یاندووه، به‌ راده‌یه‌ک که‌ وته‌ کانی گه‌یشترو نه‌ته‌ پله‌ی ته‌واتور.

دووهمه‌م: "سه‌تیح"ی کاهینی "شام"ه، که‌ به‌کیک بووه‌ له‌ شته‌ سه‌ر سوور هینه‌ره‌کان، چونکه‌ ته‌نیکی بئی ئه‌ندام و بئی جگه‌ و ئینسک بووه‌ جگه‌ له‌سه‌ر، ده‌موچاویشی له‌ سنگیدا بووه‌! ئهم کاهینه‌ زۆر ژیاوه‌ و، هه‌والدانه‌ غه‌یبی به‌ راسته‌ کانی ناوبانگیان ده‌ر کردووه. به‌ راده‌یه‌ک که‌ کیسرای پادشای فارس له‌ کاتی له‌دایکبوونی پیغمه‌به‌ردا

(۱) واته: به‌و خراپه‌ی که‌ تزی به‌ حه‌ق ره‌وانه‌ کردووه‌! سیفته‌ی تۆم له‌ ئینجیلدا ده‌یه‌ و، عیسای کورپی مه‌رهمیش مژده‌ی هاتنی تزی داوه‌.

(۲) واته‌ خۆزگا له‌ بریی ئهم پادشاییم، خزمه‌تگوزاری ئه‌و به‌و ماها!

ﷺ خهونیکی ترسناکی یینی، لهو خهونه دا په بجه ره کانی هر چواره ده هه یوانی کوشکه که ی یینی شمعویه قی بوون و کهوتنه خواره وه! که له مه ی دی، زانابه کی به ناوی: "مویزان" بو لای (سه تیج) نارد تا کو حیکمه تی هم خهونه ی لئی پرسیت، لهویش وه لامیکی بهم واتابه بو نارد که: "چواره پادشاهان حو کم ده کات و، پاشان ده ولت و ده سته لاتنداریتان نامینیت و، په کیلک په مېدا ده ییت که لاینیکی نوی راده گه به نیت و ده یته هژی نه مانی لاین و ده ولت تان" .. بهم جوره و به پروونی "سه تیج" هه والی هاتنی پیغه مبهری لآخر زه مانی ﷺ را گه یاند.

ههروه ها "سه وادی کوری قاریی دهوسی" و "خونافیر" و "نه فعا" ی پادشایانی نهجران و "جیزی کوری جیزی کندی" و "لین خه لسه" ی دهوسی و "فاتیمه ی کچی نوعمانی نهجاری" و کاهینه به ناوبانگه کانی تری هاوچه شنیان، هه هه موویان، هه والی هاتنی پیغه مبهری لآخر زه مانیان ﷺ را گه یاندوه و، وتویانه که لهو پیغه مبهره حه زره تی عه مده ﷺ، ههروه ک کتیه کانی سهرت و میژوو به درېزی باسیان کردوه.

ههروه ها "سه عدی کوری بنت کریم" که خزمی حه زره تی عوسمانه - خوای لئی رازی بیت - به غیب و له پئی کاهینی یوه، هه والی پیغه مبهریتی حه زره تی عه مده ی ﷺ پئی دراوو. لهوه بوو له سه ره تای په مېدا پرونی لیسلا مدا داوای له حه زره تی عوسمان کرد باوه ری پئی به نیت و، پئی وت: "برو بو لای عه مده و باوه ری پئی به نیت". حه زره تی عوسمانیش لیمانی هینا و، سه عدیش له مه ی له شیعریکدا تو مار کرد و ده لیت: هدی الله عثمان بقولي إلى التي بها رُشده والله يهدي إلى الحق^(۱)

"هاتیف" پش - که ده نگیکی به رزه و ده بیسریت و سه رچاوه که ی ناینریت - به وینه ی کاهینه کان هه والی هاتنی پیغه مبهری ﷺ را گه یاندوه. په کیلک له وانه لهوه ده نگه بوو که "ذیابی کوری حاریت" له جینیی بیست و بوو به هژی موسلمان بوونی خوی و چهند که سانیکی تر، ده نگه کمش لهوه بوو:

(۱) واته: به هژی لهوه ی که عوسمان به گونی کردم، خوا پنهامی کرد بو لهوه ی که قازانچی عوسمانی تېدا به. دباره هه خوا پنهامی خه لک بو سه ری پئی راستی ده کات.

یا ذیاب! یا ذیاب! اسمع العجب العجاب
 بُعث محمد بالكتاب يدعو بمكة فلا يُجاب^(۱)
 هه‌روه‌ها ئه‌و ده‌نگه‌ش که "ئین قورپه‌ی غه‌نه‌فانی" بیستی، ده‌یوت:
 جاء الحق فسطع ودُمِر باطل فانقمع^(۲)
 ئه‌ممه‌ش بوو به‌ه‌زوی ئیمان هینانی هه‌ندئێ کس.
 که‌واته‌ مژده‌دانی کاهین و هاتیفه‌ کان گه‌لنی به‌ناوبانگ و زوژرن.

* * *

هه‌روه‌ه‌ ده‌نگی هه‌والدانی هاتنی پێغمه‌به‌ر ﷺ له‌ کاهین و هاتیفه‌ کان‌ه‌وه‌ بیستراوه‌، به‌ هه‌مان جۆر له‌ناو به‌ته‌ کان و ئه‌و قوربانی‌یانه‌شه‌وه‌ که‌ بۆ به‌ته‌ کان سه‌رده‌په‌ران، چه‌ند ده‌نگیک بیستراوه‌ که‌ ئه‌وانیش هه‌والی هاتنی پێغمه‌به‌ریان ﷺ راگه‌یان‌دوه‌.
 به‌ کێک له‌وانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ بتی ه‌زوی "مازین" هه‌والی پێغمه‌به‌رئێتی پێغمه‌به‌ری ﷺ داوه‌، چونکه‌ ئه‌م ده‌نگه‌ی له‌ناوه‌وه‌ لێ ده‌رجوه‌:

هذا النبي المرسل جاء بالحق المنزل^(۳)

هه‌روه‌ها ه‌زوی موسلمان بوونی "عه‌به‌اسی کورپی مه‌رداس" ئه‌م پروده‌وه‌ به‌ناوبانگه‌یه‌ که‌ ده‌گه‌ڕنه‌وه‌: عه‌به‌اس بته‌کی هه‌بوو ناوی "ضمیمار" بوو، ئه‌م به‌ته‌ پوژێک وتی:
 أودی ضمیرا وكان یُعبد قبل البیان من النبي محمد^(۴)

حه‌زهره‌تی عومه‌ر - خ‌وای لێ پازی ییت - پێش موسلمان بوونی گوینی له‌ گه‌ڕه‌ که‌مه‌ه‌ک بوو، پیاویک ده‌یویست له‌ نزیکه‌ی بته‌که‌وه‌ سه‌ری به‌پێت و بیکات به‌ قوربانی بۆ ئه‌و به‌ته‌، گوینی لێ بوو ئه‌و گه‌ڕه‌ که‌مه‌ه‌ی ده‌یوت: "یا آل الذبیح! أمرٌ نجیح، رجلٌ فصیح، یقول: لا إله إلا الله"^(۵).

چه‌ند پروده‌وانیکی تری زوژر و هاوچه‌شنی ئه‌مانه‌ی هینامان، له‌ کتێبه‌ باوه‌ر پێی کراوه‌ کانی سه‌ره‌ت و میژوودا باس کراون.

(۱) واته‌: ذیاب ذیاب! شتی سه‌یر بیه‌سته‌! عه‌مه‌د ﷺ به‌ کتێبه‌وه‌ نه‌زراوه‌ و کراوه‌ به‌ پێغمه‌به‌ر، واته‌ له‌ مه‌که‌که‌دا خه‌لک بۆ ئایینه‌که‌ی بانگ ده‌کات، به‌لام ئه‌وان به‌ده‌م بانگه‌وازه‌ که‌مه‌وه‌ ناڕۆن.

(۲) واته‌: حه‌ق هات و دره‌وشا به‌وه‌، ناحقه‌یش سه‌رکوت و ده‌سکوت کرا.

(۳) واته‌: ئه‌و پێغمه‌به‌ره‌ی که‌ په‌مانه‌ کراوه‌، حه‌قی نازل کراوی له‌ گه‌ل خ‌وبه‌دا هیناوه‌.

(۴) واته‌: "ضمیمار" تیاچوو، هه‌رچه‌ند زووتر پێش روونکردنه‌وه‌ کانی عه‌مه‌د پێغمه‌به‌ر ﷺ ده‌په‌رسا!

(۵) واته‌: ئه‌ی خ‌اوه‌نی ئه‌م قوربانی‌یه‌! کارێکی سه‌رکه‌وتوو پرووی داوه‌، ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه‌ که‌ مرۆفیکێ زمانپاراو ده‌ئێت: "لا إله إلا الله".

بهائی: دست‌واژه‌ی: "محمد مصلح امین" تنها شایانی پیغمبره ﷺ. چونکه سیف‌تی
سولحکاری و نمینی هی نه‌وه، جگه له‌وه‌ی که پیش پیغمبر ﷺ چند که سینگی کم
نہینت، کس ناوی (محمد) نه‌بووه، نه‌وانش شایانی هم ناو و سیف‌ته‌نین.

به شی سئ هم له "ئیرهاص"ه کان ئو نیشانه و پروداوانه که له کاتی له دایکبوونی پیغمبردا ﷺ دهر کهوتوون. چونکه هدریک لهو پروداوانه ی که پرودانیان پمیره ندیی به له دایکبوونی پیغمبره وه ﷺ همیه یان پیش پیغمبریتی پرویان داوه، به یه کیک له موعجیزه کانی پیغمبر ﷺ داده نرین. ئه مانعش گه لسی زوړن. به لام ئیمه لیږه دا چه ند غوونمیه کی به ناوبانگیان باس ده کمین، له وانه ی که له لای زانیانی فهرموده به (صه حیج) چه سپاون و، وه ریانگرتوون.

(یه کهم): ئەو مەیه که دایکی پێغمبەر ﷺ دیو پەتی^(۱) که بریتی پە لە پروناکی پەک
لە گەل لە دایکبوونی پێغمبەر دا ﷺ یی راو. ئەمەش جگە لە دایکی پێغمبەر ﷺ، دایکی
عوسمانی کورپی عەس و دایکی عەبدە و پرە حەمانی کورپی عەوفیش - که لە شەوی
لە دایکبوونی پێغمبەر دا ﷺ لە لای دایکی پێغمبەر ﷺ بوون - دیوانە و وتوویانە: "لە
کاتی لە دایکبوونیدا پروناکی یە کەمان دی نیوان خۆرە لەلات و خۆر ئاوی گرتەو".
(دوو هەم): تیکشکان و بەدە ما کەوتنی زۆر بەی ئەو پەتانیە که لە کەمەدا بوون.
(سێ هەم): جوولانی هەیوانی کێسرایە لە جینگای خۆیدا و، دا کەوتنی هەر چوار دە
پەنجەرە کانیەتی.

(چوارم): بریتیه له پوچوونی دهریاچهی "ساوه" لمو شموه دا، لمو دهریاچمیه
که دپهرسترا، همروهه کوزانهوهی "ناگری فارس" که تا لمو شموه هزار سال بوو

(١) صحيح، رواه أحمد والبيهقي وجماعة، وصححه ابن حبان والحاكم.

نه کوژابووه^(۱). چونکه همیشه له "یسته خراباد" دایانده گیر ساند و مه جووسه کان دهیا نپه رست.

هم چوار پرووداوه ناماژن بۆ لوهی که پژونک دیت لوه تازه له دایکبووه بپهرستی ناهیلنیت و، دهسته لاتی فارسه کان له ناو ده بات و، پهرستن و پژلینانی شتیک که خورای گهوره پوخسته تی له سهری نه ییت، حرام ده کات.

(پینجهم): بریتی به له به سهرهاتی فیله که. هر چهند هم به سهراته له به سهراته کانی شهوی له دایکبوونی پیغمبر ﷺ نی به، به لام له نریکی له دایکبووندا پرووی داوه، که واته په کینکه له ئیرهاصه کان و، قورئانی پیروز به لایه تی: ﴿الْمَ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ (الفیل: ۱) تا کوژایی سوورته که، پرووی کردووه توه. کورتهی به سهراته کش بهم جوړه بووه:

شا ئه بره هدی حبهشی ویستی که عبه پرووختنیت و، فیلکی گه وره شی به ناوی "محمود" وه پیش لوه سویایه خستبوو که بۆ هم مه بهسته خستبوو په رڼ. ئنجا کاتی فیله که گه بشته نریکی مه ککه، چوارپه لی به زه ویدا پژوو و، هر چهند هملیان له گهل دا، بڼ سوود بوو نه توانی به ره ویش پروات. که هیچ چاره په کیان نهما، گه پانه وه. به لام بالندهی "نه بایل" نهانه یشت لوه سویایه به ساغی بگه رنښه وه، لوه بوو به به ردی سوالت به رده باران و زه لیلیان کردن و، بهم جوړه ټیکشکان و رسواییه سهره، شکستیان هینا.

هم به سهراته له کتبه کانی میژوودا زور به ناو بانگه و، په کینکه له نیشانه کانی پیغمبرینتی پیغمبر ﷺ. چونکه هوزه کهی و خوشترین جینگا به لایه وه که که عبه، به جوړنکی سهر و له عاده ت به دهر، له کاولکاری ئه بره په پژگاری بوو.

(شه شهم): بریتی به له سپهر کردنی هور بۆ پیغمبر ﷺ له سهره کانیدا.

ده گیرنوه که حه لیمه ی سعدی بهی (دایه نی) کاتی پیغمبری ﷺ به منالی له لا بوو، چاوی به په له هورنک کهوت سپهری بۆ پیغمبر ﷺ ده کرد^(۲). میرده که شی که لیمه ی دی، خهلکی تریشی لڼی ناگادار کرده وه و، ئیر لیمه بوو به پرووداویکی زانراوی به ناو بانگ.

(۱) له باره ی لیمه ی که له (سئ هم) و (چواره م) دا باس کړا، مو حقیقی (الموضوعات الصغری) ده لیت: (لیس بصحیح) ..

(۲) رواه الواقدي وابن عساكر وابن سعد في تاريخه عن ابن عباس.

هه‌روه‌ها کاتی که ینغمه‌بهر ﷺ له تمه‌نی دوازه سالیدا له‌گه‌ل مامی ر‌ؤشت ب‌ؤ شام، بو‌حمیرای ره‌به‌ن په‌له هه‌ورنکی به‌سه‌ر ئاستی سه‌ری ینغمه‌بهره‌وه ﷺ دی و پیشانی که‌سانی تریشی دا^(۱).

له‌ ره‌بویه‌تیکدا ده‌ل‌یت: کاتی ینغمه‌بهر ﷺ له‌ سه‌فه‌ره‌که‌ی شام گه‌راپه‌وه، خه‌دیچه و ژنانی ده‌وره‌به‌ری دوو مه‌لایکه‌تیان دی که وه‌ک په‌له هه‌ور سه‌به‌ریان ب‌ؤ ده‌کرد. خه‌دیچه که ئه‌مه‌ی دی، ب‌ؤ مه‌مه‌سه‌ره‌ی غولامی خ‌ز‌ی باس کرد (که له سه‌فه‌ره‌که‌دا هاو‌پ‌نی ینغمه‌بهر ﷺ بوو) مه‌مه‌سه‌ره‌ش به‌ خه‌دیچه‌ی راگه‌باند که ئه‌مه په‌له هه‌وره‌ی ئه‌مه دیو‌یه‌تی، ئه‌مه‌ش به‌سه‌ر ینغمه‌بهره‌وه ﷺ دیو‌یه‌تی ئه‌مه کاته‌وه به‌ په‌که‌وه ب‌ؤ سه‌فه‌ر له‌ مال ده‌ر‌چوون^(۲).

(حه‌وته‌م): به‌ نه‌قلی سه‌حیح چه‌سپاره که ینغمه‌بهر ﷺ له سه‌فه‌رنکی ینش ینغمه‌به‌ریدا، لای دایه ژنه‌ر سه‌به‌ری دره‌ختیکی وش‌ک، په‌که‌سه‌ر ده‌وره‌به‌ری سه‌وز بوو، دره‌خته‌که‌ش گه‌شه‌ی کرد و، لق و په‌له‌کانی به‌سه‌ریدا شو‌ر بو‌ونه‌وه^(۳).

(هه‌شته‌م): ینغمه‌بهر ﷺ که به‌ منالی له‌ مالی ئه‌بوو تالیبی مامیدا بوو، هه‌ر‌کات له‌گه‌ل مامی و خاوخ‌یزانه‌که‌ی مامیدا خوار‌دنی بخوار‌دایه، خاوخ‌یزان هه‌موویان تیر ده‌بوون، به‌لام ئه‌گه‌ر ینغمه‌بهر ﷺ ئاماده‌ی خوار‌دنه‌که‌ نه‌بویه، تیریان نه‌ده‌خوارد^(۴).
ئه‌مه‌ پرووداو‌نکی سه‌حیح و به‌ناوبانگه‌.

"ئوم ئه‌مه‌نی" دایه‌ن و ک‌ز‌یله‌ی ئازاد‌ک‌را‌وی ینغمه‌بهر ﷺ و تو‌ویه‌تی: "هیچ کاتی نه‌ملیوه ینغمه‌بهر ﷺ له‌ ده‌ست بر‌ستی و تین‌وتی س‌کالا ب‌کات، چ به‌ به‌جووکی، چ به‌ گه‌وره‌یی"^(۵).

(ن‌وه‌م): بر‌تی‌یه‌ له‌م‌ پ‌ست و به‌ره‌که‌ته‌ی که‌وته‌ ناو مه‌پ‌رومالات و حوش‌ت‌ره‌کانی حه‌لیمه‌ی شه‌رده‌یه‌وه، به‌ ینچه‌وانه‌ی که‌سانی تری ئه‌مه تیره و ناو‌چه‌یه، ئه‌مه‌ش پرووداو‌نکی به‌ناوبانگه‌ و هیچ گومانیک له‌ راستی پروودانیدا نی‌یه^(۶).

(۱) صحیح، رواه الترمذی.

(۲) نسیم الریاض ۳/۳۱۸.

(۳) نسیم الریاض ۳/۳۱۸، الشفا ۱/۳۶۸.

(۴) رواه ابن سعد وغیره. پروانه: نسیم الریاض ۳/۳۱۵.

(۵) أخرجه ابن سعد في الطبقات ۱/۱۶۸ والخفاجي في نسیم الریاض ۳/۳۱۵.

(۶) نسیم الریاض ۳/۳۱۳.

ههروههها بریتی به لهوهی که هه رگیز "میش" به لهش و بهرگ و پۆشاکێ پیغمبهروهه
ﷺ نهده نیشتهوه^(۱) و، هه رگیز نازاری پیغمبهری نهدهدا.. شیخ عهبدولقادی گهیلانی
- قدس سره - نهوهی له باپیره گهورهیهوه ﷺ بۆ مابوهوه، چونکه ئهویش هه رگیز
میشی پتوه نهده نیشتهوه.

(دههم): بریتی به له زۆری ئه تیره ستیرانه (شهب)ی که له کاتی هاتنی پیغمبهردا
ﷺ به تایبهتی له شهوی له دایکبوونیدا، دنیاها ناکرهاران ده کرد.

له وهی پاز دههمدا په جم کردنی شمیانه کان و کهوتنه خوارهوهی تیره ستیره کانی
ئاسمانان چه سپاندوه و، پروغان کردوه تهوه که مه بهست له کهوتنه خوارهوهی ئه
تیره ستیرانهی ئاسمان، ئامازه کردنه بۆ پرینی پنگای سووسه کردنی ههواله کانی ئاسمان
لهو جینی و شمیانه. چونکه مادهم پیغمبهردا ﷺ به سرووشهوه هاتوه بۆ لای ههموو
جیهان به گشتی، ئهوا ده بی تهی کاهینان و ئهوانه به ناوی غهیبهوه قسه درۆینه و
دهمهله بهست و دور له واقیعه کانی جینی له ناو خه لکدا بلۆ ده که نهوه، قه دهغه
بکرین، تا کو "سرووش" تیکه له به غهیری خۆی نه ییت و، هیچ گومانیک له مه سه لهی
سرووشدا دروست نه ییت. چونکه له پیش هاتنی پیغمبهردا ﷺ به کارهینانی ئهوانه
گه لێ زۆر بووه. به لام له دوا نازل بوونی قورئان به په کجاری قه دهغه کران. ته نانه ت
به شیکێ زۆر لهو کاهینانه ئیمانیا به پیغمبهردا ﷺ هینا، چونکه ئهوه ههوالدهره
جینی یانهی که جاران ههوالی غهیبیان بۆ ده هینان، نمانا کهواته قورئانی پیرۆز پێی
لێ پرین و ده رگای له سه ر داخستن.

واله سه رده می ئیستاماندا، جوړیک لهو کاهینتی بهی کۆن له ئه و روپادا بلۆ
بووه تهوه، له لای ئه وه سیتانهی که ده یانه ویت "رۆح" ئاماده بکه ن.. به هه ر حال.
به پوختی:

له پیش پیغمبه ریتی پیغمبهردا ﷺ پرو دوا ی زۆر و کهسانی زۆر پهیدا بوون، که
پشتگه رپی پیغمبه ریتی هه زه رتی عه مه دیان ﷺ کردوه.

بەلێ، ئەو کەسەى کە لە جیهانی مەعتادا دەبێت بە سەرگەورەى جیهان^(۱).. ئەو کەسەى کە پوختەى مەعنەوی جیهان دەگۆڕێت و دنیا دەکات بە کێلگەى دواڕۆژ و.. پایەى بەرز و پلەى بەنرخى پوختەى وەرە دەردەخات و پراپە گەمەنیت.. ئەو کەسەى کە جینى و ئادەمیزاد بۆ پێى راست و بەختەورەى پێنمايى دەکات.. ئەو کەسەى کە حیکمەتى بەدبەینان و مەتەلى سەر سوورپەینەرى جیهان شیتەل دەکات.. ئەو کەسەى کە ئامانجەکانى پەرورەدگارى هەموو جیهانان دەزانێت و کەسانى تریشيان لێ شارەزا دەکات.. ئەو کەسەى کە بەدبەینەرى مەزن دەناسێت و بە خەلکیشى دەناسینیت..

ئەو کەسەى بەم جۆرە بێت، دەبێ هەموو شتێک و هەموو جۆرێک و هەموو تیرەبەکى پوختەى وەرە، لە تاسەى هاتنیدا بێ و.. بەوپەرى گەرمى چاوەروانى بێ و.. خۆیان بۆ پێشوای لێکردنى ئامادە بکەن.. بەلکو هەریەک لەوانە، گەر بەدبەینەرە کەى ئاگادارى بکاتەو، مژدەى هاتنى ئەو پێغمەبەرە ﷺ بە غەبرى خۆى دەدات. وەک لە ئامازە و ئورونەکانى پێشووەو بۆمان دەرکەوت کە هەریەک لە جۆرەکانى پوختەى وەرە بە چەشنێک موعجیزەى خۆى پێشان دا وەک بەلێ بەخێر هاتنى دەکات و، بە زمانى حالى ئەو موعجیزەبەى دەلێت: "ئەى پێغمەبەر! خۆ! تۆ لەم بانگەوازیەدا راست دەکەیت".

ئامازەى حەفدەهەم

گەر وەرەى موعجیزەى پێغمەبەر ﷺ لە دواى موعجیزەى قورئانى پێرۆز، بریتیە لە پێغمەبەر ﷺ خۆى! واتە بریتیە لە خو و پەوشتە بەرزەکانى.

(۱) ئەو کەسەى "لولاک.. لولاک"ى لە بارەو و تراوە، لە راستیدا سەرگەورەبەکى گەلى مەزنە. چونکە وا هەزار و سەد و پێنج سەدەستەلانی ئەو کەسە بەردەوامە و، لە هەموو سەردەمێکدا زیاتر لە سەد و پێنج ملیۆن کەس شوێنى دەکەون و، بەسەر نیوەى بەشە ئاوەدانە کەى سەرگۆى زوێدا ئالای خۆى هەلکەردووە، شوێنکەوتوانى ئەو لە هەموو پۆزێکدا، بە دروود و سەلام بۆ ناردنى، بەوپەرى ملکهچى و گۆنراپەلێمە، پەمانى لە گەل نۆى دەکەنمە و فەرمانەکانى جێبەجێ دەکەن^(۲). (دانه)

(۲) لە سەر "لولاک.. لولاک" زانایان زۆریان وتووە، چ لە بارەى سەندەووە و چ لە بارەى واتاکەمەو. لە هەموو جوانێ و تەکەى (علی القاری) بە لە شەرحى "الشفاء" دا، کە دەلێت: "هەرچەند لە سەندەدا لاوازە، بەلام واتاکەى راستە". پێوانە: "شرح الشفاء لعلی القاری ۶/۱". بۆزانیشى فەوش کە ئەم وتەمە واتاکەى راستە و خۆای گەورە لەبەر پێغمەبەر ﷺ گەردوونى دروست کردووە، پێوانە: (الفناوى لابن تیمیة ج ۱/۹۶ - ۹۸ مجلد التصوف). (وەرگێڕ - لە چاپە عەرەبى بەکەى ئەم پەیمانە، ص ۱۵۱).

هموو دۆستان و دوزمنان به په كدهنگ قسيمان له سهر لاهه په كانگرېر هووه كه پيغمبر ﷺ له هموو كه سينك پاڼه به رزتر و گهوره تر و رهوشتي جوانڅره. ته نانه ت ليمامي عدلى - خوراي لى رازى يى ت - كه پالاهوانى "نازايه تى" به، ده فهرموى: "هر كات له جهنگدا بكه و تينا به ته تهنگانه وه و له تاوا چاومان سوور هه لېگه پرايه، په نامان به پيغمبر ﷺ ده برد و خومان به وه پاراست" ا جا هه روه كه له "نازايه تى" دا وها هووه، له هموو رهوشتيكى ترى باشدا هه بهو جوړه له چله پوپه به كدا هووه كه جگه لهو كه سى ترى پى ناگات.

هو كه سى كه ده پوپت به دريژى له م موعجيزه به ناگدار يى ت، با سهرى كتيبي: "الشفاء في حقوق المصطفى" ي "قاضى عياضى مغربى" بكات. چونكه تابلي به رېنكوپنكي و باشى باسى كردوه و به دوور و دريژى چه سپاندويه تى.

* * *

پاشان "شهرىعه تى لىسلام" كه هيچ شهرىعه تىكى تر وه كه لهو نه هووه و نايت، موعجيزه به كى گه وړه پيغمبه رى خوزه ويسته ﷺ كه دۆستان و دوزمنان گومانيان له مه دا نى به و قسيمان له سهر لاهه په كى گرتوه.

هو كه سى ده پوپت به دريژى و پرونى له م موعجيزه به ناگدار يى ت، ره وانه ي ده كه پى بؤ لاي هموو لهو په پامانه ي نووسيو مانن كه برتپين له "۳۳" و ته و "۳۳" مه كتوب و "۳۱" برىسكه و "۱۳" تيشك.

* * *

لنجا موعجيزه گه وړه كه ي، كه موعجيزه ي "له ت كردنى مانگ" ه و به چه نلدين ره واپه تى موه و اتير ره واپه ت كراوه و موعجيزه به كى هينده چه سپاوه كه هيچ گومانينك توخنى ناكه مپت، هم موعجيزه به به شپوه به كى موه و اتير و له چه نلدين رېنگاوه ره واپه ت كراوه، وه كه له رېنگاى: (لين مه سعوود و لين عه عباس و لين عومر و ليمامي عدلى و نه نس و حوزه يغه) و زورينكى تر له هاوه له به ريزه كانى پيغمبر ﷺ.

همه سهره پراى له وه ي كه قورلانى پيروز، هم موعجيزه به ي راگه پاندوه و پشتى لهو ره واپه تانه ي گرتوه و، هممشى له ثايه تى: ﴿أَفَتَرَبَّ السَّاعَةِ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ دا راگه پاندوه. ته نانه ت كافر ه كانى قورميش، كه تابلي له عينادى و سهره ختيذا بوون، كه هم موعجيزه به بيان بينى، نه يانتوانى لىنكارى بكن و، خويان به وه ده رباز كرد كه

وتیان: "ئەمە سیحرە" واتە پروودانی "لەت بوونی مانگ" پرووداویکی ئەوەندە بێ گومان و چەسپاوە، کە تەنانت کافرە کانیش دانیان پێدا ناوە، بەوە خۆیان لێ دەرباز کردووە کە بە "سیحر" لە قەڵەمیان داوە.

بۆ ئەمە، خۆتەری بەرپێز پەوانە پەیمای: "لەت بوونی مانگ" دەکەین کە پاشکۆی پەیمای "میراج"ە، (لە پاشکۆی ئەم پەیمای موعجیزاتەشدا دانراوە).

* * *

پاشان پێغەمبەر ﷺ ھەروەک موعجیزە "لەت کردنی مانگ"ی پیشانی سەرنشینیان زەوی دا، بە ھەمان جۆر موعجیزە "میراج"یشی پیشانی ئاسمان نشینان دا. بۆ ئەمەش خۆتەری بەرپێز پەوانە پەیمای "میراج" دەکەین کە بریتی یە لە وتە "سی و یە کەم" و پەیمایکە راستی ئەو موعجیزە بەی چەسپاندووە و بە پروونی باسی کردووە. بەلام لێرەدا تەنھا پێشەکیی موعجیزە کە باس دەکەین، کە بریتی یە لە سەفەر کردنی پێغەمبەر ﷺ بۆ "بەیتولەقدیس" و، داواکردنی قورەیش لە پێغەمبەر ﷺ، لە بەرەبەیمانی میراجدا، کە وەسفی "بەیتولەقدیس"یان بۆ بکات. چونکە ئەوەی ئەم سەفەرەدا پرووی دا، ئەویش موعجیزە یە:

ئەو بوو پێغەمبەر ﷺ بەرەبەیمانی شەوی میراج ھەوالتی ئەم سەفەرە پراگەیاندا، قورەیشی یە کان بەدرۆیان خستەو و وتیان: ئەگەر راست دەکەیت کە پۆشتووت بۆ "بەیتولەقدیس" وەسفی دەرگاگان و دیوارەکان و ئەحوالتی "بەیتولەقدیس"مان بۆ بکە! پێغەمبەر ﷺ دەفەر موئ:

"فکرت کرباً ما کربت مثله قط، فرفعه الله لي أنظر إليه"^(۱).

واتە: "بەیتولەقدیس" خرایە پێشچاوی و سەیری دەکرد و وەسفی دەکرد بۆیان. لێر قورەیش دنیای بوون لە راستیی ھەوالە کە ی. ئنجالییان پرسی: ئەو کاروانە ی کە لە پێگادا چاوت پێ کەوت کە ی دەگاتە بەرەو؟ فەر مووی: "پۆژی چوار شەمە". لە چوار شەمەدا قورەیش چاوەروانی کاروانە کە بوون تا نزیککی خۆرئاوا، کەچی

(۱) صحیح، رواه البخاري و مسلم والترمذي والنسائي. واتە: کەوێ تەنگانەکی وەھا کە تا ئەو کاتە شتی وام بەسەر نەھاتبوو. یە کەسەر خواوەند خستی یە پێشچاوم، منیش سەیرم دەکرد.

کاروانه که نه گمبشت. پیغمبر ﷺ له خوا پارایه وه، تراکمی گمرا بوو و، نهو پرژه سمعائیک له پرژ زیاده کرا و خورئاواوون دواکوت^(۱).

نهو تا دهینیت که گوی زهوی بؤ ساوهی (یهک سمعات) له کاری خوی راپووه ستیت و ته سلیقی هواله که ی پیغمبر ﷺ بکات و، خوری زه به لایحش بیت به شایهت له سر راستی نهو... لیر دهی نهو که سه چنده به دخت بیت که فرموده ی نهو پیغمبر ﷺ ته سلیقی نه کات، له کاتیکدا که خور و زهوی ته سلیقی ده که ن. هروها دهی نهوانه چنده به ختموهر بن، که شهره فمندی به جیهینانی فرمانه کانی نهون؟ سرنج لهه بده و بلتی:

"الحمد لله على الإيمان والإسلام".

ناماژه ی هژدهم

گه وره ترین موعجیزه ی پیغمبر ﷺ برینی به له "قورئانی پرور" که سهدان به لگی پیغمبریت ی نهوی تیدا به.

لیعجازی قورئانی له چل پرووه چه سپنراوه، وهک نهوی که له: "وته ی یست و پنجهم" دا پروون کراوه تهوه. جا له بهر نهوی که نهو پروانه ی لیعجازی قورئان لهو و ته به دا باس کراون، نهوا بؤ پروونکر دنهوی نهو گمبینه گه وره پر له موعجیزه به خویندیری به پرز پروانه ی نهوی ده که من. به لام لیر دا سنی سرنجی ورد پروون ده که نهوه:

سرنجی به کم

پر سیار:

نه گه برتیت: نهینی لیعجازی قورئانی پرور له "به لاغت" هه ره به رزه که بیدا به. به لام خؤ مه گه ر ته نها بهک له هزاری که له زانایانی پروانیزی بهی بهم نهینی به بهن، له کاتیکدا که ده بوو هه موو چینکی خه لکی به شی خویان له زانینی نهو نهینی به دا بهوایه؟

(۱) نهو پرووداوه هه ندی له زانایانی حدیث دهین: "موضوعه"، هه ندی تر دهین: "ضعیفه"، هه ندی تریش به "صحیح" له قلم میان داوه. پروانه: پروانیزی ژماره (۲) ی لایره ۱۵۴ ی چاپه عره ی به که ی نهو بهامه و ص ۲۳۷ "المکتوبات".

و ەلەم:

"قورئانى پىرۇز" بۇ ھەممۇ چىنىك لە چىنە كانى كۆمەل و خەلكى ئىعجازى خۇى ھەمە. بەلەم ئەم ئىعجازەى بە جۇرىكى تايىەتى و شىوازىكى دىارى كراو رادە گەبەنىت. بۇ ئىمۇنە: ئىعجازى رەوانىيىيە بەرزە كەى بۇ ئەمەلى "بەلاغەت و فەصاحت" دەرەخات.. ھەرۈەھا شىوازە بەرز و جوانە ناوازە كەى خۇى پىشانى "شاعىران و تارخوئىنان" دەدات، كە شىوازىكە ھەممۇ چىنىكى خەلكى لەزەتى لى وەردە گرەت، بى ئەۋەى ھىچ كەسىك بتوانىت لاسابى بىكاتەۋە! شىوازىكە چ خويۇندەۋەى يەك لە دواى يەك و چ ھاتوچۇ و ئالوگۇرى پۇزگار كۇنى ناكات و، ھەرگىز ناىيىزىت. كەۋاتە شىوازىكى ھەمىشە نۇئىيە و، ھەردەم لە تافى لاۋىدا دەمىنىتەۋە.. شىوازىكە ئەندازە يەكى ئەۋتۇزى پەخشانى لە شىعر چو و، وتەى ھۇنراۋى لە پەخشان چوۋى تىدايە كە ئاستى قورئان بە تەۋاۋى بەرز دەكاتەۋە و، لە ھەمان كاتىشدا خۇش و بەتامى دەكات.

ئىنجا قورئان بەۋ ھەۋالدانە غەبىيەنەى كە راپانندە گەبەنىت، ئىعجازى خۇى دەرەخات و بەمەش تەھەددای چىنى كاھىنان و لاف لىدەرانى غەبىزانى دەكات. پاشان ھىندە پروداۋى جىھان بۇ "مىژووناسان" و زانابانى عەۋدالى پروداۋە مىژوۋىيە كان دەگىرەتەۋە كە واپان لى بىكات ھەست بە ئىعجازە كەى بىكەن! ئەمەش لە پىنى باسكردنى بەسەرھات و پروداۋە دىرىنە كانى نەتەۋە پىشىنە كان و ئەۋ پروداۋانەشەۋە كە لە داھاتوۋدا پرو دەدەن، چ لەم ژيانەى دىادا و چ لە بەرزەخدا و چ لەۋدىادا. بەم ئىعجازە پرو و جوانەش تەھەددای ھەممۇ ئەۋ كەس و چىنانە دەكات. ھەرۈەھا "قورئانى پىرۇز" بە باسكردنى ئەۋ پاسا كۆمەلەيتى و دەستورە گىشتىيانەى كە لە ژيان و كۆمەلدا كار دەكەن، ئىعجازى خۇى بۇ زانابانى كۆمەلناسى و پىۋانى سىياسەت و ھوكمەرانانىش دەرەخات.. بەلنى، شەرىعەتى پاكى ئىسلام - كە لە قورئانى پىرۇزەۋە سەرچاۋەى گرتۈۋە - بە تەۋاۋى نەيىنى ئەۋ ئىعجازە دەرەخات. بۇ ئەۋنەش كە لە "خوئاناسى" و "راستىيە كانى گەردوون" دا پۇچوون، بە بۇنەى باسكردنى راستىيە بەرز و پىرۇزە كانى سەبارەت بە خواۋەندەۋە: ئىعجازىكى پرو و ئاشكراپان پىشان دەدات، پان واپان لى دەكات كە ھەست بەم ئىعجازە بىكەن.

سه‌بارەت به‌وانەش که پینگای "ویلایەت و تەصەووف" دە‌گرنە‌بەر، قورئانی پەرۆز به‌ بۆ‌نە‌ی گە‌نجینه‌ کانی ئە‌و نە‌هینی‌یانه‌ی که له‌ دەر‌های بێ‌ بنکی پڕ‌ شە‌پۆ‌لی ئایە‌تە‌ کانی‌دا هە‌ن، ئی‌عجازی خۆ‌ی بۆ‌ ئە‌وانیش دەر‌دە‌خات.

بە‌م جۆ‌ره‌، بۆ‌ هەر‌ چینی‌ک له‌ چل‌ چینه‌ کانی خە‌لکی، بە‌نجەر‌مە‌یه‌ک دە‌ کرێ‌نە‌وه‌ که به‌‌سەر‌ ئی‌عجازی‌ پروون و ئاشکرای قورئاندا پروانیت..

تە‌نانە‌ت قورئانی پەرۆز ئی‌عجازی خۆ‌ی بۆ‌ ئە‌و بە‌شە‌ زۆ‌ره‌ی خە‌لکیش دەر‌دە‌خات که تە‌نها له‌ توانای یی‌سە‌ن بە‌‌ول‌اوه‌ هیچ‌ توانایه‌کی تر شک‌ ناهە‌ن و ناتوانن له‌ تی‌گە‌شتندا رۆ‌بچن. ئە‌وە‌تا دە‌بینن که ئە‌وانه‌ با‌وه‌ر به‌ ئی‌عجازی قورئان دە‌هێ‌نن و هەر‌ تە‌نها به‌ یی‌ستی قورئان هە‌ست بە‌م ئی‌عجازه‌ دە‌‌کە‌ن. چونکە‌ ئە‌م مە‌رۆ‌فه‌ نە‌‌خوێ‌ندە‌واره‌، خۆ‌ی به‌ خۆ‌ی دە‌‌ئیت:

(ئاشکرا‌یه‌ که شی‌وازی ئە‌م قورئانه‌ له‌ شی‌وازی کتێ‌به‌ کانی تر جیا‌یه‌.. جاییان ئە‌وه‌یه‌ شی‌وازی ئە‌م له‌ هی ئە‌وان نە‌‌مره‌، که ئە‌مە‌ش گرێ‌مانی‌کی مە‌‌حاله‌ و تە‌نانە‌ت ئە‌و که‌سه‌ش که زۆ‌ر دوژمنی قورئانه‌ گرێ‌مانی وای له‌ زار دەر‌نە‌‌چووه‌.. یان شی‌وازی‌که‌ له‌ هی هە‌موویان بە‌رزتره‌. که‌واته‌ ئە‌م قورئانه‌ خا‌وه‌ن ئی‌عجازه‌).

ئە‌و مە‌رۆ‌فه‌ نە‌‌خوێ‌ندە‌واره‌ی که له‌ یی‌سە‌ن و گۆ‌ی پرا‌گرتن بە‌‌ول‌اوه‌ هیچی تری له‌ توانادا نی‌یه‌، بە‌م جۆ‌ره‌ی با‌سمان کرد له‌ ئی‌عجازی قورئان تی‌ده‌‌گات.

جا بۆ‌ ئە‌وه‌ی له‌ تی‌گە‌میان‌دیدا پار‌مە‌تی‌ی بە‌‌هێ‌ن، بە‌م جۆ‌ره‌ی خوار‌ه‌وه‌ پروونی ده‌‌که‌‌ینه‌وه‌:

کاتی بۆ‌ یه‌‌که‌م جار قورئانی پەرۆز هاته‌ ناو گۆ‌رە‌پانی زۆ‌ران‌ه‌وه‌، دوو ئاره‌زووی به‌‌تینی له‌ لای خە‌لکی ورووژاند:

(به‌‌که‌‌میان): ئاره‌زووی چا‌ولی‌که‌ری له‌ لایە‌ن شوێ‌نکه‌‌و تو‌وانی‌ه‌وه‌، واته‌ هە‌زێ‌کی زۆ‌ر تو‌ندوتی‌زبان ئە‌وه‌ ده‌‌کرد که چا‌و له‌ شی‌وازه‌ بە‌رزە‌‌که‌ی قورئان بکە‌ن. ئە‌وه‌‌بوو زۆ‌ر به‌ تاسە‌وه‌ ئاره‌زوومە‌ندی ئە‌وه‌ بوون که شی‌وازه‌‌کانیان له‌ هی قورئان بچیت.

(دوو‌هە‌میان): ئاره‌زووی پە‌‌خه‌‌گرتن و نە‌‌هاری، که له‌ لایە‌نی دوژمنانی‌ه‌وه‌ سە‌ری هە‌لدا. واته‌ ئاره‌زووی نو‌وسینی شی‌وازی‌ک که له‌ هی قورئان بچیت، تا‌کو ده‌‌عوای "ئی‌عجازی قورئان" هە‌لبە‌ه‌ شیننە‌وه‌ و به‌‌تالی بکە‌نە‌وه‌.

جا هم دوو لاره زووه به تينه بوون بهموي سهره لداني مليژنان كښي عمره يي كه
نيستا له بهر ده ستماندان. خو له گهر نيمه بهر اوردي په وانلرېن كښ له نيوان هممو
نمانه دا له گه ل قورلاني پروزا بكمين، واته له گهر به په كمه بياغونينه وه، لخوا هممو
گويي بيست و خوښه ريك - به يې سې و دوو - په كسر ده لټ: قورلان له هيچ كام لمو
شيو ازانه ناچيت. كه واته قورلان له ناستي لمو كښانه دا نې په. جا پان لمو په شيو ازې
قورلان له هي هممو پان نرمه، كه لشمش به يې هيچ گرمانيك گرمانيكي مه حاله و
هيچ كه سينك شتي واي نموتووه و ته نانه شتمنايش ناتوانيت قسه ي واي له زار
دهر بچيت^(۱). كه واته پومان چه سپا كه شيو ازې قورلاني پروز - بهموي ليعجازه
جوانه كميوه - له سرووي هممو پانمويه.

ته نانه مرؤفي نه زاني عواميش، كه هيچ شتيك له واتا كاني قورلان نازانيت و لټي
تينا گات، بهموي لمو ي كه له "بيستن" ي قورلان بيزار نايت، هه ست به ليعجازه كه ي
ده كات! چونكه هم مرؤفه عوام و نه زانه، خزي به خزي ده لټ: بهر ده و امبوون له سهر
خوښدني قورلان هه رگيز مرؤف بيزار ناكات، بهلكو تا زياتر بخوښدنه وه پز له
بهر چاودا شيرين ده يټ. بهلام گهر گويي له چنه قه سيلمه كي جوان رابگرم، هه ست
به بيزاري ده كم. كه واته به يې هيچ گرمانيك قورلان و ته ي هيچ مرؤفليك نې په.
پاشان قورلاني پروز ليعجازي خزي بژ لمو "منالانه" ش ده رده خات كه ده پان وټ
قورلان له بهر بكن. لمو هه ر چه ندمش چنه د جينگاپه كه له قورلاندا هه ن كه له پهك
ده چن، كه چي له گه ل لمو هه شدا ده توان له عمقله ناسك و بچو كه كانپاندا لم قورلانه
هه لېگرن و بهر پري ناساني له بهري ده كهن، بهلام پهك لاپه ري غميري قورلانيان بژ
له بهر ناكړت.

ته نانه "بيماران" و لوانمش كه له "سهره مرگ" دان و به ناسانرېن قسه نازاريان
پې ده گات، قورلان له گوښاندا وه كو لاي سلسه پيل وايه و گويي بژ لاپه ته كاني
پاده گرن. بهممش هه ست به ليعجازي قورلان ده كهن.
له مانه ي پيشه وه ده گمېنه لمو له نجامه ي كه:

"قورلاني پروز" هيچ كه سينك له چه شتي ليعجازي خزي بې بمش ناكات. چونكه
هه ر چينيك له چل چينه جيا جيا كاني خهلكي به شي خزي لم ليعجازه دا هميه، پان
قورلان واپان لټي ده كات كه هه ست به ليعجازه كه ي بكن.

(۱) به شي به كم و گرنگي مه كويي بيست و ششم، لم پر گمېه پوون ده كاتمه. (دانر)

تهنانت قورلانی پرورز جزره ئیعجازیکی پیشانی لهو که سانش داوه که هیچ بهشینکیان له زانستدانیسی به و له "بینین" بهولاره هیچی تر شک ناهن^(۱) و توانای یستن و ینگهستن و ئیدراکی دلایان نی به. لهویش بهم جزره:

لهو قورلانه چاپکراوهی که به دهستهختی (حافظ عثمان) نوو سراوه تهوه، ههندی له وشه کانی بهرامبهری به کرون و بۆ به کتری دهروانن.

بۆ غوونه وشه: ﴿وَلَا مَنَهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ که له سوورهتی (الکھف) دایه، له گهل وشهی ﴿قَطْمِرٍ﴾ ی سوورهتی (فاطر) دا، دهروانته به کتر. خۆ ته گهر له وشه ی به که مهوه لاپه ره کان کون بکرتن تا ده گاته سه لهو لاپه ره بهی که وشه ی دووه می ئیدایه، لهوا له گهل که منی لاریدا، وشه ی دووه هم ده رده کهوئت و ناوی سه گه که ی "أصحاب الکھف" ده زانرئت!

ههروهها وشه ی: ﴿مُخَضَّرُونَ﴾ که دوو جار له سوورهتی (باسین) دا دوو پات کراوه تهوه، ده بینین به کینکیان له سهرووی لهوی تریانته وهیه و، ههردوو کیشیان له بهرامبهر وشه ی: ﴿مُخَضَّرُونَ﴾ و ﴿مُخَضَّرِيسْنَ﴾ ی سوورهتی (الصفات) هوه! خۆ ته گهر به کینکیان کون بکرتت لهوا له ناوهندی لاپه ره کانه وه هه مان وشه، له گهل که منی لاریدا، ده رده کهوئت!

ههروهها وشه ی: ﴿مُشْنِ﴾ ی کۆتایی سوورهتی (سبا) دهروانته هه مان وشه که له سه رهتای سوورهتی (فاطر) دایه. چونکه له قورلاندانی جار وشه ی: ﴿مُشْنِ﴾ دوو پات بووه تهوه. خۆ دپاره روانینه به کتری دوان لهو سیانه لهوه ده رده خات که هه رگیز جینی پێکهوت نی به!

(۱) پروو نکر دهنوهی لایه نی ئیعجازی قورلان بۆ لهم چهینه ی که له یستن و زانیاری و ینگهستن بۆ به شن و، له بینین بهولاره هیچی تر شک ناهن، هه ر به ناتمهوای و کورتی ما بووه وه. به لام مه کتووی بیست و نه هم و سی هم (*) زۆر به جوانی و تهوای له جزره ئیعجازیهان پروو کرده وه، به چه شنی که تهنانت مرؤفی کوئرهش ده توانئت - به ده ست لئیدان - ههستی بێ بکات. بۆ مه بهستی ده رخسار و پیشاندانی لهم پرووه جوانه ی ئیعجازی قورلان موصحفئیکمان نوو سیوه تهوه، له خوای گهوره داواکارین که چاپکردنه مان بۆ فاسان بکات. (دانهر)

(خوا لاسانی کرد و چه نلین چاپ کرا). (وه رگن)

(*) نه ازمان وابهو که زۆر به جوانی و پێکهوئکی مه کتووی سی هم بنوو سین. به لام جینگا که ی خۆ ی بۆ: "إشارات الإعجاز" به جتی هئشت و، بهم بۆ به له مهیدانا ده رنه کهوت. (دانهر)

غۈۈنەي ئەم جۆرە بەرامبەرى و بۆيە كىر پروانىنە لە موصحفەدا گەلىنى زۆرە. بە رادەيەك كە وشەي وا ھەمبە نەيكەي شمش جار دووپات دەيتمە. جا ئەگەر كونيان تى بىكەين ئەوا - لە گەل كەمى لارىدا - بە يەكەم دەبەسەين و يەكەر دەردەخەن.

لە موصحفەيەكدا يىنىم ئەو وشانەي كە لە لاپەرە بەرامبەرە كاندا دەيانپروانى يە يەكەر، بە خەتى سوور نووسراپوونەم. كە ئەمەم دى، وتم: "خەتى ئەمانە ھىمان بۆ جۆرەك لە جۆرە كانى ئىعجازى قورئان". پاش ئەمە سەيرى پستە كانى قورئانم كرد، بۆم دەركەوت گەلىنى پستە لە لاپەرە كاندا ھەن بە جۆرەك دەروانە يە كىرى كە واتايەكى وردىان تىدا يىت.

جا لەبەر ئەو "تەرتىب"ى سوورەت و ئايەتە كانى قورئان تەرتىبىكى فەرمان پى دراو و، بە پىنمايى پىنمەبەر ﷺ جى بەجى كراو و، پاشان خۆشنووسە بەھرەمەندە كانىش بە جوانى نووسىوپانەتەم، ئەوا لە نەخشە پى وئە و خەتە جوانە كەيدا ئامازەيەك بۆ جۆرە ئىعجازىكى تايەتى ھەم. چونكە ھەرگىز ناكىرت ئەم دانان و تەرتىبە - بەم جۆرە - كارى "پىكەوت" يان بەرھەمى "بىر"ى ھىچ مەزۇنىك يىت. خۆ ئەگەر ناتەواوى لە چاپخانە كانى مەزۇندا نەبوايە ئەوا ئەو وشانەي كە دەروانە يە كىر بە تەواوى لە چاپدا بەرامبەر يەك دەردەچوون.

پاشان لە سوورەتە "مەدەنى" يە درىژ و مامناوئەندى يە كاندا دووپات بوونەمەيەكى جوان و پىكەرىك لە وشەي: "اللھ"دا دەيىنىن. چونكە زۆرەي جار ئەم وشەيە بە ژمارەيەكى ديارى كراو بە كاردەھيىرت. ئىير يان پىنج، يان شمش، يان ھەوت، يان ھەشت، يان نۆ، يان يازدە جار دووپات دەيتمە. ئەمە سەرەراي ئەو يە كە مونسەبەتيكى ژمارەيى ورد و جوان لەم دىو و لەو دىوى پەرەكان و لەسەر ھەردوو لاپەرە بەرامبەر يەكە كانى قورئاندا دەردەخات^(۱).

(۱) (پەراوئەك لە چوار خالدا):

"۱" ئىنجا وشە جوان و سەروادارە كانى قورئان و شىوازە پەوان و بىن وئەكەي و تايەتكارى يە كانى پەوانىيى كە سەرنج رادە كىشن، ئەمانە ھەرچەندە زۆر، كەچى لە گەل ئەو ھەشدا جەلەيەتيكى بە كجار بەرز و دل يىدارى و ئارامى و خاترجەمى بە "لەھلى زىكر و موناجات و پارائە" دەبەخشن. لە كاتىكدا ئەم چەشە تايەتكارى يە پەوانىيى و وشە ئارامى و خۆبەستەمەيە بە سەروا و "ھۆن" ھە، لە ھەر شىكى غەمىرى قورئاندا بىت، با جوانكارى يەكى وشەيشيان تىدا يىت، كەلەن لە ئىخلاص و ئىپرائى دوعاكەردا پەيدا دەكەن و، ئارامى و لەسەرخىي دلى تىك دەدەن و، بىرى مەزۇ پەرتەوازە دەكەن.

تەنانتە ناسىكلەين و بە ئىخلاسلەين و جىلدى تەين و پىكىلەين "موناجات" پارائىمە كەي ئىمامى شافىئىيە - خوالىي پازى يىت - كە بو بەمۇزى لاپردنى گرانى و بىن بارانى لەمىر مىسر. گىلى جارى ئەم موناجاتەم بۇ خۇم دەخوئىندىمە. سەرىلم دى، بەمۇزى ئەمەي كە مۇزراو و سەروادارە، پارىز گارى ئەم ئىخلاسه تەواوەتى و جىلدىيەتە بەرزە ناكات كە پىويستە لە موناجاتدا يىت. خۇ مەرچەندە نەزىكى نۇ سال ئەم موناجاتە بە كىك بو لە وىردە كام، كە چى نەمتوانى جىلدىيەت و ئىخلاسى موناجات لە گەل مۇزىن و سەرواكەي ئەم موناجاتەدا كۆبەكمەو ئەل دۇنيا بووم ئەمەي كە سەروا فەرى و تاپەتەيە كەي قورلان و وىردە كارى مۇزىنى ئەم، جۇرئىن لە جۇرە كانى ئەمجازى قورلان. چۈنكە پارىز گارى ئىخلاسى تەواوەتى و جىلدى و بىندارى لە سەرخۇمى دى دەكات، بىن ئەمەي كە زەن بە مەچيان بگىمە يىت.

جا لە گەر ئەمەلى موناجات و زىكر بە (مەقل) ھەست بەم جۇرە ئەمجازە نە كەن، ئەمە بىن گومان بە (دىل) ھەستى بىن دە كەن!

"۲" بە كىك لە نەپتىيە كانى ئەمجازە مەعنەوىيە كانى قورلان ئەمەي:

بە كەم: قورلانى پەرزۇ پەلى بەرز و پووناكى ئىمانى پىغمبەر ﷺ دەرەخات. ئەم پىغمبەرەي ﷺ كە بە لىدەر كەوتن (ئەلى) "ئەسى ئەمەزم" بەرمەند بوو.

دوو ھەم: قورلان ەك نەخشەيە كى پەرزۇ واپە، راستىيە مەزەنە كانى سەبارەت بە جىھانى دوايى و جىھانى پەروەرد گارى لە سەردەستىشان كراو و، بە جۇرئىكى سەروشتىش پەلى ھەمە بەرزى ئايىنى ھەق دەرەخات و دەرى دە پەيت.

سەن ھەم: پاشان قورلانى پەرزۇ و تەي خواوەندى پەروەرد گارى ھەموو جىھانە كانە. ئەم خواوەندى كە لەم پەرى بەرزى عەزەت و گەورەيى و پەروەرد گارى پەماداپە. كەواتە ھەر دە پەين و پوونكر دىمە ەك كە لە لاپەنى ئەم قورلانەو يىت، دەين ەمەلى ھەر چى مەزۇ ھەمە بە گشتى نەتوان ھىچ شىئىكى ھارچە شى ئەم قورلانە بلىن، بە ھەر ھەموو شەن لە ەمەلى بە كىكەندە كۆ بىنەو، ەك قورلانى پەرزۇ خۇ دەرەمەي: ﴿قُلْ لَّيْسَ اجْتَمَعَتِ الْاِلسُ وَالْجُنُّ عَلَىٰ اَنْ يَّكُوَ بِغُلِّ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَكُوْنُ بِغُلِّ﴾ (الإسراء: ۸۸). چۈنكە بە بىنى ئەم "سەن" بىناغەيە، ھىچ كەسەك ناتوانىت نە لاساى قورلان بكتەمە، نە ھىچ شىئىكى ھاروئەي قورلان بېئىت.

"۳" لە زۇرەي ئەم موصەفانەي كە پىشان دەوترىت: "بەركەنار" لە گەل كۇتايى لاپەرە كاندا ئاپەتە كانىش تەواو دەين و، بەم جۇرە لاپەرە كە بە سەرواپە كى جوان كۇتايى بىن دىت. نەپتىيە ئەمەش لەمەدەپە كە دىزۇترىنى ئاپەتە قورلان، كە ئاپەتى "مەدەپەنە" بە، كراو بە بە كەي پەوانە بۇ لاپەرە كان و، سوورەتى "الإخلاص" و "الكوتر" ىش كراون بە بە كەي پەوانە بۇ دەرە كان. بەمەش ئەم تاپەتەكارىيە جوان و نەشانەي ئەمجازە، لە قورلانى پەرزۇدا دەر كەوتوو.

"۴" ئەم مەقامدا و ئەم باسەي ئىرمەدا بە چەند ئىمەيە كى جوزىلى و كەمو كورت واز دەھىنەم و تەنھا چەند پوخە نەشانەيە كى باس دە كەم. چۈنكە ناچار بووم لە نووسىندا پەلە بەكم، ھەرچە تەلەش ئەم باسە لەم پەرى گەنگى و فراوانى و گەورەيدەپە. ئەم مەقامەش كەرامەتەيى جوانى لەم پەرى گەنگەدا - لە پوانگەي تەوفىقى خواوەندىمە كە پەشتى پەمامە كانى نوورى گەرت - پوون دە كاتەمە. بەلى، ئەم كەرامەتە وىرد و جوان و راستىيە گەورەيە، زەبۇرە كەرامەتەيى "پەمامە كانى نوور" لە مەسەلەي تەوافىق و لە پەنج شەش جۇرەدا دەرەخات. ھەمەك جۇرەك لە ئەمجازە كانى قورلانىش دەخاتە پوو كە دە يىت بە سەرجاوەي ئامازە و ھىما غەمبەيە كان.

سهرنجی دووهم

له سهردهمی ههزرتی موسادا - دروودی لهسهر یئت - "سیحر" باو بوو. لهبهر
ئهوه، موعجیزه گهوره کانی ههزرتی موسا به جۆرێك بوون که له سیحر دهچوون..
له سهردهمی ههزرتی عیسا شدا - دروودی لهسهر یئت - باههخ به "پزیشکی" ده درا و
باو بوو، لهبهر ئهوه، زۆربهی موعجیزه کانی ههزرتی عیسا - دروودی لهسهر یئت -
لهم بابته بوون. له سهردهمی پێغمهبرێتی پێغمهبریشماندا ﷺ لهم چوار شته لهناو
دوورگهی عهرهیدا باویان ههبوو:

یه کهم: پهوانبیزی و زمانپاراوی.

دووهم: شیعر و وتارخویندنهوه.

سیهم: کههانهت و هموالدان له غهیب.

چوارهم: لافی زانیی پرووداوه کانی راهوردوو و داهاتوو.

کاتی که "قورئانی پیرۆز" هات، تهحهدهای خاوهنی لهم چوار جزره زانیانهی کردا
ئهوه بوو - له پێشدا - پهوانبیزی و مروّفه زمانپاراوه کان، له بهردهم پهوانبیزی به پر له
ئیمجازه کهی قورئاندا چۆکیان دادا و، به سهرسوورمانهوه گوێیان لێ راگرت.
شاعیر و وتارخوینه کانی مات و سهرسام مابوون. تهناهت قورئان له شان و
شموکهتی ئهو شتانهشی داگرت که ئهوان شانازیان پێوه ده کرد، وهك "المعلقات السبعة"
که باشتیرین نمونهی شیعیان بووه و، به ئای زهیر نووسیویانتهوه و به دیواری کهعبهیدا
ههڵیانواسیوون.

ئهمش له دوایدا به راستی پروی دا. چونکه موصحفیکی پیرۆز نووسرایهوه و لهم موصحفهیدا "تموافی"
له لغزی جهلاله(الله)دا له ههمو لاهرمه کدا دهرکهوت. ههشت نامیلکهی بهچو کیش به ناوی: "ههشت
هیماکان" دهرچوون، که ئهو موانسه بهته ورد و هیمای غهیبی پانه پروون ده که نهوه که له تموافی نیوان
پشته کانی قورئاندا هه. پێنج نامیلکش بۆ تهسلیمی پهیمانه کانی نوور و نرخلاندیان داتران له پروی نهینی
ئهو تموافانهی که تیاپاندا به و، بریتی به له (کهرامهتی غموئی). ههمو هه سی نامیلکهی تر له (کهرامهتی
علموی) و پێنج نامیلکش له بارهی (اساژه کانی قورئان) هوه نووسران.

کهواته له دانانی "پهیمای موعجیزاتی نهحمدهی" دا ههستم بهم راستی به گهورهیه کرد، به لایم به داخهوه دانهر
تهنها لایهنیکی لاوازی لێ بینی و، تهنها بهك دلۆپی لهم دهرپهیه دهرخست و، ئهیر وازی هیمای نه گهراپهوه

سهری. (دانهر)

ئىنجا قورئان "كاهين و سىحر بازه كان" یشی شله ژاند و، هممو ئهو قسانه‌ی له بیر برندنه‌وه كه له باره‌ی هموالدان له غیمه‌وه ده‌يانكردن. چونكه ئهو جیتی‌پانه‌ی كه ده‌هاتن بۆ لای كاهین و سىحر بازه كان، قورئان ده‌ری كردن و، به تهاوی په‌رده‌ی به‌سهر یشی "كه‌هانته" دا دادايموه و بۆ هه‌تاهه‌تایی ده‌رگای له‌سهر داخست.

ئىنجا هموالی نه‌تموه پيشینه‌كان و، پرووداوه‌كانی داهاتووشی له خورافات و درۆ و ده‌له‌سه‌ر زگار كرد و، پهنمایی خوینهرانی "میژوو" و گشت ئهو كه‌سانه‌شی كرد كه به‌ دوای پرووداوه‌كانی راپوردوو و داهاتوودا عمودالن كه چۆن به‌ دوای حقیقه‌ته‌ راسته‌قینه‌ كه‌مدا به‌گه‌پن و پیدۆزنه‌وه.

بهم جۆره، ههر چوار چینه‌كه له به‌رده‌م گه‌وره‌یی قورئانی په‌رۆزدا، به‌وپه‌ری سه‌رسامی و پێژلێنانه‌وه، به‌چۆكدا هاتن و، به‌ره‌به‌ره‌ بوون به‌ قوتایی قورئان و هیدایه‌ت و پهنمایان لێ وه‌رگرت. ئیتر هیچ كام له‌وانه نه‌یتوانی به‌ هیئانی شتیك كه وه‌كو سووره‌تیکی قورئان وایست، به‌ره‌نگاری قورئان بكات و له به‌رامبه‌ره‌وه راپه‌وه‌ستیت.

نه‌گه‌ر بو‌تریت:

چۆن ده‌زانین كه له‌ گۆره‌پانی به‌ره‌نگاری كردنی قورئاندا كس په‌مدا نه‌بووه و، كس نه‌یتوانیوه شتیکی وه‌كو قورئان به‌یئیت و.. چۆن ده‌زانین هیئانی هاوونیه‌ی قورئان خۆی له‌ خۆیدا كارێکی مه‌حاله و له‌ توانای مرۆفدانیه‌؟
وه‌لام:

ئه‌گه‌ر به‌ره‌نگاری كردنی قورئان شتیکی مومكین بوایه، ئه‌وا به‌ بێ هیچ گومانێك همولیان بۆ ده‌دا و كه‌سیان سستی‌پان تیدا نه‌ده‌ كرد، چونكه پێوستی‌یه‌کی زۆریان به‌م به‌ره‌نگاری‌یه‌ هه‌بوو، تاكو له‌ مه‌ترسی ته‌حه‌ددای قورئان ده‌رباز بپن و، خۆیان و لایین و مال و منالیان رزگار بكهن. جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌یان له‌ توانادا ببوایه، ئه‌وا كه‌سیان سلیان لێ نه‌ده‌ كرده‌وه. ئىنجا كافر و مونافیقانی - كه له‌ ده‌مه‌دا زۆرینه‌ بوون - هموالی ئهم به‌ره‌نگاری كردنه‌یان له‌ ناو خه‌لكیدا بلاو ده‌ كرده‌وه، ته‌نانه‌ت به‌ هممو جینگایه‌ كیشیان راده‌ گه‌پاند، وه‌ك هممو دوژمنایه‌تی‌یه‌کی تریان به‌رامبه‌ر به‌ ئیسلام بلاو كرده‌وه. ئىنجا گه‌ر ئهم به‌ره‌نگاری كردنه‌ مومكین بوایه و رووی بدایه و ئه‌مانیش بلاویان بكردایه‌تمه‌وه، ئه‌وا میژوونوووسان له‌ كێبه‌ زۆره‌ كانیاندا تۆماریان ده‌ كرد. كه‌چی ئه‌وه‌تا هه‌موو كێبه‌ كانی میژوومان له‌ به‌رده‌ستدان، هیچ شتیکیان سه‌باره‌ت به‌مه‌ تیدا ناینین، جگه‌ له‌

چهند برگمیه کی دهمه‌لېه‌ستی "موسه‌لمه‌می دروژن". له کاتیکدا که قورئانی پېروژ به درېزایی بیست و سنی سال ته‌حده‌دای ده‌کردن و، به‌لایه‌ته‌پر له موعجیزه‌کانی خوئی و، بهم‌جؤره‌ی خواره‌وه‌گونی کاس‌کردبوون:

ئموه‌تا قورئانی پېروژتان له‌برده‌ستدایه، ده‌سا‌ئېوه‌له‌لای نه‌خوینده‌وارنکی وه‌ك
همه‌مده‌ی ئهمینه‌وه ﷺ قورئانیکي ئاوا بهین!

خؤ‌ئ‌گهر له‌مه‌دا کؤ‌له‌وارن، ده‌با‌له‌لایه‌ن زانابه‌کی گه‌وره‌وه‌یئت، نه‌ك
نه‌خوینده‌وارنك!

خؤ‌ئ‌گهر له‌مه‌شدا کؤ‌له‌وارن، ئموا نه‌ك په‌کېک‌ان به‌لکو هم‌موتان به‌"کؤ‌مه‌ل"
شتیکي وه‌کو قورئان بهین و، با‌هم‌وو زانا و مرؤ‌قه‌په‌وانیژه‌کانتان بؤ‌ئ‌م مه‌به‌سته
کؤ‌بېنه‌وه و یارمه‌تیی په‌کتر بده‌ن، ته‌نانه‌ت ئموانش بانگ بکه‌ن که جگه‌له‌خوا
یاریده‌دەرتانن و، با به‌هرهم‌وو یان بتوانن شتیکي به‌وېنه‌ی قورئان بهین.

ئ‌گهر هم‌موتان له‌مه‌شدا ده‌ست‌وسان ده‌مین و کؤ‌له‌وارن، ئموا هم‌وو کتېبه
به‌لیغه‌کانی پېشو و بهین و له‌بره‌نگاری کردنی قورئاندا پشیمان پی به‌ستن. جگه
له‌مه، به‌ره‌کانی داهاتووش بانگ بکه‌ن، تا‌کو یارمه‌تیتان بده‌ن!

ئ‌گهر له‌مه‌شدا ده‌ست‌وسانن، ده‌با ئموه‌ی ده‌بهین به‌ئ‌ندازه‌ی هم‌وو قورئان نه‌یئت،
به‌لکو به‌ئ‌ندازه‌ی "ده" سوورته‌ی وه‌ك سوورته‌کانی قورئان یئت.

خؤ‌ئ‌گهر ئهم‌ش ناتوانن، ده‌با ئموه‌ی ده‌بهین له‌په‌وانیژیدا وه‌کو قورئان په‌وان و
به‌لیغ یئت، هر‌چند له‌ناوه‌رؤ‌کیشدا "چېرؤ‌کی دهمه‌لېه‌ست و درؤ‌و ده‌له‌سه" یئت!

ئ‌گهر ئهم‌شان له‌توانادا نی‌په، ئموا ته‌نها "په‌ك سوورته" بهین، با‌کور‌تیش یئت.
ئ‌گهر له‌مه‌شدا ده‌ست‌وسان راوه‌ستان، ئموا بزائن که: هر‌وه‌ك خؤ‌تان و ئایستان بؤ

قیامت که‌وتوونه‌ته‌مه‌ترسی‌په‌وه، هر‌په‌و جؤ‌ره‌بؤ‌دنیاش له‌مه‌ترسیدان!

بهم‌چه‌شنه، قورئانی پېروژ به‌هشت جار ته‌حده‌دای جیننی و ئاده‌میزادی کردوه.
ئ‌م ته‌حده‌دی‌په‌شی ته‌نها له‌چوار‌چېوه‌ی بیست و سنی سالدا نه‌به‌ستوه‌تموه، به‌لکو وا
هزار و سنی سه‌د ساله‌برده‌وامه و، ئېستاش ته‌حده‌دای هم‌وو جیهان ده‌کات و، تا
دنیاش دنیابه‌ئ‌م ته‌حده‌دایه‌هر ده‌مینیت و به‌رده‌وامه.

له‌به‌ر ئهمه، ئ‌گهر به‌ره‌نگاری کردنی قورئان له‌توانادا بواپه، ئموا ئمو کافرانه
پنځای جه‌نگ و کاولکاری‌یان هه‌لنده‌پژارد و، خؤ‌یان و مال و منالیا ن‌ده‌خسته

تهنگانه و دهردیسرییموه و، وازیان له بهرهنگاری کردنی نهدههینا، که پهنگاهه کی کورت و ئاسان بوو.

کهواته بهرهنگاری کردنی قورئان و لاسایی کردنهوهی، ههرگیز له توانای که سدا نییه. چونکه چون مرؤفی ژیر، به تاییهت خه لکی دوورگهی عهره ب، له ناو لهوانیشدا به تاییهت قورمیش، خۆی و مال و منالی دهخاته مهترسییموه و پنی جهنگ و کاولکاری هه لده بۆریت، گهر بهرهنگاری کردنی قورئانی (به سووره تیکی بهچوک) له توانادا ییت و، بتوانیت لهم پنییموه خۆی و مال و منالی له تهحه ددای قورئان پرزگار بهکات، گهر لهم بهرهنگاری کردنه کارنکی ئاسان بوایه؟

پوختهی قسه، لهوهیه که (جاحظ) وتویهتی:

"لَمْ يُمْكِنِ الْمَعَارَضَةُ بِالْحُرُوفِ، اضْطُرُوا إِلَى الْمَقَارَعَةِ بِالسُّيُوفِ"^(۱)

نه گهر بوتريت:

هه ندی له زانا لیکۆله ره کان وتویانه: "بهرهنگاری کردنی هیچ تاییهت و وشه و پرستهیه کی قورئان - چ جای سووره تیک له سووره ته کانی - ههرگیز مومکین نییه و، تا ئیستاش کس نههاتووه ته لهم مهیدانهوه، واته تا ئیستا لاسایی نه کراوه تهوه .. به لام لهم وتمیه زیاده پوهییه کی لهوتۆی تیدایه که ژیری مرؤف قبولی ناکات. چونکه زۆر پرسته له ناو گوشتاری مرؤفا هه ن که له پرسته و دهسته واژه کانی قورئان دهچن. جا ئایا واتا و حیکمهتی لهم وتمیهی زانا لیکۆله ره کان چییه؟

وه لام:

له باره ی پوونکردنهوهی لیهعجازی قورئانهوه دوو پێپوه هه ن:

پێپوهی به کهم: پێپوهنکی "پاجیح"ه و زۆربهی زانایانی له سه ره. لهم پێپوه ده ئیت: ورده کاری پوهانیژی و تاییهتکاری و اتاکانی قورئان له سه رووی توانای مرؤفه وه ن.

پێپوهی دووهم: که پێپوهنکی "مه رجروح"ه، ده ئیت: لاسایی کردنهوه و بهرهنگاری کردنی بهک سووره تی قورئان، شتی که له توانای مرؤفا ههیه، به لام خوا وه ند لهم توانایه ی له خه لکی قه دهغه کردوه، تا کو قورئانی پێرۆز بییت به موعجیزه ی پیغه مه ر ﷺ.

(۱) واته له بهر لهوهی بهرهنگاری کردنی قورئانیان به ییت (واته به وته) له توانادا نه بوو، ناچار دهستیان دایه شمشیر و جهنگیان هه لیزاردا

نه گهر وا دابنښ ديواره کاني کڅو شکیکی گه وره به چهند نه خش و نيگارنکی جوان و دلرفين راز اېنډوه، نو وا داناني نو به ردهی که ېناغی نو هه موو نه خش و نيگارنمېه، له شونډه شياوه که ی خوړېدا، که پمپوه ندلې بهو نه خشا نه وه بښت و به سهر ياندا پروا نیت.. داناني هم به رده لم جينگاپه دا، پوښتی به شاره زايه کی توار

دهیئت له باره‌ی سرجمه‌ی ئه‌و نه‌خش و نیگارانه‌ی که له‌و کۆشکه‌دان.

ئموونه‌یه‌کی تر که له‌ جه‌سته‌ی مرۆف وهری ده‌گرین:

دانانی ییلپله‌ی چاوی مرۆف له‌ جینگای شیاوی خۆیدا، پشت به‌ زانیی پهمه‌نله‌ی
(چاو) به‌ (جه‌سته)وه به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی و، پهمه‌نله‌ی به‌ هه‌موو به‌ شیک له‌
به‌ شه‌کانی ئه‌و جه‌سته‌یه‌ و کارمه‌ندی به‌کانیه‌وه، ده‌به‌ستیت.

بۆ خۆت ئموونه‌کانی تر به‌ پهمه‌ری ئه‌م دوو ئموونه‌یه‌ لیک بدهره‌وه، تاکو بزانیته‌ که
چۆن زانا پیشینه‌کانی ئه‌هلی حه‌قیقه‌ت لایه‌ن و پروه‌ زۆره‌کان و پهمه‌ندی به‌کانی نیوان
رسته‌ و ئایه‌ته‌کانی قورئانیان پروون کردووه‌ته‌وه، به‌ تابه‌ت زانایانی: "پیتزانی قورئان -
علم حروف القرآن" که له‌م باسه‌دا زۆر پۆچوون و، به‌ چه‌ندین به‌لگه‌ چه‌سپاندوویه‌انه
که هه‌ر پیتیک له‌ پیته‌کانی قورئان هه‌نده‌ نه‌ینی وردی تێدایه‌، که پروونکردنه‌وه‌ی هه‌ر
به‌ که‌مان پهمه‌ستی به‌ لایه‌ره‌یه‌کی ته‌واو هه‌یه‌.

به‌ئێ، ماده‌م قورئانی پیرۆز گوشتاری په‌روه‌ر دگاری هه‌موو جیهانه‌کان و به‌دیه‌ینه‌ری
سرجمه‌ی شتانه‌، ئه‌وا ده‌ینی هه‌موو وشه‌یه‌کی وه‌ک "تۆر" واییت، واته‌ ده‌گونجی هه‌ربه‌ک
له‌و وشانه‌ تۆویک ییت و دره‌ختیکی مه‌عنه‌وه‌یی له‌ نه‌ینی و واتای ورد لێ سه‌وز ییته‌.
یان وه‌ک دلیک واییت که واتا و نه‌ینی به‌کان بووبن به‌ جه‌سته‌ی و ده‌وریه‌یان داییت.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌لێین: به‌ئێ، له‌ وته‌ی مرۆفدا شتی وا هه‌یه‌ که له‌ وشه‌ و رسته‌ و
ئایه‌ته‌کانی قورئان بچیت. به‌لام ئه‌و ئایه‌ت و وشه‌ و رسته‌یه‌ی قورئان له‌ شوێنه‌
شیاوه‌ که‌ی خۆیدا دانراوه‌، به‌ راده‌یه‌ک که هه‌نده‌ پهمه‌نله‌ی زۆری تێدا په‌چاو کراوه‌،
که پهمه‌ستی به‌ زانستیکی فراوانی گشتی ده‌یته‌ تاکو له‌و جینگایانه‌دا دایانیه‌ت.

سهرنجی سێهه‌م

پۆزنیکیان خوای گه‌وره‌ به‌رکردنه‌وه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی سه‌باره‌ت به‌ پوخته‌ی
ماهییه‌تی "قورئانی پیرۆز" ین به‌خشیم. جا ئه‌و به‌رکردنه‌وه‌یه‌م چۆن - به‌ زمانی عه‌ره‌یی
- به‌ دلدا هات هه‌ر به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌ خواره‌وه‌ وه‌کو خۆی ده‌ینوو سمه‌وه‌، ئنجا
واتاکه‌شی باس ده‌که‌م:

(سُبْحَانَ مَنْ شَهِدَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِهِ وَصَرَّحَ بِأَوْصَافِ جَمَالِهِ وَجَلَالِهِ وَكَمَالِهِ: الْقُرْآنُ
الْحَكِيمُ: الْمُنُورُ جِهَاتُهُ السَّتُّ، الْخَاوِي لِسَرِّ إِجْمَاعِ كُلِّ كُتُبِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْلِيَاءِ وَالْمُوحِدِينَ
الْمُخْتَلِفِينَ فِي الْأَعْصَارِ وَالْمَشَارِبِ وَالْمَسَالِكِ، الْمُتَّفِقِينَ بِقُلُوبِهِمْ وَعُقُولِهِمْ عَلَى تَصْدِيقِ

اساسات القرآن وکلیات احکامه علی وجه الإجمال، وهو محض الوحي بإجماع المنزّل والمنزّل والمنزّل علیهِ، وعین الهدایة بالهداهة، ومعدن أنوار ایمان بالضرورة، ومجمع الحقائق بالیقین، وموصل الی السعادة بالعیان، وذو الأثمار الکاملین بالمشاهدة، ومقبول الملک والانس والجان بالحس الصادق من تفاریق الأمارات، والمؤید بالدلائل العقلية باتفاق العقلاء الکاملین، والمصدق من جهة الفطرة السلیمة بشهادة اطمینان الوجدان، والمعجزة الأبدیة الباقی وجه إعجازه علی مر الزمان بالمشاهدة، والمنبسط دائرة إرشاده من الملأ الأعلى إلی مکتب الصبیان، یتفید من عین درس الملائكة مع الصبیان، وكذا هو ذوالبصر المطلق یرى الأشياء بکمال الوضوح والظهور ویحیط بها ویقلب العالم فی یده ویعرفه لنا کما یقلب صانع الساعة الساعة فی کفه ویعرف للناس. فهذا القرآن العظیم الشأن هو الذي یقول مکرراً: الله لا إله الا هو. فاعلم أنه لا إله الا الله).

واتای تم بیر کردنه‌ویه بهم جزوه‌ی خواره‌ویه:

هر شمش لاکه‌ی قورئان هینده پرووناکن که هیچ گومانیکیان لئی نزیک نایسته‌وه، چونکه قورئان:

عهرشی هه‌ره گه‌موره‌ی په‌روه‌ردگاری له (هسته‌وه) به و پالی یسوه داوه. که‌واته له‌ویوه "پرووناکیی سرووش" ی بۆ دیت.

(په‌رده‌می) شی به‌خته‌وه‌ری هه‌ردوو دنیا به، که نامانجی بنه‌په‌تی قورئانه. چونکه په‌وه‌ندی به‌کانی قورئان نه‌وه‌نده زور و دوور و درێژ و بلاون که ژبانی هه‌میشه‌می و نه‌ودنیاشیان گرتوه‌ته‌وه. دیاره له‌ویش پرووناکیی به‌هشت و به‌خته‌وه‌ری لئی به.

له (سه‌روو) شیه‌وه نیشانه و مۆری لیه‌جازی لئی ده‌دره‌ه‌شیه‌وه.

له (ژن) شیه‌وه چه‌نلین ستوونی توندوتۆل و دامه‌زراوی "به‌لگه‌ی بنی گومان و به‌هیز" هه‌ن. که‌واته تم لایه‌ی به‌کیارچه په‌نمای لاشکرا و بنی گومانه.

له لای (پراست) شیه‌وه، ده‌بینین قورئان نه‌وه‌نده ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ی به‌کاره‌یناوه که عه‌قلانی خستوه‌ته گۆ و ته‌سلیقی ژیریشی له‌م پئی به‌وه به‌ده‌ست هیتاوه.

له لای (چه‌پ) شیه‌وه، ده‌بینین قورئان داوای شایه‌تی له "ویجدان" ده‌کات، به راده‌به‌ک که تم ویجدانه - به‌هۆی تم سرومه‌یه به‌سه‌ر دلدا هه‌لی ده‌کات - له

سەر سوورماندا دەم ده کاتمه و ده‌لێت: "تبارک الله".

لایا ئێر له کوێوه دوودلی و گومان ده‌توانن توخنی ئەم قورئانه بکەون؟

چونکه قورئانی پەرۆز نه‌یینی یه‌ کده‌نگیی کتییی هه‌موو پێغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان و یه‌ کتاپه‌رستانی له‌خۆدا کۆ کردووه‌تموه، هه‌رچه‌نده‌ش هه‌موو ئەمانه‌ سەردەم و مه‌شره‌ب و پێیازیان له‌ یه‌ کەر جیا به. واته‌ سەرجه‌می ژیران و خاوه‌ن دلانی دامه‌زراو پوخته‌ی فه‌رمانه‌کانی قورئانی پەرۆز و ئەو شته‌ به‌ره‌تی‌پانه‌ی که‌ قورئان خه‌لکیان بۆلا بانگ ده‌کات، ته‌سلیق ده‌کەن. چونکه‌ ئەوانیش باسی هه‌مان شت له‌ کتێبه‌ کانیاندا ده‌کەن. که‌واته‌ ئەمان وه‌ک په‌گ و پێشه‌ی دره‌خته‌ ئاسمانی‌یه‌ که‌ی قورئان وان.

پاشان قورئان پشت به‌ "سرووش"ی خواوه‌ند ده‌به‌ستێت، ته‌نانه‌ت هه‌ر قورئان خۆی سه‌رتاپا سرووشه. چونکه‌ خواوه‌ند به‌ سرووش بۆ سەر دلی حه‌زهرتی عه‌مه‌د ﷺ نازلی کردووه‌ و، به‌ موعجزاتی پێغه‌مبه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌ که‌شی ﷺ و به‌ سرووشی پرووت و بێ گومان پروونی ده‌کاتمه‌وه. قورئان که‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌نده‌وه‌ نازل بووه، به‌ ئیعبازه‌ ئاشکرا که‌ی ده‌ری ده‌خات که‌ له‌ عه‌رشی هه‌ره‌ مه‌زنی خواوه‌نده‌وه‌ هاتووه. ئنجا قۆناغه‌کانی ژبانی ئەو که‌سه‌ی قورئانی بۆ نازل بووه (که‌ پێغه‌مبه‌ره‌ ﷺ) هه‌روه‌ها شله‌ژانی له‌ سه‌ره‌تا و کاتی نازل بوونی قورئاندا و، ئەو هه‌موو پێزه‌ی که‌ له‌ قورئانی ده‌گرێت که‌ زۆر له‌ پێزگرستی بۆ شتی تر زیاتره‌.. هه‌موو ئەمانه، ده‌ری ده‌خه‌ن که‌ "قورئانی پەرۆز" سه‌رتاپا سرووشی خوا به‌ و له‌ لای پادشای ئەزه‌له‌وه‌ دێت و ده‌ییشه‌ میوانی.

هه‌روه‌ها به‌ چه‌شتیکی به‌لگه‌نه‌وه‌ست ده‌رده‌که‌وێت که‌ قورئان یه‌ کپارچه‌ سرووشی خوا به، چونکه‌ ئەو شته‌ی پێچه‌وانه‌ی قورئانه، بریتی‌یه‌ له‌ کوفر و گوهرایی. پاشان به‌ بێ هیچ گومانیک ده‌رده‌که‌وێت که‌ قورئانی پەرۆز کانگا و سه‌رچاوه‌ی پرووناکی‌یه‌کانی ئیمان به. دپاره‌ جگه‌ له‌ تاریکی هیچ شتیکی تر دژ و پێچه‌وانه‌ی پرووناکی نی‌یه. ئەم حه‌قیقه‌ته‌شمان له‌ زۆر "وته‌"دا چه‌سپاندووه.

ئنجا به‌وه‌په‌ری دلناییمه‌ ده‌رکه‌وتووه‌ که‌ قورئان کۆگای حه‌قیقه‌ته‌کانه‌ و، هه‌رچی خه‌مال و خورافاتیشه‌ تابلی له‌ قورئانه‌وه‌ دووره. چونکه‌ ئەو جیهانی ئیسلامه‌ی که‌ قورئان پێکی هه‌ناوه‌ و، ئەو شه‌ریعه‌ته‌ی ئەو هه‌یناوه‌تی و، ئەو په‌روسته‌ به‌رزانه‌ی که‌ پروونی کردوونه‌تموه، ته‌نانه‌ت باسه‌کانی سه‌باره‌ت به‌ جیهانی په‌نه‌ان (الغیب) وه‌

کومت وه کو باسه کانی سه‌بارت به جیهانی یسراو (الشهادة) عینی حقیقه‌تن و هر گیز هیچ شتیکی دژ و پنجه‌وانه‌ی حقیقه‌ت توخیان ناکه‌وئت.

پاشان "قورئانی پروز" مرؤف ده‌گمه‌نیت به‌خته‌وه‌ری هردوو دنیا و، مرؤفایه‌تیش به‌ره و هم به‌خته‌وه‌ری به‌ده‌بات. لهو که‌سه‌ی گومانی له‌مه‌دا همه، ته‌نانه‌ت گهر بژ به‌ک جاریش بووه، با سه‌رئک له قورئان بدات و گوئی لئی رابگرئت، ئنجا با بزائیت قورئان چی ده‌فهرموت؟

پاشان لهو به‌روبوومانه‌ی که مرؤف له قورئانی پروز ده‌بانچنیت، چه‌ند به‌روبوومینکی ینگه‌شتوو و زیندوو. ئهممش سه‌رنی‌یه، چونکه ره‌گه کانی دره‌ختی قورئان له‌ناو حقیقه‌ته‌کاندا رزچوو و له‌ناو ژباندا بلوو بوونه‌توه. خۆ ژبانی به‌روبوومیش به‌لگه‌ی ژبانی دره‌خته‌که‌یه. له‌گهر ده‌توت ئهمه‌ت بژ ده‌ربکه‌وئت، فهرموو پروانه قورئانی پروز چه‌نده به‌ره‌می به مرؤفایه‌تی ینگه‌شت کردوو، که بره‌نین لهو به‌نده پاک و پیاوچاک و دل‌روونا که کاملاًنه‌ی که به درژایی هموو چه‌رخ و سه‌رده‌مه‌کان قورئانی پروز وه کو به‌روبووم به مرؤفایه‌تی به‌خشیون.

پاشان قورئانی پروز جینی ره‌زامه‌ندی جینی و ئینس و مه‌لایکه‌تانه، ئهممش به‌چه‌شتیکی راست و به "حه‌دس"^(۱) هستی پی ده‌که‌ین، چونکه له کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا وه‌ک چۆن په‌پوله به‌ده‌وری رووناکی‌دا کۆ ده‌بنه‌وه، هموو ئهمانش به‌همان جۆر له‌ده‌وری لهو قورئانه کۆ ده‌بنه‌وه.

پاشان هه‌روه‌ک قورئان سرووشی خوایه، له‌گه‌ل له‌وه‌شدا به‌لگه‌ عه‌قلی‌یه‌کان پستی ده‌گرن. شایه‌تیش له‌سه‌ر ئهمه: په‌کگرتنی مرؤفه تیگه‌شتوو خواهن ژیری‌یه ته‌واوه‌کانه، که له‌پیشه‌نگی له‌وانه‌وه زانایانی زانستی که‌لام و بلیمه‌ته‌کانی فه‌لسفه‌ن، وه‌کو "ئیین سینا" و "ئیین روشد" که هه‌ر هموو‌یان به‌جۆرنکی په‌کگرتووانه بناغه و بنچینه‌کانی قورئانیان به‌به‌لگه‌کانی خۆیان چه‌سپاندوو.

ئنجا قورئانی پروز له‌لایه‌ن سروشتی ساغ و بئ عه‌یی مرؤفه‌وه - به‌مه‌رجی ناته‌واوی و نه‌خۆشی رووی لهو سروشته نه‌کردیت - ته‌سلیق کراوه. چونکه دلنمایی "و یجدان" و سه‌هوتنی دلی مرؤف، له‌رووناکی قورئانه‌وه په‌یدا ده‌بن. واته سروشتی ساغ به‌دلنمایی "و یجدانی" خۆی ته‌سلیقی قورئان ده‌کات. به‌لئی، سروشت (الفطرة) به‌زمانی حالی خۆی روو ده‌کاته قورئان و ده‌لئیت:

(۱) (حه‌دس) واته: خۆرای زه‌ینی مرؤف له تیگه‌هشتندا.

"به بئ تو کامل بوونی ئيمه نايه ته دي".

ئهم راستى به شمان له چەند جينگايه کي جياجياي پهيامه کانداه سپاندووه. پاشان وه کو ناشکرا و دياره، قورئاني پروز موعجيزه به کي بهردهوام و هميشه به، نه وه تا له ههموو کاتدا ئيعجازه کهى خوى دهرده خات و، وه کو موعجيزه کاني تر پروونا کي به کهى ناکوژنيموه و، کاته که شى تهاو ناييت، به لکو هه تا هه تابه هه موعجيزه به کي بهردهوامه.

پاشان پله و پايه ي قورئاني پروز نه وه نده گشتي و فراوانه که تنه يه که دهرس لهو قورئانه "هه زه ته جيبريل" له گهل منالیکدا پيکموه وه ري ده گرن و، چهندين فهيله سووفى بليمه تي وهک "ئيبن سينا" له گهل ئاساي ترين نه خوئنده واردا وه کو به که بهردهم قورئاندا چوک داده دن و ههمان دهرسى لئ وهرده گرن. تنانهت له وانيمه مروفه نه خوئنده واره که، بههوى هيز و پاکي ئيمانه کهى، زور له "ئيبن سينا" زياتر سوود له قورئاني پروز وه به گرت!

پاشان چاوپيکي ينه ري تيز له قورئاني پروزدا هه به، که هه رچي شت له بوونه وه ردا هه به ده يانينيت و، ههموو لهو بوونه وه رانه وهک لاپه ره کاني کتيب ده خاته بهرده ستي خوى. ئيز ههموو چين و جيهانه کاني بوونه وه ران پروون ده کاتموه. ههروهک گه ر سعاتچي به که سعاتيکي به چووک له که سيک وه به گرت، تهاو سه ري ئهم ديو و لهو ديو ده کات و لئ ده دويت و ده يکاتموه، گه ردوونيش له بهردهم قورئاندا به ههمان جوړه، قورئاني پروز لئ ده دويت و لاپه نه کاني بزوگوي بيستان پروون و والا ده کاتموه. جا ئهم قورئانه گه ره به، به ئايه تي: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (عمد: ۱۹) به کايي خوا وه نده چه سپيئت.

* * *

اللهم اجعل القرآن لنا في الدنيا قريناً، وفي القبر مونساً، وفي القيامة شافعاً، وعلى الصراط نوراً، ومن النار سترأ وحجاباً، وفي الجنة رفيقاً، وإلى الخيرات كلها دليلاً وإماماً. اللهم نور قلوبنا وقبورنا بنور الإيمان والقرآن. ونور برهان القرآن بحق وبجرمة من أنزل عليه القرآن، عليه وعلى آله الصلاة والسلام من الرحمن الحنان. آمين.

نامازه‌ی ره‌وانی نۆزده‌هم

له نامازه‌کانی پشوو‌دا، به‌وپه‌ری دلتیایی و به‌چهن‌دین به‌لگه‌ی به‌هیزی گومان لێ نه‌کراو، بۆمان چه‌سپا که پێغمه‌به‌ری ئازیز ﷺ نیرراوی په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌کانه‌.

جا ئهم محهممه‌ده‌ ئه‌مه‌نی ﷺ که به‌ هه‌زاران به‌لگه‌ی بێ گومان پێغمه‌به‌رینی به‌که‌ی چه‌سپاوه‌، هه‌ر خۆی له‌ خۆیدا به‌لگه‌یه‌کی پرووناکه‌ له‌سه‌ر "یه‌کتایی" خوای گه‌وره‌ و "به‌خته‌وه‌ری هه‌میشه‌یی" (که‌ ئه‌ودنیا‌یه‌).

واله‌م نامازه‌یه‌دا به‌ جۆریکی کورت و له‌ شیوه‌ی "پوخته‌ی ئه‌م باسه‌دا" له‌و به‌لگه‌ راست و پروونه‌ی یه‌کتایی خوای گه‌وره‌ ده‌دوێن. چونکه‌ ماده‌م ئه‌م پێغمه‌به‌ره‌ ﷺ به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر ناسینی خوا، ئه‌وا ده‌بێ ئه‌و به‌لگه‌یه‌ و چۆنیتی بوونی به‌ به‌لگه‌ بزانرێت.. له‌به‌ر ئه‌وه‌، به‌ کورتی یه‌کی زۆر پوخت ئه‌وه‌ پروون ده‌که‌ینه‌وه‌ که‌ چۆن پێغمه‌به‌ر ﷺ ده‌ییت به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر "یه‌کتایی" خواوه‌ند، هه‌روه‌ک باسی پاده‌ی راستیی پێغمه‌به‌رش ﷺ ده‌که‌ین و، ده‌لێن:

هه‌روه‌ک هه‌موو یه‌کێک له‌ بوونه‌وه‌رانی ناو گه‌ردوون ده‌بن به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر "بوون" و "یه‌کتایی" خواوه‌ندی گه‌وره‌ی به‌دیه‌ینه‌ر، به‌ هه‌مان جۆر پێغمه‌به‌رش ﷺ ده‌ییت به‌و به‌لگه‌یه‌. ئه‌جا هه‌ر خودی پێغمه‌به‌ر ﷺ چۆنیتی بوونی خۆی و گشت بوونه‌وه‌رانی به‌م به‌لگه‌یه‌ راگه‌یانندووه‌.. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێغمه‌به‌ر ﷺ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر "یه‌کتایی" خواوه‌ند" ئه‌وا له‌ نێوان پازده‌ بێچه‌نه‌دا نامازه‌ بۆ راستی و دروستی و له‌سه‌ر حه‌ق بوونی ئه‌م به‌لگه‌یه‌ ده‌که‌ین.

بێچه‌نه‌ی یه‌که‌م:

ئهم به‌لگه‌یه‌ی که‌ به‌ زمانێ خۆی و زمان و به‌لگه‌ی حاله‌ته‌کانی و زمانێ حالێ قۆناغه‌کانی ژیا‌نی، ده‌ییت به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر به‌دیه‌ینه‌ری گه‌ردوون، به‌لگه‌یه‌کی راستگۆیه‌ و، له‌ لایه‌ن راستی یه‌کتایی گه‌ردوونیشه‌وه‌ ته‌س‌دیق کراوه‌. چونکه‌ به‌لگه‌کانی هه‌موو بوونه‌وه‌ران له‌سه‌ر یه‌کتایی خوا، وه‌کو شایه‌تیدان و ته‌س‌دیق کردن وان بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌ باره‌ی یه‌کتایی خواوه‌ ده‌دوێت، واته‌ ئه‌و شته‌ی که‌ ئهم پێغمه‌به‌ره‌ ﷺ خه‌لکی بۆ لا بانگ ده‌کات - که‌ یه‌کتایی خوایه‌ - له‌ لایه‌ن هه‌موو

گهردوونه ته سلیق کراوه. نهو هتا پروونکردنوه کانی هم پښمبهره ﷺ سه بارهت به په کتابی خوا - که که مالی په هابه له گهردووندا - مزگینی په کانی سه بارهت به به خته وری همیشمی - که خیری په هابه - به هواوی له گه له هواوانی و که مالی که له راستی په کانی جیهانندان، په کاویه که دهرده چن. واته هم پښمبهره ﷺ به بی هیچ گومانیک، له دهوا که پیدا راستگو په. که واته پښمبهره ﷺ به لگه په کی راست و ته سلیق کراوی و هابه که له "په کتابی خوا ی گموره" و "به خته وری همیشمی" دهوینت.

بنچینه دی دووهم:

پاشان هم پښمبهره راستگو و ته سلیق کراوی ﷺ که هزاران موعجیزه ی همیه و، هم موعجیزانه شی زور له هی پښمبهرانی پشور - دروویان له سر بیت - زیاترن و، شریعه تیکی وای هیناوه که هر گیز گورانکاری و نه مالی به سهردا نایهت و، بانگه وازه که شی بز هموو گروزی جیتی و ناده میزاده.. ده بی هم پښمبهره گموره په ﷺ که خاوه نی پله و پایمه کی تاوا به رزه، پشه وای هموو پښمبهران بیت.

له بهر نهو، هر چی دانست و نهینی له موعجیزه و په کگرتنی پښمبهرانی پشور و دهیه، همویان له لای هم کزبوونه ته و. که واته هیزی په کده نگی هموو پښمبهران و شایه تیدانی موعجیزه کانی هوان، همویان ده بی به به لگه و پالپشتیکی توندوتول و دامه زراو بز راستگو یی و راستی بانگه وازه که ی هم پښمبهره ﷺ.

پاشان هموو پیاوچا کان و هه لزارده و هولیاکان، ته نها به بزونه ی په روه رده ی به رز و پښمای شریعه ته راسته قینه که ی هم پښمبهره وه ﷺ گمیشتونته نه هو پله و پایه به رزه ی که مالیات که به ده ستیان هیناون. چونکه هر هم پښمبهره ﷺ را بهر و پشه و او گموره بانه. که واته نهینی که رامه ته کانیا و په کده نگی یان له ته سلیق کردنیدا و هیزی لیکزلینه وه کانیا، هموو هم پښمبهره دا ﷺ کزبوونه ته و. چونکه هوان پښمبهره کیان گرت بهر که ماموستا که بیان رچه که ی شکاندووه و دهر گاکه ی بز خسترونه ته سهرپشت و به کراوه یی خستیه به رده ستیان و، ئنجا هوانیش هم ری پیه وه "راستی" یان دوزی پیه وه و ده ستیان که موت. که واته هموو که رامه ته کانیا و لیکزلینه وه زانستی په کانیا و په کده نگی یان، ده بی به پالپشتیکی به هیز و دامه زراو بز راستگو یی ماموستا خاوین و پا که که بیان و راستی بانگه وازه که ی.

ئىجا ئەم پىغەمبەرەي ﷺ كە بەلگىيە كى ئاشكرا و پروونە لەسەر "پەكتايى خواي گەمورە" - وەك لە ئامازە كانى پىشوو دا دەر كەوت - هيندە موعجيزەي ئاشكرا و پروون و بىي گومان و، ئىرھاسى لەعادەت بەدەر و، بەلگەي پىغەمبەرئىي گومان لىي نە كراوى ھەبە، كە ھەربە كەمیان بە جۆرئىكى گەمورە و گرنك تەسلىقى دەكەن، بە چەشنى كە ئەگەر ھەموو گەردوون كۆ بىيئەو و بىيەوئ كەلئىنك بختە ئەم تەسلىقە و زامدارى بكات، ئەوا ھەر گىز لە توانايدا نايئ.

بنچىنەي سى ھەم:

پاشان ئەم پىغەمبەرەي ﷺ كە بانگەواز بۆ "پەكتايى خواي گەمورە" دەكات و مزگىئىي "بەختەو ەربى ھەمىشەيى" پادە گەبە نىت و ئەم ھەموو موعجيزە ئاشكرا ھا نەي ھەبە، هيندە رەوشتى بەرزىشى تىدايە - چ لە خودى خۆيدا و چ لە گەمیاندىي پەيامە كەيدا و چ لەو شەرىعەت و ئايىنەدا كە لە لایەن خواوەندەو پادە گەبە نىت - كە دوژمنە سەر سەختە كانىشى ناچار دەكات تەسلىقى بکەن و پەنگاي ئىنکاری كردنیا بۆ نەمىيئەو.

جا مادەم بەرزترين و جوانترين و كاملترين و بەنرخترين رەوشت لە خۆي و ئەر كى سەرشانى و ئايىنە كەيدا ھەبە، ئەوا دەبى ئەو پىغەمبەرە خۆشەو ىستە ﷺ ھەر خۆي ئموونەي كەمالي ھەموو بوونەو ەران و، نوینەر و ئموونەي بەرجەستەي رەوشتیان و پىشەواي باشى ھەموو یان يئ.

لەبەر ئەو، ئەو كەمالاتانەي كە لە خۆي و ئەر كى سەرشانى و ئايىنە كەبەو دەدرەو شىنەو، پالەشتىكى هيندە گەمورە و بەمەيزن بۆ تەسلىق كردنى كە ھىچ شتىك نەتوانىت جىيان بىي لىژ بكات.

بنچىنەي چوارەم:

پاشان ھەلگەر و خواوەنى ئەم بانگەوازي "پەكتايى" و "بەختەو ەربى ھەمىشەيى" پە، كە كانگا و سەرچاوەي ھەموو كەمالات و مامۇستاي ھەموو رەوشتىكى بەرزە، ھەر گىز لە خۆيەو و بە ئارەزووي خۆي نادوئ. بەلكو قسە كانى ھەموو "سرووشى خواوەند" و لەويان و ەردە گرئ و بە خەلكىيان پادە گەبە نىت. چونكە ئەو ھەزاران بەلگانەي كە لەسەر پىغەمبەرئىيە كەي ھەن - وەك لە بنچىنە كانى پىشوو دا ھەنلەكيان باس كران و پروون كرانەو - ئەو دەچەسپىن كە پەرورەدگارى ھەموو جىھانە كان ئەو

موعجزانه‌ی بویه له‌سەر ده‌ستی ښځه‌مېر دا ﷺ به‌دېښاره و ده‌ری خستوون تا‌کو پروونی بکاته‌وه که ئه‌م ښځه‌مېره خۆش‌وېسته‌ی ﷺ له‌بەر خوا و له‌ پښاوی خوا دا ده‌دوښت و گرفتاری خوا وه‌ند به‌ خه‌لکی را‌ده‌گه‌یه‌نیت..

هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که ئه‌و قورخانه‌ی بۆی نازل بووه، به‌ ئه‌عجازه‌ ئاشکرا و په‌نهانه‌ کانی، ده‌ری ده‌خات که ئه‌م ښځه‌مېره ﷺ مروښکی را‌گه‌یه‌نه‌ره له‌ لایه‌ن خوا وه‌ندی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه..

هه‌روه‌ها چه‌سپاوه که زاتی پروزی ښځه‌مېر ﷺ خۆی و.. په‌فتار و په‌وشته جوانه‌ کانی، وه‌ک ئه‌و ئه‌خلاسه‌ گه‌وره و خواپهرستی و جلدیه‌ت و لێپران و ئه‌مانه‌ته راسته‌ی که له‌ گه‌یاندنی فهرمانه‌ کانی خوا دا هه‌یوون.. هه‌موو ئه‌مانه، ده‌ری ده‌خه‌ن که ئه‌م ښځه‌مېره گه‌وره‌یه ﷺ له‌ هه‌یج قوناغ و حاله‌تیکي ژبانی ښځه‌مېره‌یتیدا به‌ ناوی خودی خۆیه‌وه نادوښت و ئه‌و شتانه‌ی ده‌یانفهرموئ له‌ به‌ری خۆی و هه‌ریان نا‌گرت. به‌لکو به‌ ناوی خوا وه‌ندی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه ده‌دوښت و فهرمووده‌ی ئه‌وون را‌باند ه‌گه‌یه‌نیت.

پاشان هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌ ئه‌هلی حه‌قیقه‌تن و گوښان له‌م ښځه‌مېره ﷺ را‌گرتووه، هه‌ر هه‌موویان به‌ "که‌شف" و "لێکۆلینه‌وه‌ی زانستی"ی خۆیان ته‌سدیقی فهرمووده‌ کانی ښځه‌مېریان ﷺ کردووه و، باوه‌ړنکی به‌ی گومانی پر له‌ دنیایان به‌وه هه‌یناوه که ئه‌م ښځه‌مېره ﷺ له‌ خۆیه‌وه و به‌ ئاره‌زووی خۆی نادوښت، به‌لکو ئه‌وه‌ی ده‌لێت سروسشی خوا به‌ بۆی دیت و، ئه‌و ته‌نها را‌گه‌یه‌نه‌رنکی ئه‌مینه له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌ کانه‌وه و، به‌ سروسشی خوا ی گه‌وره خه‌لکی بۆ پرسی راست بانگ ده‌کات.

به‌م جزره، ده‌ر که‌وت که راستی و له‌سه‌رحه‌ق بوونی ئه‌م به‌لگه‌یه (که ښځه‌مېره ﷺ) پشت به‌ چوار بڼچه‌ی تونلوتۆل و دامه‌زراو ده‌به‌ستیت.

بڼچه‌ی پڼجه‌م:

ئه‌م را‌گه‌یه‌نه‌ره ئه‌مینه‌ی گرفتاری ئه‌زه‌لیی خوا وه‌ند، پۆحیانه‌ته‌کان ده‌بینیت و.. له‌ گه‌ل مه‌لایکه‌ته‌کاندا ده‌دوښت و.. پڼمایی جینتی و ئینس ده‌کات.. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌ جیهانی ئه‌و مه‌لایکه‌ت و پۆحیانه‌تانه - که له‌ جیهانی ئینس و جینتی به‌رزترن - زانیاری و هه‌رنا‌گرت، به‌لکو له‌ سه‌رووی هه‌موو ئه‌و جیهانه‌وه زانیاری به‌ کانی

وهرده گریخت، ته نانات سهری لهو کاروباره خوايپانهی سهروی لهوانیشهوه ده کات و ناگای لیپانه. چونکه لهو موعجیزانهی که له پشدا باس کران و ژبان و رهوشته پروزه کەشی که به تهواتور به نیمه گمشتووه، هم راستی به ده چه سپین. له بهر لهوه، نه جینتی و رځپانه ته کان و نه مه لایکه تان ده ست ناخه نه ناو کاروباری را گهماندنه کانیهوه، به لکو هزاره تی جیبریل نهی - درودی له سهر یست - مه لایکه ته نزیکه کانی خواوه ندیش توخنی هم را گهماندنه ناکه ون. که واته هوالدانه کانی پښه مبه ر **ﷺ** وه که هی کاهینان و لهوانه نی به که گواپا هوالی غمب ده زانن. ته نانات جیبریلی هاوه لیشی که زور کات له گهلیدا بووه، پیشی نه که وتووه. به لکو له هندی کاتدا پښه مبه ر **ﷺ** پیشی ده که وت.

بنچینهی شهم:

پاشان هم به لگمبهی که سهرداری "مه لایکه ت" و "جینتی" و "مرؤف"، پرونا کترین و کاملترین به رو بومی دره ختی بوونه وهران و.. میهره بانی به رجه ستهی خواوه ند و.. غوونهی خۆشه وستی په روه ردگار و.. به لگهی پروناکی حق و.. چرای دره خشانی راستی و.. کللی تلیسمی بوونه وهران و.. دره خهر و حملکهری مه ته لی به دیهینراوان و.. پرونا که رهوی حکمه تی جیهان و.. بانگه واز کاری ده سته لاتداری خوی گه وره و.. رابه ر و پښمای شاره زا و لیزانی جوانکاری به کانی سته تی په روه ردگار!

له زاته پروزه ی که چه ندین سیفته تی ناوا گرنگی تپدا کڅ بووه ته وه، له راستیدا کاملترین غوونه به بۆ که مالاتی بوونه وهران..

له بهر لهوه، هموو رهوشت و سیفته ته کانی لهو پښه مبه ره به پښه **ﷺ** و که سیتی به مه عه وی به که شی، به لاشکرا لهوه دره خه نه که:

هم پښه مبه ره **ﷺ** مه به ست و نامانج و هژکاری سهره کی به دیهینانی گه ردونه. واته کاتی خواوه ند گه ردوونی به دیهیناوه، سهری لهوی کردووه و لهوی له بهر چاودا بووه. ته نانات ده توانیت بوتری که: خوی گه وره گه لهو پښه مبه ره ی **ﷺ** دروست نه کردایه گه ردوونیشی دروست نده کرد و هم گه ردونه هر نده بوو. به لی، "راستی به کانی قورئان" و "پروناکی به کانی ایمان" که هم پښه مبه ره خۆشه وسته **ﷺ** بۆ هموو لاده میزاد و جینتی هیناون، هه روه ها لهو رهوشته به رز و

که کمالاته زورانمش که له زاتی پهر و زیدا ده بیترین، هممو بیان شایه تیکی گومان لسی نه کراوی راست له سر هم حقیقه تهی که باسمان کرد.

بنچینهی حمو تم:

ئو بهلگه ئاشکرا و پروونهی "حق" و چرا پرووناکی به خشی "حقیقهت" (که پیغمبهری پشه وابه ﷺ) ئایینیکی به نرخ و شریعه تیکی گشتی له وتوی هیناره که هینده پاسا و ده ستوری له خودا کو کرد و تهوه مایه ی به ختم وهری هردوو دنیای مرؤف بن. هردوها هم پیغمبه ره ﷺ به تمواوی و پیکوینکی حقیقهت و فرمانه ربی گهر دوون و، سیفت و ناوه کانی به دیهینه ری مه زنی گهر دوونی پروون کرد و تهوه.

جا هر کس به وردی سهرنجی هم ئایین و شریعه ته پاکه ی ئیسلام بدات، که بۆ هممو گهر دوونه، ئو به دنیایی ده زانیت که هم ئایینه هی به دیهینه ری هم گهر دوونه په نگینه، که ئه ویش (واته: گهر دوون) له شوینی خودا به دیهینه ره که ی به غهبری خوی ده ناسینیت! چونکه هردو هه ستایه کی "به نا" ی زانا و کارامه کاتی کۆشکێک دروست ده کات، بۆ مه بهستی ده رخستی کارامه ی ناوازه ی خوی، پناسمه کی شیاو بۆ کۆشکه که داده نیت و ده بنووستهوه.. هر بهو جۆره ش، هم ئایینه گه و ره و شریعه ته لیبورد به و، ئو همه لایه نگری و به رزی و گشتی بوونه ی که له م ئایینه دا هیه، به ئاشکرا ئه وه ده ده خه ن که ئو که سه ی به م وینه نایاب و جوانه دایناوه هر ئو که سه ی که گهر دوونیشی به دیهیناره. به ئی، ئو که سه ی که به م چه شنه پیکه خسته جوانه گهر دوونی جوان و په نگین پیک بخات، ده بن هر ئه ویش ینت که هم ئایینه هره کامله ی ئاوا به م پیکوینکی به جوانه پیک خستیت!

بنچینهی هه شتم:

ئو که سه ی که هم سیفته جوانه ناویراوانه ی تیدا به و، پیغمبه ریتی به که شی پشتی بهو بهلگه و پالپشته مه حکم و پتهوانه وه داوه - که پیغمبه ری خو شه ویسته ﷺ - به ناری جیهانی په نهان (غیب) وه پرووه جیهانی دیار و بینراو ده ویت و، به ئاشکرا و له بهر چاوی هممو ئهوانه ی که ده بینن و ده بیستن له گرو جیننی و ئاده مزاد، راسپارده که ی ته ستۆی راده گه به نیت و له گه ل هممو ئو وه چانه ی مرؤف ده ویت که له پشتی پرده ی چه رخه کانی ئاینده وه ریزیان به ستوه و، به شیوه کی هینده به رز و جوان بانگیان ده کات که هممو بیان - له هر کات و شوینیکدا بن - گوینان لسی ته تی و دهنگی ده بیستن.. به ئی، ئیمش دهنگی ده بیستن!

بنچینهی نۆهم:

باشان هم بانگ لیگردن و دوانهی نموده بهرزه، که خه لکی هموو سهردهمیک گونیان لینهی.. بهتی، هموو چهرخ و سهردهمیک زایلهی دهنگی هم دهیستیت.

بنچینهی دههم:

باشان له حالت و ژبانی خاوین و پرۆزیدا دهیینن هم شتهی که رایده گمیهنیت، له پێشدا دهیینیت ئنجا له بهر تیشکی یینه کهیدا رایده گمیهنیت! چونکه لهو کاتانه شدا که مهترسی له هموو لایه کهوه سهری تیده کات و دهوری دهات، هم به بی هیچ دوودلی و دله بهییهک و بهوپه پری باوه بهخوین و دنیایهوه ههر له سهر راگمیانندی خۆی بهردهوامه. به لکو ههر به تنها خۆی تهحمدهای هموو جیهان ده کات!

بنچینهی یازدههم:

باشان بهمۆی هم هیزهی که خواوهند پێی بهخشیوه، به لاشکرا بانگهوازه کهی راگمیاندهوه. به رادهیهک که نیوهی خه لکی سهرزهوی و پنج به کی گرووی مرۆف بهدهم بانگهوازه کهیهوه پۆشترون و فرمانه کانی جی به جی ده کهن و، بۆ ههر وشیهک له زاری هم ده ربجیت، "سمعنا وأطعنا" ده لێن!

بنچینهی دوازههم:

باشان به ئیخلاسیکی کامل و لێوانیکی تهواوهتی یهوه بانگهوازه کهی راده گمیهنیت، تاکو پهروه ردهیه کی په گدا کوتاوه له ناخدا جینگهر بکات و دایمه زینیت، به رادهیهک که یاسا کانی هم پهروه ردهیه له سهر ناوچاوانی چهرخه کان و لاپه ره کانی ولاتانی دنیا و پرووی پۆزگاردا، نهخش ده کرین.

بنچینهی سیازدههم:

باشان بهوپه پری دنیایی و باوه بهخوینوه قسه کانی ده کات! دهیینیت متمانه و باوه پری تهواوی به راستی و دروستی هم فرمانانهی خواوهند هیه که راپانده گمیهنیت و، زۆر به لاشکرا و پرونی و به بی هیچ پێچ و په نابهک خه لکیان بۆ لا بانگ ده کات. تهنانهت گهر هموو جیهان له دژی کۆ بینهوه، هیشتا ههر ناتوانن نه له بانگهوازه کهیدا و نه له هیچ کام له فرمانانهی راپانده گمیهنیت، دووری بجه نهوه یان په شیمانی بکه نهوه.

رهفتار و میووی ژبانی پاک و پرۆزی، راستگوترین شایهتن له سهر هم راستییه.

بىنچىنەى چواردەم:

پاشان بە دىنبايى يەكى لەرادە بەدەر و پشت بەخوا بەستىنكى كامىل و باوەر
بەخۆ بوونىكى تەواوتى يەوە بانگەوازە كەى رادە گەبەنيت، بە جۆرى كە واز لە هيچ
شتىكى ئەم بانگەوازەى ناھيىت و، لە بەردەم هيچ چەشنە گەر و گرتىندا دوودلى
سەرى تىناكات و ترس و يىم و سەرسامىش ھەرگىز ناپۆنە ناو دل و دەروونىو. بەلكو
بەوپەرى پاكي و ئىخلاسى تەواوتى لە بانگە كەيدا بەردەوامە و، ئەم فەرماننامىش كە
خەلكيان بۆ لا بانگ دەكات، پىش ھەموو كەسنىك لە خۆيدا بەرجەستە و جىبە جىيان
دەكات و ملكە چيان دەينت، ئىنجا خەلكيان لى تىدە گەبەنيت و فېريان دەكات!
شاھە تىش لە سەر ئەمە: زوھدى بى وىنە و گەورەى و، پىويستى نەبوونى بە خەلكى و،
پشت ھەلكردىنەتى لە زرق و برقى بى بەقاي دىيا. وەك لە لای دۆست و دۆزمنانى
پوون و ئاشكرايە.

بىنچىنەى پازدەم:

پاشان ئەم پىغمبەرە مەزنە ﷺ لە ھەرچى كەسە زىاتر لە خوا دەترسا و.. لە
ھەموويان زىاتر مى بۆ فەرمانە كانى كەچ دەكرد و.. لە ھەموو كەسنىك زىاتر خواى
گەورەى دەپەرست و دوورەپەرزى لەو شتانە دەكرد كە خواى گەورە نەھى لى
كردوون. ئەمەش تىماندە گەبەنيت كە ئەم پىغمبەرە ﷺ راگەيەنەركى ئەمىنى پادشاى
ئەزەل و ئەبەدە. چونكە پىغمبەرى خوشەويستى و، موخلىستىنى بەندە كانى و،
راگەيەنەرى پەيامە كانى ئەم خواوەندەيە.

لەم پازدە بىنچىنەيەو دەگەينە ئەم ئەنجامەى كە:

ئەم پىغمبەرە مەزنەى ﷺ ئەم ھەموو سىفەتە ناوېراوانەى تىدايە: "يەكتايى" خواى
گەورەى راگەياندووە و.. بە درىزايى ھەموو ژيانى پىرۆزى خۆى و بە ھەموو ھىزىكى
كە خوا پى بەخشىو، فەرموويەتى:

"لا إله إلا الله".

اللهم صلّ وسلم عليه وعلى آله عدد حسنات أمته.

﴿سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم﴾.

ریتلینانیککی خوایی و شوینه‌وارنکی چاودیری پوره‌ردگار

به هیوای تموی که به نهینیی لایه‌تی پرۆزی: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ شاد و به‌هرمه‌ند بیهن، ده‌لین:

یه کیلک له شوینه‌واره کانی چاودیری پوره‌ردگار و به‌زه‌یی خواوه‌ند تمویه‌بو که له کاتی دانانی تم پیمامه‌دا ده‌رکه‌وت. وا بۆ خوینه‌ره به‌پژه کانی تم پیمامه‌ی باس ده‌که‌م، به‌لکو به‌گرنگی و باه‌خ پیدانه‌وه ئاوری لئ بدنه‌وه:

له‌به‌ر تموی وته‌کانی "سی و یه‌که‌م" و "نۆزده‌هم" - که له باسی پیغمبه‌رینیی پیغمبه‌ر ﷺ ده‌دوین - دانرا‌بوون، تم‌واله‌ باره‌ی دانانی تم پیمامه‌وه هیچ نیازنیکم له دلدا نه‌بوو.. به‌لام کتوپر ختوره‌یه‌کم به‌ دلدا هات و تم ختوره‌یه‌میش بۆ دانانی تم پیمامه‌ جه‌ختی لئ کردم. تم‌میش له کاتیکدا بوو که پروونی زه‌ینم له ژیر کۆلی قورسی به‌لا و موسیبه‌ت و گه‌رو‌گرفته‌کاندا کز و لاواز بوو‌بوو. سه‌ره‌پای تم‌وش که من له نووسینه‌کاندا و به‌پیی مه‌شره‌یی خۆم، پیا‌زی گیرانه‌وم له کتیه‌وه نه‌گرتوه‌ته‌ به‌ر وه‌ک: (فلان وای وت و.. وه‌ها وتراوه). جگه‌ له‌مانه‌ش، هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی فهرمووده پرۆزه‌کان و به‌سه‌ره‌اتی ژبانی خا‌وینی پیغمبه‌رم ﷺ له لانه‌بوو..

که‌چی سه‌ره‌پای هم‌موو تم‌مانه، ناوی خوام لئ هینا و غم: "تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ" و، ته‌نها به‌پشتیوانی خ‌وای گه‌وره‌ ده‌ستم دایه‌ دانانی تم پیمامه‌..

که ده‌ستم پین کرد، هینده‌ پشتگیری و یارمه‌تیم له لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌وه بۆ ره‌خسا که زۆر له زه‌ین پ‌رۆشینی "سه‌عیدی کۆن" زیاتر زه‌ینم به‌ده‌مه‌وه ده‌هات و له‌م‌و‌شتانه‌دا

که زووتر له بهرم کردبون یارمه تیی ده دام. نه ممش له نه ندازه به کی وادا سوو که زور به پهله و له نریکه ی چوار سعاتدا نریکه ی چل لاپه رمان ده نووسی! تنانته له ماوه ی یه سعاتدا پازده لاپه ر نووسرا!

لنجا زوربه ی نهو شتانه ش که له بهر نه قلمان ده کردن هی کتبه کانی فرموده بون، وهک: "بوخاری و موسلیم و بهیهقی و ترمیزی و شیفای قازی عه یاز و نه بوو نه عیم و ته بهرانی و هاوچه شنیان". خو نه گهر "فرموده" به کم به هله بهینایه، نهواله ترسی گوناوه که ی ده کمو نه دلته نه به کی سهخته وه. به لام به فزلی خوی گه وره، هه هر هموو فرموده کان به تهواری و سهیحی نووسران.

له موه دلنیا بووین که چاودیری خواوه ندمان له گه لدایه و، زانیشمان پیوستی به کی له راده به ده بهم په یامه هیه. له گه ل نه مانه شدا، گهر له وشه ی فرموده پیروزه کانیدا، یان ناوی نهو که سه دا که په وایه تی کردوه، هه هر هه لیه که پیش چار کهوت، نهو اتکا له برایانی به پیزمان ده که ین راستی بکه نه وه و، لیمان بیورن^(۱).

سه عیدی نورسی

(۱) بلخی، کاتنی ماموستا نه په یامه ی دانا، نه نه له خزمه تیدا بووین، نهو دهیوت و نه ممش ده مانووسی یوه. هیهچ سرچاوه به کیشی له لا نه بوو. هه وهک به سر سه کانیدا نه ده پرؤشته وه و له وپری پهله و خیراییدا دهیوت و نه ممش نریکه ی چل لاپه رمان له ماوه ی دوو سن سعاتدا ده نووسی یوه. نهو له موه دلنیا بووین که نهو تهوفیق و یارده به ی خوی گه وره که له دانانی نهو په یامه دا دمان، په کیکه له کهرامه ته کانی موعجیزاتی په ممبر ﷺ.

(حافظ خالید) برای لاخیره تی دانهر و	(حافظ توفیق) نوو سر مه ی په شنووس و
نوو سر مه ی په شنووسی نهو په یامه	پاکتووسی نهو په یامه
(عه بلولا چاوش) خزمه تگوزاری موقیعی	(سلیمان سامی) خزمه تگوزاری دانهر و
دانهر	نوو سر مه ی په شنووسه که

پاشکزی یه کمی

په یامی (موعجزاتی نه حمده دی)

له بهر گونجاوی نیم شوینه، وا "وڼه ی نوزدهمهم" که تاییده به "پرسالته
له حمده ی" یوه له گڼل پاشکزی کېدا، که له باره ی موعجزه ی له ت پوونی مانگوه
دهدویت، لیره خدا پش چاو ده خرینهوه.

نم وڼه (بریسکه ی چواردهمهم) چوارده "نم" ی تېدا به:

□ غی یه کم:

سې ناسینه ی گه وره هډن که په روه رد گاری خزانمان پې ده ناسین:
په کمیان: په پراوی گه ردوونه، که به شیکمان له شاهه تیدانی هم په پراوه بیست، لهو
سیازده "بریسکه" یه ی که له "مهنه وی نووری" (المنوي العربي النوري) دا باس کران.
دوهمیان: لایه تی هره مه زنی نار هم کڼبه گه وره یه ی گه ردوونه، که کزتابی پې
هینه ی کاروانی پنځمه رڼی به ﷺ.

سې همیان: قورثانی پر وژه.

نېستا ده پې هم دوهم به لگه گزبا به ی که دواهمین و سرداری هموو پنځمه رانه
ﷺ بناسین و، به لده ب و پڼزه وه گونی لڼی رابگرین:
بزانه که لهو به لگمه "که سینی به کی معنوی" ی گه وره ی هیبه. جا نه گه
پر سیارت کرد و وت: لهو به لگمه کڼ به و، ماهیه ته که ی چی به؟
لهو له وه لاما پنت ده وتریت:

لهو لهو که سمه که له بهر گه وره ی معنوی لهو: سر پووی زهوی بروه به
مز گوتی و، مه که به میحراپی و، مدهینه به مینه ی و، خزیشی پښنو یزی سر جه می
نیماندارانه که له پشتیموه ریزیان به ستووه و، وتاریزی هموو مرقطایه تی به و، یاسا کانی

به ختموهری یان بز پروون ده کاتموه و، سروره ری گشت پښمبه رانه، تهز کییهان ده کات و بهوش که لایینه که ی تم سرجم بناغه کانی هموو لایینه کانی لموانی له خویدا کؤ کردووه تموه، لمواته سلیقی همموویان ده کات.. تنجا گموره ی هموو لمولیا کانه، چونکه بهمزی پرووناکیی خوری پښمبه رنټی په کمپوه په روره ده و رابه ری و پښمای همموویان ده کات.. تم پښمبه ر ﷺ جمه سر ښکه له ناوه ندی باز نه په کی زیکړدا که له پښمبه ران و صیددقان و پیاوچاکان پښکها توره و همموویان به په کده نگ لمو وشبه ده لینه موه که پښمبه ر ﷺ پنی را گمیانندون. دره ختیکی نورانیی وه هابه که په گ و پشه مه حکم و زیندووه کانی بریتین له پښمبه ران - علیهم السلام - بهمزی تموه ی که بناغه ی بانگه کانیان له لایه ن خواوه نده ومبه. لق و پهل و گه لا سموز و بهروبو مه جوان و به تامه کانیشی لمولیا کانی، که بهمزی لمو زانیاری یانه ی له پنی لیلها موه سه بارت به ناسینی خوی گموره ده ستیان که مو توره، بوون به لق و پهل و به ری لمو دره خته. کمواته تم پښمبه ر ﷺ هر ده عوایه ک بلیت، هموو پښمبه ران به موعجیز اتیان و، لمولیا کان به که رانه ته کانیان تیکړا و به په کده نگ شایه تی بز ده دن و ته سلیقی ده کن.

بهم جزوره، هموو ده عوایه کی تم پښمبه ر ﷺ مزی هموو مرؤفه کامله کانی گروزی مرؤفایه تی به سره ومبه. تمواته ده ینیت که لمو ده فرموی: "لا اله الا الله" و بهمش ده عوای "په کتابی" خواوه ند راده گمپه نیت، لموا له لایه ن رابوردو و لاینده و له هردو و پیزه نورانی په کموه، واته له خور و ته ستیره کانی گروزی مرؤفایه تی په موه که له باز نه ی زیکړه که دان، همان وشه ده یستیموه که همموویان ده لینه موه و دوو پاتی ده که نه موه و، گشتیان لممه دا په کیان گرتووه، هر چه ندهش مه شره ب و رپبازیان له په کړ جیاوازه. وه ک بلتی لموان بهم په کده نگ یه یان بهم پښمبه ر ﷺ ده لین: "صدق و بالحق نطق" ا لیر لایا ج وهم و خمالیک ده توانیت بز بهر په رچدانه موه ی ده عوایه کی وها ده ست درؤ بکات که شایه تیدانی که سانیکی له ژماره به ده ری تموتو پشنی گرتیت که موعجیزه و که رانه ته کانیان تهز کییهان بکات؟

□ غی دوو هم:

بزانه تم بهلگه نورانی په ی که بوو به بهلگه له سر "په کتابی" خوا و، پښمای مرؤفایه تی بز "تمو حید" کرد، هر وه ک به نه ندازه ی هیزی لیجماع و تهواتوری هردوو بالی "پښمبه رنټی" و "ویلایه ت" پشتگیری کراوه، سه دان لاما زه ی ناو کینه

(۱) "حسین الجسر" سعد و چوارده مزگینیی لئو کتیهانه دهرهیناوه و له کتییی "الرسالة الحمیدیه" دا تۆماری کردوون. جا نه گهر دواى دهستکاری و تهحریری لئو کتیهانه تا لعم پادهیه مزگینییان تیندا ماییت، لئوا بئى گومان ده بئى پئش دهستکاری و تهحریر کردنیان مزگینیی گملى زهاتریان به پاشکاوی تیندا بووینت ا (دانهر)

ههروهه کمالی لیبران و توندوتولیی له کاره کانیدا و، هیزی نه ترسانی له هیچ ههلسو کهوتیکیدا، که ئهممهش هیزی دلتیایه کهی شایهتی بۆ ده دات..
هممو له مانه، وهك پۆزی پرووناك، شایهتی ده دهن له سهه لهوهی که: بهلێ راسته،
ئهه پیغمه بهر ڤه دهستی به حقهوه گرتووه و پنگای حقیقه تیشی گرتووه ته بهر.
□ غمی سێ هم:

بزانه که "سهردهم" و "شون" پۆلنکی گهروه و گرنگیان له داوه ری زهری به کاندای
همه. جا ئه گهر حهزت لهه چهشنه داوه ری به همه، لهوا فهرموو با پیکهوه پڕۆین بۆ
باشترین سهده و چهرخ به ختهوه ری پیغمه بهریتی، تاکو - با به ئه نلن شمش یست - به
خزمهتی پیغمه بهر ڤه شاد و به ختهوه بهین، له کاتیکدا که له سهه کاره کهی
بهرده وامه و له له بنجمدانی ئه رکی سهه شانیدا کار ده کات. کهواته چاوت به که رهوه و
پروانه..

یه کهم شت ده بیین له وهیه که:

که سیک له عادهت به دهه، دمه نیک له پاده به دهه جوانی له گهل پهوشنکی له پاده
به دهه بهرزدا همه، له وه تا کتینکی خاوهن ئیعجازی به نه رخ به دهسته وهیه و وتارنکی
ئه زه له پاده گه به نیت که به سهه هممو گرۆی ئاده میزاددا، به گره به سهه هممو جینتی و
ئاده میزاد و، ته نانهت به سهه هممو بوونه وه رانی شدا ده پیخوینته وه.

چه نده سهه سوو پهرینه را ئایا لهه وتاره دا چی ده لیت؟

بهلێ، شتیک گرنگ ده لیت و، له ههوا لیک گهروه ده دوت. چونکه له وه مه ته له
حه له ده کات که له نهین به دیه نانی جیهاندا به و، لهو گرئ کویره و ته لیسمه
داخرا وهش ده کاته وه که له نهین حیکمه تی بوونه وه راندا همه و، له باره ی لهو سێ
پرسا به گرنگ و قورسه وه ده دوت و وه لایان ده داته وه که زهری مرۆفیان تیدا مات و
سهه سام به وه، چونکه ههه لهو سێ پرسا بهر که ههوه به دیه نراوان ده یانکه و،
ده لیت: تو کیت؟.. له کویره هاتوویت؟.. به رهو کوئی ده پزیت؟

□ غمی چواره:

تهماشای ئهه مرۆفه نوورانی به بهک و بزانه که چۆن پرووناکی له حهق و راستی به وه
بلاو ده کاته وه، شهو گاری مرۆفایه تی کردووه به پۆزی پرووناك و زستانه که شی بۆ
کردووه به بههار. وهك بهلێ بوونه وه ران شیوه و پوخسار یان گۆپراوه و پروو گرۆی له
پرووی جیهاندا نه ماوه و ئیستا دهه به خه نده و دلخۆش و کامه رانه.

چونکه نه گمر له دهره وهی پروونا کیې پښمایه کانی لودا سهیری بوونه وهران بکمت، ماتهمینگاپه کی گشتی تیدا دهینیت و، بوونه وهرانی ناو گهر دوون به دوژمن و یانی و نامو دینه بهر چاوت و پښت واپه په کتری ناناسن، تهنانت دوژمنایه تیش له گهل په کتردا ده کهن و، تهنه پښ گیان و وشک و پښ دهنک و سهنکه کانیشی به چند تهر مینکی سهر سوور ماوی چه په ساو دهینیت و، زینده وهران و مرزفه کانیش له تاو لیندان و نازاری نهمان و جودایی ده گرین و هه تیو کهوتون..

نهمه به چیه تی(ماهیة)ی بوونه وهران له ديد و پروانیی لود که سهی که نه رږ شتینه ناو بازنی نووری لود که سیتی په و لود پروانگه به نه پروانینه بوونه وهران.

ننجا وهره له پروانگهی نووری لاین و بازنی شهریه ته کی لود که سیتی به سهیری بوونه وهران بکه، بزانه چونی دهینیت؟ پروانه چون وینه و روخساری جیهان له شیوهی ماتهمینگا گشتی په کهوه گورپرا و بوو به مزگوتی زیکر و یاد کردنوه و کورپی جهزه و شوکرانه بژیری و.. لود بوونه وهرانش که دوژمن و یانی بوون، گورپران به هاوپری و برای خوشه ویست و.. تهنه پښ دهنک و گیانه مردوه کانیش بوون به زیندوی دلنه وایی به خش و کار پښ سپر راوی ژر بار خراو که به زمانی حال ده ستلاوت و توانای به دبهینه ریان دهره برن و.. زینده وهره چاو به گرمان و هه تیو کانیش گورپران به زیکر خوین و دهمپارو به ته سیحات و شوکرانه بژیری خرای گهوره، له سهر لودهی که کزتابی به فرمانه بری و کاری لودان هیناوه و حمو اندوونیه توه.

□ غمی پښجم:

جمو جوول و تالو گورپ و جوراو جوری په کانی بوونه وهران، به موی لود نووره وهره، له: (پښ مه بهستی و پښ نرخی و گالته جارپی پښکوت) وهره، گورپران به چند نوو سراوینکی په وهره دگاری و لاپه په کانی لاپه ته ته کوپنی په کان و لاپه نهی دهر خستن و پیشاندانی ناوه جوانه کانی خواوه ند، به راده په که پله و پایهی جیهان به رز بووه وهره و گه بیسته لودهی که بوو به کښی پر له دانستی صممدانیی خواوه ند.

ننجا سهیری "مرزف" بکه که چون لود پایه لاره لی په نزم و په سته وهره که به بونهی "کزله واری" و "هزاری" و، به موی لود عمقلیه وهره تی کهوتیو که خفته کانی رابردوون له گهل مته رسی په کانی لایندهی یو کاتی لښتای دهر گراسته وهره، پروانه که چون لود نووره هات و لود کزله واری و هزاری و عمقلی پروونا که دهره و، وای لود مرزفه کرد که بهر وهره چله پزهی بلندی "جښینی" سهر بکومت و به رز بیته وهره! سهر

بىكە و بزانه كە چۆن ئەمۇ شتانهى بوو بوون بەھۆزى كەوتن و بەر بوونمەوى - وەك كۆلەوارى و ھەژارى و ژىرى يەككى - ھەر ئەمۇ شتانه بوون بەھۆزى سەر كەوتن و بەر بوونمەوى، بە بۇنەى پروناك بوونمەيان بە نوورى ئەمۇ مەزۇلە نوورانى يە! كەواتە ئەگەر ئەمۇ كەسە نەبوايە، مەزۇف و بوونمەوران و ھەمۇو شتەك بەردە بوونمەوى بۇ پەلەى "نەبوون" و، نرخ و بەھا و بايەخىان لە دەست دەدا! كەواتە ئەمۇ جۆرە بوونمەورە ناوازە و جوان و رەنگىنانە پىوېستىيان بە كەسكى وەك ئەمۇ مەزۇلە لە عادەت بەدەر و ناسىنەر و لىكۆلەرە ھەبە، تاكو ئاوا يىانناسىنەت. جا ئەگەر ئەمۇ كەسە و جودى نەيىت، دەبا بوونمەورانىش ھەر نەب! چونكە ئەمۇ كاتە بوونمەوران، سەبارەت بە ئەمە، ھېچ واتا و ناوەرۇكىكىيان تىدا نامىنەت.

□ ئىشەنچ:

ئەگەر دەلىلەت: باشە ئايا ئەمۇ كەسە كىيەكە واپا بوو بە خۇزى گەردوون و، بە ئايىنە كەشى كەمالەتى بوونمەوران دەردەخات و، ئايا چى دەفەرمۇ؟ لە وەلامدا پىت دەوترىت:

سەير بىكە و گوئى رابگەر، بزانه چى دەفەرمۇ:

ئەمۇ تا ھەوال و مزگىنىي بەختەورەيەكى ھەمىشەى رادە گەبەنەت و.. بەردە لە پرووى مېھرەبانىيەكى بىن سەنوردا لادەدات و بە ئاشكرا خەللى بۇ لا بانگ دەكەت و.. شارەزا و رى پىشانەدەر و سەيرەشتىكارى جوانكارىيەكانى دەستەلاتى پەرورەدگار تىيى خواوەندە و، ناسىنەر و دەر خەرى نەيىتەكانى گەنجىنەى ناوەرە جوانەكانى خواى گەورەيە.

فەرەمۇ لە پرووى فەرمانبەرىيەكەمەو (كە پىنەمەبەرىيەكەمەتى) سەيرى بىكە، دەيىنەت: بەلگەى ھەق و، چەراى پاستى و، خۇزى ھىدايەت و، ھۆكارى بەدەستەنەنى بەختەورەيە..

ئىنجا لە لايەنى كەسايەتىيەكەمەو (واتە بەندايەتىيەكەى بۇ خواى گەورە) سەيرى بىكە، دەيىنەت: غەونەى مېھرەبانىيى خوايى و، پەيكەرى بەزەمى پەرورەدگارى و، شەرەفى حەقىقەتى مەزۇلەيەتى و، پروناكەرن گولى بەرى دەرەختى بەدەپىنراوانى خواى گەورەيە.

پاشان سەير بىكە و بزانه كە چۆن پرووناكىيى خۇزى و ئايىنەكەى، بە خەيرايى ھەورە بروسكە، دەورەى خۇرەلەت و خۇرئاواى دا و، نەيكەى نىوەى گۆزى زەوى و پىنچ

یه کی گرۆی ئاده میزاد، به خواستی دل، دیاری هیدایه ته که ی لهویان به راده به که
وه رگرت، که گیانی خو شیان ی له پناودا به خت ده که ن!

جا ئایا ده روون و شهیتان توانای ئهویان همه که - به بی ئهوی خو یان به هه له دا
به ن - مونا قه شه ی ئه و بیرو با وه رانه بکه ن که ئه م مرۆفه رایگه مانه دون؟ به تابهت له و
ده عوا بهیدا که بناغه ی هه موو بیرو با وه ره کانی تر به تی و، بریتی به له: "لا إله الا الله" به
هه موو پله کانیه وه ۱۹

□ غمی هه مۆتەم:

ئه گه ر ده مۆتەم بزانیت ئه و شته ی که پێغه مبه ر ﷺ هه لده سوور بێنیت و ده یخاته کار،
ته نها هیز بکی قودسی به رزه و هیکی تر نی به، ئه و سهری ئه و هه لسه که وتانه ی بکه که
له م دوور گه فرا وانه دا کردوونی!

ئایا نابینیت ئه و هۆز و تیره سه ره تایی و دوا که وتووانه ی ناو ئه م بیابانه به رینه، که
سه بهاره ت به داب و نه ریتیان توندوتیژ و له ده مار گهری و ناکۆکی نیوانیاندا تابلێ
سه ره سخه ن، چۆن ئه م که سه، په وشته خرا به سه ره تابه کانی ئه وانی له ما وه به کی زۆر
که مدا لا برد و به به کجاری په شه که نی کردن و، له بریی ئه وانه، په وشتی جوان و
به رزی پی به خشین و، کردنی به مامۆستا و رابه ری جیهانی مرۆف و نه ته وه
پێشکه وتوووه خاوه ن شارستانیته یه کان!

ئنجا به روانه! ئه م ده سه لاته شی ته نها به سه ر پووی ده ره وه دا نی به! به لکو ده رگای
"دلان" و "ژیری به کان" پش ده کاته وه و "پۆح" و "ده روونه کان" پش ده هیننه ژیر بار، به
راده به که به وه به خو شه ویستی دلان و، مامۆستای ژیری به کان و، په ره وه ده کاری
ده روونه کان و، پادشای گیانه کان!!

□ غمی هه مۆتەم:

شتیکی ئاشکرا به که لا بردنی عاده تیکی بچووک - بۆ ئه و نه وه که جگه ره کێشان - به
ته وای، له ناو ده سه ت و تاقمینی که مدا، که کار به ده ستیکی گه وه به مۆت لا به بات،
له وانه به زۆر دژوار بێت، با هیممه تیکی گه وه شی تیدا به کار به یبێت.. که چی ئه و ته
پێغه مبه ر ﷺ چه نلین عاده تی گه وه و زۆری له نیوان چه نلین هۆز و تیره ی گه وه ده به
ته وای لا برد، که سه بهاره ت به نه ریت و هه ست و نه سه کانیان گه لتی سه ره سخه ت و
ده مار گه ر بوون. که چی ئه م پێغه مبه ره ﷺ به هیز و هیممه تیکی وا که به چاوی پوا له ت
بینی به "که م" دیاره و له ما وه به کی کور تیشدا، ئه و هه موو عاده تانه ی له لا هه لگرتن و،

له بریی ئهوانه و له سروشت و پهفتاریاندا چه نلین نه ریتی بهرز و رهوشتی به نرخی تیدا دامه زانندن!

هه که سهیری ئهم پێغه مبه ره ﷺ ده کهین، هه زاران کاری ئاوا له عاده ت به ده ره له هه لسو که وه ته کانیدا ده بینن.

جا هه که سینک ئهم سه رده مه پر له به خته وه ری به ی پێغه مبه ره ﷺ نه بینیت، ئهوا ئهم دوور گه مه ده کهین به چا ویدا و، ته حه ددای ده کهین، ده با خۆی تیدا تاقی بکاته وه.. با سه د کهس له فمیله سووفه کانیا ن له گه ل خۆیا ندا به ن و به رۆن بۆ ناو ئه و دوور گه مه و له و ئی سه د سالی په بق کار بکه ن و هه ول به دن، با به زاین ئایا له ما وه ی ئه و سه د ساله دا ده توانن په که له سه دی ئه و ی پێغه مبه ره ﷺ له سالتیکی ئه و کاته دا ته بجمای داوه، ئهوان به و سه د ساله ته بجمای به دن؟!

□ ئی ئۆهه م:

ئه گه ره به باشی شاره زای سروشتی مرۆف ییت، ئهوا ده زانی ت که هه ر گیز بۆ هه یج مرۆفیککی ژیر ئه و مه به سه ر ناییت که: قسه به که بکات بواری مونا قه شه ی تیدا ییت و، قسه کهش درۆیه کی واییت که ئه گه ر ئاشکرا به ییت ئه و که سه ی بێ شه ر مه زار به ییت و، ئنجا به بێ هه یج شه رم و شکۆ و دوودلی و ده ته به ی په که (که ئه و به گه مه ن فیل له قسه که میده یه) و به بێ هه یج ریا و زۆر له خۆ کر دنی که (که ئه و به گه مه نی ت درۆ ده کات) له به رده م دوژمه نه ره خه نگره کانیدا ئه و قسه به بکات. با ئه و مرۆفمهش که سینی که به چووک به ییت و، قسه که شی له باره ی کار و فه رمان به ری به کی به چووک و، به جۆریککی بێ نرخی و، له ناو کۆمه لێکی که م و، له با به تیککی بێ با به خدا ییت.. به ئی، شتی واهه ر گیز بۆ مرۆفی ژیر مه به سه ر ناییت.

ئیه ئایا چۆن فره توفیل یان شتی پێچه وانه ی پراستی، تیکه له به قسه و ده عوای ئهم جۆره که سه ده ییت که: فه رمان به ریککی مه زنه، له کار مه ندی به کی گه و ره و بواریکی گه و ره دا و، به چۆنی ته به کی گه و ره، له کاتیکدا که پێویستی به پاراستنیککی گه و ره به، له ناو کۆمه لێکی گه و ره و زۆر دا و، له به رام به ر دوژمنایه تی به کی په کجار سه خت و، له مه سه له و ده عوایه کی گرنگ و گه و ره دا؟

ئه و ته ئه و که سه (که پێغه مبه ره ﷺ) به بێ ئه و ی گو ئی به کهس به دات، قسه ی خۆی ده کات و سل له هه یج شتی که نا کاته وه و دوودلی و شه رم و ترس و بیم و ده ته به ی له هه لسو که و تیدا نی به و، ئنجا زۆر به پاکی و لیپران و دلسۆزی قسه ی خۆی ده کات، به

راده بهك كه دهماری دوزمنانی پنی گرز بیئت، چونكه دهر وون و ژیری دوزمنانی به لاواز و پنی نرخ داده نیت و، عزیزه تیان ده شکینیت و، هممو و ثمانه شبیان به شیوه به کی توند و تیژی تابلیی بهرز، ناراسته ده کات!

باشه لایا نیم ده گونجی فروفیل تیکه له به ده عوایه کی لایا بیئت، که ده عوای که سینکی واییت و، لهو حاله ته شدا بیت که باس کرا ۴۱.. نه خیر، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْیُ یُوحٰی﴾ (النجم: ۴).

بهلنی، حق زور لهو بلند و گموره تره که فیل به کار بهینیت و، روانی حقیقه تیش گهلی لهو بهر زتره که فروفیلی لنی بکرت. بهلنی، پناهه رهوا و حقه که ی لهو هیچ پیوستی به کی به فروفیل نی به و، روانی تیزینه که شکی لهو بهر زتره که خیمال و راستی لنی تیکجیت و له بهر چا ویدا بالوزین!

□ غی دههم:

سهری بکه و گونجی لنی رابگره، بزانه چی ده فرموی. لهو تاله باره ی چه ند راستی به کی سر سوور هینره و، چه ند مه سله و کیش به کی وه ها ده دوت و ده کولتیه، که دلی مروف راده کیشن و سهرنجی ژیری به کانیش بهره و پر کردنه و تیر امان راده یچن. چونکه وه زانراوه، زور کس لهوانی که حه زبان له هو ال زانینی شتی نادهار و نزاراوه، له پیناوی لیم حه زیاندا بو در خستی راستی شتان، گیشتون ته لهوه ی گیانشیان بهخت بکه ن!

لایا نابینیت گهر بیت بو تریت:

له گهر نیوه ی تمه نیت یان نیوه ی سامانه کت بهخت بکمیت، لهو له "مانگ" یان له نه ستره ی بارام (مشری) هوه، په کیک دیت و هوالی بارودوخه سر سوور هینره کانی لهو و، هوالی دواوژی خویشته ده داتی. له گهر که سیک وات پنی بلیت، لام وایه ناماده بیت نیوه ی تمه نیت بهخت بکمیت یان نیوه ی سامانت لهو پیناوه دا دابینیت!

شینکی گهلی سهره که ناماده بیت له پیناوی زانینی شتیکدا - که زور په روشی بیزانیت - نیوه ی تمه نیت و سامانت بهخت بکمیت، به لام بایه خ به هوالدانی لیم پیغمبره بهرزه ﷺ ندهیت که په کده نگی "مهلی شهود" و تمواتوری پسپوران له پیغمبران و صیددیقان و لهولیا و زانا لیکوله ره کان ته سلیقی ده کن، له کاتیکدا که لهو پیغمبره ﷺ له باره ی یشوکاری پادشایه کموه ده دوت که "مانگ" له ولاتی هودا له میشیک زیاتر نی به که به دهوری په پولمه کدا بسوور پتموه که لهویش به دهوری

چرايهك له نيوان ههزاران چرادا ههڵده سووپنت كه ئهو پادشايه له مه نزلينكدا دايگر ساندوون له نيوان ههزاران مه نزلتي ميوانداري به كدا كه بۆ ميوانه كانى ئاماده ي كردوون.. ههروهها ههوالى جيهانيكى پر له شتى سه رسووپه نهر و له عاده ت به ده ر و، پرووداوينكى گهردوونى وها سه ير را ده گه به نيئت كه ته گه ر گۆزى زهوى پارچه پارچه بيئت و چيا كانيشى وهك هه ور به جن به هه وادا، هيشتا هينده ي يهك له ده ي ئهو پرووداوه گهردوونى به سهيره ده ر ناچيئت!

جا ته گه ر ده ته وئى ته مانه بزانيئت، ئه و له سه ر زمانى ئهو پيغه به ره وه ﷺ گوى له م جوړه سووره تانه را به گره:

﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾.

﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾.

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾.

﴿الْقَارِعَةُ﴾ • ما الْقَارِعَةُ! ﴿

ههروهها به جوړينكى راست ههوالى داها ترويهك به ئيمه ده دات، كه داها تروى هه موو دنيا له به رامبه ريه وه كه دلزيك سه را يى بى سوود وايه له به رامبه ر زه رپايه كى بى ليوا ره وه.. ههروهها مز گيئى ئه وه مان به دات كه به چاو ديويه تى، له باره ي به خته وه ريه كى ته وئو كه به خته وه ريه دنيا له چا ويا وهك به ريسكه به كى له ناو چو وايه له به رامبه ر خوړينكى هه ميشه ييه وه!

□ غى ياز ده هم:

به ئى، له پشت په رده ي ئه م بوو نه وه ره پر له نه ينى و شته سه رسووپه نهرانه وه، چه ندين شتى سه رسووپه نهر تر چاو په نمان و، ده بى كه سيكى سه رسووپه نهرى له عاده ت به ده ريش هه يئت كه ههوالى ئه و شته سه رسووپه نهرانه را به گه به نيئت و، له ته حواله كانى ژيانى ئه و كه سه وه به ئاشكرا ده ريكه وئت كه ئه و شتانه ي باسيان ده كات، ده ياني نيئت ئنجا ههواله كانيان را ده گه به نيئت و شا به تى يان له سه ر ده دات.

به ئى، له هه لسه كه وئ و په فتاره كانيه وه ده بينين كه ئه و شتانه ي لييان ده وئت، له پيشدا ده ياني نيئت ئنجا شا به تى يان له سه ر ده دات و هه ره شه و مز گيئى به كانيش را ده گه به نيئت.

ههروهها ئه و شتانه ش كه باسيان ده كات، هه موويان مايه ي ره زامه نديى ئه و خوا وه نده ن كه په ره ر دگارى هه موو جيهانه كانه و نيعمه ته ئاشكرا و په نهانه كانى خوړى

به سهردا باراندووين. ههروهه پیمان پاده گهیهنیت که ئهوه پهروه‌دگار هه چیه له ئیمه دهوینت تا کو ئه بجمای بدهین، ههروهه... هتد. جا داخ بۆ ئهوانه‌ی که بئی ئاگان و، زه‌ره‌مه‌ندیش بۆ ئهوانه‌ی رینگایان ون کردوه!

مرؤف سه‌ری له گه‌لحه‌ویی و بئی ئاگایی زۆربه‌ی خه‌لکی سوور ده‌مینیت که چۆن سه‌بار هه‌م حه‌ق و راستی به‌خۆیان که‌ر و کویر راگرتوه و، بایه‌خ به‌فه‌رموده‌ی ئه‌م پهنه‌مه‌ره به‌په‌ژه ﷺ ناده‌ن، له‌ کاتیکدا که ده‌بئی مرؤف رۆحه‌ی خۆی بۆ مرؤفی وا به‌خت بکات و، واز له‌ هه‌موو دنیا به‌یئت و به‌په‌له‌ رووه‌و ئه‌و په‌روات؟! □ غی دوا ده‌هه‌م:

بزانه ئه‌م پهنه‌مه‌ره به‌په‌ژه‌ی ﷺ که ئیمه که‌سیتی به‌معنه‌وی به‌که‌ی ده‌بین و له‌ جیهانیشدا به‌ ئیشو کاره به‌رزه‌کانی تابلی به‌ناوبانگه، هه‌روه‌ه که‌له‌گه‌یه‌کی گۆیا و راستگۆیه له‌سه‌ر "ئه‌وحید" و، پئی پشاندهرینکی ئه‌وه‌نده حه‌ق و راسته به‌ئهندازه‌ی راستیی "یه‌کایی خوا"، هه‌ر به‌و جۆره‌ش به‌له‌گه‌یه‌کی بئی گومان و پرونه له‌سه‌ر "به‌خته‌وه‌ری هه‌میشه‌ی". به‌لکو هه‌روه‌ه که چۆن به‌بۆنه‌ی بانگه‌وازه‌که‌ی و رهنمایی کردنه که‌یه‌وه بووه به‌هۆی هاته‌دی و گه‌بشتی مرؤف به‌به‌خته‌وه‌ری هه‌میشه‌ی، هه‌ر به‌و جۆره‌ش، به‌بۆنه‌ی نزا و پارانه‌وه و به‌نده‌یه‌تی به‌که‌یه‌وه بۆ خوا ی گه‌وره، بووه به‌هۆی به‌ده‌یه‌یان و دروستکردنی ئه‌و به‌خته‌وه‌ری به‌هه‌میشه‌یه..

جا ئه‌گه‌ر ده‌هویت ئه‌مه بزانی، ئه‌وا فه‌رموو سه‌یری نوپه‌ره گه‌وره که‌ی بکه، که ئه‌وه‌نده گه‌وره و فراوانه خه‌لکی دوورگه‌ی عه‌ره‌ب. به‌لکو دانیشتوانی گۆی زه‌ویش له‌ پشت سه‌ریه‌وه په‌زیان به‌ستوه و ئه‌م نوپه‌ره‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌ن. ئنجا سه‌یری بکه، ده‌بینیت ئه‌و نوپه‌ره به‌و کۆمه‌له‌ زۆره‌وه به‌شیه‌یه‌که ده‌کات که خۆی ئیمامه و له‌ میحرابی سه‌رده‌م و چه‌رخه که‌یدا پاوه‌ستاوه و له‌ پشت سه‌ریه‌یه‌وه هه‌موو مرؤفه به‌په‌ژه‌کانی گۆی ئاده‌میزاد هه‌ر له‌ ئاده‌مه‌وه - دروودی له‌سه‌ر بیئت - تا ئیستا و تا دنیا‌ش دنیا‌یه، له‌ په‌زی سه‌رده‌مه‌کاندا نوپه‌زیان له‌ پشت سه‌ریه‌وه دابه‌ستوه و "ئامین" بۆ پارانه‌وه و نزاکانی ده‌که‌ن. ئنجا گۆی راگه‌ره و بزانه له‌و نوپه‌ردا که به‌و کۆمه‌له‌ زۆره‌وه ده‌بکات، چی ده‌لیت؟ ئه‌وه‌تا بۆ شتیکی زۆر گه‌وره و پیویست و گشتیی وا ده‌پارێته‌وه که زه‌وی و ئاسمان و هه‌موو بوونه‌وه‌ران به‌شداریی ئه‌م پارانه‌وه‌یه‌ی ده‌که‌ن و، هه‌موو به‌زمانی حالیان ده‌لین: به‌لێ ئه‌ی په‌روه‌دگارمان! نزا که‌ی گه‌را بکه، چونکه ئیمه‌ش و هه‌موو ئه‌و دره‌وشانه‌وانه‌ی ناوه‌ جوانه‌کانی خۆیشت له‌ ئیمه‌دا،

همه مومان داوای هاتنه دبی ههمان خواست ده کهین که ئهو پیغمه بهره ﷺ له نزا کهیدا داوای ده کات.

ئنجاسهیری چۆنیستی پارانوه کهی بکه، بزانه چۆن به ههزاری به کی گهوره و، تاسه به کی توندوتیژ و، خه میکی قوول و، خۆشه و یستی به کی خهفه تاوی به وه ده لالیته وه، به جۆرنیک که سۆز و ههستی بوونه وه رانی ههژاندوه و ئهوانیشی خستوه ته گریانوه و، له نزا و پارانوه کهی خۆیدا به شداری کردون!

ئنجاسهیر بکه و بزانه بۆ چ مه به ستیک وابهو جۆره ده لالیته وه. ئه وه تا بۆ ئامانج و مه به ستیک ده پاریته وه که ئه گهر نه به ته دی ئه واپایه ی مرۆف، به لکو دنیا و ته نانه ت هه موو بوونه وه ران بۆ نزمترین پله داده به زینه خواره وه و، هیچ نرخ و بایه خیکیان نامینیت، به هاتنه دبی ئه و مه به ستمش بوونه وه ران بهرز ده بنه وه و پله ی کهمالی خۆیان وهرده گرن.

پاشان پروهانه چۆن به داوای یارمه تیدانیکی دوور و درێژ و لالانه وه به کی به کوئ و داوای بهزه به کی خه ماوی به وه، له خوا ده لالیته وه. به جۆرنیک که تاسه و شه و قی عه رش و ئاسمانه کانیشی ههژاندوه و ده لینی عه رش و ئاسمان پیکه وه هاوار ده کهن و ده لێن: "خوا به گیان! پارانوه کهی گهرا بکه!"

ئنجاسهیر پروهانه ئه م داخوازی به ی له کێ داوا ده کات؟ به لێ، له و خوا به ی داوا ده کات که به توانا و یسه ر و به خشنده و زانا و بینهر و میهره بان و به بهزه به .. ئه و خوا وه نده ی که شار وه ترین نزای نادیارترین زینده وه ره له په نهانه ترین پیوستیدا، ده بیستیت و، وه که له بهر چاودایه پارانوه کهی گهرا ده کات و کاره کهی بۆ ئه بنجام ده دات.. ههروه ها له و خوا وه نده ی که که مترین هیوای که مترین زینده وه ره له که مترین مه به ستدا ده بینیت و، وه که له بهر چاودایه، ئه و زینده وه ره به و ئاوات و مه به سته ی خۆی ده گه به نیت، به جۆرنیکی پر له دانست و شیوازیکی ریکو پیکیش که ره م و میهره بان یی خۆی بهرامه ریان ده رده خات. کهواته هیچ گومانیک له وه دا نامینیت که ئه م پهروه ره کردن و کار نه بنجامدانه، ته نها له لایه ن خوا به کی یسه ر و زانا و بینهر و دانا وه به.

□ ئه ی سیاز ده هم:

چه نده جینی سه رسو رپمانه!.. ئه م پیغمه بهره ﷺ داوای چی ده کات که واهه سه رزه ویدا را وه ستاوه و مرۆفه بهر پزه کانی گروزی مرۆفایه تی له پشت سه ری خۆی کۆ کردوه ته وه و، پروه و عه رشی مه زنی پهروه ر دگار دهستی بهرز کردوه ته وه و خه ریکی

دوعا و پارانه و په کی وایه که همموو جینتی و ناده میزاد "نامین" ی بۆ ده کهن و، له کاروباره کانیه و دهرده که ویت که هم مرؤفه مایه ی شهره فمه نندی په گهزی مرؤف و هه لکه و ته ی بڼ وینه ی همموو کات و گهر دوونه و مایه ی شانازی همموو بوونه و رانه له همموو کاتیکدا..

له پارانه و که شیدا همموو ناوه جوانه کانی خواوه ند، که له لاونیه ی بوونه و راند ا دهرده که ویت و دهرده و شینه و، ده کات به تکا کاری نزا کانی، ته نانه ت خودی هم و ناوانش هه مان پارانه و داوا کاری یان هیه که هم داوا یان ده کات! گوئی رابگره، هم و تا داوا ی ژبانی هه می شه ی و به په ک گه یشتن و به هشت و په زامه نندی خواوه ند ده کات!

خو نه گهر هم هژ کاره له ژماره به دهرانه ی وهک: میهره بانی و چاودنری و دانایی و داد گهری، که به چاو ده بیرن و له سهر بوونی لایخه رت به ندن، نه گهر هم هژ کارانه و ناوه پیرۆزه کانی خواوه ندیش که چهند هژ کارنکی تری داخوازی قیامه تن، گهر همموو نه مانه نه بو نایه، هم و اهر ته نه ها پارانه و که ی هم که سه نوورانی په سه روزیاد بوو بۆ نه و ی که په روه رد گاری، به تاییه تی به هشت بۆ هم و ها وره گهزی هم و (که گروزی مرؤفه) به دی به ینیت و دروستی بکات، وهک له همموو به هارنیکدا چهن دین به هه شتی پاراوه به موعجیزاتی به ده ینتر اوانی، بۆ نیمه دروست ده کات! که واته هه روهک پیغه مه ربته ی به که ی بوو به هوی کردنه و ی دهر گای هم دنیایه بۆ تاقیکردنه و به ندایه تی، هه ر به و جزو رهش نزا و پارانه و ی به ندایه تی به که ی، بوو به هوی کردنه و ی دهر گای هم دنیا بۆ توله سه ندنه و و پا داشت به خشین.

جا لایا ده گوینچی هم پنه کوینکی په زور و، به رزی په فراوان و، سنعته جوان و بڼ عیب و، جوانی په دور له ناشیرینی به که له راده به کی وهادایه و له که سینکی وهک (غزاله ی) ده کات که بلیت: "لیس فی الامکان اهدع مما کان"، همموو نه مانه بگورن و ناشیرینی به کی عمیدار و، ستمینکی ناروه و، لالوز بوونیکي گه وره جڼ یان بگرینه و، واته: قیامت نه مه ته کایه و؟ چونکه گوئی لیوونی نرمترین ده نگ له نرمترین به ده ینتر اووه له باره ی نرمترین پیوستی و مه به ستیه و، گه رابوونی هم نزا و داوا کاری به ی به و پیری بایه خ پندانه و، هم کاره - وهک له به رچا وایه - روو هدات.. به لام له هه مان کاتدا گوئی له به رزترین ده نگ و پارانه و له باره ی گرن گترین و پیوستترین لمانج و پیوستی به و نه گهریت و، جوانترین داوا کاری له جوانترین هیوا و

ئومیددا قبول نه کریت، کارینکی ئهوه نده ناشیرین و ناتهواوه که هیچ ناتهواوی و ناشیرینی به کی تری پێ ناگات. ئهوش شتیکی به کجار دوور و نه گونجاوه و، هه رگیز لهم جوانی به پێ عمیه، ئهو ناشیرینی به له پاده بهدوره قبول ناگات!

ده سا ئه ی هاره له کم لهم گه شته سهیره دا!

ئاها ئه مانه ی که بیهین سهرزه یاد نین؟ خو ئه گهر ده تهوینت هه رچی شت هه به له باره ی لهم زاتهوه بیا زانیت، ئهوا باش بزانه که ئهو کاره شتیکی مه حاله و بۆ کس ناپه ته دی، ته نانه ت ئه گهر سه د سالی په به قیش لهم دوور گه به دا بچینه وه، هیشتا ناتوانین له سهیر کردنی په ک له سه دی کاروبار و فره مانه ری به سهیر سهر سوور هینه ره کانی بیهنه وه و، بیزایش ناین.

کهواته با به ره دوواوه بگه پینه وه و، چه رخ به چه رخ و سهردهم به سهردهم پروانین و بزانی چۆن لهم چه رخانه ی تر له پرووناکیی چه رخانه کی ئهویان وه رگرتووه و پێی گه شاونه ته وه و، وه کو به مهار پێی سهوز و په نگین بوون..

به ئێ، ده بیهیت گولانی هه ر چه رخی که لهم چه رخانه ی به سهیراندا تیه پ ده بین، ده میان به پرووناکیی خۆری چه رخی به خته وه ری پشکووتووه و، هه ره ک لهو چه رخانه چه ندین به ره مه سی بهرز و به نرخی بووه، وه ک: ئه بوو حه نیفه و، شافیعی و، ئه بوو په زیدی به مستامی و، جونه مید و، شیخ عه بدولقادی گهلانی و، ئیمامی غزالی و، شاه ی نه قشه بند و، ئیمامی په بهانی و، هه زاران به رو بوومی پرووناکی تری وه ک ئهو زانایانه، که له پرووناکیی پێنمایی ئهو زاته نوورانی به به ره مه مند بوون. جا با ئیستا باسکردنی ئهوه ی که له گه پانه وه که ماندا ده وانه، به درێژی بۆ کاتیکی تری هه له گرین و، ئیستا سه لات و سه لام پشککش بهو زاته نوورانی به بکهین که خاوه نی موعجیزاته و گهوره و سهروه ره مان حه زره تی عه مه ده ﷺ لهو سه لات و سه لامانه ی که هه یما بۆ هه ندێ له موعجیزه کانی ده که ن:

"عَلَى مَنْ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْفُرْقَانُ الْحَكِيمُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنَ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَيَدُنَا مُحَمَّدُ أَلْفُ أَلْفٍ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ بَعْدَ حَسَنَاتِ أُمَّتِهِ.

عَلَى مَنْ بَشَّرَ بِرِسَالَتِهِ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَالزَّبُورَ وَالزَّبْرَ، وَبَشَّرَ بَنِيوتَهُ الْإِرْهَاصَاتُ وَهَوَاتِفُ الْجَنِّ وَكُوهِنُ الْبَشَرِ وَانْشَقَّ بِأَشَارَتِهِ الْقَمَرُ: سَيَدُنَا مُحَمَّدُ أَلْفُ أَلْفٍ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ بَعْدَ أَنْفَاسِ أُمَّتِهِ.

على من جاءت لدعوته الشجر، ونزل سرعة بدعائه المطر، وأظلت الغمامة من الحر، وشبع من صاع من طعامه مئاة من البشر، ونبع الماء من بين أصابعه كالكوثر، وانطق الله له الضبّ والظبي والذئب والجذع والذراع والجمل والجبل والحجر والمُدر والشجر، صاحب المعراج ومازاغ البصر، سيدنا وشفيعنا محمد ألف ألف صلاة وسلام بعدد كل الحروف المتشكلة في الكلمات المتمثلة بأذن الرحمن في مرايا تموجات الهسواء عند قراءة كل كلمة من القرآن من كل قارئ من أول النزول الى آخر الزمان، واغفر لنا وارحمنا يا إلهنا بكل صلاة منها. آمين".

(بزانه! هو شتانهی که ده بن به به لگه ی پیغمبریتي حه زره ت ښکې له ژماره نايه ن و، زانا ليکولره مه زنه کان لم باره يوه کتيبان داناو، منيش له گه ل کول ه واري و کم توانايي خومدا چه ند تيشکيکي هو خوره لم له ناميلکيه کي تور کيدا به ناو نيشاني: "چه ند تيشکيک له ناسيني پیغمبره وه ښکې" و، له مه کتووي نوزده هميشدا پروون کردووه ته وه. به کورتش لايه نه کاني ئيعجازم له موعجيزه گوره کهيدا که قورثانه، پروون کردووه ته وه و، به پسي ټينگه يشتي که مو کورتي خویشم له په يامي "چه ند بريسکيه ک" دا ثمازه م بو چل پرووي ئيعجازي قورثان کردووه، په کيکيشم له و چل پرووه، که لايه ني په وانبيزي به به رزه بني وينه که ي داپشتي قورثانه، له نزيکه ي چل لاپه ربه کدا له تفسره عهره يي به کم که ناوي: "اشارات الاعجاز"، به پرووني باس کردووه.. جا نه گهر حه ز ده کهيت ئاگاداري ئه مانه بيت، ئه واهرموو سر له و سئ کتيبه بده).

□ غي چواره هم:

بزانه! قورثاني پروز، که خزي له خويدا ده راي موعجيزاته و موعجيزه ي هره گوره ي پیغمبره ښکې، "پیغمبريتي" ي حه زره ت و، "په کتاي" خوا وه ند به جواني ده چه سينيت و، ئه وه نده به لگه ي زور و زه به نده ش له سر هم مه سه لانه دهره خات و ده هينته وه، که لير پيوست به هيچ به لگه ي کي تر نامينته وه، و ا ئيمش ليره دا ثمازه بو پيناسه که ي ده که ين و، پاشان په نجه بو چه ند بريسکيه کي ئيعجازه که ي دريژ ده که ين، له وانه ي که هه ندئ کس پر سياريان له باره وه ده که ن:

نه گهر ده لينيت: قورثان چي به؟

له وه لامدا پنت ده وترت:

قورئان سرگوزه شته ی ته زه لیبی ئهم بوونه وهرانه یه و، وهر گپری ته به دبی ئهو زمانانه ی بوونه وهرانه که ئایه ته ته کوینی یه کانی گهر دوون ده خویننه وه و، موفه سسر و پروونکهر وه ی کتیبی جیهانه .. ههروه ها ده رخهر و ئاشکرا که ری ئهو گه بجنیه په نهانانه ی ناوه کانه که له نیوان زهوی و ئاسمانه کاندای شارراونه ته وه .. ههروه ها کللیکه بۆ کردنه وه ی راستیی ئهو کاروبارانه ی که له ناوه ندی دپه کانی پرووداوه کاندای هه شار دراو .. ههروه ها زمانی جیهانی په نهانه له جیهانی بیروادا .. ههروه ها گه بجنیه ی گفتوگو ته زه لی یه پاک و بنگهر د، و ئاوپردانه وه مهیره بانی یه ته به دی یه کانی خوایه .. ههروه ها بناغه و نه خشه و نه ندازه و خۆری ئهم جیهانه مهعنه وی یه ئیسلامی یه یه .. ههروه ها نه خشه ی جیهانی ئهو دنیا یه .. ههروه ها وته کی پروونکهر وه و، تهفسیریکی ئاشکرا و وته کی پروون و، به لگه یه کی یه کلایی که ره وه ی توندوتۆل و ته رجومانیکی پرووناکی زات و سیفات و ناو و کاروباره کانی خواوه نده .. ههروه ها په ره ورده کاری جیهانی مرۆفایه تی یه و .. وه ک ئاو و پرووناکیش وایه بۆ مرۆفایه تی گه وره که ئیسلامه تی یه .. ههروه ها وه ک دانایی راسته قینه یه بۆ جزور و په گهزی مرۆف، رابه ر و پئی پشانده ریشیانه بۆ ئهو شتانه ی که مرۆفیان له پیناودا دروست کراوه .. ههروه ها قورئان وه ک کتیبی شه ریه ته بۆ مرۆف، کتیبی دانستیشه .. ههروه ک کتیبی دوعا و به ندایه تی یه، به هه مان جزور کتیبی فه رمان و بانگه وازه یه .. ههروه ک کتیبی زیکره، کتیبی فیکریشه .. ههروه ک ته نه ا یه ک کتیه، به لام له به رامبه ر پیوستی یه مهعنه وی یه کانی مرۆفه وه چه ندلین کتیبی تیدا یه .. ههروه ها ئهم قورئانه وه ک مه نزلتیک ی پیرۆزی پر له نامه و کتیب وایه، به راده یه ک که بۆ مه شه ربی هه ره که له ته هلی مه شه ره به جزار و جزره کان و رینازی هه ره که له خاوه نی رینازه جیاجیاکان، له ئه ولیا و صیددیقان و خواناسان و زانا لیکۆلهره کان، بۆ هه ره یه ک له مانه، نامه یه کی پیشان داوه که شیای چیژی مه شه ره به که ی ئهو یت و، ئهو مه شه ره به ی پئی پروونا ک بیسته وه و له گه ل پیره وی رینازه کهیدا بگوینت، به راده یه ک که ده لیبی ئهم قورئانه له کۆمه له نامه یه ک پشکها توه!

◆ سهیری پروونکردنه وه ی بریسکانه وه ی ئیعجاز بکه له دووپات کردنه وه کانی قورئاندا، که نه فامان به خه یالی خۆیان به ناتهوایی له قه لهم ده دن له ره وانبیژیسی قورئاندا:

بزانه که له بهر ئه وه ی قورئان کتیبی زیکر و دوعا و بانگه وازه، ئه و دووپات بوونه وه ی جوانتر و ره وانتر و ته نانته پیوسته ره. که واته به و جزره نی یه که نه فامان و

که سانی بهر کورت گومان ده بن. چونکه زیکر دووپات ده یتمه و، دوعا ده و تر یتمه و بانگه و ایش جه ختی له سهر ده کر یتمه و، هممش له بهر تمه و ی که دووپات بوونه و ی زیکر پرووناکی ده به خشیت و، به و تمه و ی دوعا و دووپات بوونه و ی بانگه و ایش، دوعا که جیگیر ده یت و بانگه و ازه کمش جه ختی له سهر ده کر یت.

جا له بهر تمه و ی که قورئان دهرمان و شیفای هممو که سینکه له هممو کاتیکدا و، هممو که سینکیش له هممو کاتیکدا بۆی نالوت که هممو قورئان بخوینیتمه و، له و ا خواوه ندی دانای میهره بان زۆربه ی مهبسته کانی قورئانی له زۆر سووره تدا، به تایهت له سووره ته در یژه کاند، داناه. به راده یه که ههر یه که له و سووره تانه وه که قورئانیکی بچوو کی لئ هاتوه و، بهم جۆره پینگای بۆ هممو که سینک ئاسان کردوه بئ تمه و ی کس بئ بهش بکات. له بهر تمه و، باسی "ته وحید" و "حه شر" و "چیرۆکی" "حه زر ته می موسا" ی - دروودی له سهر یت - دووپات کردوه تمه و.

پاشان بزانه! ههروه که پئو یتیه کانی لمش، به پئی کات ده گۆر ین و جیاجیان، هه ره به و جۆره ش پئو یتیه به معنه و ی به کانی مرؤف کاته کانیا ن جیاجیایه. تمه و تا پئو یتیه به معنه و ی مرؤفیش بۆ به شینکیان به و ینه ی پئو یتیه لمش وایه بۆ "هه و" و له هممو چر که به کدایه وه که "هو الله" بۆ رۆح و، بۆ به شینکی تر له هممو کاتیکدایه وه که "بسم الله" .. یت بهم جۆره تمه وانی تریش بۆ خۆت لیک به ده ره وه.

کهواته دووپات بوونه و ی تایهت و وشه کان بۆ ده رخستی دووپات بوونه و ی پئو یتیه و، ئاماژه به بۆ زۆری و توندیی تمه و پئو یتیه، ههروه ها بۆ بیدار کردنه و له خه و هه لساندن ده ماری پئو یتیه و، بۆ شه و ق دروستکردنی مرؤفه بۆ تمه و پئو یتیه و، بۆ جوولاندنی ئیشتیه ای پئو یتیه به سه به رهت به و خۆرا که به معنه و ی یانه. بزانه که: قورئان دامه زر ینه ری ئهم ئاینه گه و ره و توندوتۆله و بنیاتنه ری بنچینه کانیه تی. ههروه ها بناغه کانی ئهم جیهانه ئیسلامی یه و، هه لگپر و ئالو گۆر که ری لایه نه کۆمه لایه تی به کانی ژهانی گرۆی مرؤفه و، وه لامی گشت پر سیه ره دووپات بووه کانی سه رجهم چین و تو یژه جیاجیا کانی گرۆی مرؤفی تیدایه که چ به زمانی دم و چ به زمانی حال ده یانکه ن. خۆ دووپات کردنه و ش کار یه کی گه لئ پئو یتیه بۆ "دامه زر ینه ر"، تا کو تمه و ی دایده مه زر یت جیگیر ی بکات و .. پئو یتیه به و تمه و ی یه که له دوا ی یه که هیه، تا کو تمه و شته ی مهبسته تی جه ختی له سهر بکات و پشتی بگر یت.

بزانه! که قورئان له باره ی چهند کیشمه کی گموره ده دویت و، دلان بانگ ده کات که باوه پیمان پین بکهن و.. چهند راستی به کی وردیش پروون ده کاتمه و داواله ژیری به کان ده کات که یسانزانن. که واته بۆ نه وه ی ئهم کیشانه له ناو دلاندا دایمه زرنیرین و له بیری زۆربه ی خه لکیدا جیگر بکرنن، پینوسته له چهند شیوه و شیوازیکی جیا جیادا دووپات بکرنه وه.

ئجا بزانه که هموو ئایه تیکی قورئان بهر و پشت و سنوور و هه لاتگی خۆی همه و، هر چرۆ کیکیش چهنین حوکم و سوود و مه به ست و پرووی تیدا به. ده یینیت له جینگایه کدا له بهر به کیک لهو پرووانه باس ده کریت، به لام له جینگایه کی تر دا له بهر پرووه کی تر، له سووره تیکدا له بهر به کیک لهو مه به ستانه باس ده کریت، که چی له سووره تیکی تر دا له بهر مه به ستیکی تر. که واته دووپات بوونه وه که، ته نها له پرواله تدا به. * سه باره ت به وه ش که قورئان باسی هه ندێ بابته و مه سه له ی گهردوونی به کورتی و پوختی ده کات و، له هه ندیکێ تریدا به شیوه یه کی ته ماوی ده دویت، له راستیدا ئهم کاره ی قورئان، بریسکه مه کی دره وشانه وه ی ئیعبازه و، ئه هلی ئیلحاد به هه لدا چون که به وه می خۆیان ئه میان به نهنگی له قورئاندا داناوه و، کردوویانه به جی په خنه یان.

◆ ئه گه ده لییت:

بۆچی قورئان وه کو فله سفه و حیکمه ت له باره ی بوونه وه رانه وه نادویت و، هه ندێ مه سه له به کورتی باس ده کات و، هه ندیکێ تریشیان به شیوازیک باس ده کات که له گه ئه هست و بیری زۆربه ی خه لکیدا بگوئجیت و، بیران ماندوو ناکات و ئازاریان نادات. به لکو له پرواله تدا زۆر به په وانی و ئاسایی باسیان ده کات؟ له وه لامدا ده لیین:

چونکه فله سفه له پنی حق لایداوه و پنی لئ و ن بووه!

دیاره به هه می لهو دهرس و وتانه ی پینشوو تیگه شتیت له وه ی که: قورئانی پهرۆز کاتی باسی بوونه وه ران ده کات، بۆ نه وه باسیان ده کات که بیانکات به به لگه له سه ر زات و سیفات و ناوه جوانه کانی خوای گموره. واته: ناوه رۆک و واتا کانی کتیی گموره ی گهردوون له خه لک تیده گمه نیته، تا کو به دیه پنه ری گهردوونیان پین بناسینیت. به و واتایه ی که قورئانی پهرۆز "بوونه وه ران" له پیناوی به دیه پنه ره که یاندا

به کار ده هیئت، نهک له پیناری خودی لهو به دیهینراوانه دا! نهه سه ره پای لهو هی که قورغان له قسه و گرفتاریدا پروو له جهماوه ده کات.

که واته مادهم قورغان له باسه کانیدا بوو نهوهران بؤ لهو به کار ده هیئت که بیانکات به بدلگه له سه ره دیهینهریان، لهوا مهرجی "بدلگه" لهو په که له بهر چاوی جهماوه ردا له "نه بجم" ه که ی پروو و ناشکراتر یئت.

پاشان مادهم قورغان رابه ره، لهوا "به لاغته تی رابه رایه تی" لهو ده ایه که له گهل بیر کردنه وه و روانینی عوام (زورینه) ی خه لکیدا بپروات و، ههسته کانیاں په چاو بکات و، یزازی له بیر جهماوه ردا لایبات، تا کو روانینیاں به بی هووده و بی سوود گرفتاری یزازی نه یئت و، بیر کردنه وه شیان چهاوشه نه کات و، ههستیان - به بی هیچ سوودنک - په رته وازه نه یئت..

که واته په وانه ترین گرفتارنک ناراسته ی لهوان بکړن و، باشترین پښمایي بؤیاں لهو په که ناشکرا و ناسان و کورت یئت، تا کو به ناسانی لینی تیښگه و لینی بزار نه بن و، لهو شتانه دا که لهوان پښوستان به دریژه پیدانی نی په، هم به کورتی بؤیاں باس بکات و، بؤ شته ورده کانیش غوونه بهیینه وه، تا کو بهم کاره له تیښگه یشتی لهوان نریکیان بخاته وه.

جا له بهر لهو هی که قورغان رابه ره بؤ هه موو چینه کانی مرؤفایه تی، لهوا به لاغته تی رابه رایه تی و پښوستان ده کات که شتیک باس نه کات زوربه ی خه لک بخاته هه له کاری و سه ریچی کردنه وه سه باره ت بهو شتانه ی که به گوڼره ی رواله ت یینی خوځیاں به به دیهیی ده زانن و، لهو شته هه ست پښ کراو و باوانه ی ناو لهوان - به بی هیچ پښوستان کردنیک به گوږپښ - نه گوږپښ و، لهو شتانه ی که لهوان له کار و فرمانه بری و هر که سه ره کی په که یاندا پښوستان پښان نی په، هم هر باسیان نه کات، پاڼ نه گهر باسیشی کردن، به پوختی له باره یانه وه بدوینت..

بؤ غوونه:

قورغان باسی "خوړ" ده کات، به لام نهک له بهر خوړ خوړی و چیه تی په که ی، به لکو له بهر لهو که سه ی که پرووناکی کردو وه ته وه و کردو وپه تی به چراو، له باره ی کار مه ندی په که ی خوړه وه ده دوینت که لهو ده ایه بووه به تهو ره په ک بؤ ده رخصتی سنعه تی کردگار و پښکوپنکی به دیهینراوان. خو پښکخستن و پښکوپنکیش بریتین له چهنه د لوانه په که به دیهینهری مه زغان پښ ده ناسینن.

که‌واته قورئان به پیشاندانی رښکونکی له‌تان و پزی چینی به‌دیپنراواندا، که‌مالاتی به‌دیپنهری دانا و زانامان پښ ده‌ناسینت و، که ده‌فهرموی: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي﴾ (یس: ۳۸) تیمان ده‌گمیه‌نیت و پندارمان ده‌کاته‌وه بۆ هه‌لسو که‌وته‌کانی توانستی گه‌وره‌ی خوا‌وه‌ند له‌جیاوازی نیوان شه‌و و رۆژ و، یه‌که له‌دوای یه‌که‌هاتی هاوین و زستاندا. به‌م سه‌رنج را‌کښانه‌ش گوئی ییست بۆ گه‌وره‌یی ده‌سته‌لات و توانای کرد‌گار و یه‌کتابی له‌په‌روه‌رد‌گاری‌یه‌که‌ی خوا‌دا پندار ده‌کاته‌وه. جا ئیتر حقیقه‌تی هاتو‌چۆی خۆر هه‌ر‌چۆن و به‌هه‌ر شپوه‌یه‌که‌ییت، هیچ کارێک ناکاته سه‌ر مه‌به‌سته‌که‌ی قورئان، که بریتی‌یه له‌پیشاندان و ده‌رخستی ئه‌و رښکخسته‌دیار و چنراوه‌(منسوج)ی که له‌کاروباری خۆردا هه‌یه.

هه‌روه‌ها ده‌فهرموی: ﴿وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾ (نوح: ۱۶) ..

که قورئان وشه‌ی: "سراج" له‌م ده‌سته‌واژه‌یدا به‌کار ده‌هینت، جیهان له‌شپوه‌ی کۆشکێکدا ده‌رده‌خات و، که‌ره‌سه‌کانی ناو جیهانه‌ش له‌شپوه‌ی پنداو‌یستی‌یه‌کانی ناو ئه‌و کۆشکه‌دا پشان ده‌دات و، شته‌پازاوه‌کان و خۆراکه‌کانی ناو‌یشی به‌هی دانیشتروان و میوانه‌کانی ناو ئه‌و کۆشکه‌له‌قه‌لم ده‌دات و، له‌و ده‌رپه‌نده‌وا له‌مرۆف ده‌کات که هه‌ست بکات و په‌ی به‌وه‌یهات که ده‌ستیکی په‌نگین و سه‌خواه‌مه‌ند و میهره‌بان بۆ میوانه‌کان و خزمه‌ت‌گوزاره‌کانی ناو ئه‌و کۆشکه‌ئاماده‌ی کردوون. "خۆر"یش له‌و کۆشکه‌دا بریتی‌یه له‌کار پښ سپهرراوینکی به‌رده‌ست و چراهه‌کی پرونا‌ککه‌ره‌وه.

که‌واته به‌کاره‌ینانی وشه‌ی "سراج" له‌م گوزارشته‌دا، مرۆف بۆ به‌زه‌یی و میهره‌بانی به‌دیپنهر له‌نیوان گه‌وره‌یی په‌روه‌رد‌گاری‌یه‌که‌یدا پندار ده‌کاته‌وه و، مرۆفیش له‌چاکه‌کاری‌یه‌کانی ئه‌و خوا‌وه‌نده له‌نیوان فراوانی میهره‌بانی‌یه‌که‌یدا تیده‌گمیه‌نیت و، وایان له‌ده‌کات که هه‌ست به‌و سه‌خواه‌مه‌ندی‌یانه‌ی خوا‌وه‌ند بکه‌ن که له‌گه‌وره‌یی پادشایه‌که‌یدا هه‌یه.

ئنجای ئیستا گوئی له‌و مرۆفه‌فله‌سفی‌یه‌ زۆربلێ‌یه‌ را‌بگره، پزانه له‌باره‌ی خۆره‌وه

چی ده‌لێت؟

ئه‌وه‌تا ده‌لێت:

(خۆر پارچه‌یه‌کی زه‌به‌لاحی تو‌اوه‌ی ئاگره‌ و، هه‌ر له‌جینی خۆی به‌ده‌وری خۆیدا ده‌خولیته‌وه و، چه‌ند پزیسکیکی لێ جیا بووه‌ته‌وه، که بریتین له‌زه‌وی‌یه‌که‌مان و

هه ساره گه پوه کانی تر. جا هم قه باره گموره و جیاجیانمش، که په کجار زه به لاجن، گموره بیان نموده ده و.. ماهیه تیان نموده.

جا پروانه هم مه سله مېه جگه له سر سوورمان و وای و پرمان چ سووونکی پی گمیانیت؟

خو نه که مالنکی زانستی و، نه چیژنکی روهی و، نه لاسانچنکی ناده می یانه و، نه سووونکی لایینی پی نه گمیانیت..

له موه قیاس و بهر اوردی مه سله کانی تریش بکه، تا کو نرخ و بهای نمو مه سله فلسفه یانه بزایت که به پروالت شتیکی رازاوه، که چی له راستیدا ناوړه و که که یان نه زانی په کی خالی و به تاله!

که واته با زرق و برقه پروالتی په که ی فلسفه له خشته نه بات و، هر گیز پشت له پروونکر نموه کانی قورمانی خاوه ن یعجاز هلته کیت.

اللهم اجعل القرآن شفاءً لنا - ولکاتبه وأمثاله - من کل داء ومونساً لنا ولهم فی حیاتنا وبعد موتنا، وفي الدنيا قریناً، وفي القبر مونساً، وفي القيامة شفیعاً، وعلى الصراط نوراً، ومن النار سترأ وحجاباً، وفي الجنة رفیقاً، والی الخیرات کلها دلیلاً وإماماً، بفضلک وجودک وکرمک ورحمتک یا أکرم الأکرمین ویا أرحم الراحمین. آمین.
اللهم صلّ وسلم علی من أنزل علیه الفرقان الحکیم وعلی آله وصحبه أجمعین. آمین. آمین.

بیداری:

لهو چل جوړانه ی یعجازی قورمان پازده جوړمان له
"مه سنه وی نووری" دا باس کردووه، له شمش دلنوی غی چواره م،
به تاییه ت له شمش سر بنجه ورده کانی دلنوی چواره مدها. له بهر نموه
لیړه دا به کورتی باس مان کردن. جا هر که سینک ده په ویت به
درنوی ناگادار یت، با سدرنک له وئی هدات.

الباقی هو الباقی

سه عیدی نوورسی

پاشکۆی وتهی نۆزدههم و سی و یه کم

موعجزه‌ی لهت بوونی مانگ

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَالشَّقَّ الْقَمَرُ • وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَعْتِرٌ﴾

(القمر: ۱-۲)

چهند فەیلە سووفیکی ماددی و ئەوانەش کە کوێرانه چاویان لێ دەکەن، دەیانەوێت پەردە بەسەر پرووی موعجزه‌ی "لهت بوونی مانگ" دا، کە وەك مانگی چوارده دەدرەوشێتەوە، بگێڕن و لە بەرچاودا لایبەن. ئەوێتا چەند وەهینکی هەتە و دور لە راستی لە باره‌یه‌وه‌ی بلاو دەکەن‌وه و دەلێن:

(ئەگەر موعجزه‌ی لهت بوونی مانگ لە پاستیدا پرووی بدایه، ئەوا سەرانسەری جیهان دەیزانی و، هەموو کتێبه‌کانی میژوویش باسیان دەکرد) وەلام:

موعجزه‌ی لهت بوونی مانگ لە بەردەم کۆمه‌ڵێکدا پرووی داوه کە دەعوای پێغه‌مبەرێتی پێغه‌مبەریان ﷺ بیست و ئینکارییان کرد، ئەم موعجزه‌یه‌ش بۆ چەسپاندنی ئەو دەعوایه‌ی پرووی داوه. پروودانه‌کەشی لە شەودا و لە کاتیکیدا کە خەلکی بێ ئاگا بوون و بە شێوه‌یه‌کی کاتیش بووه. ئەمە سەرەرای ئەوه‌ی کە جیاوازی هەڵاتگەکان (مطالع) و پەله‌هەور و، هۆکاره‌کانی تری جگە لەمانەش، پێی لە یینی مانگ دەگرن. شتیکی ئاشکراشە کە هۆکاره‌ شارستانی‌یه‌کانی نوێ و کاروباری پروانین و سەیرکردنی بۆشایی ئاسمان، وەك ئیستا، باو نه‌بووه.

کەواته‌ مەرج نی‌یه‌ کە هەرچی کەس هه‌یه‌ لە هەموو جیگا‌به‌ کدا ئەم لهت بوونه‌ی مانگ ببینێت و، ئەم پرووداوه‌ش بچێته‌ ناو کتێبه‌کانی میژوووه‌!

ئێستا له‌ نیوان چەندین خالی زۆردا گۆی بۆ پینج خال ڕا‌بگره‌، کە گۆیت ڕا‌گرت، ئەوا پشت به‌ خوا، هەموو ئەو پەله‌هەوره‌ و هه‌می‌پانه‌ی کە لەسەر پرووی ئەم موعجزه‌یه‌ کەله‌ کە بوون، دە‌ڕه‌وێنه‌وه‌:

● خالی یه کم:

سهرسهختی و ملنه دانی کافرانی لهو کاته - به پنی هه والی میژوو - شتیکی به ناوبانگ و زانراوه. جا کاتی که قورانی پیروژ لهم موعجیزه یی به ئایه تی: ﴿وَانشَقَّ الْقَمَرُ﴾ را گه یاند و، ده نگدانه وی لهم ئایه تمش به هه موو لایه کدا هلاو بووه وه، هیه کام لهو کافرانی که باوه پیان به قورنانه دههینا، نه یانوانی و پر کیشی له وه یان نه کرد که لهم ئایه ته به درۆ بجه نه وه، واته: بلین: درۆیه، پرووادی و پرووی نه داوه. چونکه له گهر له راستیدا لهم موعجیزه یی پرووی نه دایه و، شتیکی چه سپاو نه بوایه لایان، لهوا به توندی بۆ به درۆ خسته وهی و به تالکردنه وهی ده عوای پیغمه بریتی پیغمه بر ﷺ راده په پین. خو له وه تا هه موو کینه کانی میژوو بگه پئی، هیه کامیان چ قسه یه کی کافرانی سه باره ت به ئینکاری له ت بوونی مانگ نه نقل نه کردوه، مه گهر له وه نه پنی که قورنانه خۆی له ئایه تی: ﴿وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ دا پرووی کردوه ته وه. له ویش بریتی به له وهی که: لهم کافرانی لهم موعجیزه یان به چاوی خۆیان دی، وتیان: "لهمه سحره" که واته با چه ند که سیک پرۆن بۆ شوینانی تر و پیرسن ئایا خه لکی لهم شوینانه تمش لهمه یان دیوه یان نا؟ که پۆژ بووه وه له "یهمن" و شوینانی تر وه کاروان گه میشته له وئ. کافره کانیش هه والی لهمه یان لئی پر سین، له وانیش وتیان: به لئی، لهمه مان دیوه. ئنجا کافره کان وتیان: (سحری هه تیوه که ی له بوو تالیب گه میشتوه ته ئاسمانیش)!

● خالی دوو ههم:

زۆربه ی پشموایانی زانستی که لام، وه که سه عدی تهفتازانی، وتوویه: (پروو دانی له ت بوونی مانگ موته واتره، وه که هه تقولانی ئاو له نیوان په بجه پیروزه کانی و تیرا بوونی سوپایه کی تهواو لهو ئاوه، ههروه ها وه که گریان و یتاقه تی بعه داره که ی ناو مزگه وت له دووری پیغمه بر ﷺ که له کاتی خوتبه دا پالی پیوه ده دایه وه، که لهمش کۆمه لی ناو مزگه وت هه موویان گوینان لئی بوو.. واته: لهم پروو داوه کۆمه لینی زۆر له کۆمه لینی زۆره وه، که هه رگیز ناگوینن له سه ر درۆیه کیان گریت، ده ماو ده م هیناویانه و به م جۆره به ئیمش گه میشتوه. که واته پروو داوه که موته واتری قه تی و بئ گومانه، وه که گومان نه بوون له هه والی ده ر که وتنی ته ستیره یه کی کلکدار له پش هه زار سالدا و، بوونی دوور گهی "سه ر نه لیب" هه رچه ندش نه مان دیوه).

بهم جزره بۆت دهر كهوت كه وروژاندنی گومان له دهوړی هم مه سله بڼی
گومانه و هاوچه شنی همدا كه به چاو دهیږن، جگه له نفاسی و بڼی عقلی هیچی تر
نی.ه..

چونكه لم مه سله لاندې لاندې به سله به سله كه بزانریت په كینكه له گونجاوه كان (الممكنات)
نه كه له نه گونجاوه كان (المستحیلات). خو له ت بوونی مانگیش شتیکی گونجاوه و،
وه كړ لوه و ایه كه چایه كه به ته قینه و هی گړ كانیك له ت بڼیت.

● خالی سې هم:

موعجزه بۆ لوه پیشان ددریت كه لوانه ی ښكارې پیغمبریت پیغمبر ﷺ
ده كه ن، قناعت به پیغمبریت په كی بكن، نه كه بۆ لوه ی ناچار یان بكات یمان پښ
بهین! كهواته هر هینده پیوسته كه لوه موعجزه په پشانی لوانه بدریت دهوړی
پیغمبریتان بیستوه، بهو لاندازه یی كه بیانگه بڼته دنیایی و قناعتی ته و او له
راستی پیغمبریت پیغمبر دا ﷺ.

به لومړی دهر خستی لوه موعجزه په له همموو جیگاهه كدا و به بوونی، به جزرېك كه
خه لكی ناچار بكات بۆ یمان هینان و ملكه چ كړدن، هم كاره، دژي جیكه تی
خواوهندی دانای شكز مهنده و پیچوانه ی نهینتی "ته كلیف" كه خوا له بهنده كانی
ده كات. چونكه نهینتی لوه ته كلیفی خواوهند داخوازی لوه په كه دهر فته به ژیری
مرؤف بدات و "ویست" و "لیختیار" ی لڼ دانهمالیت!

خو له گهر خواوهندی به دپهینهر موعجزه ی له ت بوونی مانگی بۆ ماوړی دوو
سمعات بهیشتا په لوه و پشانی همموو جیهانی بدایه و بچوا په ناو كښه كانی میوو
- وه كه فمېله سوو فكه كان دهپانه ویت - لوه كافران دهپانوت: هممه دیار دپه په كی
گهر دوونی لاسایه و، لیږ لوه كاته نده بوو به بهلگه له سهر راستنی پیغمبریت پیغمبر ﷺ
پیغمبر ﷺ و به موعجزه په كی تاییه تی پیغمبر ی مېزن ﷺ دانه دهر، یان ده بوو
موعجزه په كی به دپه یی وا كه عقلی ناچار ده كړد باوړ بهینتی و لیختیار و ویستی لڼ
ده سنده و لوه كاتش پړوچه ترمه خه لوز لاسا بڼی ترخه كانی وه كه هی لوه بوو جهل
له گه ل پړوچه پاك و بهرز و لاسا كانی وه كه هی حزه رته ی لوه بوو په كری صیددیق
- خوی لڼی رازی یت - په كسان ده بوو! واته لوه كاته نهینتی ته كلیفی خوا له
بهنده كانی، له ناو ده چوو.

● خالی چوارم:

"لەت بوونی مانگ" پرودانیک نی یە کە هەر لە خۆبەوه و لەسەر بناغەی چەند هۆکارێکی سروشتی و لە رینگای رێکەوتنەوه رووی داییت. نەخیر.. بە لکۆ بەدیهێنەری

دانا - که پهروه دگاری خۆر و مانگه - هم پرووداوهی به سهر مانگدا هیناوه و، کردوویه تی به پرووداویکی بازدهر به سهر همموو یاسا گهر دوونی به کاند، له پیناوی ته سدیق کردنی پیغمبه ریتی پیغمبه ره خۆ شه وسته کهدا ﷺ و، بۆ شه و ی که ده ری بخت بانگه وازی هم پیغمبه ره ﷺ بانگه وازیکی راسته. که واته خواوه ندی گموره به پینی دانایی و، داخوازی نه پینی رینمایی و ته کلیف و، حیکمه تی را گه یاندنی په یامه کانی خۆی که پیغمبه ره ﷺ را پانده گمه نیت، هم موعجیزه یی پیشان داوه و، بۆ شه و ی بیانوی هم که سانش بپرت که موعجیزه که یان دیوه.. له هه مان کاتدا خواوه ند به پینی خواستی حیکمه ت و ویستی خۆی، هم موعجیزه یی پیشانی دانیشتونانی شوینه کانی تری جیهان نه داوه، له شوینانه ی که بانگه وازی پیغمبه ره که ی خوا یان پی نه گه شتووه و، به په له هور و جیاوازی هه لاتگه کان و مانگ هه لته هاتن یان خۆر هه لته اتن له هه ندی ولاتدا و بوونی رۆژ له هه ندیکی تردا و خۆر ناو بوون له غهیری له واند، به مانه و غهیری له مانه له و هۆ کارانه ی که ده به نه هۆی نه پینی مانگ، له و موعجیزه یی پیش چاوی له و ان نه خستووه.

جا نه گهر له و موعجیزه یی پیشانی همموو خه لکی جیهان بدرابه، له وایان: له نه نجامی نامازه ی پیغمبه ری مه زنه وه ﷺ و بۆ مه به ستی ده ر خستنی موعجیزه یی پیغمبه رانه که ی پیشانیان ده درا، دیاره له و کاته ده بوو به شتیکی به دیهی و خه لکی ناچار ده بوون باوه ری پی بکه ن. واته "ویست" و "لیختیار" یان لێ ده سه ندرایه وه و نه پینی ته کلیف تیا ده چوو. له کاتی کهدا که لیمان پارێزگاری له سه ره به ستی "عقل" ده کات و ناپه ویت ویست و لیختیاری لێ دایه لیت.. یان وه ک پرووداویکی ئاسمانی په تی و ئاسایی پیشانیان ده درا، له و کاتش په یوه ندی به پیغمبه ریتی پیغمبه ره وه ﷺ ده بچرا و، هیچ تایبه تکاری به کی تیدا نه ده ما.

به کورتی:

هیچ دوودلی به ک له پروودانی "له ت بوونی مانگ" دانی به و، به جۆریکی پی گومان بۆ مان چه سپا. وایستاش دوا ی هممه، له نیوان به لگه پی گومان و زۆره کاند به شمش به لگه ^(۱) نامازه بۆ پروودانی هم موعجیزه یی ده که ی، که له مانه ن:

(۱) واته شمش به لگه ی توندوتۆلی پی گومان له نیوان شمش جۆر به کده نگیدا هه ن له سه ره پروودانی له ت بوونی مانگ. به لām به داخواوه له م مقامدا مافی خۆمان نه داین و به کورتی ماوه وه. (دانهر)

• یه کده نگی هموو هاوه له دادوه ره کانی پیغمه بهر ﷺ .

• یه کگرتی زانا یانی لیکۆله ر و تفسیر نووسان، کاتیک که تفسیری ئایه تی:

﴿وانشق القمر﴾ بیان کردوه .

• زانا راستگۆ کانی "فرموده" له پهوا به ته کانیاندا پروودانی هم موعجیزه بهمان به چه ندین سه نهد و پهنگای جیاجیا نهقل کردوه^(۱).

• شایه تیدانی هموو لهعلی "که شف" و "یلهام" له لهولیا و پیاو چاکه راستگۆ کان.

• پشت راستکردنوهی هم موعجیزه به له لایه ن پشه واهره زانا کانی زانستی که لامه وه، هه رچه ند مه شره ب و پهنازه کانیشیان جیاوازن.

• قبول کردنی هم موعجیزه به له لایه ن ته وهی ئیسلامه وه، که ههروه که له فرموده ها ها تووه: "له سه ر گو مراهی هه ر گیز کۆ نابه وه و به ک ناگرن".

هموو له مانه، پروودانی له ت هوونی مانگ پروون ده که نه وه و، وه که خۆری ناو جه رگی ئاسمان ده یسه لێن.

پوخته ی هم قسانه:

له وهی تا ئیستا با سمان کرد، شتیک بوو به ناوی لیکۆلینه وهی زانستی به وه و، بۆ مه به ستی یه نه نگ کردنی لایه نی به رامه ر با سمان کرد. وادوای له مه، به ناوی "حه قیقه ت" و له په ناوی "یمان" دا ده دوین. زانیان که لیکۆلینه وهی زانستی چی ده لیت..

به لام حه قیقه ت ده لیت:

کۆتایی هیه ر به دیوانی پیغمه به رتی و مانگی دره خشانی لهو ئاسمانه که هه زه رتی "محمد المصطفی" به ﷺ، و به لایه تی به تدا یه تی به که ی هه تا په ی "مه جبو و بیه ت" به رز

(۱) لێره دا سنی فرموده ده یه نین له وانه ی که ئیسانی بو خاری و موسلم په وایه تیان کردوون:

۱- عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: انشق القمر على عهد رسول الله ﷺ شقين فقال النسي ﷺ: "اشهدوا". متفق عليه. ۲- وعن أنس رضي الله عنه أن أهل مكة سألوا رسول الله ﷺ أن يرهم آية، فأراهم انشقاق القمر. متفق عليه. ۳- وعن ابن عباس رضي الله عنهما إن القمر انشق في زمان النبي ﷺ متفق عليه. راجع: مسند الإمام أحمد ۱/ ۳۷۷، ۴۱۳، ۴۴۷، ۴۵۶، ۲۰۷/۳، ۲۲۰، ۲۷۵، ۲۷۸، ۸۱/۴ ورواه الطيالسي برقم ۲۹۵، ۱۸۹۱، ۱۹۶۰. وتفسير ابن كثير (۴/ ۶۶۹) لمعرفة تواتر الحادثة. وانظر كذلك اللؤلؤ والمرجان فيما اتفق عليه الشيعة. ج ۳/ ص ۲۸۰ (ومرگه)

بووه وه، نه و تا که رامت و موعجزه هره گموره کوی نهوی به "میراج" درخت،
واته به: هاتو چو کردن و رښتنی جه ستمه کی سهر پرووی زهوی به ناو لاسو کانی
لسمانه بهرزه کاند او، خو ناساندنی به نهلی لسمانه کان. لئجا بهو موعجزه بهی ویلا په ته
گموره کوی خوی و، خو شه ویستی به ینگرده کوی به خوا و، بهرزه بونهوی به سهر
نهلی لسماناندا به لسمان نشینان چه سپاند..

هر بهو جوړهش خوا وند نهو مانگی که به لسماندا نهلی واسیوه و په پوهنلی به
زهوی په وه همیه، نهها به لاماژ به کی بهنده کوی خوی له سهر زهوی په وه، کرد به دوو
له ته وه و، بهو مه بهستی چه سپاندنی پیغمبر یتیم نهو بهنده خو شه ویستی خوی، نهو
موعجزه بهی نهوی پیشانی زهوی نشینان دا، به رادیه کی واکه پیغمبر ﷺ وه دوو
به شه پروونا که کوی مانگی لښ هات، چونکه به هر دوو بالی نورانی: "ویلا په ت" و
"پیغمبر یتیم" بهو بهرزه ترین پلهی که مالات بهرزه بووه ته گمشته "قاب قوسین" یان
نزیکر..

جا هرو هک مایه شانا زوی نشینانه، هرو هها بوو به مایه شانا زوی نهلی

لسمانیش!

عليه وعلى آله وصحبه الصلاة والتسليمات ملء الأرض والسموات.

﴿سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم﴾.

پارچه بیک له پاشکوی پهایمی

موجیزاتی نه حمدهی

بوجی تنها "محمدی نهمین" ﷺ بهم میعراج مهزنه تایه نمند کرا؟

نهم باسه له نیوان باسی بهلگه کانی پیغمبریتی پیغمبری
سروهرمان دا ﷺ و له وه لای پرسیار یکدا نووسراوه که له ده می
باسکردنی گرفتی یه کمی سنی گرفته کوی کوتایی بناغی سنی همی
پهایمی (میعراج) دا کرا. کهواته نهم وه پوخته پیستیک وایه.

پرسیار:

بوجی تنها "محمدی نهمین" ﷺ بهم میعراج مهزنه تایه نمند کرا؟

وه لام:

نهم گرفتی یه کهمتان، به دریوی له هر سی و سنی وته کوی کینی سوزلر
(وته کان) دا شی کراوتهوه. به لام لیره دا و به پوخته پیستیک سهارهت به کمالاتی نهم
پیغمبره به پیره ﷺ و، بهلگه کانی پیغمبریتی یه کوی و، دهر خستی نهوی که تنها نهم
پیغمبره ﷺ شایانی نهم میعراج به رزه، نامازه یه کی پوخت پش چاو ده خمین.
یه کم: کتیه پرورزه کانی وه تهورات و ینجیل و زه بوور، چهلین نامازه و
مزگینی یان سهارهت به پیغمبر ﷺ تیدایه، هر چه ندهش به دریایی میژوو قهله می
دهستکاریان تن براوه. نهم چهرخی خوماندا زانای لیکولر: "حسین الجسر" سه د و
ده مزگینی لهو کتیهانه دهریناوه و، له کتیه کهیدا که ناوی: "الرسالة الحمیدیه" یه
توماری کردوون.

دووه م: به پینی هوالی "میژوو" هر وه ها به گلسی پهایمتی صه حیح، چهلین
مزگینی زوری کاهینه کان چه سپاوه. وه که نهو دوو کاهینه به ناوبانگی که ناویان
(شیق) و (سه تیج) و، پش ناردنی پیغمبر ﷺ مزگینی یان داوه و هوالی هاتی
پیغمبری تاخر زه مانیان راگمیانندوه.

سئ هم: همو پرووداوانه‌ی له شهوی له‌داپکبوونیدا پروویان داوه، وهك: پرووخانی بته‌کانی ناو که‌عه و، پرووخانی همیوانی کیسرا و، سهدان ئیرهاص و پروودای له ئاسایی به‌ده‌ری تری وهك ئهمانه، که تمواو به‌ناوبانگن و "کتیبه‌کانی میژوو" باسیان کردوون.

چوارهم: هه‌لقولانی ئاو له نیوان په‌نجه‌ پرۆزه‌کانی و تیراوبوونی سوپا له‌مو ئاره و، تاسه و گریان و ناله‌ی به‌داره‌که‌ی ناو مزگموت و، له‌ت بوونی مانگ، وهك ده‌قی ئایه‌تی: ﴿وَالشَّقُّ الْقَمَرُ﴾ ده‌ری برپوه و، چه‌نلین موعجیزه‌ی تری وهك ئهمانه که له‌ لای زانا لیکۆله‌ره‌کان سملاون و هه‌زار موعجیزه‌ی وه‌کو ئهمانه‌ ده‌بن و، کتیبه‌کانی به‌سه‌ره‌اتی ژبانی پیغمه‌هر ﷺ و میژوو تو‌ماریان کردوون.

پنجهم: هموو دۆستان و دوژمنان، به‌ جوړنکی یی گومان، له‌موه‌دا په‌کیان گرتوه که ئهو په‌وشته‌ جوانانه‌ی له پیغمه‌هر دان ﷺ له به‌رزترین پله‌دان و، ئهو سیفه‌ته‌ باشانه‌ی که له بانگه‌وازه‌ که‌یدا هه‌ن له ئاستنکی گه‌لنی بلنددان و، هه‌لسو که‌وتی له‌ گه‌ل خه‌لکیدا باشترین شایه‌ته‌ له‌سه‌ر ئهمه. شه‌ریعه‌ته‌ پاک و ینگه‌رده‌ که‌شی کاملترین په‌وشتی به‌رزی له‌ خۆدا کۆکردوه‌تموه، هه‌روه‌ك به‌رزی و شکۆمه‌نللی ئایینه‌که‌ی شایه‌ته‌ له‌سه‌ری.

شه‌شم: له‌ ئاماژه‌ی دووهمی و ته‌ی ده‌هم (په‌یامی حه‌شر) دا ئاماژه‌مان به‌وه‌ داوه که:

زاتی پرۆزی ئهم پیغمه‌هره‌ به‌پێزه‌ بوو ﷺ که بۆ جی‌به‌جی کردنی و یستی خوا له‌ باره‌ی پیشاندانی خواپه‌تیی خوای گه‌وره و به‌پێی خواستی حیکمه‌تی ئهو خواپه، به‌و به‌ندایه‌تی‌یه‌ گه‌وره‌یه‌ی که له‌ ئایینه‌ که‌یدا په، به‌رزترین پله‌کانی "به‌ندایه‌تی" ی پیشان دا.. هه‌روه‌ها وه‌ك شتیکی به‌لگه‌نه‌و یسته‌ هه‌ر ته‌نها ئهو پیغمه‌هر په‌ ﷺ که به‌پێزترین رابه‌ر و پێی پیشاندهره‌ بۆ جوانیی که‌مالی په‌های به‌دیه‌ینه‌ری جیهان و، باشترین و به‌رزترین ناسینه‌ره که به‌ده‌م بانگی ئهو و یسته‌ی خواوه‌ پۆشتوه‌ سه‌باره‌ت به‌ ده‌رخستن و پیشاندانی ئهو جوانی‌یه‌ له‌ پنی تیراویکه‌وه، وه‌ك "راستی" و "دانایی" داخوای ئهمه‌ن. هه‌روه‌ها، وه‌ك شتیکی له‌ به‌رچاو و بینه‌راوه، هه‌ر ئهو پیغمه‌هر په‌ ﷺ که گه‌وره‌ترین پێی پیشاندهره‌ و شه‌ره‌زای که‌مالی سنعه‌تی به‌دیه‌ینه‌ری جیهانه، ئهو که‌ماله‌ی که له‌وپه‌ری جوانیی په‌هادایه، ئهم رێنمایه‌شی به‌وپه‌ری گه‌وره‌یی ده‌رخستوه‌ و به‌ زوڵاته‌رین ده‌نگ رابه‌گمیان‌دووه. به‌م کاره‌شی به‌ ده‌م و یستی خوای گه‌وره‌وه‌ پۆشتوه‌ و

سهرنجی دنیای بۆ کهمالی سنعهتی خواوه‌ند راکیشاوه و خه‌لکی لئی ناگادار کردووه‌توه..

هه‌روه‌ها، وه‌ک شتیکی پیوسته، هه‌ر ته‌نها ئه‌و پیغمه‌به‌به ﷺ که کاملترین که‌سینک یئت هه‌موو پله‌کانی "ته‌وحید"ی به‌خه‌لک راگه‌یاندینت و، به‌م پنی‌یه به‌دهم ویستی په‌روه‌دگاری هه‌موو جیهانه‌کانه‌وه‌رۆشتینت و، "یه‌کایی" خواوه‌ندی به‌سه‌ر هه‌موو چینه‌زۆره‌کانی به‌دیهینراواندا ئاشکرا کردینت.

هه‌روه‌ها، وه‌ک شتیکی پیوسته، هه‌ر ئه‌و پیغمه‌به‌به ﷺ که خاوینترین و پرووناکترین ئاوینبه‌ه بۆ پیشاندان و په‌نگدانه‌وه‌ی جوانکاری‌یه‌کانی جوانییی خواوه‌نی جیهان و ورده‌کاری‌یه‌کانی جوانی‌یه‌بئی وینه و به‌رزه‌که‌ی، وه‌ک ئه‌و شایه‌تی‌یه‌ی که‌ ئاسه‌واره‌ ناوازه‌کانی ده‌سته‌لاتی ئه‌و ده‌یدهن له‌سه‌ری. هه‌روه‌ها ئه‌م پیغمه‌به‌به ﷺ به‌رزترین و چاکترین که‌سینکه‌ خواوه‌ند خۆشی ویستینت و له‌لای غه‌یری خۆشیی خۆشه‌ویستی کردینت. پیغمه‌به‌به‌ش ﷺ به‌دهم ویستی خواوه‌نده‌وه‌رۆشت له‌وه‌دا که‌ ئه‌و جوانی‌یه‌ به‌رز و په‌رۆزه‌ی خواوه‌ندی دی و، به‌پنی داخوازیی "حه‌قیقه‌ت" و "حه‌یکمه‌ت" پیشانی غه‌یری خۆشی دا.

هه‌روه‌ها وه‌ک شتیکی به‌لگه‌نموسته، هه‌ر ئه‌و پیغمه‌به‌به ﷺ مه‌زنترین که‌سینک یئت که‌ هه‌ر شتیک له‌گه‌نجینه‌په‌نه‌انه‌کانی به‌دیهینه‌ری جیهاندا‌یه، به‌جیهانی ناساندینت، ئه‌و گه‌نجینه‌یه‌ی که‌ به‌ ناوازه‌ترین موعجیزه و به‌نرخترین گه‌وه‌هه‌ر په‌ر کراون. ئه‌م پیغمه‌به‌به ﷺ گه‌وره‌ترین و به‌رزترین که‌سه که‌ ئه‌مه‌ی ده‌رخستوه و وه‌سفی کردوه. به‌م کاره‌شی به‌دهم ویستی خواوه‌نده‌وه‌رۆشتوه له‌وه‌دا که‌ ده‌یه‌وینت ئه‌م گه‌نجینه‌ شارراوانه‌ ده‌ربخات و ئاشکراپان به‌کات.

هه‌روه‌ها، وه‌ک شتیکی به‌لگه‌نموسته، هه‌ر ئه‌و پیغمه‌به‌به ﷺ که‌ کاملترین پا‌به‌ر یئت بۆ جیننی و ئاده‌میزاد، ته‌نانه‌ت بۆ رۆحانی و مه‌لائیکه‌تانیش.. هه‌ر ته‌نها ئه‌و مه‌زنترین که‌سینکه‌ واتای ئاسه‌وار و جنی ده‌سته‌کانی به‌دیهینه‌ری ئه‌م بوونه‌مه‌رانه‌ی پروون کردیتوه، که‌ به‌ جوانترین ئارایشته‌کاری رازاندوونه‌توه و، ده‌رفه‌تی به‌خواه‌ن هه‌ستانی ناو به‌دیهینراوانیشی داوه که‌ به‌ تیرامان و په‌ند لئی وه‌رگرتن سهرنجی بده‌ن. به‌مه‌ش ئه‌م پیغمه‌به‌به ﷺ به‌دهم ئه‌و ویسته‌ی خواوه‌نده‌وه‌رۆشتوه که‌ ده‌یه‌وینت واتای

ئەو ئاسەوارانەى سەنەتى خۆى و دەستیشان کردنى نەرخیان بۆ ئەمەلى یینین و تیرامان پروون بکاتەو.

هەر وەها وەك شتیكى ئاشكرا و بەلگەنەویستە، هەر ئەو پێغمەبرەیه ﷺ كە باشترین كەسێك ییت، لە پێنى حەقیقەتەكانى قورئانەو، ناوەرۆكى ئەو ئامانجەى ئاشكرا کردییت كە لە ئالوگۆرەكانى بوونەوەراندە هەن و، هەر ئەویشتە كە مەتەل و گەرنى كۆپەرى سەر سوور هینەرى گەردوونى شى کردییتەو، كە پەرتى بە لە سێ پر سيارە سەختە كەى: (تۆ كییت؟.. لە كۆپە هاتوویت؟.. بۆ كۆى دەروژیت؟) بەمەش ئەو ویستەى خواى گەورەى جێ بەجێ كرد كە دەویست ئەو نەینى و گەرنى كۆپە بەهۆى نیراویكى خۆیەو بۆ خاوەن هەستان دەربخات و ییكاتەو.

هەر وەها، وەك شتیكى ئاشكرا و بەلگەنەویستە، هەر ئەو پێغمەبرەیه ﷺ كە كامەترین كەسێك بوویت بەهۆى قورئانى پەروژەو، ئامانجەكانى خواى گەورەى دەرخستیت و، هەر ئەویشتە ئەو پێگایەى پروون کردییتەو كە مەزوف دەگەبەنیتە پەزاسەندى پەروەردگار. بەمەش ئەو ویستەى خواوەندى بەجێ هینا كە دەویست بەهۆى نیراویكى خۆیەو پروونى بکاتەو كە چى لە خاوەن هەستان دەوێت و بە چى لییان رازى دەییت، دواى ئەوێ كە لە پێنى بەدیهینراوە بێ وێنە و ناوازه كانیەو خۆى پێ ناساندن و، بە نەعمەت و بەخششە بەرز و بەنرخ و لە ژمارە بەدەرە كانیشى خۆى لە لا خۆشەویست كردن.

هەر وەها، وەك شتیكى ئاشكرا و بەلگەنەویستە، هەر ئەو پێغمەبرەیه ﷺ كە بەهۆى قورئانى پەروژەو، مەزترین كەسێك ئەركى پێغمەبراوەتى بە تەواوى راپەراندییت و، لە بەرزترین پەلە و جوانترین و پێكترین شیوەدا و بەو پەرى باشى راپگەیاندىیت. بەمەش بە دەم ئەو ویستەى پەروەردگارەو پەروژەى كە دەویست پرووى مەزوف لە "زۆرى" یەو بەرەو "پەك" و، لە "فانى" یەو بەرەو "باقى" وەر بچەر خینییت..

ئەو مەزوفەى كە خواوەندى بەدیهینەر کردوویەتى بە بەروبوومى جیهان و.. هیندەش توانا و قابیلیەتى پێ بەخشىو كە جێى هەموو جیهانى تێدا بییتەو و.. بۆ بەندایەتى بە كى گشتى ئامادەى کردووە و.. بە چەند هەست و شعور پێكیش تا قىی کردووەتەو كە پروویان لە "زۆرى" و "دنیا" یە..

جا لە بەر ئەوێ كە بەرزترین پەلەى بوونەوەراندە زیندەوەراندن و.. بەرزترینى زیندەوەرانیشت: خاوەن هەستان و.. بەرزترینى خاوەن هەستانیش: مەزوفە راست و كامەكانن.. ئەو لە بەر هەموو ئەمانە، ئەو كەسەى كە لە نێوان هەموو مەزوفە

بەپێژه کاندای ئەو فەرمانبەرییە ناوبراوانەیی ئەنجام داوە و، بە شیوەیەکی جوان و پلەمەکی بەرز مافی خۆیانی پێ داو. .. بە پێ هیچ گومانێک ئەو مەزۆیە بەهۆی مێراجی مەزنەو و بۆ بەرزترین پلەیی وەک (قاب قوسین او آذنی) بەرز دەکرێتەوە و، لە دەرگای بەختەو و پلەیی هەمیشەیی دەدات و، دەرگای گەنجینه کانی مێهرەبانیی فراوانی خواوەند دەکاتەو و، راستی بە پەنھانە کانی ئیمان بە پینینی چاو دەبینیت..

جا دەبێ ئەو کەسە کێ پێت جگە لەو پیغەمبەرە بەپێژه ﷺ؟

حەوتەم: هەر کەسێک سەرنج لەم بەدیهێنراوە پەرش و بلاوانەیی ناو گەردوون بدات، بە حەقی جوانکاری و ئارایشتی لە ئەندازە بەدەر و ناوازیەکان تێدا دەبینیت. خۆ شتیکی ئاشکرایە کە ئەم جوانکاری و ئارایشتانە بەلگەن لەسەر ئەو بەدیهێنەری ئەو بەدیهێنراوانە وستی لەسەر جوانکاری و ئارایشتانی ئەو بەدیهێنراوانەییەتی، جا ئەو وستی توندوتیژی ئەو - بە پێ هیچ گومانێک - دەبێت بە بەلگە لەسەر ئەو کە ئەو بەدیهێنەرە حەزێکی بەرز و خاوی و خۆشەووستی بەکی پێرۆزی لە بەرامبەر ئەو بەدیهێنراوانەیی خۆیەو هەیە.

لەبەر ئەوە، شتیکی ئاشکرا و بەلگەنەووستە کە خۆشەووستترین کەس لە لای ئەو بەدیهێنەرە کە بەدیهێنراوانی خۆی خۆش دەوێت، ئەو کەسە کە هەموو ئەو سیفەتەکانی تێدا جەم بووین و، لە خودی خۆشیدا ورده کاری بە کانی سەنەتی خواوەند بە جوانی و تەواوی دەرڤاخات و پیاوانی و بە غەیری خۆشیانی بناسینیت.. کەسێک پێت کە خۆی لای خوای گەورە خۆشەووست بکات و، بەو پەری پێز و سەر سوورمانەو دان بە جوانیی بوونەوێرانی تردا بنێت و، ئەو جوانی پیاوەکان دەرڤاخات.

جا ئەو کەسە کێ بە بەرامبەر ئەو جوانکاری و ورده کاری و کەمالەتی کە بوونەوێران بە جوان دەردەخەن و دەیانپازێننەو و پروناکی پیاو تێدا پەخش دەکەن، وای لە زەوی و ئاسمانان کردیبت کە بە زایەلەیی دەنگی: (سبحان الله.. ماشاء الله.. الله اکبر) و، بە (زیکر و تەسبیحات و الله اکبر) وتی سەر سوورمانەو، دەنگ بەدەنەو؟

ئەو کەسە کێ بە کە بە ئاوازی قورئانی پێرۆز سەرانی سەرانی بوونەوێرانی راپلە کانیووە و، وشکایی و دەریا کانیشی خستوووە جۆش و خۆشینی تابلینی توندوتیژی و، شەوق و تاسەیی کێ بە کجار زۆریشی بەرامبەر ئەو قورئانە پێرۆزەو تێدا هەژاندوون و، هانی داو کە پێزێنێن و سەر سوورمانی خۆیان بەرامبەر جوانیی ئەو قورئانە بە بیر کردنەو و دەر خستن و، بە زیکر و تەهلێلە دەربێن؟ دەبێ ئەو زاتە پێرۆزی کە ئەم کارانە ئەنجام دەدات کێ پێت جگە لە حەزەتی ئەحمەدی ئەمین ﷺ؟

جا پیغمهبریکی ئاوا مزین ﷺ که بههوی نهییتی: "السبب کالفاعل" هوه ههردهم به نهندازهی ئهو چاکه کاری یانهی نهتموه کهی، کردهوی چاک دهخرینه سهر تای تهر ازووی چاکه کاری یه کانی.. ئهو پیغمهبرهی ﷺ که سهرجهمی ئهو سلالاتانهی نهتموه کهی لهسهری دهدهن، دهخرینه سهر کهمالاته معنوییه کانی.. ئهو پیغمهبرهی ﷺ که هینه میهره بانی و خوشهویستی خواوهندی بهسهردا دهباریت که نهتوانریت سنووری بۆ دابهریت، سهره پای ئهو بهروبووماننش که پاداشتی گهوره و معنوهین و هی به نهجم گه یاندنی ئهرکی پیغمهبرایه تین..

به ئی، رۆیشتی پیغمهبریکی گهورهی ئاوا ﷺ - به بن هیچ گومانیک - بۆ بهههشت و "سدره المنتهی" و "قاب قوسین أو أدنی": عهینی حهق و حهقیقهته و، سهرتاها حیکمهتی خواوهنده و، کارنکه هیچ گومانیکی تیدا نی به^(۱).

(۱) رۆژنامهیهکی ئیسلامی که باههخ به بارووخهی موسلمانان دههات، دهئیت:

پساوه به ناوبانگه کانی یاسا و سیاست لهوانهی که گرنگی به ژبانی کۆمه لایهتی سرۆف دهدهن، سالی ۱۹۲۷ ز له ئهوروپا کۆنگرهیه کبان بهستوه که چه نلین فعیله سووخی یانی لهو کۆنگرهیه دا له باره ی شریعهتی ئیسلاموه دوان. و له خوارمه دا دهقی وته کانیان دههین. بهمعل ژماره ی ئهو شاههتی یانه ی کۆمان کردو نهتموه لهسهر ئهوی که شریعهتی ئیسلام له ههموو یاسایهک حهق و پهواتره دهگه نه یست و پنج شاههتی، دوا ی ئهوی که ئهم دوو شاههتی بهش دهخهینه سهر لهو یست و سن شاههتی به راسته ی له کۆتایی "په یامی نوور" دا باس کراون. (والفضل ما شهدت به الأعداء)!

لهوه تا ته نهانته زانایانی خۆرئاواش دانیان ئاوه به بهرزی یهروباومه کانی ئیسلام و چاک و شیاویدا بۆ ههموو جیهان. مامۆستا "شبول" ی راگری کۆلجی "مافه کان" ی زانکۆی لیه نه نا له کۆنگره ی سالی ۱۹۲۷ ی یاسازاناندا دهئیت:

"مرۆفایهتی شانازی ده کات بهوی که یهویکی وهک عه محمد ﷺ به کێکه له پۆله کانی، چونکه ههرچه نه ده محمد ﷺ که سێکی نهخوێندمهوار بهوه به لام دوازه سعه پش ئیستا توانی یاسایهک بههینت که ئیسه ی لهووبایی ئهوپهری بهختموه دهین گهر پاش دوو ههزار سالی تر بهتوان پی بهگهین!"

"به ناردشۆش دهئیت: "لایینی عه محمد ﷺ هه میسه جی بهرترین پۆم بووه، له بهر ئهوی ژبان و تین و گورپکی سهر سوو رهینی تیدا به، چونکه وهک پۆم دهر کهوتوه تاکه لایینی که توانای ههرس کردنی گشت قۆناغه جیاجیا کانی ژبانی بیت و بهتوانیت ههموو بهریه کی مرۆف بهروم خۆی کیش بکات. به پهیوستی دهمام که به عه محمد ﷺ بوهرت: "پزگار کهری مرۆفایهتی". من لهو بهوه پهمام که نه گهر یهویکی وهک لهو سهر کردهی جیهانی نوێ پی به سپهریت لهو له چاره سهر کردنی کیشه کانی جیهاندا سهرده کهوینت و ئاسایش و بهختموهری (واته ئاسایش و سولحی گشتی) له جیهاندا بلاو ده کاتمه. لای چه نه جیهانی ئهمرۆ پهیوستی بهم بهختموهری و ئاسایشه!" (دانه)

پله‌ی شازده‌ههمی پهیامی:

(الآية الكبرى)

که سه‌بار هت به پیغمبریتیی پیغمبره‌ری خۆشه‌ویست ﷺ ده‌دویت

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیره‌ جێیه‌کی گونج‌اوه‌ بۆ ئهم پله‌یه‌، ئه‌وا کرا به‌
باشکۆی ئهم باسه‌.

پاشان ئه‌و گه‌شتیاره‌ی که له‌ دنیا دا خه‌ریکی گه‌شت‌گوزار بوو، به‌ "عقل"ی خۆی
وت:

ماده‌م من به‌ دوا‌ی به‌دیه‌ینه‌ر و خاوه‌نی خۆم دا ده‌ گه‌ڕێم و لهم پێناوه‌ دا پر سيار له‌
به‌دیه‌ینه‌راوانی ناو گه‌ردوون ده‌ کم، ئه‌وا باشتر وایه‌ سه‌ر له‌و که سه‌ بده‌م که کامل‌ترین
مرۆفی ناو بوونه‌وه‌ره‌ و مه‌زن‌ترین که سه‌یکه‌ به‌ شاهه‌تیی دوژمنانیشی - چ ج‌ای دۆستانی -
خه‌لکی به‌ ره‌و چاکه‌ ده‌ بات و، به‌ ناو بانگ‌ترین و راست‌گۆترین و پله‌ به‌رزترین و خاوه‌نی
پروونا کترین ژهری‌یه‌، که بریتی به‌ له‌و عه‌مه‌ده‌ ئه‌مینیه‌ی ﷺ به‌هۆی په‌و شته‌ به‌رزه‌کانی و
قورئانه‌ که مه‌وه‌ چواره‌ ده‌ی په‌ به‌قی پروونا ک کرده‌وه‌.. ج‌ا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ سه‌رلێدانی
شاد به‌م و له‌ باره‌ی ئه‌و شتانه‌ی به‌ دوا یان دا عه‌ودالم پر سيار ی لێ به‌کم، ئه‌وا ده‌بێ به‌
یه‌ که‌وه‌ (واته‌ خۆی و عقلی) به‌زێن بۆ باش‌ترین سه‌رده‌م و سه‌ده‌ و کات، که چه‌رخ‌ی
به‌خته‌وه‌ری‌یه‌، چه‌رخ‌ی پیغمبریتیی ئه‌و پیغمبره‌یه‌ ﷺ.

به‌م جۆره‌ ئه‌و مرۆفه‌ گه‌شتیاره‌، به‌ "عقل" پ‌و شته‌ ناو چه‌رخ‌ی به‌خته‌وه‌ری‌یه‌وه‌. که
پ‌و شته‌، یینی:

ئهم چه‌رخه‌ به‌هۆی پیغمبره‌وه‌ ﷺ به‌ راستی بووه‌ به‌ چه‌رخ‌ی به‌خته‌وه‌ری‌یه‌
مرۆفایه‌تی. چونکه‌ به‌ بۆنه‌ی ئه‌و نووره‌ی که ئهم پیغمبره‌ ﷺ هینا بووی، له‌ ماوه‌یه‌کی
کورت دا نه‌ته‌وه‌یه‌کی نو قم بووی ناو نه‌خوێند‌ه‌واری و په‌ گدا کوتاوی ناو ژیا‌نی
"ده‌ شته‌ کیتی"ی گۆری و، کردنی به‌ مام‌وستا و سه‌ر کرده‌ی جیهان!

هەروەها ئەم گەشتیارە بە عەقڵی خۆی وت:

دەین لە پێشدا، سەبارەت بە مەزنیی ئەم زاتە خاوەن ئیعجاز و پیرۆزە شتێک بزانین، ئەمەش لە پێی راستگۆیی و حەق بوونی گوفتار و ھەوالدانە کانێوە. ئیجا لە بارە ی بەدبەینەرمانەوہ پرسیاری لێ بکەین.

پاش ئەمە، ئەو گەشتیارە دەستی بە لیکۆلینەوہ کرد. لە ئەنجامدا ئەو نەدە بەلگەی سەبارەت بە راستیی پێغەمبەریتی ئەو دەست کەوت کە لە ژمارە نەدەھاتن، بەلام توانیی (نۆ) دانەیان دەستیشان بکات:

یەکم:

ئەو یە کە: ھەرچی سێفەت و پەوشتی بەرز و جوانە لەم پێغەمبەرەدا ﷺ ھەیە، بە پادەبەیک کە دوژمنانیشی شاھەتی لەسەر ئەمە دەدەن. ھەروەھا دەرکەوتنی ھەزاران موعجیزە لەم پێغەمبەرەوہ ﷺ وەک: لەت بوونی مانگ کە بە پەنجە بۆ راکیشانی پێغەمبەر ﷺ بۆ بە دوو کەرەتەوہ و لە دەقی قورئاندا بە: ﴿وَالشَّقُّ الْقَمَرُ﴾ باس کراوہ.. ھەروەھا وەک ئەو ی کە سوپایەکی تەواوی دوژمنانی، تەنھا بەو ی کە مشتێک خاکی بە سەر و چاودا وەشاندن، ھەموو یەکی ئەو دوژمنانە لەو گۆل و خاکە پۆشتە ناو چاویانەوہ، ھەروەک دەقی ئایەتی: ﴿وَمَا رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ باسی دەکات.. ھەروەھا وەک تیراوبوونی ھاوێلەکانی لەو کانیاو ی کە وەک کەوسەر لە کاتی تینۆیتی سەختدا لە نیوان ھەر پێنج پەنجە پیرۆزە کانێوە ھەلدەقولا.. جگە لەمانەش سەدان موعجیزە ی تر کە لەسەر دەستی ئەو پێغەمبەرەدا ﷺ پرویان داوہ و، بە ئەقڵی صەحیح و بێ گومان، یان بە تەواتور پێمان گەشتوون.

ئێر ئەم گەشتیارە داوای لە "عەقڵ" ی خۆی کرد کە: بپرۆات مەکتووبی نۆزدەھەم (موعجیزاتی ئەحمەدی) بخوینیتەوہ، کە پەیمانیکی وەھابە خۆی لە خۆیدا کاربکی لە عادیات بەدەر و خاوەنی کەرەمەتە و، زیاتر لە سێ سەد موعجیزە ی لە موعجیزەکانی پێغەمبەر ﷺ لە گۆل بەلگە بێ گومان و سەنەدە باوہر پێی کراوہ کانیاندا لەخۆ گرتوہ.

پاشان ئەم گەشتیارە لەبەر خۆیەوہ بە خۆی وت:

کە سێک بەم ئەندازە پەوشتی جوان و بەم زۆری بەمش موعجیزە ی بێت، بێ ھیچ گومانێک ئەو کە سە خاوەنی راستترین گوفتارە و، بە ھیچ جۆرێک ناگۆنجنی ئەو مەزە

له‌م پله‌یه‌ی خۆی دابه‌زیت و، وه‌ك خراپ‌كاران ده‌ست به‌ ساخته و درۆ و ده‌له‌سه بكات.

دووهم:

ئه‌وه‌یه‌ كه: ئه‌م قورئانه‌ی به‌ ده‌ستیه‌وه‌یه‌تی، له‌ جه‌وت پرۆوه‌وه‌ خواوه‌نی ئیعبازه‌.. ئه‌م قورئانه‌ی كه‌ فهرمانیه‌كه‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌نی گه‌ردوونه‌وه‌ ده‌رچووه‌ و، له‌ هه‌موو چه‌رخه‌كه‌دا سێ سه‌د ملیۆن كه‌س باوه‌په‌یان پێیه‌تی.

جا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی وته‌ی ییست و پینجه‌م، واته‌: په‌یامی (موعجیزاتی قورئانی) كه‌ خۆری په‌یامه‌كانی نووره‌، به‌ چه‌ندین به‌لگه‌ی به‌هیزی دامه‌زراو چه‌سپاندووه‌یه‌تی كه‌ به‌ چل پرۆ قورئانی پێرۆز خواوه‌نی ئیعبازه‌ و فهرمووده‌ی په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌كانه‌.. له‌ به‌ر ئه‌وه‌، گه‌شتیاره‌كه‌ ئه‌م كاره‌ی به‌م په‌یامه‌ ناوهراره‌ سپارد، چونكه‌ ئه‌م په‌یامه‌ به‌ درۆی ئه‌م ئیعبازه‌ی پرۆن كرده‌وه‌.

پاشان وتی: ئه‌م كه‌سه‌ی كه‌ خواوه‌ند ییكات به‌ ئه‌م‌یندار له‌ سه‌ر وته‌كانی خۆی و، ئه‌ویش ئه‌م وتانه‌ی خوای گه‌موره‌ له‌ خۆیدا جێ به‌جێ بكات و به‌م كاره‌ش واتاكانی پرۆن بكاته‌وه‌.. ئه‌م كه‌سه‌ی كه‌ خوای گه‌موره‌ ئه‌ركی پاگه‌یاندنی ئه‌م قورئانه‌ مه‌زنه‌ی به‌ هه‌موو خه‌لكی پێ سپاردی، كه‌ ئه‌مه‌ش كارێكی ته‌واو حه‌ق و په‌وایه‌، هه‌رگیز مومكین نی‌یه‌ مرۆفیه‌ی وا درۆی لێ بپهریت یان جێ گومان ییت.

سێهه‌م:

ئه‌وه‌یه‌ كه‌: ئه‌م پێغه‌مبه‌ره ﷺ به‌ شه‌ریعه‌تیكی پاك و ئایینه‌یكی سروشتی و به‌ندایه‌تییه‌کی خاوه‌ن و نزا و لاله‌نه‌وه‌یه‌کی به‌ كوێ و بانگه‌وازیكی گشتی و باوه‌په‌نکی دامه‌زراوه‌وه‌ په‌وانه‌ كراوه‌، كه‌ هه‌چ شتێك نی‌یه‌ هاوچه‌شنی ئه‌وانه‌ ییت كه‌ ئه‌م هه‌یوانی و، هه‌رگیز له‌وانه‌ باشه‌ نه‌بووه‌ و ناییت..

چونكه‌ ئه‌م شه‌ریعه‌ته‌ی كه‌ ئه‌م نه‌خوینه‌واره ﷺ هه‌یانی و پینج په‌کی مرۆفایه‌تی به‌ درۆیایی چواره‌ سه‌ده‌ی په‌به‌ق له‌ سه‌ر بناغه‌ی حه‌ق و دادگه‌ری و به‌ یاسا په‌ر له‌ ورده‌كاری و زۆره‌كانی به‌په‌وه‌ به‌رد، هه‌رگیز هاوتای نی‌یه‌ و ناییت.

هه‌روه‌ها ئه‌م "ئیسلام"ه‌ی كه‌ له‌ كردار و گوشتار و هه‌لسوكه‌وتی ئه‌م كه‌سه‌ نه‌خوینه‌واره‌وه‌ ده‌رچووه‌، پێشه‌واو و جێ په‌رس و پرای سێ سه‌د ملیۆن مرۆفه‌ له‌ هه‌موو چه‌رخه‌كه‌دا و، مامۆستا و پابه‌ری عه‌قڵ و، پرۆناكه‌ره‌وه‌ی دڵ و، په‌روه‌رده‌كار و

پاکۆ کرهوهی دهروون و، هۆی بهرزبوونهوهی پزجیهانه.. ئەم ئیسلامه، نه هاووبهیهی بووه، نه هەر گیز دهیشتی ییت.

ههروهها پیشکەوتن و بهرزبوونهوهی به‌سه‌ر هه‌موو که‌سی‌کدا له‌و پهرستانه‌ی که‌ له‌ ئایینه‌ که‌یدا هه‌ن و، ته‌قوا مه‌زنه‌ که‌ی که‌ له‌ هه‌موو که‌سی‌ک زیاتره‌ و، ترسانه‌ زۆره‌ که‌ی له‌ خواوه‌ند و، مو‌ج‌اه‌مه‌ده‌ به‌رده‌وامه‌ که‌ی و، چاو‌دێری‌یه‌ له‌ پاده‌ به‌ده‌ره‌ که‌ی بۆ وردترین نه‌ینی‌یه‌ کانی به‌نده‌یه‌تی، ته‌نانه‌ت له‌ ناخۆش‌ترین بارو‌دۆ‌خ‌یش‌دا و، به‌نده‌یه‌تی کردنه‌ بێ گه‌رده‌ که‌ی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌ جوان‌ترین شیوه‌، بێ له‌وه‌ی لاسایی ک‌م‌س به‌کاته‌وه‌ و، له‌ سه‌ره‌تا و کۆتاییدا هه‌ر به‌ کتاپه‌رست ییت، بێ گو‌مان هاو‌چه‌شنی مرۆفی وانه‌ تا ئیستا بینه‌راوه‌ و نه‌ له‌مه‌ولا‌ش ده‌بینه‌یت.

هه‌روه‌ها به‌ دو‌عا و لا‌ئانه‌وه‌ی "الجوشن الکبیر" که‌ به‌ کێکه‌ له‌و هه‌زاران نزا و پارانه‌وانه‌ی له‌وه‌، وه‌سف‌ی په‌روه‌ردگاری خۆی له‌ پله‌یه‌ ک‌ی عارفانه‌ی وه‌هادا ده‌کات که‌ هه‌یج کام له‌ عارفان و له‌مولیاکان له‌ خواناسیدا نه‌ گه‌شتوونه‌ته‌ له‌وه‌ پله‌یه‌ و، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ تا ئیستا وه‌سف‌ی که‌سیان نه‌ گه‌شتوونه‌ته‌ پاده‌ و پایه‌ی له‌وه‌ وه‌سف‌ی که‌ له‌وه‌ی خواوه‌ندی ده‌کات، هه‌ر چه‌نده‌ش له‌وان ده‌یان‌توانی یه‌ک له‌ دوای یه‌ک سوود له‌ به‌ری یه‌ ک‌تر و پیشانیان وه‌رب‌گ‌رن. ئەم‌ش له‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات که‌ هه‌یج که‌سی‌ک نی‌یه‌ له‌ پارانه‌وه‌دا وه‌کو له‌وه‌ واییت. هه‌ر ک‌م‌س سه‌یری له‌وه‌ پوو‌ن‌کردنه‌وه‌ کورته‌ی پ‌ر‌گه‌یه‌ ک‌ی نه‌وه‌د و نۆ پ‌ر‌گه‌ که‌ی موناجاتی "الجوشن الکبیر" به‌کات له‌ سه‌ره‌تای په‌یامی "موناجات"‌دا، هه‌یجی بۆ نام‌ین‌یه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ب‌ل‌یت: هه‌یج نزا و پارانه‌وه‌یه‌ک هاو‌چه‌شنی له‌م دو‌عا به‌رز و جوانه‌ نی‌یه‌ که‌ له‌ چله‌پۆیه‌ی خواناسیدا‌یه‌.

هه‌روه‌ها له‌ گه‌یاندنی یه‌قه‌مه‌به‌ریتی‌یه‌ که‌ی و پ‌ا‌گه‌یان‌دنی بانگه‌وازه‌ که‌یدا به‌ خه‌لکی، دامه‌زراوی و ئازایه‌تی‌یه‌ ک‌ی له‌وتوی پیشانداده‌ که‌ هه‌یج که‌سی‌ک - با به‌ ئەندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ ک‌یش بو‌و‌یت - له‌مه‌دا نزیک‌ی نایه‌ته‌وه‌ و پ‌ن‌ی ناگاته‌وه‌ و له‌ گه‌لیدا به‌راورد نا‌ک‌ر‌یت. هه‌یج جۆره‌ دو‌ود‌لی و دله‌ته‌یی‌یه‌ ک‌یشی تووش نه‌بو‌وه‌ و هه‌ر گیز ترس نه‌یتوانیوه‌ زه‌فه‌ری پ‌ن‌ی به‌ات، خۆ هه‌ر چه‌نده‌ ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌ و ئایینه‌ مه‌زنه‌ کانی له‌وه‌ ده‌مه‌ و ته‌نانه‌ت هۆز و مام و خزمانی‌شی له‌وه‌ پ‌ر‌ی دو‌ژمنایه‌تی‌یان له‌ گه‌لدا ده‌کرد، که‌چی ئەم هه‌ر به‌ ته‌نها خۆی ته‌حه‌ددای گشت دنیای ده‌کرد و، خواوه‌ندیش پشتی گرت و سه‌ری

خست و سهره‌ری کرد و، نه‌ویش سهری گیتی به تاجی ئیسلام پازانده‌وه.. که‌واته
 کنی همه له گه‌یاندنی ئه‌و راسپاردانه‌ی خوای گه‌وره‌دا وه که‌مه‌مه‌د ﷺ وایت ۱؟
 هه‌روه‌ها ئه‌م پښه‌مه‌ره ﷺ ئیمانیکه‌ی توندوتولی مه‌حکم و، په‌قینیکی دامه‌زراوی له
 عاده‌ت به‌ده‌ر و، ده‌رخستنی حه‌قیقه‌تی سروشتی مرؤفی به‌جۆرنیکی ده‌راسا و،
 به‌روباوه‌ری به‌ری ئه‌وتوی له‌گه‌ل خۆیدا هیناوه که نه به‌روباوه‌ر و نه دانایی دانا‌پان و
 سه‌رگه‌وره‌ رۆحی‌یه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه، نه‌پانتوانی هیچ گومانیک پان دوودلی‌یه‌ک پان
 لاوازی‌یه‌ک پان ته‌نانه‌ت وه‌سوه‌سه‌یه‌کیش له‌ دلی ئه‌ودا دروست بکه‌ن! به‌لێ، هه‌موو
 ئه‌وانه نه‌پانتوانی هیچ کارێک بکه‌نه سه‌ر هیچ شتیکی ئه‌و، چ په‌قینی، چ به‌روباوه‌ری، چ
 پشت به‌خوا به‌ستنی، چ ئه‌و دلتیایه‌ی که به‌خوای گه‌وره‌هه‌یه‌وو، هه‌رچه‌نده‌ش گشت
 ئه‌و به‌روباوه‌ر و دانایانه‌ی باس کران، هه‌موویان دژ و پښه‌وانه‌ی ئه‌و بوون و
 دوژمنابه‌تی‌یان له‌گه‌ل‌دا ده‌کرد! جگه له‌مه‌ش: سه‌رجه‌می ئه‌ولیا و پیاوچا‌کان که له
 پله و پایه‌ معنه‌وی‌یه‌کاندا به‌رز بوونه‌ته‌وه، له‌ پښه‌کی هه‌موویانه‌وه: هاوه‌له
 به‌رێزه‌کانی پښه‌مه‌ره ﷺ هه‌موویان به‌مۆی ئیله‌ام و ده‌رس وه‌رگرتن له‌ پښه‌مه‌ره ﷺ و
 سوود وه‌رگرتیان له‌ پله‌ی ئیمانه‌که‌ی و به‌وه‌ی که پښه‌مه‌ریان ﷺ له‌ به‌رزترین پله‌دا
 دیوه، به‌رز بوونه‌وه و گه‌هه‌ش به‌و پله‌ بلندانه‌..

هه‌موو ئه‌مانه، به‌جۆرنیکی ئاشکرای به‌لگه‌نه‌ویست، ده‌ری ده‌خه‌ن که ئیمانی ئه‌م
 پښه‌مه‌ره ﷺ ئیمانیکه هه‌رگیز هاوتا و هاوونه‌ی نی‌یه.

ئیه‌ر گه‌شتیاره که تښه‌گه‌شت و ته‌سدیقی عه‌قلی خۆی کرد، که: که‌سێک خواوه‌نی
 شه‌ربه‌تیکی ئاوا بێ و نه‌و، ئیسلامیکه‌ی پاکه‌ی بێ هاوتا و، به‌نده‌یه‌تی‌یه‌کی خواونه‌ی بێ
 گه‌رد و، پارانه‌وه‌یه‌کی جوانی ناوازه و، ده‌عوایه‌کی گه‌شتی گه‌ردوونی و، ئیمانیکه‌ی
 موعجیزی به‌م چه‌شنه‌ی ئێست، هه‌رگیزاو هه‌رگیز جینی درۆی لانا‌ینسه‌وه و خه‌لکیش
 ناخه‌له‌تینێت.

به‌لگه‌ی چواره‌م:

یه‌که‌ده‌نگی هه‌موو پښه‌مه‌ران، دروودیان له‌سه‌ر یێت و، په‌که‌رگیان له‌سه‌ر ئه‌و
 راستی‌یانه‌ی ئیمان که ئه‌م پښه‌مه‌ره ﷺ هیناونی، به‌لگه‌یه‌کی بێ گومانه‌ له‌سه‌ر
 "بوون" و "یه‌کایی" خواوه‌ندی گه‌وره، هه‌روه‌ها شاهه‌تی‌یه‌کی راستیشه‌ له‌سه‌ر
 راستی و پښه‌مه‌ره‌تی ئه‌م پښه‌مه‌ره ﷺ. چونکه هه‌ر شتێک بێت به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر
 پښه‌مه‌ره‌تی پښه‌مه‌رانی تر و له‌خولگه‌ی پښه‌مه‌ره‌تی ئه‌واندا بخولیتسه‌وه، وه‌ک سیفاتی

بەرز و پەرۆز و مو‌ع‌ج‌یزاتیان و ئە‌و کارانەی ئە‌نجامیان داو، کۆمەڵە ئە‌وانە و لە‌وانەش ئە‌واتر لە‌م پ‌ن‌ه‌م‌بەرەدا ﷺ هەبە، هەرەك می‌ژوو تەس‌ل‌ی‌قی ئە‌مە دە‌کات.. چون‌کە ئە‌و پ‌ن‌ه‌م‌بەرە - دروودیان لە‌سەر ی‌ت - بە زمانی تەورات و ئ‌ین‌ج‌یل و زە‌ه‌و‌ور و ئە‌و "ص‌وح‌وفانە" لە‌ بە‌رده‌ستیاندا بوون، ئە‌و‌ال و مز‌گ‌ن‌یی هاتنی ئە‌م زاتە پ‌ر‌ۆ‌زە‌یان بە خە‌ل‌کی داو (تە‌ن‌انەت ی‌ست ئە‌ما‌ژە‌ی پ‌وون و ئە‌ش‌ک‌را ز‌ی‌ات‌ر‌مان پ‌وون ک‌رد‌و‌و‌تە‌و‌ە کە لە‌و ک‌ن‌یە پ‌ر‌ۆ‌زە‌دا هەن و، لە‌ پ‌ە‌ی‌امی "مو‌ع‌ج‌یزاتی ئە‌حم‌ە‌دی" دا تۆ‌ما‌ر‌مان ک‌رد‌وون). جا هەرەك ئە‌وان مز‌گ‌ن‌یی هاتنی ئە‌میان بە خە‌ل‌کی داو، بە زمانی ح‌ال‌ی‌شان - واتە زمانی پ‌ن‌ه‌م‌بە‌ر‌تی و مو‌ع‌ج‌یزاتیان - ت‌ی‌ک‌را تەس‌ل‌ی‌قی دە‌کەن و مۆ‌ری پ‌ش‌ت‌گ‌ری لە‌سەر پ‌استی بان‌گ‌وا‌زە‌کە‌ی دە‌دەن. چون‌کە هەر ئە‌و پ‌ن‌ه‌م‌بەرە بە‌کە‌ لە‌ بان‌گ‌وا‌زە‌کە‌یدا بۆ‌ل‌ای خ‌وا‌و‌ە‌ند، پ‌ش‌ هە‌موو پ‌ن‌ه‌م‌بە‌رانی تر کە‌وت‌و‌ە‌تە‌و‌ە.

لە‌م‌و‌ە‌ گە‌ش‌ت‌یارە کە ت‌ی‌گ‌ی‌شت کە ئە‌و پ‌ن‌ه‌م‌بەرە - دروودیان لە‌سەر ی‌ت - هەرەك بە زمانی گ‌و‌ف‌تا‌ر و یە‌ک‌دە‌ن‌گی‌یان دە‌بن بە بە‌ل‌گە لە‌سەر "یە‌ک‌ایی" خ‌وا‌و‌ە‌ند، بە هە‌مان جۆ‌ر، بە زمانی ح‌ال‌ی‌شان و یە‌ک‌گ‌رت‌نیان ش‌ای‌ە‌تی لە‌سەر پ‌استی و پ‌است‌گۆ‌یی ئە‌م پ‌ن‌ه‌م‌بەرە ﷺ دە‌دەن. بە‌ل‌گە‌ی پ‌ت‌ج‌ە‌م:

گە‌ب‌ش‌تی هە‌زاران ئە‌ول‌یا بە "ح‌ق" و سەر‌چ‌او‌ە‌ی "ح‌ق‌ی‌قە‌ت" .. هەر‌و‌ە‌ها ئە‌و کە‌م‌ال‌ات و کە‌رامە‌ت و کە‌شف و م‌وش‌اه‌ە‌د‌ان‌ش پ‌ی‌ان بە‌ه‌ر‌مە‌ند بوون، تە‌نها بە‌ه‌زی ش‌و‌ن‌کە‌وتنی دە‌ست‌و‌رە‌کان و، پ‌ەر‌و‌ە‌ردە‌ی پ‌ن‌ه‌م‌بەر ﷺ و، ش‌و‌ن‌ پ‌ی‌ هە‌ل‌گ‌رت‌یە‌و‌ە هە‌موو ئە‌مانە‌مان دە‌ست کە‌وت‌و‌ە .. جا هەرەك هە‌موو ئە‌مانە بە‌ل‌گە‌ن لە‌سەر "یە‌ک‌ایی" خ‌وا‌و‌ە‌ند، هەر‌و‌ە‌ها بە‌ یە‌ک‌دە‌ن‌گی و یە‌ک‌گ‌رت‌ن‌ی‌شان ش‌ای‌ە‌ت‌ن لە‌سەر پ‌استی م‌ام‌ۆ‌ستا و پ‌ش‌ە‌واکە‌مان، کە ئە‌م پ‌ن‌ه‌م‌بەرە بە‌پ‌ر‌ۆ‌زە‌یە ﷺ و، لە‌سەر ئە‌و‌ش کە پ‌ن‌ه‌م‌بە‌ر‌تی یە‌کە‌ی لە‌و‌پ‌ە‌ری ح‌ق و پ‌است‌ی‌ایە.

جا گە‌ش‌ت‌یارە کە لە‌م‌و‌ە‌ ت‌ی‌گ‌ی‌شت کە ئە‌م پ‌یا‌و‌ا‌چ‌اکانە بە "ن‌و‌وری و‌ی‌ل‌ایە‌ت" هە‌ند‌پ‌کیان لە‌و ش‌تە غە‌یب‌ی‌یانە د‌ی‌و‌ە کە پ‌ن‌ه‌م‌بەر ﷺ لە‌ بارە‌یان‌و‌ە‌ د‌وا‌و‌ە و هە‌و‌ال‌ی‌انی پ‌ا‌گ‌ە‌ی‌اند‌و‌و‌ە، بە ن‌و‌وری ئ‌ی‌مان‌ی‌ش هە‌موو هە‌و‌ال‌دانە‌کانی ئە‌و‌یان د‌ی‌و‌ە و با‌و‌ە‌پ‌یان پ‌ی‌ ه‌ی‌نا‌و‌ە و، چ بە "ع‌ل‌م‌ ال‌ی‌ق‌ین" و چ "ع‌ین‌ ال‌ی‌ق‌ین" و چ "ح‌ق‌ ال‌ی‌ق‌ین" تەس‌ل‌ی‌قیان ک‌رد‌و‌و‌ە. ئە‌م‌ش وە‌ك خۆ‌ری پ‌وون‌ا‌ک دە‌ری دە‌خ‌ات کە: تا چە‌ندە ئە‌م پ‌ش‌ە‌وا و پ‌ا‌ه‌ەرە گ‌م‌ورە و مە‌ز‌نە‌مان پ‌است‌گۆ‌یە و، تا چە‌ندە‌ش لە‌سەر ح‌قە.

بهلگهی شهشم:

ملیۆنان زانای ههلبژاردهی ورده کار و صیددیقانی لیکۆلەر و دانایانی بلیمهتی
ئیماندار، لهوانهی که به بهرزترین پله گهیشتون، تهنا بهمۆی ئهوهی که قوتاییتی ئه
پنجهمه به نه خویندهوارهیان ﷺ کردووه و وانهی حقیقه ته بهرز و پرۆزه کانیان له لا
خویندووه و له مه شهوه چه نلین زانستی بهرزیان به ده ست هیناوه و چه نلین پله میان له
خوانا سیدا بۆ ده ر کهوتووه.. گشت ئه مرۆفانه، ههروه که هه موویان بناغهی
بانگموازه که ی پنجه مه بهر ﷺ (که به کتا بهرستی خوا وه نده) ده چه سپین و به بهلگه بی
گرمانه کانیشیان و به یه کده نگهی ته سدیقی ده کهن.. هه ر بهو جۆره ش هه موویان یه که
ده گرن و، له سه ر راستی و راستگۆیی ئه م مامۆستا مه زنه و له سه ر ئه وه ی که سه ر جه م
فه رموده کانی حه ق و راستن، شایه تی ده ده ن.

جا ئه م شایه تیدانه ی ئه وان، وه که پۆزی پروونا که، بهلگه یه کی پروونه له سه ر
راستگۆیی ئه م زاته و راستی په یامه که ی. بۆ ئه وونه: "په یامه کانی نوور" به هه موو
به شه کانی مه وه که له سه د تیده په رن، ته نها یه که بهلگه ن له سه ر راستی و دروستی ئه م
پنجه مه بهر خو شه وسته ﷺ!

بهلگهی حه و ته م:

ئه و کۆمه له مه زنه ی که پێیان ده وتریت: "قال و له سحاب" و، سه بهاره ت به
فه راسه ت و زانسته و که مالاته وه له دوا ی پنجه مه بهر - دروودیان له سه ر یت -
به ناو بانگه رین مرۆفن و له هه موو که سین که وریاترن و له پله و پایه و که مالاتیشدا پله میان
به رزتره و، به ناو بانگه ر و وردینه رن و له هه موو که سین کیش زیاتر ده ستیان به ئایینه وه
گرتووه..

جا که ئه م کۆمه له مه زنه بهو په ری تاسه و شه وق و لیپران و ورده کاری به وه به شوین
هه موو حا له ت و بهر و هه لسه و کهوتیکی ئاشکرا و په نهانی پنجه مه بهر دا ﷺ به وردی
گه پاون و، ئنجا به یه کده نگهی و یه کگرتن ته سدیقی ئه وه یان کردووه که پنجه مه بهر ﷺ له
قه و گوشتاره کانیدا له گشت که سینکی ئه م دنیا به راستگۆتره و، له هه موویان پله ی
به رزتره و، له هه موو شیان زیاتر و توندتر ده ستی به حه ق و حقیقه ته وه گرتووه.. جا ئه م
ته سدیقه ی ئه وان که هینه دامه زراوه هه ر گیز له جینگای خۆیدا نابزویت، له گه ل ئه و
ئیمانه قوولش که هه میانه، بهلگه یه کی گه لنی پروونه و وه که ئه وه وایه که پۆزی پروونا که
ده یت به بهلگه له سه ر پروونا کبی خۆری ناو جه رگهی ئاسمان.

بەلگەی هەشتەم:

هەر وەك ئەم گەردوونه بەلگەبە لەسەر ئەو بەدبەینەر و نووسەر و وێنە کێشەیی که دروستی کردووه و بەرپۆهی دەبات و کاری دەسازینیت و بە وێنە کێشان و ئەندازە دانان و پێکخستن دەستکاریی دەکات، وەك بەلێنی گەردوون کۆشکێکی رەنگین، یان پەرپوێکی گەورە، یان پیشانگایەکی جوانی ناوازه، یان جینگای دەرخستن و ناوبانگ پێ دەکرێت بۆ ئەو شتانی که تیابەدا.

هەر وەك ئەم گەردوونەیی که بەم جۆرە، بەلگەبە لەسەر بەدبەینەری خۆی، بە هەمان جۆر و بە چەشنێکی پێ گومان، داخوای ئەمۆش دەینێت که یەکیك بێت ئەو و اتایانە دەربڕێت که لەم کتێبە گەورەیی گەردووندا و، ئاماژەکانی خواوەندیش لە بەدبەینانی گەردووندا بزانیت و بەخەلکیشیان بێت و، ئەو دانستە پەرورەدگاری یانەش که لە ئالوگۆری گەردووندا و ئەنجامی فەرمانبەری و هەلسوکهوتەکانی گەردوون، بە دەرس بیاننێت و، نرخ و بابەخ و کەمالاتی ئەو شتانەش لە گەردووندا ئاشکرا بکات. واتە داخوای ئەمۆش دەینێت که بانگەواز کارێکی مەزن و راستگۆ و مامۆستایەکی لێکۆڵەر و کارامە، بۆ ئەم کارانە بێت.

گەشتیارە که لەم وانەیەوه تێگەشت لەمۆی که گەردوون بەلگە و شایەتە لەسەر راستی و دروستی ئەم پێغەمبەرە ئەمینی که بەبێزترین و بەرزترین کەسە ئەم فەرمانبەری و ئەرکانەیی بە تەواوی ئەنجام دایت و، بەلگەبە لەسەر ئەمۆش که ئەم پێغەمبەرە ﷺ بەبێزترین و راستگۆترین نیراوی پەرورەدگاری هەموو جیهانەکانە.

بەلگەی نۆهەم:

مادەم لە پشت پەردەوه یەکیك هەبە کەمالی پێ وێنە و ورده کاریی سنەتی خۆی لە پێی ئەم بەدبەینراوه پر لە ورده کاری و دانایانەوه ئاشکرا دەکات و.. بەو بەدبەینراوه لەژمارەبەدەر و پازاوه و ناسکۆله و جوانانەش، خۆی بە غەیری خۆی دەناسینیت و خۆشەویستی دەکات لە لایان و.. بەو نەعمەتە بەنرخ و خۆش و لە ژمارەبەدەرانی که بەخشیونی، سوپاس و شوکرانە لەسەر ئەو بەدبەینراوانەیی خۆی پێویست دەکات و.. بەدبەینراوانی دەخاتە تاسە و شەمۆوه و هانیان دەدات که لە بەرامبەر پەرورەدگارییەکی ئەمۆدا پەرسشێکی ئەمۆتۆ ئەنجام بدەن که پێت لە خۆشەویستی و سوپاس و شوکرانەبۆری بۆ ئەم پەرورەدگاری و ژيانەنە گشتیەیی خواوەند که بەدبەینراوانی خۆی پێ پەرورەدە دەکات و بە جۆریکی پر لە شەفەقەت و چاودێری

ده یانژییه نیت (به راده یه که خۆراک و میوانداری پەرورده گاری یانه ی و ئاماده و ساز ده کات که پێویستی به کانی وردترین ههستی چهشتی ناوده مه کان و هه موو جوژه یشتیه کان داین ده کات) .. داوا له به دیه پێراوانیشی ده کات که باوه ر و ته سلیم بوون و ملکه چی و گوێرا به لێ یان له به رامهر ئهو خوا به تی به ی خوا وه نده وه بێت که به گۆرپنی وه رزه کان و، شه و به دوا ی پۆژدا هینان و، جیاوازی یان و، هاوچه شنی ئهم کاروباره مهن و هه لسو که وته گه و ره و کرداره پەرورده گاری به سه رسو و پهنه ر و پر له دانا یان مه و، ئهو خوا به تی به ی خۆی پێشانی ئه وان ده دات و، دادگه ری و حه ق به یی خۆیشی به وه ده رده خات که هه میشه په نای چاکه خوازان ده دات و، خراپه و خراپکاران له ناوده بات و، به به لا و گه رو گه رته ئاسمانی به کانش سه مکاران و ئه وانه ی پێغه مبه ران به درۆ ده خه نه وه، له ناو ده بات.

که واته یی هه یچ گو مانی ک، خۆ شه و یست قین به دیه پێراو و راست گۆترین به نده له لای ئهو خوا وه نده ی که په رده ی غه یبی به سه ر خۆیدا دادا وه ته وه، ئهو که سه مه که به جو رینکی پاک و ینگه رد و خا وین بۆ ئهو ئامانج و مه به سه با سکر اوانه ی خوا وه نده کار بکات و، نه یینی هه ره گه و ره ی به دیه پێنان له گه ردو وندا به دۆز شه وه و، ئهو مه ته له حه ل بکات و گری کوێره که ی بکاته وه و ده ری بخات و، هه میشه به ناوی به دیه پێنه ره که به وه تبه کۆ شه ی و، له هه موو شه تبه کدا داوا ی هه یز و یا ره مه تی له و بکات و، به م جوژه یا ره مه تی و سه ر که و ته ی له وه وه ده سه ت که و ته ی.

جا ده یی ئهو که سه کێ ییت جگه له هه زه ره تی مه مه د ﷺ؟

پاشان ئهم گه شه یاره به "عه قل" ی خۆی و ت:

ماده م ئهم (نۆ) حه قیقه ته شایه تی ئه سپان له سه ر راستی ئهم پێغه مبه ره مه زنه ﷺ، ئه و هه یچ گو مانی ک له وه دا نی به که پێغه مبه ر ﷺ ته وه ره ی پێزی مرۆفا به تی و، ما به ی شانازی جیهانه و، ئه و په ری شایانی ئه و به که ناوی: "ما به ی شه ره فی ئاده می زاد" و ناز ناوی: "جینی شانازی هه موو جیهان" ی لێ به ریت. ئهو فه رمانه ی خوا وه نده ی می به ره بانیش که له ده سه تدا به، به رتی به له و قورئانه پڕۆزه ی که بالی شکۆ مه نده ی و ده سه تلاتی معنه و یی خۆی به سه ر نی وه ی گۆی زه ویدا را کێشا وه. ئنجا که مالاتی که سی و په و شته به رزه کانی خۆیشی، له گه ل ئهو قورئانه دا، ده ری ده خه ن که مه ز نه رین مرۆف له جیهاندا ئهم پێغه مبه ره مه ز نه به ﷺ. که واته و ته و گو فتاری حه قی با وه ر پێی کراو له به ره ی به دیه پێنه رمانه وه، ته نها و ته و گو فتاری ئه و!

ده سا هی عمقله کم! وهره سهرنج بده لموهی که بناغهی هموو ده عواکانی هم
پنځه مېره مزنه ﷺ و نامانجی سهره کیی هموو ژبانی بریتی په له: شایه تیدان له سهر
"بوون" و "په کتایی" خواوهند و، پروونکردنموه و درخستې "سیفته مزن" و "ناوه
جوانه کان" ی به دپېنهرمان. لموه تا هموو نمانه ی چه سپاندووه و ناشکرای
کردوون و، لعمه شدا پشتی بهو هزاران راستی په ره گدا کوتاوه دامه زراوانه به ستووه
که له لایینه کهېدان و، هیزی لمو سهدان موعجيزه پروون و ناشکراپانمش که خواوهند
له سهر ده ستي لمو دهری خستوون.

واته: لمو خوړه معنوی په ی که هم گهر دوونه ی پرووناك کردووه تموه و، به لگهی
پروون و ناشکرای "بوون" و "په کتایی" خواوهندی به دپېنهرمانه، تنها هم پنځه مېره
به پړنزه په ﷺ که نازناوی: "خوشمویستی خوا" ی خه لات کراوه. چونکه سې جزور
په کده نگیی گموره ی لموتو هه که هر گیز پشنگوئی ناخرېن و خویشیان شت
پشنگوئی ناخه، پشتی هم شایه تیدانه ده گرن و ته سلېقی ده که ن:
په کده نگیی په کم:

په کده نگیی لوانه په که له جیهاندا به ناوی "تالی بهی عه محمد ﷺ" ناسراون و
ناوبانگیان دهر کردووه. لمو کومه له نورانی په ی که پشمو اکهان لمو لیماسی عه ی په
به پړنزه په که ده فرموی: "له گهر په رده له پرووی په نهاندا هه لېدرېتموه، به یقینم هه روه
خوی ده مینېتموه" .. له دواي خویشی هزاران لولیا ی گموره ی خواو نه به سهره تی
تیژ و په نهان بینان تیډا هه لکه وتووه، له پیاوانی وهك شیخی گمیلانی (قُتُسَ سِرُهُ) که
هیشتا له سهر زهوی و له ژباند ا بووه به چاوی تیژ ی به سهره تی خوی سهری عهرشی
مزن و حه زره تی لیسرافیلی، بهو گموره ی په، کردووه!
په کده نگیی دوو هم:

بریتی په له په کده نگیی لمو کومه له ی که به "هاوه له به پړنزه کانی پنځه مېره ﷺ"
به ناوبانگ و ناسراون، که به په کگرتیان و لیمان دهمه زراوه که یان ته سلېقی هم
پنځه مېره مزنه ﷺ ده که ن. هم ته سلېقه شیان له راده په کی وادا بوو که گمیلاندنیه
لموه ی گیان و سامان و باوک و تیره و هوزیان له پیناوی لمودا بهخت بکه ن. لوانه ی که
پنش پنځه مېره ﷺ کومه لیکي ده شته کیی ناو جینگایه کی دور له خوینده واری و بی
بمش له هموو پړواله ټیکي ژبانی کومه لایه تی و بری سیاسی بوون و، خواو نه ی هیچ
په راو و پنهانگی پروون نه بوون و، له تاریکستانی چه رخی "فه ترهت" دا ون بوو بوون و

هەر ناویان نه ده هیتر، که چی له پاش موسلمان بوونیان و له ماوهیه کی کهمدا بوون به مامۆستا و رابهرو سیاسی و کاربهمهستی دادوهری ئهو نهتهوانهیی که له باری شارستانی و بواری زانستی و ژبانی کۆمه لایهتی و رامیاری بهوه پشکه و تووترین نهتهوهی ئهو کاتهی سهرزمو ی بوون، بهم جزیره فەرمانرهبایی خۆره لآت و خۆرئاوايان گرتنه دهست و، ئالای داد گهری یان له ده ریا و وشکایی جیهاندا ده شه کایه وه.

به کدهنگی سنی ههم:

بریتی به له تهسدیقی ئهو کۆمه له مهزنهیی که له زانا یانی بهرپرز و له ژماره بهدهری ئهو تو پشکهاتوون که له زانسته کانیاندا وهک ده ریا وان و تابلایی لیکۆلهر و ورده کار بوون و، له ناو نهتهوهی ئهم پئغمه بهردا ﷺ هه لکه وتوون و گه شه یان کردووه و، له ههموو چه رخی کدا هینه مرو ففی کامل و کارامه و لیهاتوویان هه به که له گشت زانستیکدا پش ههموو که سینک که وتوونه ته وه.

جا ته سدیقی ههموو ئهو زانا یانه، پشکه وه و به پله ی "علم الیقین" - له راستیدا - به کدهنگی به که له وینه ی نی به.

له مانه وه گه شتیاره که به رپاری دا که: شایه تیدانی ئهم پئغمه به ره نه خوینده وه ره ﷺ له سه ر "به کتایی خوا وه ند" شایه تیدانیکی جو زلی و تاکه که سی نی به، به لکو شایه تیدانیکی هه مه کی و گشتیی ئهو تو به که هینه مه حکم و دامه زرا وه هه رگیز له جیی خۆی نه بزو ئت و، گه ر سه ر جه م شمی تانه کانی ش له ههموو لایه که وه لینی کۆ به نه وه، ناتوانن خۆ یان له به رامه به ره وه رابه رن.

هه ر بهم جو ره ش له پله ی شازده ههمی مه قامی به کهمدا، ئاماژه به کی کورت بو ئهم راستی به کرا وه که ئهو گه شتیاره له گه شته عه قلی به کهمدا به ناو لایه نه کانی ژیا ن لهو قوتا بخانه نوو رانی به ی چه رخی به خته مه رهیدا ده ستی که وت. ئهو ئاماژه به ش بهم جو ره به:

(لا إله إلا الله الواجب الوجود الواحد الأحد الذي دل على وجوب وجوده في وحدته: فخر عالم، وشرف نوع بني آدم، بعظمة سلطنة قرآنه، وحشمه وسعة دينه، وكثرة كمالاته، وعلوية أخلاقه، حتى بتصديق أعدائه، وكذا شهد وبرهن بقوة مئات المعجزات الظاهرات الباهرات المصدقة بقوة آلاف حقائق دينه الساطعة القاطعة، بإجماع آله ذوي الأنوار، وباتفاق أصحابه ذوي الأبصار. ويتوافق محققو أمته ذوي البراهين والبصائر التوارة).

فهره نگوک

باوه رینی کراو: ثقة (موثوق)
بهلگه نهو یست: بدیهی
بنه دار: الجذع
بوونه وهران: الکائنات (الموجودات)
بیر: ذاكرة
پاسه وان: الحارس
پاشگه زبوو: المرتد
پاشگه زبوونه و: الارتداد
پهروه رده کار: المرپی
پشکنه ر: المفتش
په نهان (شارراوه): الغیب
پینخو ر: الأدم
پنغه مبه ریتی: النبوة
پنگه مپشتوو: الكامل (الإنسان الكامل)
پیلان: الموامرة
پیناسه ر: المَعْرِف
توانایی (توانست): القدرة
تیره ستیره: الشهاب
جه مسه ر: القطب
جوو، جووله که: اليهود
جینشین: الخليفة
جینشینیی: الخلافة
چه سپاندن: الإثبات
چه سپاوه: کَبِتَ
چه سپینتر اوه: أثبتَ
چییه تی: الماهية
خهرمان: البیدر
دادگهر: العادل (مصطلح حدیثی)
داوه ریی ژیری: المحاکمة العقلية
دانایی (دانست): الحکمة
درهوشانه و: لمعة (إلماع)

دهسته لانداری: السلطنة، السلطة
 دههینته ژیربار: یُسخر
 دلیانی: الیقین
 دو انگه: المنبر
 ره بهن: الراهب
 ره ها: المطلق
 ره وان: البلیغ
 ره ره: المذهب
 زوره: الأغلیبة
 سووسه مار (بزمزه): الضب
 سرووش: الوحي
 فهله (دیان، گاور): النصاری
 کارژه له: عناق
 که له شاخ گرتن: الحمامة
 که سیتی: الشخصية
 گه شتیار: السائح
 گه ریده: السيارة (للكواكب)
 گه زنده: العضوض
 له عادهت به دهر: الخارق
 لیکنوله ر: المُحقق
 لوو: سلعة
 میهره بانی: الرحمة، الرأفة
 ناوه کی: ضمني
 نیشانه: الآیة، العلامة
 هه ساره: الكواكب
 هه لانه: المطلع
 هه لکه وتوو، بلیمهت: المبقری
 هه مه کی: کلي
 هه نده کی: حزني
 هیشوو: عذق
 ورده کار: المدقق
 به کده نگی: الإجماع

پیرستی بابت تکان

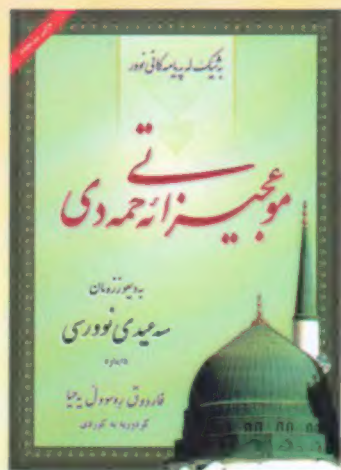
بابت

لا پیره

- ۷-۵ و تمیه کی پیوست
 پیامی موعیزاتی نه حمده دی (مه کترویی نوزده هم):
- ۱۰-۹ سره تایه که له سنی خالدا له باره ی تمه پیامه
 ناگدار کردنو میه که له باره ی تمه ریوایه تانه ی که له م پیامه دا هینراون ۱۰
 نامازه ی رهوانی یه که م: پیوستی پیغمبرینی حمزه تی محمد ﷺ ۱۲-۱۱
 نامازه ی رهوانی دوو هم: "موعجیزه" ته سلیقی پهروهر دگاری
 جیهانیانه بۆ پیغمبره که ی ﷺ ۱۴-۱۲
 نامازه ی رهوانی سنی هم: حیکمه تی زوری و جزو راو جزو ری
 موعیزاتی پیغمبرمان ﷺ ۱۷-۱۵
 نامازه ی رهوانی چواره م: چهند بناغه و بنچینه که بۆ تیگمیشن لمو
 لایه نه غه بی یانه ی که خوی گه و ره پیغمبری ﷺ لنی
 ناگدار کردو و نه توه ۲۸-۱۷
 بنچینه ی یه که م: هممو حاله ته کانی پیغمبر ﷺ ده راسا و
 له عاده ت به ده ر نه بوون ۱۹-۱۷
 بنچینه ی دوو هم: "سرووشی راشکاو" و "سرووشی ناوه کی" ۲۰-۱۹
 بنچینه ی سنی هم: رووداوه ریوایه ت کراوه کان و پۆلی زانیانی
 "حمدیث" ۲۴-۲۰
 * ج سوودینک له باسکردنی "سه نه د" دا همیه؟ ۲۳
 * بۆچی موعیزات به وینه ی نه حکامی شرع نه گیراونه توه؟ ۲۴-۲۳
 بنچینه ی چواره م: هموالدانی به شیک له چهند رووداویکی گشتی
 که له ناینده دا روو ده دن ۲۵-۲۴
 بنچینه ی پنجه م: حیکمه تی روون نه بوونی همواله غه بی یه کان ۲۶-۲۵
 بنچینه ی شه شه م: ده بی مرؤف همیشه سر بۆ ماهیه تی
 راستمقینه ی پیغمبر ﷺ بهرز بکاته وه ۲۸-۲۶

- ناماژه‌ی ره‌وانی پنجم: هم‌والدانی پیغمبر ﷺ له باره‌ی نمو
 پرووداوانه‌ی که له داهاتودا دینه رنی ئالی بهیت و، چند
 پرووداوانکی تری ئاینده ۴۰-۲۸
- * بۆچی ئیمامی عمل، خوالینی رازی بیټ، له پیشدا نه‌کرا به خه‌لیفه؟ ۳۲-۳۰
- * بۆچی خه‌لافهت له ئالی بهیتدا به‌رده‌وام نه‌بوو؟ ۳۳-۳۲
- * حیکمه‌تی نمو ئاشووبه خویناوی به چی بوو که هاته رنی موسلمانان
 لهو سه‌رده‌مه‌دا؟ ۳۴-۳۳
- ناماژه‌ی ره‌وانی شه‌شم: مو‌عجیزاتی پیغمبر ﷺ سه‌باره‌ت به
 هم‌والدان له پرووداوه‌کانی ئاینده ۵۲-۴۰
- * واتای حه‌رفی و واتای لیسی له خو‌شو‌یستی ئالی بهیتدا ۴۴-۴۳
- ناماژه‌ی ره‌وانی جه‌وتم: مو‌عجیزاتی پیغمبر ﷺ سه‌باره‌ت به
 پیت و به‌ره‌که‌ت تیکه‌وتنی "خواردن" ۶۶-۵۲
- ناماژه‌ی هه‌شتم: مو‌عجیزاتی پیغمبر ﷺ سه‌باره‌ت به به‌ره‌که‌تی ئاو ۷۵-۶۶
- ناماژه‌ی نۆهم: مو‌عجیزاتی پیغمبر ﷺ له دارودره‌ختدا ۸۲-۷۵
- ناماژه‌ی ده‌هم: مو‌عجیزه‌ی بنی ئافه‌تیی بنه‌داره‌که‌ی ناو مزگه‌وت ۸۷-۸۲
- ناماژه‌ی یازده‌هم: مو‌عجیزاتی پیغمبر ﷺ له ته‌نه‌ی گیانه‌کاندا ۹۲-۸۷
- ناماژه‌ی دوازده‌هم: چه‌ند نموونه‌یه‌ک که په‌یوه‌ندی‌یان به ناماژه‌ی
 پیشووه‌وه هه‌یه ۹۵-۹۲
- ناماژه‌ی سیازده‌هم: مو‌عجیزاتی پیغمبر ﷺ له شیفابه‌خشیندا به
 نه‌خۆش و زامداران ۱۰۳-۹۶
- * وه‌سفیکی ده‌ستی پرۆزی پیغمبر ﷺ (۹۹)
- ناماژه‌ی چواره‌ده‌هم: مو‌عجیزاتی پیغمبر ﷺ له دو‌عا و نزا‌کانیدا ۱۱۵-۱۰۳
- ناماژه‌ی یازده‌هم: سنی لقی لئی بو‌وه‌توه:
 لقی یه‌که‌م: زینده‌وه‌ران پیغمبر ﷺ ده‌ناسن ۱۲۱-۱۱۶
- لقی دو‌وه‌م: مردووان و جیننی و مه‌لائیکه‌ت ده‌یاسن ۱۲۶-۱۲۱
- لقی سێه‌م: پارێزگاری پیغمبر ﷺ له لایه‌ن خوا‌ی گه‌وره‌وه ۱۳۳-۱۲۷
- ناماژه‌ی شازده‌هم: چه‌ند پرووداوانکی له‌عه‌اده‌ت به‌ده‌ری پیش
 پیغمبه‌رینی ۱۵۶-۱۳۳
- به‌شی یه‌که‌م: نمو هم‌والانه‌ی که ته‌ورات و ئینجیل رایانگه‌یاندوون ۱۳۴
- به‌لگه‌ی یه‌که‌م: قورئانی پرۆز ته‌حه‌ددای نه‌یارانی ده‌کات ۱۳۵-۱۳۴
- به‌لگه‌ی دو‌وه‌م: باوه‌ره‌ینانی زانا‌یانی گا‌ور و جو‌وله‌که ۱۳۸-۱۳۵
- به‌لگه‌ی سێه‌م: چه‌ند نموونه‌یه‌ک له مزگینیی به‌کانی کتێبه
 پیشینه‌کان ۱۴۷-۱۳۸

- به شی دووهم: هه والدانى کاهینان و خواناسانى سهرده می
 ۱۵۲-۱۴۷ فتره ت
- به شی سى هم: نیشانه و پرو دواوه کانی کانی له دایکبوونی
 ۱۵۶-۱۵۲ پیغه مېهر
- ثمازه ی حقه ده هم: موعجیزاتی پیغه مېهر له زاتی خوی و
 ۱۵۹-۱۵۶ شهر یه ته که ی و میراچه کهیدا
- ثمازه ی هژده هم: قورئانی پرور و ئیعجازه که ی
 ۱۵۹ سرنجی یه که م: چینه کانی خه لکی له پهی بردندا به ئیعجازی
- قورئان ۱۶۵-۱۵۹
- سرنجی دووهم: قورئان ته حه ددای زانایانی هه سوو بواره
 ۱۷۱-۱۶۶ زانستی یه کان ده کات
- سرنجی سى هم: بیر کر دنه ویه کی راستفینه له باره ی ماهیه تی
 ۱۷۵-۱۷۱ قورئانه وه
- ثمازه ی رهوانی نوزده هم: راستگویی پیغه مېهر و بوونی به به لکه
 ۱۸۳-۱۷۶ له سهر "توحید"
- رېزلینانیکى خوابی و شونیموارنیکى چاودیری پرور دگار ۱۸۵-۱۸۴
- باشکزی پیمای موعجیزاتی نه حه دی:
- باشکزی یه که م: چهنه نمیک له ده ریای که سیتی پیغه مېهر ۲۱۳-۱۸۶
- پیناسه ی قورئان چی یه ؟ ۲۰۱-۲۰۰
- ترووسکه په کی ئیعجاز له دوویات بوونه وه کانی قورئاندا ۲۰۳-۲۰۱
- ئیعجازی قورئان له باسکردنی بابه ته گهر دوونی یه کاندا ۲۰۶-۲۰۳
- موعجیزه ی له تبوونی مانگ ۲۱۳-۲۰۷
- باشکزی دووهم: بۆچی تنها "محمدی نمین" به م میراچه
- مه زنه تابه لهنه ند کرا ؟ ۲۱۹-۲۱۴
- باشکزی سى هم: گه شتیک بۆ چاکترین سهرده م ۲۳۰-۲۲۰
- لهره منگوزک ۲۳۲-۲۳۱
- بوختمه که له ژپانی دانهر ۲۳۴-۲۳۳
- پېړستی بابه ته کان ۲۳۷-۲۳۵

❁ کہ جیہان بہ ہاتنی نوینہری پادشای ٹہزل و ٹہبہد، کہ پیغہمبہری
 سہروہرہ ﷺ، شاد و بہرہمہند بوو.. کہ ٹہم پیغہمبہرہ ﷺ لہ لایہن
 خواوہندی پەروردگاری ہہموو جیہانہکانہوہ بو لای سہرجہم خہلکی
 سہر پرووی زہوی رہوانہ کرا و، چہندین دیاری مہعنہوی و راستی
 پرونی ٹہوتوشی لہ گہل خؤدا ہینا کہ پیوہندیان بہ ہہموو
 بوونہوہرانہوہ ہہیہ.. لہم کاتہدا، لہ لایہنی ہہموو دہستہ و تاقمیک لہم
 جوړانہی بوونہوہرہوہ - ہہر یہکہیان بہ زمانی تابہتیی خوی -
 نوینہریان بو پیشوازی لیکردن و بہخیرہاتنی ٹہم پیغہمبہرہ ﷺ ہات و،
 ہہریہکہشیان موہجیزہی دہستہ و تاقمی خویان لہ بہردہم پیغہمبہردا ﷺ
 پیشکەش کرد. بہمەش تہسدیق کردن و بہخیرہاتنی پیغہمبہریان ﷺ
 دہربری. ٹہوہبوو ہہر لہ بہرد و دار و ئاو و مروّفہوہ، تا دہگاتہ
 مانگ و خور و ٹہستیرہکان، ہہموو ٹہم کارہیان ٹہنجام دا. وەك بلیی
 ہہر یہکہیان بہ زمانی حالی خوی دہلیت:

"یاخوہ بہخیربییت!"

سعدی نووری

ISBN 0-0206-0000-3

9 780020 600008

نرخى (٤٠٠٠) دینارہ